

உ
சிவபயம்.

திருக்கடவூர் புராணம்.

இஃது,

திருக்கடவூரிலிருக்கும் சும்பகோணம்
பிரம்மஸ்ரீ சர்க்குவெங்கட்டராம தீக்ஷதரவர்கள்

குமாரர்,

பாலகிருஷ்ண தீக்ஷதரவர்களால்,
மொழிபெயர்த்த தருனியதை

மேற்படியூர்,

பிரம்மஸ்ரீ முதலவைபரவர்களால்

தேர்ந்து,

மேற்படியூர்,

மிர்த்யுஞ்செய தேசிகர்,

செய்தன,

மேதா லக்ஷுமி விவாச அச்சியந்திர சாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

[Registered Copy right.]

அட்டவவண.

சருக்கம்.	பக்கம்.
விமதேவன் சருக்கம்	13
யமுதலிங்கச் சருக்கம்	18
அபிராமியமமன் சருக்கம்	22
முதுண்ட சருக்கம்	28
தவசர்மர சருக்கம்	38
கிரபூஷணன் சருக்கம்	42
சேலன் சருக்கம்	45
ருண்ய சருக்கம்	50
சுண்டி தவம்புரி சருக்கம்	52
ரக்கண்டேயர் உர்ப்பக்திசருக்கம்	54
ஸ்தலவாச சருக்கம்	59
பூசித்த சருக்கம்	64
காலனுடன் சமவாத சருக்கம்	68
ராலசம்மர சருக்கம்	78
கனக சருக்கம்	84
சில சருக்கம்	99
விவிரதன் சருக்கம்	96
மராசன் சருக்கம்	99
பரமதிராசன் சருக்கம்	111
இரத்தினகரன் சருக்கம்	116
சிபிச்சரவர்த்தி சருக்கம்	122
ஞ்சரவிச் சருக்கம்	130
பிரம்புரீசச் சருக்கம்	137
சோமசர்மா சருக்கம்	140
தவசாமர சருக்கம்	142
ஹேமகிரீடன் சருக்கம்	144
வதுரக்கை சருக்கம்	146
ததினகடன் சருக்கம்	150
ந்நிதலதீர்தத சருக்கம்	151

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
5	4	பங்	பாதங்
6	13	மருப்ப	மருமப்ப
8	10	ரைத்தா	ரைத்ததா
20	8	வில்வன	வில்வன
22	8	வழுவூ	பூவூ
23	14	ருட்சை	ருவை
25	2	பீரர	பிரா
26	11	ரேசமா	ரேசகமா
	20	பிராண	பிரண
30	10	நிற	நிறை
	21	வாயில்	வாயில்
50	5	கூழ்	பகூழ்
52	14	கண்ண	கண்
58	5	யற்றான்	யாற்றான்
64	2	மாத	மதா
77	19	ததுபி	ததும்பி
82	16	யோக	யோக
		சகண	சகண
	17	நிஷி	நிஷி

உ

சிவமயம்.

உபயபாதம் துணை

திருக்கடவூர் ஸ்தலப்புராண வசனா

கா ப் பு.

உலகெல்லா முணர்வா மபிராமியோ
டுலவியுள்ளுநையும் மமுதீச்சுரன்
னிலவுவில்வ நெடுவன மான்மியஞ்
சொல விராயகன் றாவடி யேற்றுவாம்.

வில்வாரண்யேசுவரீ துத்.

அன்பருக் கன்ப போற்றி
யடியவர்க் கெனியாய் போற்றி
யென்பிழை பொறுத்தாள் போற்றி
மெங்குமாய் நிறைந்தாய் போற்றி
மின்பொலி குலபோற்றி
வில்லவாரண்யா போற்றி
பொன்பொலி சடையாய் போற்றி
டோற்றி நின் சரணம் போற்றி.

திருக்கடவுள் புராணம்.

அழகீசர் துதி.

நீர்பூத்த தாமரையோ நேமியரி தேடரிய
நிகரிலாத
சீர்பூத்த நிறைவாகிக் குறைவின்றி
மறையகத்திற் சேர்ந்தென்னொளும்
பார்பூத்த பொய்ப்பொருளைப் பொய்த்தார்க்கு
வைப்பாய பலத்தை நல்கு
மேர்பூத்த வில்வனைத் தமுதக்கடத்துறை
பொருளை யேற்றி வாழ்வாம்.

அபிராம சுந்தரி துதி.

நிலவுகதிர்ப்மண்டலத்தை நெருங்க வோங்கி நெட்டொன்றிற்ற
ளிர்பூன்ற நெடுமிகானத், தலகடுவி லண்டர்களுக் கமுதமாகுத் தா
ணுவின் முனிதத்துதித்துச் சிழ்நோக்காயும், உலகெவையு முட் சி
யினில் வினக்கவன்பர் கொளிரமுத மூற்றவதன் மேல்பாற்றகி,
யிலகிவளர் குண்டலிடா மபிராமித்தா யினையடியை யெப்போதுமே
ற்றிவாழ்வாம். (சு)

காலசம்ஹாரமுதீந்தி துதி.

சீரான மார்க்கண்டன் செய்தசூசனைக்காகச் சினந்து சுற்றைப்
பாராரும் விசுவநாதரும் பன்னகருங் காணவிடப்பாதத்தாலே, காரா
நங் களத்தரவி னாலகில்விழ வுதைத்தருளிக் கடஞர் வாழும் வாரா
ந முலைமடந்தை யொருபாகனிருநாளை மனத்துள் வைப்பாம். (சு)

வாலாம்பிகை துதி.

பாலன்மாக்கண்டற் கன்பம பாலததற கருளாய்த் தேன்றிக்,
ரலனைக் கூலான் மாய்கருங் கடவுடன் னுருவைக் காட்ட, நீலவே
சண்டத்?தார்பால் நிறமிரு மலயேழாராத, வாலையாம் பசுடபொற
மகாமபை மனத்தினு னை மதது வாழ்வாம். (சு)

சபாபதி துதி.

அடல்காளி முடிநாண வடிபுச மடிசாழ வயனோதி பனைதீரவே,
கடலைக பறையோடு கணநாதாதுநீடுபச கலையணி மறைமோதவே
வினா-யே வல் ஜனகாதி தவபோகி ரிஷிகாண வெளிமிதி லுமையா
ருடன், நடமாடு நடராஜ னிருதானை மறவாது நமனைக நினைவா
மரோ. (எ)

தக்ஷிணமூர்த்தி துதி.

சீலமுனிநால்வர்தி சுவமேபற்றிச் சின்மய மும்மூலமதிற்
முநும்பி யென்றாய், ஏலவுயர் மால்வரையில் வலக்காற் றெங்க
விடக்கால மடக்கியதி லேற்றினைட, தாலவிரல் மேலுதவங்குட்டக்
தன்னத்தர்ச்சனியி னுனிதிண்ட மிச்சங் கூட்டிச், சாலவள ரால
மயிற் முனேதானு, தக்ஷிணமூர்த்தி பதச் சலசம்போற்றி. (அ)

சோரவிராயகர் துதி.

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழிலைப்
பண்ணும்பொழுதும் பகருப்பொழுது நின்றபாதததிலே.

திருக்கடவூர் புராணம்.

நண்ணுகரு துத த மியேனுக்கென்றைக்கு நல்குவையே
விண்ணும் டுகம கடவூர் வாழுகளளவிநாயகனை. (சு)

கப்பிரமணியர் துதி.

மந்ர விழுமி டோந்து மன்னுமேற்கடலிற்றேராயப்
புதுயதேனருவிமெனறம பூநீமிரதமரவோங்கும்
பொதினைகமாமுனிககு ஞானப்பூரணப்பொருளைக காட்டிக்
கதிதருவ கருடேனைக கருத்தினி விருத்தி வாழ்வாம். (ஐ)

திருமால் துதி.

அமலைநாதிமென நெண்ணி யவரபதம
விமல சாகத தொழுது விண்ணோருடன்
சமலநீங்கிந தபியமு துணடுவாழ
கமலேநாதன கழலின்ன யேற்றுவாம்.

சுதுர்முதன் துதி.

அலைபுனல் மதுமா உணியு நாதனே
தலைவனென் நெணிகித தவமியற்றுகால்
மலைமக னொடுமரன் வழங்கி யவனம்வாழ்
கலைமகன் கொழுனனற்கழ விறைஞ்சுவாம். (ஐ2)

நாமகள் துதி.

இலக்கணவிலக்கியங்கனிமைப்பொழுதேனும் கல்லா
சலக்கனூர் புலக்குறும்பு நமுதமேயிலங்கமாகுந்
தலத்துயர் மான்மீலத்தைச் சற்குருவருளா லோதக்
கலைக்குயர் வாணிப'தங் கருத்தினி லிருத்தி வாழ்வாம். (௮௯)

திருநந்திதேவர் துதி.

சித்தர்களிருட்குச் சிறைஷ்டமா யுகித்துநித்தம், சுத்தியஞ்
சாந்தமாதித் தனிப்பதினாபேறும், அத்தனா லளிக்கப்பெற்றே
யனுதின மவர்முன்றங்கும், கத்தனா நந்திதானைக் கருத்தினி லிருத்
திவாழ்வாம். (௯௦)

நால்வர் துதி.

கற்பனையுலகமெல்லாங் கடந்தரன் பதத்தின்மேவி
விற்பனவடியாராக வினங்குசம்பந்த ரப்பர்
பற்பலயேவலாகப் பதம்புரி சுந்தரேசர்
நற்பொருள் வாடகூரர் நறுமலர்ப்பதங்கள் போற்றி. (௯௧)

மார்க்கண்டேயர் துதி.

ஈரெட்டை யவனாற் பெற்றேயென்றென்றுமீரெட்டாக, வீரட்
-த் தருதையேற்றி விதியினை மதியால் மாற்றி, மீரெட்டுப் பனிரொ
ண்டெட்டி லீரிரண்ட டுழியா தொன்றாய்ச், சீரிட்டமுனி மார்க்கண்
-ன் செய்யசிறந்தயைத் தாழ்வாம். (௯௨)

திருக்கடவுர் புராணம்.

அடியார்களே துதி.

திருமாலு மயன்வாணியிந்தின் சசியும்பர் சித்த ரிஷிமுனிவ
ரகரர், திக்குளோ ரிதுக்களும் பூசேவி சூர்க்கையுஞ் சித்திரன் சப்
தகன்னி, குறுமுனி புலஸ்தியர் சரம்பவான் வாகுசி குங்கிலியர் பண்
விரவி, கூத்தனும் பிரமதி யனுமா னிராமனுங் குணவதி தருட
சீலன், மிருகண்டு வாயசம் மார்க்கண்டன் காரியும் மின்னுமதி
சர்ம்ம சிலியும், மிருகதனகைடவன் சங்கிரபூஷணன் சிவமேலான
சர்ம்மாவடன்; தருமாத்நகரன் ஏமகீடன் பொனித்தண்டுறைவர்;
மாபாரதி, தமிழிலவலவென்றருவியவந்தான் முதற்றாள மலாபணி
ந்து வாழ்வாம். (106)

ஸ்ரீ விநாயக துதி.

இந்தரியொளியே மும்மூன் நிலைகளாய்த் தழைந்து வானோர்
வந்தனஞ் செய்ய நீண்டு வனசனுக் குயர்ஞானந்தான், தந்தர
பாற் தங்கித் தனையடைந்தவர்கட் கெல்லாம், எந்ததயா பதத்தை
நல்கு மெழில் வில்வ மிதறஞ்சி வாழ்வாம். (107)

பிஞ்சிலஸ் துதி.

அலகி லுயிரெவையிடத்து மமருப்பனடிகள் மார்க்கண்டயர்க்
காடிழைத்த ஞானநிலை, உலகெவையுந் தன்னகத்தி லமைய்த்த வம்மை
யொன்றுமுதல் நவதவிரார் கொடிகளாகிச், சலசரிதை கங்கை
யுடன் நிருமயானந்தனிலுதித்துத் தனையடைந்தோர் பவத்தை
மற்றப், புலவர்தொழு மருதகெடமிடையிலோங்கும் பிஞ்சிலத்தை
யெண்ணும் போற்றிவாழ்வாம். (108)

திருக்கடவூர் புராணம்.

சிந்நீகர்கன் துதி.

முத்தியாகிய முழுமுத லமுதிடையனம்த்
சத்தியா மவிராமியின் னுட்டுணைமிடுமென்
நித்தை வாகடமந்திர மிரசவாதமுதம்
சித்தியாவுமாய்த் தெருட்டிய சித்தனைப் பணிவாம்.

திருக்கடவூர் ஸ்துதி.

தருக்கீல யானினத் தருகண் மாபுவி
திருக்கடையாதுயர் நீததனுட்டினில்
இருகாவனு தியோர்க்கனிமைநல்கிய
திருக்கடவூரினத் தினமும் டோறறவாம்.

நூற்பயர்.

விண்டபனிந்திரன்முதலோர் வியந்து குழும்
வில்வனமான்மியததை விளக்குமுன்னுள்
கொண்டவாகணமண்டலங்கண்மூன்றுகூடிக்
கொண்டாடக் குவலயததி லென்றும்வாழ்த்தே
யண்டர்களுக் கரியசுதை யதன்மேலாகு
மதமிலா வதிற்படிந் தந்தகனைமாற்றிப்
புணடையமார்க்கண்டொனப் பதினாண்டாய்ப்
பகவிரவற்றருள்மயமாய்ப் பங்கு வாரே

திருக்கடவுள் புராணம்.

உ

நூல் வழி.

புண்ணியவியாதனோதும் புராண மூவாறு தம்முள்
எண்ணிய காந்த மேற்று மீச்சங்கிதையினேழு
நண்ணிய வரண்டத்தொன்றும் நளிர்வில்வ வனத்தின்மேனமை
பன்னெழு நாலொன்றாய் படலமன்றிறைத்தார் குதர். (28)

மொழி பெயர்த்தேரீ.

நறைகமழும் வில்வவனத் தழுதமாக
நடந்துறையும் பெருங்கருணை நாதன்கீர்த்து
மறைபுகழும் திருக்குடந்தை பாலகிருஷ்ண
மறைமுனியா யுதித்தவயர் மதிசூழ்மேகம்
நிறைதவறா வடமொழியாம் பரவைவதன்னை
நிறையவுண்டு தமிழ்மாமுயாய் நிரைத்தாடேல
சிறைபடு மெச்சீவனுளஞ் சென்றேபக்திச்
செழுப்பயிராய்ச் சித்திமுத்தி விளைக்குமன் ? 29. (29)

ஸ்ரீ ந ர வே ந ம:

சிவமயம்.

திருக்கடலூர் புராணம்.

திங்களும் கதிரும் திகழும் எவ்வுலகங்களிலும் இரவுபக
லாய்ப் பரந்து உணர்வு நல்கி அவ்வுணர்வால் பெருகும் அன்
பளவாய் அமுதளிக்கும் மர்தாபிநாவாகிய அபிராமசுந்தரி
யும் அமுதீசுவரனும் திருவுருக்கொண்டு விளங்கும் பிரம்மா
ந்திரமாகிற விவவனமான்மியத்தைக் கூறும்பொருட்டு சர்
வாசாரமூலமாகும் கள்ளவாரணமென்னும் பிள்ளைபாரது
உபபாதம் சிாசிற் பொருத்த முன் பணிந்தேற்றுவாம்.

புராண வாலிபு.

ஆதியில் சர்வரிஷிசொருங்கும் வாசஸ்தானமாய் அனே
கம் பூங்கொத்துகளையுடைய கொடிகளும் உத்தமவிருக்ஷங்க
ளும் ஹம்சமமுதலிய பகழிக்கூட்டங்களும் அமுதம் போன்ற
தீர்த்தங்களும் உடைய பரிசுத்தமான நைமிசாரண்யத்தில்
அனேகம் இருநூள் பாமசிவனைச் சிந்தித்து இஷ்டகாமியா
ர்த்தமாய் பணிபெண்டு வருட நியமத்தடன் செய்யக்கூடிய
ஒருயாகம் நடத்தினார்கள். அதை பார்ச்சும்கொருட்டு மஹா

போதனர்களாகிற காசிபர் அத்திரி பாரத்துவாசர் கௌதமர்
 காலவர் புலத்தியர் புகார் சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சன
 தகுமார் குசீசர் குஸ்தவர் வாமதேவர் ஆங்கேசர் வைசம்
 பாரீனர் வால்டீசர் பிரகு அகஸ்தியர் சத்சோபூசர் வசிஷ்டர்
 விசுவாமிததார ஐராவதிகர் தேவவர் ததீசி சுபாலா நார்வா
 சர் பராசர் சூசர் மாகவிய நிஷாஸ் அனகுவந்து வசிக்குங்கா
 லததில் ஒருநவர் பிராதக்கால அனுஷ்டானங்களை முடித்துக்
 கொண்டு சூதபைநேகி பராணசபுக்கிரமாயிப ஹே பிர
 புவே தங்கள் திருவாய்க்கனின்றும பெருகானின்ற அமுதம்
 போன்ற புராணங்களை எங்கள் கரணங்களாகிற வாக்காலுண்
 டும் வில்வனமான்மியத்தை சவிஸ்தாரமாய்க் கூறுததால் எ
 ன்ங்கள் மனம்என்னும் வபிற்றில் அனபென்னும் அனல் ஒங்
 கித் தாவுகிறது இதற்குமுன் செஜாரண்யம் என்கிற மூலா
 தார மகிமைகளையும் வேதாரண்யம் என்கிற சுவாதிஷ்டான
 விசேஷங்களையும் ஸைமீசாரண்யம் என்கிற மணிபூரகத்தின்
 நிலையையும் தில்லைவனம் என்கிற மனசுத்தின் பெருமையும்
 உடாரண்யம் என்கிற விசுத்திரின் செம்மையும் சுவேதாரண்
 என்கிற ஆக்ஷௌயின அருமையும் சவிஸ்தாரமாய் தெரிந்தப
 டியே வில்வாரண்யம் என்கிற பிரம்மரந்திரத்தின் இரகசிய
 உண்மையை அறியப்பெற்றால் எங்கள் மனமாகிற வயிறு
 பூரணமாகும் ஆனதால் அதையும் சவிஸ்தாரமாய் உரைத்த
 ருள வேண்டுமென்று பற்றைய இருவியள் பிரார்த்தித்தார்
 கள்.

அம்மொழி கேட்ட சூதமுனிவர் உரோமர்சிலிர்ந்து ஆ
ணத்தபரவசராய் ஒருமுகர்த்தகாலம் வரையில் சிவத்தியான
முற்று தனது குருவாகிய வேதவிடாசா ஞானதார சோரண
பதி வாக்கின் அதிஷ்டான சரஸ்வதியையும் சைகூப்பி மறத்
தென்கிற மிருத்புனில்லாத ஜீவானுகருகரு அருதாய் விளந்
கும் சதாசுதேசவரரையும் அருநீர் விடாது பறறும் ஜீவன
களுக்கு அமுதின் சுவையாய் விவங்கும் அபிராமியம்பாளை
ம் உள்ளத்தமைத்து இருஷிகளைநோக்கி நாததமுதமுப்ப ஷே
ரிஷிகளே நீங்கள் தபசிரேஷ்டர்களானதால் அதிரகசியமா
ள்ள பிரம்மரந்திரத்தின் உண்மையைச் சிலதுதெரிநகிருப்பீ
ரள் ஆயினும்என்குருவாகியவேதவிடாசரால் தெரிந்தசிலை
யும்கொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்மனதை வேறுவிதத்தில்விட

உலோட்டயாவர்க்கும் சகலபாபங்களும் நீங்கி புண்யம் கொ
டுருனர்தோன் ஸித்திகள் வளர்ந்து முத்திவிளையும் ஞான
மிகாகிற பிரம்மரந்திரத்தின் மகிமையை அளவிடற்கு பிரம்
தேவராலும் அரிதாகும். ஞானசாதனமாயுள்ள அந்தக்கே
திரத்தின் உண்மையை ஞானசத்தியன்றி யாராலும் அறிய
டியாது. மிகப்பரிசுத்தமுள்ளது. தபசிரேஷ்டராகிய சர்வரிஷ
களாலும் தியானிக்கப்பட்டது. சகலகலைகளின் ஆசாரமாயு
முடிவாயுமுள்ளது அகஸ்தியாதிமஹாரிஷிகள் ஞானசக்தி
யால் அத்தலத்தையடைந்து பூரணமாய் விளங்குகிறார்கள்
என்கமிருஷிகள் அதன்மகிமையைத் தெரிந்து அனைக்கண
அங்கடையும்படி கெடுநாளாய் முயல்கிறார்கள். அதன் அருகி

சென்றால் வேதாங்கநாதங்களும் திரிகுலச்சுடர்களின் ஏகப் பிரகாசமும் நிமிர்ந்துதேன் னும், காமக்குரோதாநீ நசித்து வீடும், சார்தம் உதிக்கும், ஆனந்தம்பெருகும், சர்வசித்திகளும் சூழும் அந்நிவ்வனமத்தியில் உள்ள ஞானமுதபுஷ்க்கரணியின் விசேஷத்தையாரும் உரைப்பதருமை. அதன் முதல்துறைகளிலும் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் கருமமும் அந்தர்முகமாய் அடங்கும் அலைகளால் ஞானமும் உதிக்கும், சர்வஜீவஜடாதாமாயுள்ள அத்தீர்த்தம் பகர்முகமாய்வீசும் அலைகளால் முற்றும் சுவறிவிடப்பெற்ற ஜீவனுக்கு உடல் உடனே நமுகி ஜனனம் கிடக்கும், பரகுருவின் அருட்பெற்ற சிரேஷ்டர்கள் அதன் துறைகளினிடத்தில் அலைகள் சிதறாமல் படிந்து பக்தி ஞானம் ஆயுள் இவைகளை வளர்ப்பார்கள். அதன் மேல்பாகத்தில் ஞானமுதமருளும் வில்வநாத சுதாவாய் விளங்கும் சிவம் அன்பர்கட்கு அமுதருளும் ரத்திரம் அக்ஞாநிகட்குத்தோன்றுது. சிவ ஞானிகளுக்கும் கோடிகுரி பப்பிரைச் சத்துடன் ஆனந்தாமுதம்பெருகும் சப்தமபெருகத்தோன்றும். அந்தரந்தரத்தின் வழியாய் ஞானமுதைப்பூரணமாயடைந்தவர்கள் பிரம்மஞ்ஞானியாவார்கள். அவர்கள் பெருமைபை பரமசிவனாற்றான் ஓதலாம்.

அமுதலிங்கத்தின் மகிமையை எக்காலத்திலும் பிரியானுவையாய் அதன் முன்னும் இடமாயும் விளங்கும் அபிராமகந்நியென்னும் சக்தியாலேனும் சோரவிநாயகராலேனும் அறி

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௩

யலாகும். பிரம்மரந்திரம் என்கிற கைலையில் உமாசமேதராக விளங்கும் இவ்வமுதலிங்கத்தை அடைந்தால் சர்வப்பிரளயத் திலும் மரணம் உண்டாகாது. நினைத்துத் துதித்தால் அபயி ருத்யு உண்டாகாது. தெரிசித்தால் சகலசென்பாக்கியங்களும் உண்டாகும். அபிஷேகித்தால் சகலபாபங்களும் ரோகங்களும் நீங்கும். அர்ச்சித்தால் பக்திசித்திமுகத்திவிரையும். அவ்விவ் கம்விளங்கும்தலம் சுவேதாரண்யத்தின் அருகு காவேரியின் மீதுகடிகைதூரம்தெற்கும் பிரம்மஸ்மசானத்தின் மேல் பத் தமும் மாயூரத்தின்பத்துகடிகைதூரம் கிழக்கும் திருநள்ளாற் றின் பத்துகடிகைதூரம் வடக்கும் பெருமுனையின் ஈசான்ய முமாக வில்வாரண்யம் என்று திரிலோகப்பிரசித்தியாய் வழங்குகிறதென்று சூதர் உரைத்தார்.

1 பிரம்மா ஞானஉபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரோக்கி வில்வாரண்யப் என்ற, பெயர்உண்டான காணத்தைக்கூறவேணும் என்று மிக்கஅன்புடன் வினவினார்கள் அப்போது ஹேரிஷிகளே ஆதியில் சர்வதேவதைகளாலும் வணங்கப்படும் கைலையங்கி

ரியில் பிரம்மதேவன் ஈசுவரனை விதிமுறை பூஜித்து அடியேற்கு சிவஞானம் அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கினார். ஈசன் ஹேபிரம்மதேவரே சிவஞானம் தப்போ பூமியிற்சென்று தபம்செய்தாலொழிய அமராது. சீக்கிரம் சித்தியாகும்படி ஒருபாய்ம்தெரிவிப்போம் கேண்மின்னன்று கமது சுவரூபமாகிற ஞானத்தை விதைரூபமாக ஸ்மரித்து பிரம்மாவின் கையிற்கொடுத்து மத்தியஉலகத்தில் உதிக்கும் காவேரி சமுத்திரத்தல்சங்கமாராம்வரையில் இருபுறத்தும் உள்ள தலங்களில் இவ்விதையை பவிராரும்வகை இடுவீர். இடுவதில் எவ்விடத்தில் ஒருமுகூர்த்தத்ததுள் முனைத்து விருகூதமாகிறதோ அங்குதங்கி எம்மைதியானிக்கின் ஞானம்பெறாம். என்றருளிய பாமசிவனை பிரம்மதேவன் மும்முறைவலம்வந்து நமஸ்கரித்து உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பூவுலகம் வந்து காவேரிஎன்கிறதக்ஷணகங்கையின் உற்பத்திஸ்தானமாகிய சகியாமலகத்தில் நின்று கணபதியைத்துதித்து தினம் ராதக்காலத்தில் காவேரியில் விசமுறைபடிந்து சிவனால் அளித்தவிதையை காவேரியின் இருபுறத்தும் உள்ள அனேக தலங்களில் இட்டு ஒவ்வொருநாள்கிரமித்து எடுத்துவருகையில் தக்ஷணகங்கை பூர்வசமுத்திரசங்கமம் ஆகும்அருகில் யுக்ஞைசின் எல்லையில் முனைக்கும் பருவமாய்க் கண்டு மறுபெனத்தெதித்து இவ்விடத்தில் அருள் கிடைக்கும் என்று கிழந்து பொண்ணியின் ஐந்து அடியை தூரம் தெற்கில் சிவத்தியானத்துடன் அவ்விதையை இட்டார் ஞானமயபிரம்மா

திரமாயு அத்தானத்திட்டவிறை உடனே விசிரம்பித்து
 குருளன்கிற முனையாய்த் தோன்றி சிவம் என்கிற மரமாயும்
 சக்தி என்கிற பட்டையாயும் மாயை என்கிற கவையாயும்
 தத்துவ புவன வர்ண பத மந்திரங்களாகிற கொம்புள்ளாயும்
 ஜீவன்களின் ஸ்தூல ரூக்கும் காரண சரீரங்களாகிற முஞ்
 மாயும் வினைகளாகிய முட்களாயும் மனம் என்கிற கரம்பில்
 அசைந்து போய்க்களையும் அசையாது சித்திமுத்திகளையும்
 அருளும் திரிசத்திசுவரூபமாய்விவங்கும் முத்தளமாயும் அ
 மீயுளவகிறகரம்பில் மேல்விரிபாக்கரணங்களாகிற அநுமடா
 யும் அன்பால்விமிர்ந்து அந்தர்பூர்த்தில் ஞானததையும் பகிர்
 முகததில்தாழ்ந்து கரம்ததையும் வினைக்கும் கரணங்களாகிற
 உள்வெளுத்துவெளிபசத்துத்தேனூறும் நான்கிதழ்மலராயும்
 அன்பிற்கரையுங்கரணங்களாகிற தேனில் ஒட்டிச்சுருங்கும்
 இதனோடுபெருக்கும்காயாயும் சர்வாதாரப்பதியாகிற வித்து
 ம பற்றியதிப்பந்தப்படுத்தும் பாசமாகிற பசையும் நுண்ண
 றிவால்பசையையும் மந்த அறிவால்பாசத்தையும் பறறும் பசு
 வாகிறகோதம் உள்ளகனியாயும் ஞானவித்தின் அங்குரத்தி
 னின்றும் விளங்கி இடக்கொபொருத வலக்கையால் ஞானவி
 தையைப்பற்றி இட்ட பிரம்பாவின் கரம் உபருமபடி வளர்ந்
 தது. அதைக்கண்டபிரம்மதேவன் பேராணந்தமஅடைய ஞா
 னப்பிழம்பாகிறஅன்பெண்ணும்தீர்த்தம் பெருகிற்று. அத்தீர்
 ததத்தால் பரீயிருக்கமுலத்தில்சிவபூஜையெய்த அபிஷேகி
 த்து ஆபிரம்தேவவருஷம்வரையில் விதிமுறைபூஜித்த தபம்

செய்தார். அதனால் சர்வஜீவதயாபரன் ஜடாமகுடதாரியாய் திரிநேத்திரமும் புலித்தோலுடையும வரதாபயஸ்தமும் விளங்க அர்த்தநாரீசுவரராய் புன்சிரிப்புடன் சிவலிங்கத்தில் தோன்றினார் பிரம்மதேவன் தேகம் புனகாங்கிதம்மொண்டு கண்ணீர்சொரிய சிரமேற்கைகூப்பி ஆனந்தபரவசமுற்று சற்றுகின்று உமாசமேதா தேவதேவா சங்கரா சந்திரஜடாதரா பக்தப்பிரியா மாணிக்காபரண மேருதனுத்தாரண பாபநாசன பார்வதிபதே போற்றி போற்றி என்று துதித்துப் பணிந்தார். சிவபிரான் பிரம்மதேவரைமோக்கி உமது அன்பிற்கு இரங்கினும் விரும்பியதருள்வோம் கேண்மின் என்று திருவாய்மலர்ந்தார்.

பிரம்மதேவர் கோடி ஞாயிப்பிரகாச கங்காஜடாதரனைப் பணிந்து தயாகிதே சத்பலோகாதிபத்தியத்துடன் சிவஞானம் அருளவேண்டும் என்று அஞ்சலியஸ்தராய் நிற்க காரிபாகன் பிரம்மதேவரே ஒளியிருளற்ற ஞானம் யோகத்தின் முடிபாகும். யோகம் கிரியையால் அமரும், கிரியை சரிதையில் முதிர்ச்சி. சரிதையென்பது பதி உண்டென்றும் அதை அடைய வேண்டும் என்றும் அடையும்வழியையும் உணர்த்தும் நற்றொழில். கிரிகையென்பது டோகநிலை அமா ஸ்தூலசரீரத்தால் சூக்குமம் பொருந்த இலிங்கதர்ச்சித்தல். யோகம் என்பது மும்மூலம் ஏகமாகும்படி சூக்குமத்திடம் அடங்கி காரணத்தில் கரையப்பழகல். ஞானம் என்பது ஏகபரிபூரணகாரண

பிரம்மா ஞானஉபதேசம்பெற்ற சநுக்கம். கள

மாகும், மூலம் என்கிற ிதில் ஆதாரம் என்கிற இடத் தால் சர்வமும் ஒடுகுகி உதிக்கும். நாம் அளிக்க ஞானவித சால் பிரம்மாதிரமாகிய இடத்தைக்கண்டு கொண்டு இடை யறாது எகராய்ப் புதிததன்மயால் குருவாய் உதித்தேதாம். மாயை சேவஞானம் ஆடை நனீர் என்று ஆநனினி.

விஸ்வநாதர்.

பிரமாணெவா எசாந் அபாணித பரிபூரண மிக ம பரிசுத்தமாய் உருவாகி விஸ்வரூபத்தில் பிர சன்னமாவதால் விஸ்வநாதர் என்று நாமமாகித் து இவ்விளிங் தத்தில் சரஸ்வதியைப் பார்த்து உரணம் தரிசிப்பவர்களின் மனோபூட்டங்களைத் தாதுவாகிய கம சேவஞானத்திற்கு எதுவாய் அனாபலமெய்து, ஞானபரிசுடமாகிய தீர்த்தத்தி னுக்கு ஞானொபிஷேகம் செய்ய விளையவும் அதைத் தரி சித்தேதார் ஸபரிசுத்தரீதியிற் பஞ்சமேவாசா ஞானசர்ப்பன்னரா கவும் விலகாவனம் என்கிற தெநலம் பதங்கழிகை அளவில் எதப் பிரளயங்கனிலும் அழியாதிருக்கவும் இத்தலத்தி லும் பூவுலகில்மற்றையதலங்களிலும் இன்னும் விலகம் பரி ரிடுவோர் மறுபிறப்பிராத ஞானம் அடையவும் இத்தலத்திற் செய்யும் தானம், ஜபம், தியானம், பூஜை, ஹோமங்களின்

பலன் ஒன்று கோடியாகவும் அருள்தர வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். ஈசன் அளித்தோம் என்று அருளி இலிங்கத்தில் மறைந்தருளினார் பிழ்மதேவர் சிலகாலம் கிரமித்து சத்திய உலகம்சென்று சிருஷ்டித்தெழிற்குச் சாஷிமாது திரமாயிருந்து சிவஞானத்திற் படிந்தார் வில்வநாதரின் கன்னியாபாகத்தில் அமுதகடேசுவரர் அபிராமவல்லி என்னும் சர்வலோகமாதாபிதாவாய் விளங்கும் சுகாவலிகை தெரிசனம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்று சூதா புகன்றார்.

வில்வநாதச் சருக்கமுற்புகம்.

2 அமுதலிங்கச் சருக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகள் சூதமரோக்கி அத்தலத்தில் ஈசன் அமுதலிங்கமாய் விளங்கும் காரணத்தை விளம்பவேண்டும் என்று வினவினார்கள். ஹேருஷிகளே மாதந்தரகல்பத்தில் சுராசுரர்கள் அமுதபாணம்பண்ணவிரும்பியகாலவை குந்தநாதன் அவ்விருகட்படங்களின் படைகளைத் ததீசிமஹாரிஷியிடம் ஒப்புவிக்கச்செய்து கஷீராப்தியில் மந்தரகிரியை அமைத்து வாசுகியைக் கயிரூய்ப்பூட்டி அண்டர்கள் வரற்

புறத்தும் அசுரர்கள் தலைப்புறத்தும் பற்றி மதனம்பண்ணும்
 படிசெய்து தாம் மலையகமத்தைப்பற்றி ஆயிரம்வருஷம்
 வரையில் கடைந்தபோது வாசுகி மெலிந்து விஷத்தைக்கக்கியது
 அதனால் அங்குள்ளபாவரும் கரிந்துபயந்து பரமேசுவரா அப
 யம் அபயம் என்றார்கள். அப்போது சர்வஜீவஜீவனாகிய
 சிவபிரான் அவர்கள்முன் திருவுருக்கொண்டு தோன்றி அவ்
 விஷத்தைப் புஜித்து மறைந்தருளிந் தின்பு சர்வத்தி
 ராரும் கணபதியைதுதித்த முன்போல் மதனம் பண்ணி
 னார்கள் பாற்கடலில் ஐராவதம் உச்சைச்சரவம் கற்பகவிரு
 க்தம் கரமதேனு ஆமகோடி அப்ஸரஸ்திரீகள் கௌஸ்து
 பம் இலக்குமியும் அமுதகடத்துடன் தன்வந்திரியும் தோ
 ன்ற ஐராவதம்முதலிய ஐந்தை இந்திரனும் கௌஸ்துபம்
 முதலிய இரண்டை விஷ்ணுவும் அடைந்து அமுதகடத்தை
 மஹாசந்தோஷத்துடன் மஹாவிஷ்ணு பற்றித்தாங்கினார்
 சுராசுரகுரவர் இருவரும் இந்திரனிடத்தும் யோஜித்து மூவ
 ருமாய்ப் பரவினிடம் சென்று மிகபிரயாசத்தால் உண்டாகிய
 அமுதை சர்வத்திராரும் வைரமின்றி சமமாயிருந்து புஜித்
 தற்கான இடம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பிரம்ம
 தேவன் தேவாகாரும் அசுரர்களும் கிரீவரமாயிருந்து புஜிக்
 கும்படியான உத்தமஸ்தலம் ஒன்றிருக்கிறது அதில் சத்
 ருத்துஷத்தை உலகினரும்படியான நாமிருக பக்ஷி ஊர்வன
 வும் மித்ருப துவமாய் விளையாடும். குளிர்ந்த சோலைகளுட்
 அமுதம்போன்ற நீர்ந்தங்களும்கூட உள்ளது. யான் பாத்மகல்

மத்தில் ஈசனால் அதலத்தில் மேலான ஞானம் பெற்றிருக்க
 றேன். அத்தலத்திருநாடு தீரிலோகங்களிலும் இல்லை. அத்த
 லமும் பூதவீரில் காலோரி சங்கமசாட்புதில் வில்வாமண்யமே
 ன்றுவிளங்குகிறது. என்று புகன் னுளிட்டனுவிட - தனும் கைக்
 கூப்பிக் கூற்றார். உடனே மஹாவியாறு அமுதகடத்து
 டன் வில்வவனத்தை நோக்கிப்புகுபபடவே சர்வதிராஸும்
 திருமாலின் பின் எழுகடலும் ஒங்குவருவதுபோல குதிரா
 லத்ததுடன் வந்தார்கள். வந்தபி நாதுணைவர் வில்வவனத்தை
 உடைந்து சித்திரைமாதம் சித்திரை நகரம் பெளர்ணமி
 த்தியில் வில்வவாதிரின் நிருதிமூலையில் பெருதியாவததுடன்
 அமுதகடத்தை அமைத்தார். அதலத்தில் சராமர்களுடைய
 சுத பத்தியுடன் வந்தார்கள் அப்சரங்கள் ரிதக்கல புத்திய
 வைகளும் வந்தமையால் தென்பல் முதலியவர்கள் விரிவா
 யுண்டாயிற்று. வைகுந்தநாதன் சர்வத்திராலையும் சண்டி
 து நீங்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீநாமமுதலி உதித்திடகாம்மகக்கோ
 முடித்துக்கொண்டு அமுதபாளம் பண்ணை விவையில் வாரு
 கள் என்று ஆகஞாபித்து ஞானவாயியில் அறுபத்தாறுயிரம்
கோடி தீர்த்தங்களை ஆகருவிடது நித்தியகர்மங்களை முடித்த
னர். மந்தெல்லோரும் மந்திரபலத்தால் தங்கள் வாசஸ்தா
 னங்களிலுள்ள தீர்த்தங்களைவருவித்து ஸ்ரீநாமனுஷ்டானங்
 களை முடித்துக்கொண்டு அமுதகடத்தையும் மஹாவியாறு
 வையும் கோக்கியபடி உட்கார்ந்தார்கள். அப்போது பாந
 தாமன் அமுதை எடுத்து பரிமாறும்படி அமுதகடத்தருகில்

சென்றகாலையில் அமுதாடத்தினின்றும் வெண்ணையாய் உயராதது இலிங்காகாரமாய் விளங்கிறது.

அமுதகடேசுவரர்

அவ்வதிசயத்தைக்கண்டு வியந்து அமரர்களைநோக்கி அயர்ந்து சிவசசையலையாரழிவார்கள் அமுது இலீர்கமாயிற்று அவ்விலந்ததை அசைத்தால் சர்வாண்டபிண்டங்களுந் அசைகிறது ஆகிலும் சிவஸ்துதி செய்தல் ஏதாவது வழியுண்டாகும் என்று எல்லோரையும் சிவஸ்துதி செய்யும்படி ஆக்ஞாபித்து சாகரத்துவனியுடன சங்கத்துவனியும் உண்டானதுபோல சிரத்தங்கைகூப்பி ஹரா ஓம் ஹரா வெ

ன்று ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய பரவசமாய் தேவதேவாபோ
ற்றி ருத்திரரூபாபோற்றி நீலகண்டாபோற்றி பீர்த்தம்பதே
போற்றி அம்மிகாபதேபோற்றி தத்புருஷரூபாபோற்றி ஹே
மவர்ணரூபோற்றி பிதாம்பரோத்தரீயாபோற்றி கோடி
ரூர்யப்பிரகாசாபோற்றி வில்வாரண்யேசுவராபோற்றி உமா
சமேதாபோற்றி பக்தாஷ்டகாபோற்றி போற்றி யென்று கீழ்
புறத்தினின்றும் தகவினாமூர்த்திரூபா சர்வரூபா திரிநேத்திரா
பரசுகபாலஹஸ்தா பன்னகஷபூண உக்ரிரூபா சர்வஜீவஸ்வ
ரூபா ஞானகிருபாகராபோற்றிபோற்றி என்று தென்புறத்தி
கின்றும் வாமதேவரூபா அர்த்தகாரீசுவரா ரக்தவஸ்திரா ரக்
தகெந்ததாரண சர்வசிருஷ்டிகாரா க்ஷேத்திரபதே ஸ்தாப
ரபதே பூபதே வேதபதே வேதஸ்வரூபா வேதாந்தா சர்வதேவ
தாஸ்வரூபா போற்றி போற்றி என்று வடபால் நின்றும் ஸத்
யோஜாதரூபா சுவேதவர்ணரூபா ஸ்பஷ்டகமாவிசாபரண வர்தா
பயஸ்தா சர்வசிரேஷ்டா நிரம்பலசித்தவாஸா ஜனனமரண
அக்காசரூபா தாளசத்ரா வேதாந்தஞானஸ்வரூபா ஸ்வயம்
பிரகாசா சதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்றுமேல்பால்
நின்றும் வெகுநூலம் துதித்தார்கள் என்று ருதபுராணிகர்
கூறினார்.

அமுதம் கடைந்த சருக்கமுற்றும்.

■ அபிராமியம்மைச் சருக்கம்:

நைமிசாரண்யவாசிகளே ஜேளுந்ரள். அவ்வாறு விஷ்ணுமுதலியதேவர்கள் துதித்தபோது ஓர் அசுரீரி உண்டாயிற்று. அதைக்கேட்டு மகிழ்நது மேல் இன்னதுசெய்யலாம் என்றுதோற்றமல் ஒருமுகுர்த்தகாலம் சிவமாயையிறகட்டுண்டு விஷ்ணுவானவர் பிர்மாமுதலியவர்களைநோக்கி அமுதகடத்தினின்றும் ஈசன்பிரசன்னயாகும்வரையில் நாம் எல்லோரும் ஒவ்வோர் ஆசிரமம் உண்டுபண்ணிக்கொண்டு தினம் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து தபசுசெய்குவோம் என்றுரைத்தார். அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட எல்லோரும் தனித்தனி பன்னசரலை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சிவதகியானமும் வேதாத்தியனமும் செய்தார்கள் பிர்ம்மா கீழ்புறத்தும் விஷ்ணு நிருதிபாகத்தும் ஆசிரமம் அமைத்து தினம் ஞானவாயில் மூழ்கி அநேக முனிக்கூட்டங்கள் சூழ பிர்ம்மா சிவபூஜைக்கான சுகிருட்சை செய்ய விஷ்ணு மூன்றுகாலத்திலும் காமிசாகமவிதிப்படி பூலோக சுரலோக சத்தியலோக நவலோகக் களிலும் மேன்மையாய்உள்ள பூஜா நைவேத்திய சாமான்களை அபரிமிதம் ய் வருவித்து அபிஷேக அலங்கார நைவேத்திய ஆராதனங்களும் நவலோகந்தர கையினின்றும் ஈசனாற்றரப்பட்ட சந்திரசூர்யாக்கினிஸ் வருபமாகிறவி

ல்வதளங்களால் சுகஸ்திரமாம் கூறி அர்ச்சனையும் அமுதலி
ங்கத்திற்குச் செயது பூஜாநிலத்தில் சன்னிதியில் அமர்ந்து
சிவத்தியானமுற்று வருங்காலத்தில் ஆழிரம் வருஷம் சென்
றபின் அரக்கர்கள் சுக்கிராசாரியரிடம் சென்று நாங்கள் புர
சுத பத்னிகளைப்பிரிந்து நெடுநாளாய் மிகப் பிரயாசப்பட்டும்
எங்கட்கு அமுதம் கிடைக்காதென்று கோற்றுக்கிறது தேவர்
கள் அமுதத்துண்டான இலிங்கத்தை வெண்மைமென்று மா
றுபாடாய் உரைப்பதைப்போலவே மற்றவிசத்தும் எங்களை
வஞ்சித்து அவர்களேபுஜிக்குப்படி நாளோட்டுகிறார்கள் நங்
கள் எங்கள் உலகத்திற்குச் செல்கிறோம் என்று அயர்ந்து
உரைத்தார்கள். அதற்கு சுக்கிராசாரியர் மாயை யுள்ளாக
கு அமுதம் மாறியத்தோன்றும் நீங்கள் எல்லோரும் மிகப்
பிரயாசப்பட்டும் அமுதைப் பெறும் சமையத்தில் புரசுதப
த்னிகளை இச்சித்துச் செல்லவேண்டாம் சீக்கிரத்தில் அமுத
ம் கிடைக்கும்படி இன்னும் முயர்ச்சித்து ப்புஜித்து தத்தங்
கள் நகரை அடையலாம் என்று அமைத்து தேவகுருவாகிய
வியாழபகவானிடம் சென்று அரக்கர்கள் அரற்றிப்பதை வின
வி அவ்விருதரவரும் பிரணவரிஷிபிடம் சென்று பணித்
து அமுதகடம்இலிங்கம்வருமா எனதும் அவ்விலிங்கத்தை
மஹாவிஷ்ணு முதலானவர்கள் நெடுநாளாய்ப்புஜித்தும் ஈசன்
பிரசன்னமாகாததும் இன்னதினால் என்றும் ஈசன்பிரசன்ன
மாகும்படி விஷ்ணு முதலியவர்களால்செய்யவேண்டியது இன்
னதென்றும் திரிகாலமுணர்ந்த மஹரிஷியாகிய தாங்கள் எங்

கட்கு உணர்த்தி சர்வத்தாராயும் அமு வண்ணுர்படி கிருபை செய்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பிரணவரிஷி குரவர்களை நோக்கி நிர்வாகமான நூனதலத்தில் பக்துகிரேஷ்டரான நாயனன் சிவததமானத்துடன் அமுதை அமைத்தமையால் இலிங்கமாயிற்று. சர்வாகாசமாய் விளங்கும் சக்தியன்னிரில் சிவததையுடைய திருவருட்பிராகாசிகளாகு. சக்தியைக் கூட்டிப் பிராற்றினால் ஆனந்தாபுதம் பெருகும். சக்தியே சிவ உருவமாவதால் சக்தியின் ருட்கொண்டே சிவத்தைப் பூனிக்வேண்டும். என்றும் இவ்வாறு வைகுந்தநாதன் வழவாது பூனிக்நால் அமுதமகிடைக்கும் என்று முனர்த்தினார்.

அதைதேட்ட சராசரகுரவர்கள் இருவர்களும் சிவ பூனையெய்து வெளிவந்தவிஷ்ணுவைப்பணிந்து பிரணவமுனி உரைத்த விஷயங்களைக் கூறினார்கள் உடனே ஸ்திதிசுரத்தன் மிகக்களித்து பிரணவரிஷியை திரிகாலம் உணர்ந்தவர் என்று புகழ்ந்து அவர் உரைத்தது முக்கியமான ஆதாரம் என்று கொண்டு சர்வலோசமாதாவாகிய தேவி மஹத்துவமான சிவத்தை வசப்படுத்தும் ஸ்வரூபமும் சிவம் என்கிற நாமமும் கிருபையும் உள்ளவள் என்று தேவப்புளகாங்கிதமாய்த்தொகுத்துத்தேவசுற்பிகளால் ஆலயம் அமைப்பித்து பெர்ப்பிக்கரசமத்தியில் அணுவிற்கணுவாகும் அம்பிகையை அமைத்துப் பிராணபாமம் கரநியாசம் அங்கநியாசம் ஸ்தூ

லபூதசுத்திசெய்து ஈராறுதலத்தின் ஆதாரமாகும் ஷோட
 சாக்ஷராதாம் பேதித்து நான் கிழிந்து முன்னுன்காய்மாறி
 நான் கையழித்து இருநான்காகி நான்கைக்கொன்று நான்காய
 மூந்தி முன்றைப்பெருக்கி இரண்டும்கெட்டு முன்று ஐந்து
 ஒன்பது நாற்பத்தமூன்று அன்பத்தொன்று ஏழுகோடி
 சதகோடியாகி யலைக்கூறு மூலத்திற்கூட்டி ஆனந்தாதீதமும்
 றுப் பின்னும் ஆனந்தமபராய் ஹிருசய குஹிய புருவில்
 பூஜா ஹோம சமாதியுற்று அகண்டமாய் பிரம்மம் என்பதற்
 கூட்டிக்கூடும் ஞானமயமாய் சிவசீவகலையாய் பிரமரத்திராந்
 தரத்தில் நிஷ்களமாயும் புருவில் சகளநிஷ்களமாயும் இருத
 யத்தில் சக்ளமாயும் விளங்கும் சர்வகாரணி ரேசமாரக்கமாய்
 வெளிவந்த சூரியசந்திராதி சர்வமும் பசந்து விளங்கும்படி
 அமுதீசனோக்கம ய் நிற்கக்கண்டு ஆனந்தபரவசமுற்று மிகக்
 காரூண்ய சௌந்தர்யமாய் விளங்கிய அம்மையை அபிராம
 சுந்தரி என்று துதித்து பேரென்புடன் காமிகாகமமாய்ப் பூஜி
 த்து முன் அஞ்சலியஸ்சராய் நின்று தேவீ சர்வதேவகார
 ணி கௌரி சர்வசேவருபி முத்தொழிற்கு ஆதாரகாரணி
 பஞ்சபிரம்மஸ்வருபி மாபாஸ்வருபி கர்ம்மதார அசைவஸ்
 வருபி பிரம்மஸ்வருபி ஞானதார நிர்ஜஞ்ஜலஸ்வருபி ஆசார்யஸ்
 வருபி பிராணவார்த்தஸ்வருபி ஞானத்தையும் சித்தையுந்த
 நும் கருணஸ்வருபி ஈசுவரப்பிரியருபி ஞானபூரணஸ்வருபி
 போற்றி போற்றி என்று துதித்து மஹாதேவி அருள்செய்ய
 வேண்டும் என்று கண்ணீர்சொரியப் பிரார்த்தித்தார்.

அபிராமகந்தரி.

மஹா விஷ்ணு.

அபிராமியம்பிதை கிருபாநோக்கமுற்று ஜீவன்களின் வினைப்படி போகம்ஊட்டி க்காற்கும் ஹேவிஷ்ணுவே நீர் சர்வத்திராளுடன் அமுதகடமாபிவிளங்கும் சிவலிங்கத்தினிடம் சென்று எம்மைக்கூட்டிக்கட்டாய் செய்குவீராயின் சிவத்தோடும்பிரசன்னமாகி, அமுதனிப்பேயம் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வமுதவசனத்தைக்கேட்ட ஹைகுந்தா

திபதி மஹாசந்தோஷத்துடன் மற்றையரிஷிகள் முசலியவர்
களிடம் அப்பிகையின் உத்தரவைப்புகன்று ஆனந்தித்தனர்.
என்று சூரபுராணிகர் புனறா;

(3) அபிரமியம் பைச்சருக்கம் முற்றும்.

4 அமுதம் உண்டசருக்கம்

பைமிசாரணயவாசிகளே போக்கி ஹேரிஷிகளே நாராய
ணன் சர்வதேவதைகளுடன் அமுதலிங்கத்தினிடம்சென்று
அஞ்சலிபஸ்தராய்சின்னு ஜகதீசுவரா கிருபாகரா துக்கசாகர
ஹராசசானதிசாவாஸா கெஜாந்ம்மஉத்தரீடா கெங்காதரா சா
த்ரசூர்யாக்னிகேத்ரா சுதாகடேசுவரா பக்தபவாசனா சிந்தித
மனோரதவரதா திரிஞ்ஜரஹிதா திகம்பரா உமாசமேதா திக்
தோகாலரஹிதா தினரஷக்ஷா பக்தபயங்கரஹரா வேதாந்த
நானகிருபாகரா லலாடகேத்ரா ஆபாசவஸ்திரா கபாலஹஸ்தா
கும்பஸ்வரூபா நித்தியகல்யாணா சார்த்தாலசர்ம்மதாரணா சந்
திர்ஜடாதரா சுந்தரரூபா பக்தாபராதக்ஷமகா அபிரமிநாதா
போற்றிபோற்றி என்றுதுதித்து அனேகபுஷ்பபங்களால் அ
ர்ச்சித்து இரண்டுபக்கம் ஏகமாகத்தியானம்செய்ததும் ப்ரீ
பிராமசுந்தரியோடும் தயாமூர்த்தியாய் சித்திரைமாதம் சித்தி
ரைநக்ஷத்தியம் கூடிய பெளர்ணமியில் அனேககணங்கள்புடை

போல வின்றார்கள். கையாயபதி ஹேதேவர்காள் குணமாய் பம்இல்லாது பூரணமாயுள்ள எம்மை யாரும் அறிவது அரிதாகும். ஜீவன்களை நிர்ம்மலமாக்கும்படி எம்மைப்பிரியாது யாவுமாம் சீவசீவமாயுள்ள எமது சத்தியின் வியாபகத்தால் ஓசியும்பஞ்சகிருத்யபுனத்தில் விளங்கும் பிரம்மாவின்சிருஷ்டிக்கு ஆதாரமாகியநினைப்பைத்தரும் மதியேழ்க்காரைந்து விஷ்ணுவின்தித்தொழிற்கு ஆதாரமாகிய விநீரிப்பொருந்திருத்திரசதாம்சத்தொன்றுபிரிந்துவிதிமுறைசங்கரித்தற்கு ஆதாரமாகிய மறப்பைத்தரும்முத்தொழிற்காரணகத்யூறின் மந்து மேல்ஒருநெல்லாக்கின் கோடியில்ஒருபங்கின் நூற்றில்ஒருபங்கின் பத்தில்ஒருபங்கின் மூன்றில் ஒருபாகமாயுள்ள நாடியின் ரந்திரவழியாய் சப்தகோடிமந்திரங்களின் ஆதாரமுன்றகூடம் கூடியஒன்றால் விராட்சுவருபத்தின்பிரம்ம ரந்திரமாயும் சுவராட்சின் புனமத்தியாயும் சம்விராட்சுலா தாரமாயும் உள்ளஇடத்துஅமர்ந்த நிர்ம்மலஆத்மாவிற்கு நித்தியானந்தஞானமுதம் ஊற்றும் சதாசிவகுருவாய் விளங்கி அளவிற்குஅடங்காப்பூரணம் கடாஷிக்கும்எம்மை இவ்வில்வவனத்தில் மந்திரமயசர்வதேவாளுடன் சிருஷ்டித்ததிக்கர்த்தர்களாகிறநீங்கள் இருவரும் ஒருமித்து ஏகாக்ஷிரித்தமாய் பதினாயிரம்வருடம் பூஜித்தமையால் நீங்கள்விரும்பிய அமுதிலும் மிகவிசேஷமாயுள்ள ஞானமுதை ஞானவாயில் உண்டாகும்படி அருளிநீளும் சர்வத்திரானும் புஜிக்கலாம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

அத்திருவாக்கைப்பெற்ற கண்ணனாகிய தேவர்கள் ஆன ந்தம்மேற்கொண்டு சிவஸ்மரணசெய்து அமுதீசாபோற்றி என்று நமஸ்கரித்து ஞானவாபியைச்சூழ்ந்தபோது அமுதம் தோன்றாமையால் பின்னும் சிவசன்னிதியை அடைந்து மஹாதேவாகமஸ்காரம் தாங்கள் அருளிய ஞானமுதம் எங்கள் அக் ஞானத்தில் தோன்றவில்லை தோன்றும்படி அனுக்ரஹிக்க வேண்டும் என்று பணிந்தார்கள், சிவபிரான் ஆன்பர்காள் முன் பாத்தமகலத்தில் ஞானத்தின்பொருட்டு சதர்முகன் ஸ்கந்த கணபதியுடன் எம்மைப் பூஜித்திருப்பதால் அது முதல் அவர்கள் யார்க்கும் விருப்பியதனிக்கும்படி இங்குவசிக்கிறார்கள் அவர்களில் கணபதியைச்சிந்தித்துத் தபட்டெய்தால் அமுதம்தோன்றும் என்றமொழி டாசுவித்தார்.

• தேவாதிதன் ஈசன் அளித்தகட்டளைப்படியே நிருதிமூல யில்தங்கி உள்ளத்திற்காரந்தகணபதியைச்சிந்தித்துத் தபம் செய்தார்கள்.

சோரகணபதி.

அத்தபத்தால் மறைந்தகணபதி பிரசன்னமாகி ஹரி
 அயனே நோக்கி எம்மைமறந்ததால் யாம்மறைந்தோம் அதனா
 ல் ஈசன் உங்கட்கு அளித்த அமுதம் தோன்றவில்லை யாம்
 தோன்றியபடியே அமுதம் தோன்றும் சந்தோஷமாய்ப்புனி
 யுங்கள் என்று அருளிஞர். உடன் அனைவரும் கணபதியைப் ப
 ணிந்து ஐங்குரப்பிரமேய தாபன் சோரகணபதி வென்ற ரா
 ம்வழித்து அன்பர்களுடன் மறையானது விவரித்தில் சாஸி
 த்தியமாய் விளங்கி இஷ்டசித்தி மீள அருளவேண்டும் தாங்
 கள் அருளும் அமுதைத்தகைய கருவியினால் அமர்ந்துபுனித
 நாங்கள் இசுத்தி நுப்பதால் ஒரு நவாபினை யுல எங்களாடெ
 னிக்கும பிம்பத்தில் சாஸிநதயமாகவேண்டும் எனவும் பிரா
 த்சித்தார்கள். சோரகணபதி நீங்கள் விருப்பமிர யாரும் தந்தோ
 ற என்றருளிஞர். பின்பு பங்கயனாதயி சனாபதிகளா
 ணிந்து சிவசன்னிதியில் அஞ்சலியஸ்தாய்கீன்று சிவபூ
 ஜனுக்களொபெற்று ஞானவாபியின்மேலபால் விவசைகளாப
 திஷ்டைசெய்து பூஜித்து அமுதகணபதே என்று துதித்து
 ஞானவாபியில் ததும்பும் அமுதை கண்டுவிரக்ககாடு நீதவா
 கள் திக்குப்பாலகாள் அக்க லகககள் ஸந்தா நுத்துமகள்
 ஏகாதசருத்திராள் துவாதசஆதித்தியாள் அகலினிதேவதை
 கள் பிதிர்க்கள் கணங்கள் சித்தாள் சாக்திபாள் அகஸ்தியா
 திரிஷிகள் நாரதாதிமுனிகள் ஆதித்யா திவவக்ரகங்ககள் நகூத
 திரங்ககள் பாலகியாள் ஜனகாதியோகிகள் ரோமசர் செளன
 கர் முதலியதபசிகள் ரிதுக்கள் அப்சரசுக்கள் கின்னர்களும்

கூசுமாண்டன் லோஹிதாசுதன் கும்போதரன் மஹோதரன்
 மஹாகாயன் நமசி குக்ஷிவக்கிரன் தந்தவக்கிரன் முதலிய அ
 ரக்கர்கள் பிரகஸ்பதி சுக்கிராசாரியர் முதலியசர்வத்திராணம்
 பந்திபந்தியாய் யேஜ்ஜீனாநாரத்திப்புறத்தும் மஹாசுந்தோ
 ஷத்துடன் உட்கார்ந்தார்கள், உடனே பொற்குடத்தில்
 அமுதை எடுத்துவரும்படி பிரம்மதேவனுக்கு ஆக்ஞாபித்து
 தமது கரத்தால் சர்வத்திராணக்கும் பரிமாறி பிரம்மாவிற்கும்
 சாப்பிடும்படி அளித்து சித்திநாமாதம் சித்திராபௌர்ணமி
 யில் மஹாவிஷ்ணு சிவாருகமாகப் புஜித்துப் பின்னும் சர்வ
 த்திராணுடன் சிவசன்னிதியில் சிவராமத்தைபுரைத்து அங்
 மைகொட்டி சிவானந்தக்கடத்தாடிப்பணிந்த பூரணனந்தமரு
 ளும் கிருபாசாகர சுதாகடேசுவரா போற்றி போற்றி என்று
 அனேக பிரதக்ஷண நமஸ்காஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தர்களாய்
 சர்வத்திராணம் கின்று கிருபையாகிற அலைகளை விசும் ஆன
 தக்கடலே யாங்கள் தமதருளால் கிருதார்த்தரானோம் சர்வ
 ஜீவன்களும் அத்தியார்ப்புச் புத்தமுதைப்பெற்று சிவானந்த
 மாபுட்படி சுதாலிங்கத்தில் சானித்தியமாயிருந்து தம்மை
 தரிசிக்கும்பக்கட்டுப் பேரானந்தஞானமுதம் சித்திமுத்தி
 களும் அருளவேண்டும பந்தியாய் இத்தலத்தில் வசிப்பவர்க
 ளின் பாபநசித்துப் புண்யம்பெருகவும் அமுதம்பெருகும்
 ஞானவாபிபிற்படிந்தார்கட்கு இஷ்டசித்திகளைத்தந்தருளவு
 ம் அத்தித்தத்ததைப்பருகினோர்களின் ரோகங்களைநீங்கவும் அ
 தன்சுராயில்திலநர்ப்பணம்செய்வோர்களின் இருபத்தோருத

லேழுறைவரையில் உள்ள வம்சபித்தர்க்கள் திருப்தியடைய
வும் அதன்கரையில்லின்று தியானம் ஜபம் பூஜை செய்பவர்
கள் சர்வசித்திகளுடன் ஞானம்பெறவும் இடதலம் சர்வசம்
ஹாரகாலத்தம் அழியாமல் இருக்கவும் அருள் தரவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள், ஈசன் அவ்வாறு அளித்தோம்என்
று திருவாய்மலர்ந்து பூணிக்ருபநோக்கமாய் விஷ்ணுவைப்
பார்த்து ஹேவிஷ்ணு லேவஞானவாபிதீர்த்தத்திற்கு அமுதாபிஷி
க்கரணி என்ற நாமமும் தம்மீதாம்நமதிடமாயுதிக்கும் ஞானமு
தம் பூரணமாகக் கரணம்பிரியாது அன்பாயுண்டு சர்வஜீவ
ஸ்தூல சூக்தம் காரணமாயும் அவைகட்கு அநீதமாயும் சக்
திசகிதமாய் உள்நூலவும் எம்மை அடைந்தவர்கள் நிகரிலாச்
சித்திகளுடன் அழியாதநித்யர்பெறுவார்கள் பக்தியிற்சிறந்து
நம்முன் இடமாயமர்ந்தவிஷ்ணுவே உமக்கேயாரும் இல்லை
எமதருள் நும்மிடம் பூரணமாயிற்று என்று வலக்கரத்தாற்ற
றமுவி தமதிடமாகும் ஞானஸ்திரத்தை அருட்சத்தியிபிந்து
ஆறுகோடிமாயாரூபம்காட்டி மறைக்காவண்ணம் ஒளியிரு
ளற்ற ஞானபூரணசக்கிரமாக்கி தாங்குவீரென்று அருளி இ
ச்சக்கரத்தால் மாயாவிருள்ஒடுங்கும் இராசுத்தப்பகைவர்கள்
வசமாவார்கள் என்றும் அருளியவுடன் விண்ணவர்கள் பூ
ணிக்ருபாகரணைப்பணிந்து தீனரகுகா சராசராதிய சர்வத்தி
ராளும் தமதருளால் ஞானமுதம் உண்ணப்பெற்றிருக்கிறார்
கள் அஹங்கார இராக்கதர்கள் அமுதுண்டபலத்தால் எம்
களை ஹிம்சியாவண்ணம் அவர்கலின்பலன் அழியும்படி அனு
க்கிரஹித்தேயுண்டு என்று பிரார்த்தித்தார்கள்.

சர்வாண்டங்கனும் உகதி பில்விளக்கும் அருள்மய
அபிராமிநாதன் அவர்களைவேர்க்கி வானுலகிற் உயர்த்தி
பலம் கொளவாராபிற்றும் உளருறு அகங்காரமெய்க்கான்
டார்கட்கு அழிவும் என்று திருவாய்மலர்ந்து நீதியு
னிபிழிகட்குமெய்க்கிடசான அகந்தியமா முனிரைப அமுதா
லோககிப் பாபமயிந்தபுண்ணிபரையெனது நான் தரிசித்த
ற்கு உரிச்சாலார் கீர் பாபவிமோசனலிங்கமும் புகழ்நெயர்
புண்ணியம் திருநலிந்தமும் பிரதிபலிப்பெய்து அமுதவயி
கெகடயிர்க்கு என்று அகநாடிக் து அமுதகடத்துள் அமர்ந
கார் என்று நுகர் கூமினி. உடன் சிலரிடையே சிவன்
மானஸ்தலத்தில் அமுதநாடாலை அரங்கங்கட்கு அழியவே
ண்டிம என்று சத்தவதுதனத வந்தவேண்டிய கேளா
கள் பிரதிபலிப்பதும், அவ்வாறே அருளியது உபிதமாரு
மோ என்று விண்ணொளிகள் அவர்களைவேர்க்கி பிரம்மபந்தத்
தலத்து அன்புள்ளாரும் சிவ்வரமாவர் என்பதற்கு ஐயம்
வேண்டாம் அரங்கங்கள் ஜிபிததற்கு வீரும்பி அமுதநாளை
முபன்று சிலவிண்ணுலகர் கூட வில்வவனதனை அகநாபிள்
அமுதால் மிப்பலம்பெற்ற அரங்கங்கள் வதைப்பார்களை
என்றபயத்தால் அவ்வாறு கேட்டுக்கொண்டநாளும் பிள்
னுய்சிலர் தாம் என்னும் அகங்காரஇராககதர்க்காகி காமாதி
களால் அலைத்தற்கியலும் மனமாதிசுள் பிரிதே அவ்வகை
யுறையண்ணம் சர்வாதாமாடும் அமுதபலத்தைக் கிபசுக்க,
விருந்தியதம் ஆகும், வித்யாலுதிக்கும் புத்தி இழந்து

விதியைவளர்த்து விரிந்து அழியாது அவ்விரண்டின் மூலநடு
 மேல்கரைந்து நாதபோதமாய் விருப்பு வெறுப்பு முதலிய
 இரண்டற்ற பேரறிவாளர்க்கு ஆனந்தாதீதமாயும் வெறுப்பு
 றும் விருப்பறத்தமதிடம்ஓங்கும் அன்பர்சேட்கு அவ்வளவாய்
 சுணைபெருகப் பொங்கித் ததும்பும் அமுதஅருவி உதித்தற்கு
 இடமாகும் அமுதகடவுளாயும் மதியாலுதிக்கும்விதியுளும்
 விதியாலுதிக்கும்மதியுளும் கட்டுண்டு அவைகளைவிரித்து அ
 ழியும்ஜீவன்கள் முன் அறியாதுநினைந்ததையும் வீரும்:1 மற
 ந்ததையும் உணர்த்தி பற்றின் ஊட்டுவிக்கும் ஒளியுள்ஒளி
 யாய் அச்சுவன்கள் அறியாது எங்கும் உலவும் சிவபிரான் இ
 ல்லையென்னுது அளிப்பார். அவரளிப்பதில் திரணமும் தவறி
 ராது. இடுவான் பெறுவான் இவ்விரண்டில் இசைவானும் விரு
 ப்பியபடி நீதியே அருளுவர். தான் என்னும் அஹங்காரங்
 கொண்டவர்களே அரக்கர்களாவர் அவர்கள் அமுதுண்ணப்
 பெறார் முன் உண்டிருந்தாலும் பலம் குறைவுபடும் ஆதலால்
 வானேர் விரும்பியபடி ஈசன் அருளியதாகும் என்றும் முன
 னொருகாலத்தில் மார்க்கண்டேயர்என்னும் முனிவர் அமுதகீ
 ங்கத்தைப்பூஜித்துரித்யந்தவம்பெற்று சிவத்தோடு ஒன் றிவி
 ளங்கினார். அவர் அனேகபிரளயங்கள்வரையில் இருந்தும் சி
 ஷ்டியின் விதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாததால் ஒருசர்வப்பிர
 ளயகாலத்தின்முன் ஈசுவரனைப்பணிந்து லயஉற்பத்தியின்வி
 தத்தை அடியேன் அறியும்படி கடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார் அதற்கு ஈசன் பத்தியிற்சிறந்தமார்க்கண்டே

யரைநோக்கி எந்தப்பிரளயங்களிலும் அழியாத நித்யத்வத்
தை நம்மால் பெற்றிருப்பதால், யார்க்கும் அறிய அரிதென்ப
தான அதை நீயே அறிந்துகொள்ளலாம் என்று கடாசுபித்தா
ர், பின்பு, சர்வமும் அழியுப்படி பிரளயம் உண்டானபோது
மார்க்கண்டேயர் லயவுற்பத்தியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி
சிஸ்ருர் அக்ஷாலத்தில் ஜலம் அனல் காற்றுகள் விரிந்து
அலைத்ததால் களைத்து சற்று நிர்ச்சிந்தையை அடைந்தவு
டன் பிரளயமாகி பின்புரர்வமும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு இருப்ப
தைக்கண்டு சிவரகசியத்தையும் அறிந்துகொள்வது அரு
மையென்று சிவசிந்தையாயிருந்தார் ஆனதால் மூற்கூறிய
விஷயங்கள் எவ்வாறுளதோ அஃது அன்பளவாய் விளங்கும்
சிவரகசியத்தை நாம் அறியத்தக்கதன்று பிர்ம்மரந்திரதலந்
தில் பிர்ம்மதேவர்க்கு ஈசனாற்றப்பட்ட ஞானவித்தினின்று
ம விளங்கிய ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் மகிழ்ச்சியை நான்முடிவாக
உரைத்தற்கரிதாகும் என்றும் சூதரோதினார்.

அமுதுண்டச ருக்கம் முற்றும்.

5. தேவசர்மா சநூக்கம்.

நைமிராண்பவாசிகளே கேளுங்கள் இந்தவில்வவாஸி
 சேஷங்களே கோடி வருஷம் கேட்டாலும் பின்னும் கேட்க
 வே அன்பர்கள் இபசிப்பார்கள். எவ்ருநாளாகிய வியாசராம்
 மெரிந்தவரையேற் சொல்கிறேன் என்று நதிசலில்கவையாம்
 மகேதரங்கனில் பஞ்சாஷ்டரமும் மயிதூசனில் பிராம்மஞ்ஞம்
 பகஷிகனிலகருடனும் மிருநங்கனில் பசுமும் தானங்களிலுள்
 னதானமும் ஸ்மிருதிகளிலமறுஸ்மிருதியும் உலகங்களிலுள்
 தியுலகமும் சுகபதனிலலைவருந்த தவியும் பெண்களில் அ
 ருந்திரமும் மணிகளில்ருத்திராக்ஷமும் புத்சனில் குசமும் வி
 ருட்சங்கனில் அரசும்பாசங்கனில் அசுவமேதமும் தோத்திரங்
 கனில்சுருத்திரமும் பக்தர்கனில்நாராயணமும் வேதநாமில்
 ஜனனமரணமும் அபுஷ்சத்தில்அவவேதநையசுமாராம் உபுப
 மும் தலங்களில்அவ்வமுதேஇலிங்கமானதலமும் அர்ச்சனை
 யில்விவாச்சனையும் சுகந்தபுஷ்பததில்ஜாதியும் சிபேஷ்ட
 மாகும். அணுவிற்கணுவும் அண்டங்கட்கண் - முடிசவிளங்
 கும் சுதாவிலிங்கமகிமையை அளவிடறகரிதாரும். அதை
 பக்திபுடன் சிந்தித்தால் தபத்திற்குஇடமும் சர்வசித்திகளும்
 உதிக்கும். மாணிடலிங்கங்களில் பிராசனம் உத்தமம். அதி
 லும் இராசகதர்களால் பூஜித்தது உத்தமம். தேவர்களால்

பூரித்தது அதிலும்பேன்மையாகும். அதிலும்சிரேஷ்டம் சுவயம்புலிங்கம். அதிலும்உயர்வு விவ்வனத்தில் விளங்கும் சுதாசுவம்புலிங்கமாகும். அனதால் அதன்மகிமையை யாரும் அறிவது அருமை என்று யார்க்கும்விளங்கும். அல்லி லிங்கவாடையால் சுற்றிலும் உள்ள ஓடு கல் மணல் எல்லாம் இலிங்கமயமாய் அன்பர்களுக்கு விளங்கும். அந்தசேஷத்தி ருத்த அதையவேண்டும் என்று மூன்றடி தளராது எழுந்து நடந்தால் எமவாதை நீங்கும். அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்நானம்செய்து அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்தவர்கள் பூர்வத்தில் தூறுஜன்மம்வரையில் புண்யஜோகுவார்கள் பின் ஏழுஜன்மத் தில்பத்தியளவாய்ச்சிவகடாக்ஷம் பெறுவார்கள். அபிராமி யம்மனைத்தெரிசித்தால் நிறைகலைப்பேறு பெறுவர்கள். சேர ரகணபதி தியானத்தால் எக்கார்பங்களிலும் விக்னம் உண்டாகாது. ஸ்கந்ததரிசனத்தால் அறிவேகுருவாகும். வில்ல நாத தெரிசனத்தால் ஞானம் உதிக்கும். பாபவிமோசன புண்யவர்த்தன தரிசனத்தால் பாபம்நீங்கிப் புண்ணியம் வளரும். அத்தலத்தில் சிவனால்அளித்த ஞானவித்திறோன்றிட பிரகாசஞான ஸ்ரீஹ்ருக்ஷஸ்பரிசக்காற்று எட்டியவரையில் உள்ளவர்களின் சர்வரோகங்களும் நீங்கும். சிவத்துரோகத் தால் உண்டானரோகமாயின் விமோசனகாலத்தில் அக்காற்று அவர்கள்மேல் ஸ்பரிசமாகித்தீரும். அதேனெனில் குருதுரோக சிவத்துரோகங்களின் உடலில் நெகாற்று அமராது. அவ்ஹ்ருக்ஷசாயல்பட்டால் பஞ்சமாபாதகங்களும் நீங்கும்.

அவ்விடத்தில் லோகபாலாள் சனகாதியோகிகள் அஸ்தியா
 திரிவிதிகள் காலாங்குமுதலியசித்தர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்கிரு
 ந்தேனும் மரணகாலத்தில் அத்தலத்தை ஏறநோக்கி மிருத்யு
 ஞ்ஜயமஹாமந்திரத்தை ஜபித்தால் காலபாசம் கண்டத்திற்
 க்கி வருத்தாது, அவ்வில்வமூலத்திற்றங்கி ஜபம்செய்தால்
 ஒன்று கோடியானபலனைத்தரும், சமாதிகடும், அங்குதீர்த்
 தம்பானம்பண்ணத் தானம்செய்தால் பக்திவளரும், இந்த
 வில்வவனத்தைப்பற்றிய ஒருகதை சொல்கிறேன் கேளுங்கள்
 முற்காலத்தில் சந்திரபூஷணன் என்கிற கோளாதேசத்தரசனி
 டத்தில் தீர்த்தயாத்திரையாகப்புறப்பட்ட தேவசர்மாவென்
 னும் ஒரு பிராமணன் அன்னம்கேட்க அரசன் இன்றையத்தி
 னைம் எம்மனையில் பிதிர்கிராத்தம் செய்வதால் காலதாமசமா
 கும் விரைவிற்புஜிக்கும்படி. எனதுகுருவின் கிரகத்தில் நியம
 னம் செய்கிறேன் நித்யவிதிமுடித்து வாரும் என்று உரைத்
 தார், பிராமணன் உமதுகிரகத்தில் எனக்கு அன்னமிட
 வேண்மும் என்றார், அதற்கு அரசன் கிராத்தபக்ஷத்தில் த
 ன்தேகத்தினின்றும் உரோமம் இரத்தம் முதலியதும் பிரியப்
 படாது கிராத்ததினத்தில் அதற்குமுன் அக் கிரகத்தில் இரு
 த புல் சாம்பல் விறகு வராட்டி முதலியதும் கொடுக்கப்ப
 ாது தவறிச்செய்யின் கிராத்தம் நஷ்டமாவதுடன் பிதிர்க்
 ன் சாபம்இவோர்கள் என்று ஸ்மிருதிவசனம் கூறுகின்றது,
 அல்லது பிராம்ணர்த்தத்தில் வரிக்கலாமென்னிலோ கிராத்
 விதிப்படி நேற்றையத்தினமே வரித்துவிட்டேன், எனது

கிரகத்தில் உமதுபசிமீருவண்ணம் அன்னம் இடும் ஏது என
க்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை என்றார். அதைக்கேட்டபிரா
மணன் அரசனை அபஸ்மாரியாகக் கடவதென்று சபித்தார்
நியாயங்களை உரைத்தும் கேளாத பிராமணனை அரச
ன்யக்ஷசாகும்படி தட்டினார். அவ்விருவரும் உடனே
சாபப்படி ரூபம் அடைந்து அனேககாமிகளில் செய்தத்
தகா. இழிதொழிற் புரிந்து ஓடுநாள்திரிந்து பூர்வபுண்யவ
சத்தால்சீர்காழியில் ரோமசரிஷி ஆசிரமவாசனில்ரோமசர்
வைசுவதேவத்தை முடித்துக் காசுபலியிட வெளியில் வரும்ச
மையத்தில் அவ்வன்னத்தைக்கண்டு பற்றும்படி அவ்விருவ
ரும் நெருங்கினார்கள். அவர்களை ரோமசர் கண்ணுற்றார்.
அப்புண்யவசத்தால் அவ்விருவர்களும் நற்கிந்தையுற்று ரோம
சனீர வணங்கினார்கள். இருவி் காசுபலி பிட்டு அவ்விருவரை
யும்நோக்கி உங்கள் சாபம் நீங்கும்படி ஒருபாயம் உரைப்பே
ன் கேண்மின்கள், இதன் தென்பால் வில்வாரண்யம் என்
றொரு தலம் இருக்கிறது. அதில் பிர்ம்மா ஞானம்பெறும்படி
உதித்த ஸ்ரீ விருக்ஷம் ஒன்றிருக்கிறது. அதன்காற்று உட
லில் அமர்ந்தால் சர்வரோகங்களும் பாபங்களும் நீங்கும் அ
தன்மகிமை மிகவிசேஷமாகும். அங்கு ஏகுவீர்கள் என்று
இச்சமராய்க் கூறினார். கூறிய மஹாரிஷியைப் பணிந்து வில்
வவனத்தை நோக்கிப்புறப்பட்டுக் காவேரிப்பிள்தென்கரையில்
வருகையில் ஸ்ரீ விருக்ஷத்தின் காற்று தென்னலாய் அவர்கள்
உடலில் உலவுவதைக்கண்டு உட்கொண்டமாத்நிரத்தில் அவ்

ர்களைப்பற்றிய அபஸ்மாரமும் யக்ஷசும் நீங்கி அறிவோமென
 முல்லைநக வில்வனம் அடைந்து பரிசுத்தமாகிய ஞானவாபி
 யிற்பாடு நது நித்தியசர்மங்களை முடித்து அங்குதபமசெய்யும்
 பெரியோர்களைப்பணிந்து வில்வவிருகூத்தை பதினாறு பிரத
 க்ஷணம் செயது சத்தி சிவததை தர்சிக்கது பிராமணன் ஐ
 து தினமவரையில் திரிகாலஸ்நான பஞ்சாஷ்டா ஜபமும் விதி
 வழுவாதூதனையும் நூறுபிரதக்ஷணஐந்தாமஸ்காரமும் தின
 மசெய்து திவ்வியஜீநகத்துடன விவசயம் அடைந்தார். அந்
 சன் தனது பாரிபுதசக்ஷரங்களை வரவழைத்துத் தீர்த்தக்க
 ரையில் சிராதசங்களை முடித்து அனேக தானநிகளும் ஆல
 யத்திருப்பணிகளும் செய்து வந்தானென்று சூதர் கூறினார்.

தேவசர்மம் முத்தபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

6. சந்திரபூஷணன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சந்திரபூஷணன் சரித்திரத்தை
 முற்றும்புகலவேண்டும் என்று சூதரைவினவ ரிஷிகளோ அவ்
 ஸ்வரசன் அமுதலிங்கபூனைக்காகவேண்டிய திரவியங்கள் உண்
 டாரும்படியான பூமிகளும் நந்தவனங்களும் ஏற்படுத்திவிசே

தேவலோகத்தை அடையும். முக்தியை நம்பி இத்தலத்தில் மரணகாலம்வரையில் வசிக்கின் முக்திகூடும். அத்தலத்தில் அன்னதானஞ்செய்யின் சக்கரவர்த்தியாய்ப்பிறந்து விசேஷ தானாதிகளைச் செய்யும் ஏதுவுடன் நற்றிந்தையடைவர். ஆனி ஆடி மாதத்தில் தீர்த்ததானமும் மார்கழியில் விறகும் ஆவட்டாசியில் வஸ்திரமும் கார்த்திகையில் தாபபூலமதிலம்கள் பளம்பும்புப்பாத்திரமும் அத் தீர்த்தக்கரையில் தானஞ்செய்யின் மஹாபாபங்களும் நீங்கும். ஞானவாயியின் வடபா உள்ளனில்வவிருஷத்தின்கீழ் சிவபூஜைசெய்யின் ஒன்றுகேடியானபலன்வீனையும் என்றுசூதர்ஓதினார்.

சந்திரபூஷணன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றும்.

தருமசீலன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைநோக்கி மசகம்முதலி. சுவல்பஜந்துக்களும் அத்தலத்தில் இறக்கின் முக்திபெறு என்பதைப்பற்றிய ஒரு பூர்வசரித்திரம் எங்கட்கு உணர்வேண்டும் என்று வினவினார்கள். அதற்கு அமுதபுஷ்கர யின் விசேஷங்களைத் தெரிந்துணைக்க யாரானும்முடியாது உதேவாதிகளும் அதன்கரையில் சந்தியாவேணியில் தபம்மெ

கிழார்கள். சத்திரனாகிய அமுதபுஷ்கரணி நூரிபனாகிய சண்டபுஷ்கரணி ஆகனியாகிய ஞானபுஷ்கரணி என்னும் முத்திறையுடைய சர்வாதாரதீர்சதம் ஆனேக ஜன்ம சத்திரியாவாங்கட்கு பாத்திரம் உத்கிருஷ்டமாயும் பஹாபாபிகட்கு நிகர்ஷ்டமாயும் விளங்கும். உருத்திராக்ஷம் பூண்டு அதன்கரையில் பஞ்சாக்ஷரம் ஒபித்தின் மேலானபலன் தரும். ஸ்பரிசம் முத்து குசமுடி ௧௬ ருத்திராக்ஷம் பவளம் இவைகளின் ஸ்ரீநின் மாலையால் எண்ணி நூறு ஆவர்த்தி பஞ்சாக்ஷரம் ஒபித்தின் நான்குலேத பாராயணபலனும் அசுவ கஜ கபில கன்னிசாதான பலன்களும் அடைவாராய் விராஜேஸ்வரம் அக்னிஹோத்திரம் தாபதீரீஷயக்ஞியரீருவது சிவரன்னிதி குருவினிடத்திற் பெற்றரீருவது விதமுறையிட்டேனும் அல்லது கலாசத்திசெய்தரீருவது அதன் கரையிலின்று பெற்றியில் அணியின் அசுவமேதபலனும் சிவஞானமும் அடைவார்கள். தானம் தயை சாதனம் அஹிம்சை இரத்திரியநிகரஹம் பக்தி பரோபகாரம் பரதிரவியநிகரஹம் பாஸ்திரிநிகரஹம் மாதாபிதாருருவாக்கியபரிபாலனம் சதயம் மஹாமந்திரஜபம் ஆனந்தம் என்னும் தீர்த்தங்கரின் ஸ்ரீநானத்தின் பின்னரன் அமுதபுஷ்கரணி ஸ்ரீநானம் கிடைக்கும். ஞானமுதபுஷ்கரணியில் தோபபெற்றோர் பெருமையை அளவிடற்கரிதாகும். நதிஸ்நானத்திலும் நதிஸ்நானம் விசேஷம் நதத்தில் தக்ஷணவாகினியும் நதியில் உத்தரவாகினியும் விசேஷம். அவைகளில் சமுத்திரவாகினி விசேஷம். நதம் நதி தடாகம் கூபம்

ஷாபாநாங்கள் செய்விதகிட்டு வேதாத்தயயன பிராமணாருக்குப் பரிசாரகர்சட்ட சூட ஐயநாறு நிராமங்கள் தானும் செய்து பன்னிராமம் புகழ்மயவகனின் ஜீவனாந்தம் வடபால் புல்லாணாபுரம் விட்டு சிகயத்திருப்பலிக்கான நியானமும் செய்து சித்திசைமாதமசித்திராபெளர்ணாவி அமுதபுஷ்க்ஷரணியில் அமுதம பெருகி அநதினதகில் மககாஜித்தம் பரமபடி பதினெட்டு பாபா பிரம்மோதஸவமும் அவ்வுதஸவகாலகமனில் தினம் ஓராபிரம் பிராமணாருக்கு ஷாபாநா என்ன திருபுகிபோஜனமும் உதஸவநரிசனிடகு அன்ன வந்திர கெத புஷ்பபதம் புலகசும கன் சருகி நொண்டிச் சருக்கர்பலாநீர் பால்கட்டு அன்னம் பக்ஷணவகைகள் பார்பதும் ராக்கரை முதலிய விருமபும் பதாந்தங்களை அங்கு ரென்று உபஜரித்து அளிக்குர்படி ஏற்படுத்தி அனேக பிராமபாளை தத்தம்செய்து தனது மூத்தமகனாகிய மத்தனபூஷணனுக்கு அரசளித்ததுடன் தான் பத்னிபுடன் விவவனத்தில் வசித்து தினம் அமுதபுஷ்க்ஷரணியில் முக்காலம்படிந்து சத்திசிவத்தைப் பரிபாலனைதகைகருடன் விதிப்படி பூஜித்து லீலவதாத்தால் அர்ச்சித்து ஒவ்வொருதினமும் ஹராசுட்டே மஹாதேவா பார்வதிபதயே சங்கரா வைலாசவாசா கருணாரா சூலகபாலஹஸ்தா காமதஹா கௌமாரிந்தோசா பக்தவஸலா பிரம்மஸ்வரூபா பாபநாசா போற்றிப்போற்றி அடிபூர் அனேக அபராதிபாபினும் மாதாபிதாவாகிய தாங்கள் கூறி கருபைசெய்யவேண்டும் என்று துதித்து வருங்காலத்தி

சந்திண்பூஷணன் சருக்கம்.

நெரோனின் பின் வைகாசிமாதம் விசாகபௌர்ணமிமாத்தியா
 னவேளையில் இராஜா துதிக்கும்போது ஸ்பதிகவர்ணமகி
 ய சுதாலிங்கத்தில் உபையோடு சிவந்தோன்றி மகதஹாசமா
 ய் அரசனே உனது பகதிபைபெரசினேனும் உனக்குவேண்டிய
 து அருள்வோம் என்று திருவாய்மலர்ச்சார் அரசனும் இராஜப
 த்னியும் ஐந்துபிரதக்ஷணம் மஸ்காரஞ்செய்துகி நுடைக்க. லே
 எங்கள்வம்சவிர்த்தியுமளங்குட்துன்னவாப'தமுத்தியும்பட
 த்ஷிக்கவேண்டுமென் னு பிரார்த்தித்ததாகுள் ரசன் அளித்தோ
 ம் என்று அருளிசிவலிங்கத்துள் அமர்தார் பின்பு இருவரும்
 இலிங்கத்துசுத்த மோடிநாயபபிரகாசனே சிலகாமத்யாஸி
 த்திருந்து சிவபதம் அடைந்தாராசன்.

வைகாசபௌர்ணமியில் இன்னும் அனேரர்கதாலிங்கத்
 ததப்பூஜித்து முகசியடைநதிருகுகிறார்கள் அத்தலத்துள்ள
 அமுதபுஷ்கரணியில் மார்க்குநடையினசேரம்பரிகாரமிதித்தம்
 ஸ்நானம் செய்தானும் சர்வபாபங்களுமரீ வகும்பகபக்ஷி மிரு
 தங்களும் அததீர்த்த ஸ்பரிசமாயின் முக்தியடையும் அத்
 தலத்தில் ஜலம் ஆபுதம் வீஷம் தர்வியாதிதீ சத்துரு
 மூதலியதால் பூர்வகோடக்கின்படி தூர்ப்மரணம் ஏறப
 ட்டாலும் அர்காலத்தில் அமுதீசனது அன்பர்களைத்தியானித்
 தால் பிசாசத்துவம் அடையாமல் மறுஜனனகாலம்வரையில்
 ரகாசசருத்திரர்களால் காக்கப்படுவார்கள். எழுதலிய சுவ
 ப்ஜந்துகளும் அத்தலத்தில் இறக்கின் தீவ்பசரீரமாய்

தங்கவேளையில் மூழ்கும் புண்யவிசேஷத்தை பிர்ம்மதேவனா
ற்றான் உரைக்கலாம் மாகி சிவராத்திரியிலும் பங்குனி பெளர
ணமியிலும் மூழ்கின் சௌபாக்க்ய முக்தியடைவார்கள்;

கலிங்கதேசத்தில் தருமசீலன் என்ற ஒருபிராமணன்
பொருளிச்சையால் பிறர்க்காக ரூத்திரஜபம்செய்தும் பொரு
வெற்றுவேதம் ஓதுவித்தும் பரான்னம்புஜித்தும் திரணமே
னுந்தர்ம்மமில்லாமல்சிரார்த்தபோஜனத்தையேவிரும்பிப்புஜி
த்துவரும் ஓர் தினத்தில் வில்வவனஸ்தலபாத்திரியாய்வந்த
ஒருபிராமணன் புஜித்த சேஷான்னத்தைச் சாப்பிட்டு அதி
சாரமுண்டாகி மாணவேதுவடைய காலதூதுவர்கள் பயங்க
ரவுருவத்துடன் தோன்றி மிகவருத்தி எமலோகங்கொண்டு
போய கும்பிபாகம்முதலிய நரகங்களில் நெடுகாளிருத்தி கோ
டிசண்டாளஜன்மங்களும் அனேசகாயஜன்மங்களும் ஓடுகாக
ஜன்மமும் அளிக்க அக்கரகஜன்மத்துடன் ஆயிரபவருஷம்
பலவித துக்கத்தாலும் பசியாலும் வருந்தி ஒரு நாள் பெருங்
காற்றில் அடிபட்டு இரவில் ஓவனத்துள்ள கோட்டாள்க
ளால் கொத்தித்தூர்த்தப்பட்டு சூரிபுதைத்துக் கல் பற்கார
ட்டாமல் பூர்வஜன்மத்தல் ஸ்தவயாகத்திரிசன் சேஷான்னத்
தைப் புஜித்த புண்ணியவசத்தால் சுமம் துத்தில்விழுந்து
உயிராவிடுமபோது தேவமுகத்திலிருந்து சிவதூதர்கள் வி
மானங்கொணடுவந்து அவர்ணக்காக்ரைபாசம் படி செய்து இ
ரத்ததில் ஏறுகென் மறைந்தார்கள், பாசை நான் மஹா

பாபி எனக்கு இத்தீர்த்தகதால் பாபம்போய் புண்யதேகம் கிடைத்தது சமீபநூல்கள் வருகிறேன் என்று தீர்த்தத்தால் பிதிர்தர்ப்பணஞ்செய்து பூகிருத்திராக்ஷம்பூண்டு தேவதூதர் களுடன் சிவதரிசனஞ்செய்து விமானத்தேறி தேவவுலகம் சென்றது. என்று சூதபுராணிகர் மொழிந்தனர்.

தருமசீலன் முத்திபெற்றசருக்கம்முற்றும்.

8வது காலநிர்ணயச்சருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதரைகேரக்கி பிரளயகாலங் களி லும அழியாதிருக்கனென்று முன்னுரைத்த மார்கதன் டேயமுனிவரது சரித்திரத்தை யாங்கள் அறியும்படி புகல வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். ஹேரிஷிகளே கண் ணிமைமயிரண்டு கைநொடி. கைநொடிஇரண்டு மாத்திரை. மா த்திரையிரண்டு குரு. குருவிரண்டு லகு. லகுவிரண்டு துரிதம். துரிதமிரண்டு காஷ்டை. காஷ்டையிரண்டு வீனாடி. வீனாடிஅறுபது கடிசை. கடிசையிரண்டை முகூர்த்தம். முகூர்த்தம்இருபத்தினன்கு எள். நான் ஏழு வாரம். வாரமிரண்டு பக்ஷம் பக்ஷமிரண்டு மாதம். மாதமிரண்டு ரிஷி. ரிஷிமுன்று அயனம்¹ப அயனமிரண்டு வருஷம். இவ்வருஷம் நூறுசென்றால் மானி

களிலும் ஈசுவராருகமாய்ப்படி தேவாதிகளாலாக்கியது உத்தமம். அதிலும் ஈசனாற்றப்பட்டது உத்தமம். ஆனதால் ஞானப்பிழம்பாய் ஈசனாலருளிய தீர்த்தம் மிகவிசேஷமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து ஒவ்வொரு மாதப்பிரவேசத்திலும் அமுதபுஷ்கரணியில் நின்ற சிரசில் அறுகும்பூவம் கூட்டி பதினாறு பன்னிரெண்டு எட்டெனும் ஒரே ஆவர்த்தியாக அமுதலிங்க விமானநோக்கமாய் அலைகள் சிதறாது மூழ்கின் பிர்மஹத்திமுதலிய பாதகங்களும் மித்ருத்துரோகதோஷமும் நீங்கி முத்திபெறுவார்கள். சித்திரமாதம் ஞாயிற்றுக்கிழமையில் முன்சொன்ன விதிப்படி மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செய்தால் சர்வபாபமும் நீங்கும் வைகாசிமாதம் முன்போல் மூழ்கித் தர்ப்பணங்கள் செய்தால் பிதிர்க்கள் எல்லோரும் திருப்தி அடைவார்கள். அதன் கரையினின்று அம்மாதத்தில் தயிரன்னமும் ஜலத்துடன்பாத்திரமும் தானம் செய்யின் மரணகாலத்தும் ஐயெருக நாளீர்குன்றாது. ஆனிமாதம் பெளர்ணமியில் விஷ்ணுக் கிராந்திமசு சிரசில்வைத்துக்கொண்டு அசுவக்கிராதே என்னும் ருக்திரமாவது பஞ்சாஷ்டாமாவது ஜபித்து ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதரைத் தரிசித்தால் பன்னிரெண்டு தலைமுறைவரையில் சந்தோஷசந்தானவிருத்தியை அடைவார்கள். ஆடிப்பெளர்ணமியில் ஸ்ரானஞ்செய்து வில்வநாதருக்கு பெய் பாலுடன் அரிஷேஷத்து சர்க்கரைப்பொங்கல் நிவேதித்து தாமசரயாலர்ச்சித்துக் காராவின நெய்விளக்கிடின குன்மப் நீங்கும். ஆவணிமாதம் ஸ்தி

வாரம் படிந்து அபிராமியம்மனுக்கும் அமுதீசர்க்கும் அபிஷேகித்து காலகாலாசன்னிதியில் கம்பளம் அல்லது கறுப்பு வஸ்திரம் இருப்புப்பாத்திரம் தானஞ்செய்தால் சனீசுவர தோஷம்நீங்கி சுகமபெறுவர். ஆவணிஞாயிற்றுக்கிழமையி ல் அருணோதயஸ்நானம்பண்ண பாபிகட்டுக்கிட்டாது. புரட்டாசிமாதம் அஷ்டமியில் தோய்ந்து அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்துத் திலான்னம் நிவேதித்து காரஞ் அல்லது மூன்று பிராமணாளுக்கு இடுபவர்களின் வம்சபிதர்க்கள் அமுதபானம்பண்ணின திருப்தி அடைவார்கள். அற்பசிமாதம் முழுதும் துலாத்தில் சூர்யனுக்கும்வேளையில் மூழ்கி தர்ப்பணகைகள் செய்யின் காவேரிஉற்பத்திமுதல் சங்கமம்வரையில் தினம் மூழ்கி தர்ப்பணஞ்செய்தபலனை அடைவார்கள். கார்த்திகைமாதல் திங்கள் ஞாயிற்றில் படிந்து சக்திசிவதரிசனம் செய்யின் சாரூப்பியத்தை அடைவர்கள், சிவத்தை பஜித்து ஸ்வினாககிட்டு மூன்றுபிரதக்ஷணம்செய்து முன்பணிபவர் சாயுச்சியத்தை அடைவர்கள். கார்த்திகைமாதம் ஞாயிறு தி ல்களில் அமுதபுஷ்க்ரணியைத்தியானித்து எந்ததீர்த்தத்தி ல் படிந்தாலும் தன தானய புத்திர பெளத்திராதிகளைப் பெ றுவர்கள். அந்தத்தலத்தில் அன்று பாலகிலய தீர்த்தங்களி ல் எதில்மூழ்கினாலும் மகிழ்வோங்கும். மார்கழிமாதம்பெள ணியியில் சுதாநீர்த்தத்தில் மூழ்கி அமுதீசர்க்கு நெய் பால முதலிய அபிஷேகித்து தேன்கலந்த சர்க்கரைப்பொங்கல் வேதித்தால் மஹாதனவான்களாவார்கள். தைமாதம் பிரஹ

டர்க்கு ஆயுள் முடிவாகும். மேற்கூறிய அயனம் இரண்டு
கொண்டது தேவர்கட்கு ஒருநாள். அப்படியாகிய என் முன்
னுற்றமபத்தைந்து சென்றால் ஒருவருஷம் அவ்வருஷம்
நூறுசென்றால் தேவர்கட்கின் ஆயுள் முடிவாகும். இந்த தேவ
வருஷம் பன்னிராயிரம் சென்றால் பிர்ம்மதேவனுக்கு ஒருபக
ல், பிர்ம்மாவின்னுடைய ஒருநாட்கில் பதிகான்கு இந்திரர்கள் (2)
நாட்குடிகள். அவர்கள் உறக்கும்போதெல்லாம் ஸ்வவொருபி
ளையம் உண்டாகும். அதற்குநாமித்யப்பிரளயம் என்று பெ
யர், பிர்ம்மாவின் பகலுழுவில் நடக்கும் பிரளயத்திற்கு தி
தியப்பிரளயம் என்று பெயர். உபபடிப்பட்ட நாள் முப்பது
கொண்டது பிர்ம்மாவிற்கு ஒருநாட்கம். மாதம்பனிரெண்டு வ
ருஷம். இவ்வருஷம் நூறு சென்றால் பிர்ம்மாவின் ஆயுள்மு
டிவாகும். அக்காலத்துண்டாகும் பிரளயத்திற்குப் பிர்ம்மப
பிரளயம் என்று பெயர். பிர்ம்மாவின் முடிவுகாலம் விஷ்ணுவி
ற்குஒப்பகல். இவ்விதம், நாள் முற்றுற்றமபத்தைந்துசெ
ன்றால் ஒருவருஷம். அவ்வருஷம் நூறுசென்றால் விஷ்ணுவி
ன் ஆயுள் முடிவாகும் விஷ்ணுவின் முடிவுகாலம் ருத்திரனு
க்கு ஒருபகல். இம்மாதிரியாகிய நாளின்படி நூறுவருஷம்
சென்றால் சர்வசங்கராஞ்செய்து லயமாவர். எவ்வளவுகாலம்
உலகப்பெருது விளங்கிற்றோ அவ்வளவுகாலம் சூனயமாயிரு
ந்து நித்யவஸ்துவினிடத்தில் அபின்னமாயுள்ள சத்தியின்வீ
யாபகத்தால் பின்னும் ஒருவகையதுபோல் சர்வமூல உண்டாகு
ம். அப்படி உண்டாவதில் விஷ்ணுவின் ஒருபகலில் ஒருபிர்ம்ம

௫௨.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

கல்பம்முடிந்து மறுபலின் உதையத்தில் விண்ணுனின் உந்தி
ரில் பின்னும் பிர்ம்மா உதிப்பார். பிர்ம்மாஉதிக்கும் கல்பத்
திற்கு பாத்மகல்பம் என்று பெயர். பின் ஜலத்தில் அமிழ்த்த
பூமியை விஷ்ணு வராகரூபமாய்த் தாங்குவதற்கு வராசகல்ப
ம் என்றுபெயர். இவ்விதமாகும ஒரு வராசகல்பத்தில் ஆ
திருதையுகத்தில் ரிசியசிருங்கரென்றவரின் குமாரர் மிருகண்
டேயர். அவர்குமாரர் மார்க்கண்டேயர் என்பவர் முன்சொல்
றிய பிரளயகாலங்களிலும் அழியாத நிகழ்வுத்துவம் அடைந்
திருக்கிறார். மாஹான்கள் சர்வஉபாதிசீளையும் அந்தம் என்
பதையும் இராப்பல் என்னும் காலங்களையும் தான்என்ப
தையும் லபமாக்கி நித்தியமாவர்கள். அவர்களின்மகிழையை
யாராலும் அளவிடமுடியாது. அவர்க்ருத்திரப்பிரளயத
திலும்அழியார்கள். என்றுசூதமுனிவர் உரைத்தார்.

8 வது காலமிருண யச்சருக்கம் முற்றும்

9 மிருகண்டு தவம்புரிசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளே மார்க்ககண்டேயரென்னும் பக்
தசரித்திரர் உள்ளம்என்னும் தலத்தில் மதியென்னும் வித்
தாய்த்தங்கி சித்தியென்னும் பபிராய்வளர்ந்து முக்தியென்னு

ம் கதிராய் வினையுட. சாவதானமாய் க்கேருங்கள், மிருக
 ண்டுவென்டவர் தன்பிதாவாகிய ரிசியகிருங்கரென்டவரின் ம
 ரணுதத்தில் வேட்கம் தப்படி உத்தரங்கிரிடைகளை முடித்து
 தனக்குப்பதநான் இலையேளன்றகலைமேற்கொண்டு அலே
 கவிதங்களை அறுவடித்து பித்திரகாமேஷ்டி செய்தம் பு
 தின் உண்டா காந்தால் பிகவிமாகுலமுற்றக் கரசிவில் வி
 க்குக்காலத்தில் நரசுமஹா பி அவரிடமவந்து ஹேமீருக
 ண்டுவே நீர்புத்திரன் இலையென்ற விசனம் நடையவேண்
 டாம் முவுலகும் வியசுதுமாடி சலசுணாநானபுத்திரன் செய்
 வாதினததால் உண்டாவான நீர் பதநிபுடல் வில்வவனஞ்
 ரென்று சிவபிரானைக்குறித்துத் தபம்செய்யும் என்று புகன
 று சென்றார். பின்பு இருவரும் காரதர் உரைத்த வண்ணம்
 வில்வவனத்துள்ள மணமேட்டில் தபம் செய்யும்போது உமா
 ஸ நரசுமேதராய் சரன் விடைமேற்றேன்றி பி நகண்டு வி
 உமாது பத்னியோடும் செய்யும் தபத்தால் மகிழ்வுற்றோம் உம
 க்கு வேண்டியதருள்கிறோம் என்று அருளியவுடன் பி நகண்
 டுவும் மருக்துவதியும் சிரமீமற்கைகூப்பி தேவதேவா ஜகந
 நாதா பிருநுநிதீஸ்வரூபா கல்யாணஸ்வரூபா மாயாஸ்வரூபா
 சுவர்ணமாலிகாபரண ஜகன்மாதா ஜகத்பிதா ஜகத்குரு ஜ
 கத்ஸ்வரூபா விராட்சுவரூபா சுவராட்சொரூபா சம்விராட்ச
 வரூபா திரிஸ்வரூபா திரிமூர்த்திஸ்வரூபா உற்பத்திலபா
 நாரா பஞ்சகிருத்தங்கவரூபா பஞ்சகிருதம்சாக்ஷிணீ பஞ்சகி

௫௪

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம்.

ருத்யநடனா உமாஸ்கந்தசமேதா போற்றிபோற்றி என்
துதித்து கிருபாரிதே உமது திவ்யதேஜோன்மயஸ்வரூப
தைத்தரிசித்துப் பேரானந்த முற்ற எங்களுக்குப் புத்திரம்
அனுக்கரகிக்கவேண்டும் என்று பணிந்தார்கள். சிவபிரா
மிருகண்டுவே சற்குண்ணாய்ப் பதினாறுவயதள்ளவனாகவே
பக்தியினமாய் நூறுவயதளவிலோ உமதபேசுகூடியா தென்
றார்.

பக்தப்பிரியா உம்மைபக்திபண்ணுப்படி யான சத்புத்
திரனே சுடாசுஷிக்கவேண்டும் என்று இருவரும் பிரார்த்தி
தார்கள். சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி நரெட்டுவயதளவாய் உள்
ள புத்திரன் தந்திராம் என்று திருவாய்மலர்ந்து கணங்
ளோடும் மறைந்தருளினார். மிருகண்டுவும் மருத்வதியும் அ
பிராமிமேத அமுதலிங்கத்தை மூன்றுதினம் விதிப்படி வ
சேஷபூஜைசெய்து எங்களுக்கு நல்வரம் அளித்த மகாபௌ
ர்ணமியில் உம்மைப்பூஜித்துத் தெரிசிப்பவர்கள் கபுத்திரனே
விரும்பின் அடையவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததப் பூண
சந்தோஷத்துடன் அக்குள்ள ரிஷிக்கூட்டங்களையும் வில்வ
விருகூஷங்களையும் பணிந்து கங்காதீரம்சென்று வாழ்ந்தார்க
ள். என்று சூதபுராணிகர்மொழிந்தனர்.

மிருகண்டு தவம்புரி சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயர் உர்ப்பத்திச்

• ச ரு க் க ம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே மிருகண்டு பத்னியுடன் தன் னைச்சிரமமடைந்து சிலநாள் வசித்துவருங்காலத்தில் பங்குனி மாதம் சதைநயக்ஷத்திரம் சும்பலக்கினத்தில் குருபகவான்கே ந்திரிக்கிரஹமாலிகாபோகத்தில் மருத்துவதூயின்கருப்ப்சி னீன்றும் மார்க்கண்டேயர் உதித்தார் உலகில்உள்ள சர்வஜன ங்களுக்கும் அகஸ்மாத்தாய் மகிழ்வோங்கிற்று மிருகண்டு வி ரைதானம்முதலிய புத்ரோத்ஸவமகொண்டாடி வேதவியாசரா ல் குழந்தையின் ஜாதகத்தை வரைந்திடப்பெற்று எல்லோரு ள்ளத்தும் சுகுணம் இலக்ஷணம் முதலியதால் மகிழ்வோங்க ச்செய்யும் மார்க்கண்டேயரை நலுங்கு போனகமுதலிய நால் வளர்த்து வேதவிதிப்படி மற்றும்கடந்திவித்தியாப்பியாசம செய்விக்கும்போது தெளிந்து அசையாத நீரின் பூணசந்தி ரப்பிரதிபிம்பம்போல குருமுன்னால் மார்க்கண்டேயருள்ளத் தில் வேதம்முதலிய அமர்ந்து வேதவிதிப்படி அறம் பொருள் இன்பம் அன்பு மதிப்பு பொறுமை முதலிய நல்லொழுக்கம் வாய்ந்து அமர்ந்துவருங்காலத்தில் திரிகாலமுமுணர்ந்த நார நமஹிமுனி வீணாதத்தோடு சிவஸ்மரணைசெய்துகொண்டு

மிருகண்டுவிண் ஆசிரமத்திற்கு வந்தார். அம்மஹாமுனியை மிருகண்டு மருத்வதி மார்க்கண்டேயர் மூவரும்பணிந்து ஆசனம் அளித்தல் முதலியபதினாறுபசாரமும் செய்து பாத பிரக்ஷாளனம்செய்த நீர்த்தகுதை சிரசிப்புரோக்ஷித்து ஆசமணம்பண்ணி நாரதர்முன்னின்று மார்க்கண்டேயரின் மாதாபிதாஇருவரும் கிருபைநிறைந்தமஹாமுனியே பாபியாகிய எங்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகும்படி மிகஇரக்கவியமான உண்மையை உரைத்ததால் புத்திரன்மிகுடைத்தான் வயதுபதினாறள வாய் ஈசன் அளித்திருக்கிறார் என்றார்கள். நாரதர் மார்க்கண்டேயரின் சாமுத்திரிகாலக்ஷணங்களைப் பார்த்து பூர்ணபுள் உண்டாகும் என்றுரைத்து மார்க்கண்டேயரைத் தமதுகரத்தாற் சிரமுதற்றவி மார்க்கண்டசத்குண பிரம்மமந்திரத்தில் ஞானஜோதியமமாய் விளங்கும் கதாவை நயனஜோதியினிடை அழியாதேறறி அடைந்த மஹான்களின் அருள்பெற்று அங்குற்றால் பூர்ணபுளைப்பெறலாம் என்று திருவாய் மலர்ந்தவுடன் மார்க்கண்டேயர் நாரதரின் பாடித்தில் பணிந்தார் நாரதர்நீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்தது திருநீறிட்டு சப்தரிஷிகளையும்பணியும்விதத்தையுரைத்துத் தமதாச்சிரமம்சென்றார். மார்க்கண்டேயர் நாரதமஹாமுனியருளியபடி சித்தாதிகளைக்கண்டு பணியச்செல்லும்பொருட்டு மாதாபிதாவினிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு பிராம்மணனையும் தபசிகளையும் பணிந்து ஆசிபெற்று சப்தரிஷிக்ம் சேர்ந்திருக்கும் சபையிற்சென்று சாஷ்டாகங்கமாய்ப்ப

ணிந்தார். வசிஷ்டர்தவிர மற்றைய ஆறுரிஷிகளும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசிமொழிந்தார்கள். வசிஷ்டர் மௌனமாயிருந்து ஆசியளித்த ரிஷிகளே நோக்கி இம்மிருகண்டு சதனுக்கு ஈசன் பதினாறுவயதனிததிருக்க பூர்ணாயுள் அடைவாயென்று உரைத்தீர்களே இளியிதற் றீகளைச் செய்வது ஆயினும் இம்முனிசநனுக்கு பாதுகாசித்தி ஆகாசகமனம் குளிகாசித்திருத்தலியவை அளித்தார சத்யவிலகம் செல்வேம் என்று அவைகளைத் தெரிவித்தது மார்க்கண்டேயரை அழைத்துக்கொண்டு மற்றைய ஆறுரிஷிகளுடன் சத்தியவிலகம் சென்று சபதப்பிரகாரங்களிலுமுள்ள ரிஷிகூட்டங்களைப்பணிந்து அவர்களால் ஆசிபெறுமபடி செய்து அழைத்துக்கொண்டு பிரம்ம தேவரை சபதரிஷிகளும் நமஸ்கரித்தார்கள். அவர்களுடன மார்க்கண்டேயரும் சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தார். பணிந்த மார்க்கண்டேயரின் சீலம் நற்குணம் பிவசகின்னம் முதலியவைகளைக்கண்ட அம்புயினும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசீர்வதித்தார். வசிஷ்டர் அருசலியஸ்தராய் நின்று சத்பலோகாதிபதி ஓர்விண்ணப்பம் மிருகண்டு புதலவனாகிய இம் மார்க்கண்டேயருக்குச் சிவபிரான் பதினாறுவயது அளித்திருக்கத் தாங்களும் பூர்ணாயுள் அடைவாயென்றீர்கள், சர்வரிஷிகளும் அவ்வாறே உரைத்திருக்கிறார்கள் என்றார். சதுர்முகன் இதற்கென் செய்வது தமக்குச் சமானமானவயதை பரமசிவனாற்றான் தரலாம் என்றெண்ணி மார்க்கண்டேயரின் கிரகித் தன்வலக்கரம் வைத்து நான்வசிப்பது சத்யலோகமாயும் என்

வார்த்தை சத்யமாயும் நீசுவரனை பக்திபண்ணி நித்யம்முதலிய வேண்டியதைப்பெறலாம் என்பதும் சத்யமாயின் இந்த மார்க்கண்டேயன் பூர்ணாயுள் அடைவன் என்று பிரதிக்கினை செய்து நானசிவனை மறவாதவனாயின் நான்சொல்வது பொய்க்காது வேறொருமுதாய் மார்க்கண்டா மந்திரசக்தியற்றான் சிவத்தை அடையலாம் அஸ்தியாதி மஹாரிஷிகளும் மந்திரசக்திபைச்சொண்டே சர்வசித்திகளையும் நித்யத்துவத்தையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இத்தமந்திரசக்தியால் காலமகடக்கலாம் உன்னிடம்கொள்ளென்றுடதேசித்துஅத்தத்திரியாக்ஷரங்களின் சந்தி ஆரோகண அவரோகண பலன்களைக் காட்டி ஜம்பூதீபிலே காவேரியின்தெனபுறத்துள்ள வில்வாரண்யம் என்கிற திவ்யகேசத்தீரத்தில் பாத்தமகல்பத்தில் கானசிவனால்நாளும்பெற்ற அதிசயசியமாயுள்ள பிரம்மமந்திரத்தில்கிளங்கும் அபிராமிசுத்திரியையும் அமுதீசரையும் பூஜித்து நீவேண்டிக்கொள்ளும்பதிகளையாய் நின்வயது வளரப்பெறுவாய். என்று உரைத்து ஏழுஆவர்த்தி தீர்க்காயுஷ்மான்பவவென்று ஆசீர்வதித்தார்.

மார்க்கண்டேயர் நன்மதியருளிய நான்முனை ஏழுபிரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ் செய்து அங்குள்ள சர்வரிஷிகளையும் பணிந்து பிரம்மதேவரிடம் உத்தரவுபெற்றார்.

சந்திரிஷிகளும் நான்முனைப்பணிந்து அவ்வாறே தங்க ள்தங்களாச்சிரமம்செல்லும்படினடைபெற்று மார்க்கண்டே

இடையறாது ஏற்றம் அன்பர்களை அறிவர்கள் இவைவிற்கு அமுதமிருத்யுஞ்செயமென்கிற மஹாமந்திரத்தை மார்க்கண்டேயர் ஏற்றி உள்ளத்தமைத்து இரவு பகல் சந்தி என்கிற முக்காலமும் தோற்றாது சதாதியானமாய் வருகையில் ஜனனித்துப் பதினைந்தாண்டாயிற்றே காலன்வரும்காள்நெருங்கிற்றே என்று எண்ணி மாதாபிதாக்கள் மார்க்கண்டேயரைத் தங்கள்மடியீதமர்த்தி முத்தமிட்டு புத்திரன் இல்லையென்று ஆரபதாண்டின்பின் அரியதவம்செய்த எங்கட்கு ஈசன் அளித்த நல்லருந்தவமணியே நாங்கள் பாபியாகின்றோமோ புத்திரனில்லாவிடில் சர்வசுகமும் அழிந்துவிடுமே புத்திரனில்லாவிடில் துக்கம் அதிலும் துஷ்டபுத்திரனால் பெருந்துக்கம் அதிலும் சுபுத்திரனாகியஉன்னை இழந்திருப்பது அபாசமானதுக்கமாகுமே என்கட்கு ஈசன்வரமளிக்கும்போது பூர்ணயுளாய் கேட்கத் தவறிடுமே பதினாறாண்டில் உன்னை இழக்கும்படி வரங்கெட்டும் ஈனபுத்தி அடைந்தகாள் என்னபாதாம் செய்ய்தோமோ சிவாபராதம்செய்தோமோ சிவதனங்கவர்ந்தோமோ பிராம்மணாபராதம்செய்தோமோ பரபொருள்கவர்ந்தோமோ ஏழைகளிடத்தில் துர்க்ககவிபேசினோமோ தீர்த்தயாத்திரிகள் பசித்திருக்கப்புகித்தோமோ அதிதிகளைநிந்தித்தோமோ இரவில் அன்னங்கேட்ட பசியாளர்க்கில்லையென்றோமோ குழந்தைபால்குடிக்குப்போது தடுத்தோமோ நற்புத்திரனைப்போல் பரபுத்திரனைப்பாராமற்போனோமோ தன்னியரையும்புத்திரர்களுள்ளவர்களை யுங்கண்டு பொறுமையற்றோமோ குழந்

தைகளை உங்காரத்துடன் அதட்டினோமோ அங்கயீனர் பபித்
 தியக்காரரை நித்தித்தோமோ யதிகளசிவயோகிகளை அலக்ஷிய
 ஞ்செய்தோமோ உத்தமர்களை வசைசொன்னோமோ அன்றன்
 றுசெய்யுந் தவத்தையிசையாற்பரன்னம்புஜித்து இழந்தோ
 மோ கன்றுக்குப்பால்விடாமற் கறந்தோமோ மாதாபிதாருந்
 வின் முன்னாங்கள் மாத் திரமபாலைக்குடித்தோமோ எறக்கப்பா
 லகொடர்ப்பசுவின் கன்றைக்கட்டிப்பசவைத்துரத்தினோமோ
 பால்மாறப்பசவைமாவது கன்றையாவது பிரித்துவிற்று அ
 ல்லது வரங்கிவிற்கலாங்குத்து தாவாதானோமோ கருப்பத்தை
 அழித்தவர்வம்சம் அழியுமுன் அககுலத்தின்புஜித்தோமோ
 மிருகபக்ஷிகளின் குஞ்சைத் தாய்ப்பாதவிக்கும்படி பிடித்தோ
 மோ பசுநீர் அருந்தற்கு இடர்செய்தோமோ போஜனவேளையி
 லும் பூஜாஜபதபகாலத்திலும் ராஜதண்டனைமுதலிய துக்கசமா
 சாரம்சொன்னோமோ தீர்த்தயாத்திரி ஸ்நானதலவாசிகளின்
 சிவவிஷ்ணுதரிசனத்திற்கு இடர் செய்து அவர்களால் வசைபெ
 ற்றோமோ உத்தமதர்மத்தைத்தடுத்தோமோ நாகத்தைக்கொ
 ன்று அல்லது தடைகட்டினோமோ முன்னம்மத்தில் இப்பேர்ப்
 பட்ட பாதகங்களில் ஒன்றாவது செய்திருந்தாற்றான் புத்திர
 நரசம் உண்டாகும் என்று கண்ணீர்தாரைதாரையாய்ப்பெருந்
 புத்திரனில்லாவிட்டாலும் அவ்வளவில்லை சத்குணவானாகிய
 உன்னைப் பதினாறுவயதில் இழப்பதற்கு என்ன கொடியபாதக
 ஞ்செய்தோமோ அடிகண்மணி குழந்தாய் சத்புத்திர மார்க
 கண்டா உன்னை இழந்து என்செய்வோமடா கண்ணே யென்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சநுக்கம். ௫௯

உரையழைத்துக்கொண்டு காசிசேஷத்திரத்தில் மிருகண்டினி
னிடம்வந்து சத்யவஸுதத்தின்மீது விசேஷங்களை உரைத்து
மகிழ்ந்தார்கள். என்றுசூதபுராணிக் கூறினார்.

மார்க்கண்டேயர் உற்பத்தி சநுக்கமுற்றும்.

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை ச நு க் க ம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே மார்க்கண்டேயசரித்திரத்தை
மிகச்சுவனமாய்க்கேளுங்கள், பக்தியாய்க்கேட்டவர்கள் புத்
திரபாக்கியத்துடன் ஆயுள்விருத்தியடைவார்கள். மார்க்க
ண்டேயர்க்குப்பிரம்மா உபதேசித்து ஆசியளித்ததைக் கூறிய
சப்தரிஷிகளையும் மிருகண்டு பிரதக்ஷிணமஸ்காரம்செய்து
கந்தரூபலலவர்க்குக்களால் உபசரித்து எங்கள் புத்திரன் பூர்ண
யுள். அடையுப்படி கடாஷித்த பூரணகிருபாஸ்கருபிகளே
போற்றிபோற்றி என்று துசித்தார்கள். சப்தரிஷிகளும் மா
ர்க்கண்டேயர் அடைப்போகிற வைபவத்தை ஒருவர்க்கொ
ருவர் பேசிக்கொண்டு தங்கள் தங்களாச்சிரமம் சென்றார்கள்
தேஹிஷிகளே பிரம்மதேவரால் மார்க்கண்டேயர்க்குபதேசி

கூய்

மார்க்கண்டேயர் ஸ்தலயாத்திரை சருக்கம்.

த்த மூன்றெழுத்தாகிற மந்திரவிசேஷத்தைச் சொல்கிறேன்
கெளுங்ஙன், மூன்றொருகாலத்தில் பார்வதி ஈசுவரனைப்பணி
ந்து ஜீவன் உள் மிருத்யுவை ஜயிப்பதற்கான ஏதுவுண்டோ
என்று வேண்டியபோது கீதமகல்பாணி நீகெட்டவிஷயம் மிக
வும் இரகசியம் அநுமையில் அருமை. அறிவினும் சுலபமாய்
ஜயிக்கும்படியான மிருத்யுஞ்ஜயம என்று பதினெட்டுவகையு
ள்ளது அதில் ஒன்றேனும் தெரிந்தவுடன் சர்வபாபங்களும்
ரோகங்களும் நசிகடும். சர்வலோகங்களிலும் ஜயமுண்டா
கும். சாத்தம் வெளக்கியம் செளபாக்கியம் வளமு
நனர்களுக்கு உரைக்கலாகாது நனர்களுக்கு உரைப்
போரும் ஈனரேயாவர். பஹுமிருத்யுஞ்செய்மன்னும்
நதிரத்திற்கு நந்திகேசுவரர் லிஷி காபத்திரி சந்தசு பிரண
வம் பிஜம் சும் சுகதி: ஸஹ வீசகம் கோடி சந்திரசீதள ஆர்த்
தசந்திரதாரண பொற்குன்றவண்ண செஞ்சடாமகுட அமு
தம் வரம் அக்ஷமாலிகை பத்திரமுத்திரை தாங்கிய சதுஷ்க
கர வெண்கோவண புலித்தோல்வஸ்திர ஸர்வலோகாந்தரஸி
ரப்பாத பிரம்மரந்திரவாஸ திரிவேத்திர மஹாமிருத்யுஞ்ஜயம்
அதிதேவதை. இதைதியானிப்பவர்கள் களங்கமற்றுத் தியா
னிக்கவேண்டும். களங்கமற முன்னம்தியானிப்பது காரண
பஞ்சாக்ஷரமென்னும் இருதலைமாணிக்கமாகும். என்றும்
இதபோல் இன்னும் பதினேழுவகை மிருத்யுஞ்செய்ததையு
ம் விவரமாயுரைத்து இப்பதினெட்டும் காலங்கடக்கற்கு ஏது
வென்று உமைக்கரன் உரைத்திருக்கிறார். அதன்மகிமையை

மார்க்கண்டேயர் ஸதஸ்யாததிறை சருககம்.

அ கலங்கி அழுதார்கள். அப்போது மார்க்கண்டேயர் மா
தாபிகாவை நமஸ்கரித்து என்னை அன்பாய் என்று அரணடி,
க்காளக்கும் கலைகளைப் புகட்டி யதாய்தந்தைகளை விசனப்பட
வேண்டாம் நான் சர்வ ஜீவன்களிடம் ஞானஞ் பாக்கனியாயும் உ
ள்ள கடவுளின் அருளை என்னிடமிடமிடத்துக்கொள்ளும்படி
பிரம்மதேவரால் உபதேசித்த திரியாக்ஷரத்தை வழுவாதேற்
றி நுரை நுரைமூப்பிலாநிற்பானாகிறேன் காருண்யராகிய சிவன்
மூன்றுகண்ணுள்ளவர் விருப்பியது அளிப்பவர் காலபாசத்
தில் கட்டுண்ட சுவேதகேதுவை விடுவித்தும் திருநந்திதேவ
ர்க்குத் தன்பதத்தைத் தந்தும் மிருத்யுவடைந்தனட்டுவயது
ள்ள சிலாபுத்திரனை உயிர்பெற்றெழுச்செய்தம் க்ஷீராப்தியு
ல்வாசுலியால்கங்கையிஷத்தைப் புஜித்தும் சலத்தராகுரனைக்
கால்விரலால்கொள்ளும் விஷ்ணுவிற்குச் சக்கரமளித்தும் திரி
புரநகனம்செய்தும் அத்தகாரானைச் சூலத்திற்குத் திபகினியி
ரம்வருஷம்சூரியனால்வெதுப்பித்த தித்தும்மன்மதனைத்தகித்
துப்பின் னுமதிரிவேண்ட உண்டாககியும் இன்னும் அனேகவி
தமாய் ஜீவகோடினை யிரகூழித்தும் பக்தர்களுக்கு அனேகவ
ரங்களைக்கொடுத்தவர் எனக்கும் அருள்செய்வார் என்று சொ
ல்லியதைக்கேட்டு மிகமகிழ்த்தமாதாபிதாவைப்பணிந்து பிர
ம்மதேவனருளியபடி வில்வாரண்மடைய விடைபெற்றுக்
கொண்டு அகஸ்தியாச்சிரமஞ்சென்று பணிந்து சிவபூஜாவி
தியைத்தெரிந்து கங்கையிற்படிந்து துண்டிவிடையகர் விசாலா
க்ஷி ம்மாள் சமேதவிசுவாதர் ஆலயம் சென்று பூஜித்து அ

ப்பதியில் உள்ள தபசிகளைப் பணிந்து தெற்குநோக்கிப்புறப் பட்டு கோதாவரி நிர்மாதா கிருஷ்ண முதலிய நதிகளிற்படிந் து மஹாகாளரைப்பூஜித்து ஐகந்நாதம விருத்தகாலம் கா கதி கச்சி அருணை சிதம்பரம் பஞ்சதேவர் சும்பகோணம் மரபூ ரம் திராமேச்சுவரம் வேதாரண்யம் ஆரூ சீரகாழி சுவேதா ரண்யம் முதலியதலங்களைப் பூஜித்துத் தினம்அபரான்னகால த்தில் உத்தமபிராமணயிதயிற் சென்று மௌனத்தியானமா ய் பிசைக்கவாங்கி அவ்வன்னகதைத்தீர்த்தத்தால் அலம்பி பூதி கூட்டிப்பூஜித்துத் தலமாத்திரியாய்க்வேதாரண்யத்தில் இரு ந்துவில்வாரண்யத்திற்குப்புறப்படும்போது ககிபவஎன்று அ சரீரிடண்டாயிற்று அவ்வமுதம்போன்றவார்த்தையைக்கே ட்டு திருவருளையிந்து ஆனந்தபரவசராய் அதிசீக்கிரமாக னில்வாரண்யம்வந்தாரென்று சூசனோதிவார்,

11. மார்க்கண்டேயர் உர்ப்புத்தி சருக்கம் முற்றும்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூஜித்த சருக்கம்,

ஹேரிஷிகளே உந்தியின் அளவளாவும் முந்நூலை வலத் தக அங்குஷ்டையிற்றாங்கி மிட நவரையில் தொங்காமல் வல செவியிற்சுற்றி உஷாகாலத்தின்முன் இரவிழியும் நாகிதுனி

கடுமேல் நாட்டமுற மலமோசித்தல். பதினாறு நாழிகைய
ளவாம் இரவில் சாக்கிரம்குன்றுது துயிலல் மாத்தியானத்
தில் ஏழு உத்தமப்பிபூமணமனைமுன்னின்று மௌனபிணை
பெற்று உண்ணல். என்னுமமுன்றைமட்டும் விடாது மற்
வைய உடல்பற்றற்று வில்வவனமஅடைந்தமார்க்கண்டே
யர் இராப்பகல் முன் பின் என்றும் தோற்றமல் சதாபூஜிக்
கும் அன்பின் பெருக்கு உரைக்கடங்காது ஆயினும் அவர்
பூஜித்தவிதத்தைக் கூறுவேன் சேனியின்கள். மேகமண்ட
லம்வரையில் வியாபிதது பூகொத்துகளுடன் தழைந்த வில்
வளிருகூத்தின்கீழ் பிரம்மாவினால் பூஜித்த இலிங்கத்தைச்
சூழ அனேகரிஷிகள் தபம்செய்வதையும் அதன்நிருதியில்
உள்ளசதாலிங்கம் அதன்நிருதியில் சோரகணபதி அதன்நிரு
தியில் அபிராமிசுத்தரி அமுதலிங்கத்தின் கீழ்பால் ஞானவா
பியையும் கண்டு ஆனந்தமேற்கொண்டு நானாவிதபூங்கொத்து
களையும் மதுரங்களிகளையும் தாங்கித்தழைந்த விருகூங்க
லின். கீழ் தபஞ்செய்வர்களைநமஸ்கரித்து சிவஸ்மாணையு
டன் அமுத புஷ்கரணியில் தேய்ந்தது பூதிருத்திராகூதம்பூ
ண்டு நித்திபகர்மம்முடித்து த்கிருப்பூங்குடலைவைத்தாங்கி
ஆகாசமணமாய்ச்சாசிபிற்சென்று கங்கையும் அபிஷேகதிர
வியங்களும் வனங்களில்சென்று புஷ்பம் முதலிய பூஜாந
வேத்தியசாமான்களும் கொண்டுவிந்து பஞ்சகத்திகள்செய்து
கலைகளைக்கூட்டி துவாரபூஜைசெய்து ஆனந்தமய அமுதலிங்
கத்தையடைந்து காமிகாகமவிதியால் இருக்காநாண்னையும்

வழுவாதேற்றி கங்கையாதிய அபிஷேகதிரவியங்களை கோசிருங்கம் சங்கம்சகஸ்திரதாரசத்தார பொற்பாத்திரங்களாலும் அபிஷேகித்து வஸ்திர கந்த புஷ்பாக்கூதா அறுகும் அனேக நவரத்தினபரணங்களும சூட்டி அர்க்கியதுபதிபம்முதலிய பஞ்சஉபசாரத்துடன் ஷட்ரஸஸங்கிதபதார்த்தங்களையும்சித்திரான்னங்களையும் நிவேதித்து ஷோடசஉபசாரம்செய்து முன் விஷ்ணுவாலாக்கியசகஸ்திரநாமமூதி திரிதளவில்வங்களை அர்ச்சித்து மனோரம்மியமான கணிசஞடன்வாசனாதாமபூலமும், நிவேதித்து கற்பூரஆபத்திசெய்து நிரோதார்க்கியம் தந்து அபிராமசுந்தரியையும் அதுவிதமேபூஜித்துச் சிவசன்னிதியில் சிரமேலிருகையுங்கப்பி ஹர ஹாரபோற்றி சம்போ மஹாதேவாபார்வதிநாயகா நீலகண்டா திரிதேத்திராமலாஹிதா ஆனந்தரூபா தேவதேவாஜகந்தா விருஷபத்துவஜா மாயாதீதா குணாதீதா மாயாரூபா பூணா அனந்தகுணா அனந்தரூபா ஏகரூபா சன்னியரூபா சச்சிதானந்தாலலாடநேத்ரா சல்பாதீதா பாவனாதீதா மனாதீதா பத்ததுக்கணாகாஹரா திரிபூர்த்திஸ்வரூபா திரிகிர்த்தியசாக்கிசவரூபா பஞ்சகிருத்யடனா காலாதம்ஸ்வரூபா குணாதாரபகவதே கோரரூபா பராபரா அகோரரூபா சார்த்தரூபாமேத்தேத்தா வேதரூபா திரிபுரசம்ஹாரா திவ்யதேஹா நித்யாநித்யரூபா நுத்ரரூபா கங்காஜடாதார கரூபாயணிபதே ஆத்மபதே ஆத்மரூபா சர்வரூபா சர்வனியாபகா அகாரரூபா ஓங்காரரூபா அர்த்தநாசிகவரா விரவிரா திரிகிர்த்தசஹிதா

வேதஸ்வரூபா திரிசந்திஸ்வரூபா திரிசந்திவாசா திரிகாலஸ்வ
ரூபா ஸிந்தஸ்வரூபா காதஸ்வரூபா சுஷ்டம்நாஸ்வரூபா அமு
தஸ்வரூபா சர்ப்பாபரணா சர்ப்பகுண்டலா சர்ப்பகங்கணாதிரி
குலா போற்றி போற்றி என்று துதித்து ஐந்துதினமவரை
யினும் வேதவிதிவழுவாமல் மூன்றுகாலம் இராப்பகல் எகத்
தியானமாய் பிரம்மவினூல் உபதேசித்த மந்திரஉருவேற்றிக்
கொண்டு அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்து ஆரூரன் பூஜையின்
பொருட்டு உதையத்தின்புன் ஐந்துநாழிகையளவில் திருப்பூ
ங்குடலையுடன் ஆகாசகமனமாய்க் காகியில் சென்று கங்கையி
ல்படிந்து கங்கைதிரட்டிக்கொண்டு நந்தவனம் அடைந்து மந
தாரம் மல்லிகை வெள்ளொருங்கு தாமரை தும்பை புன்ன
கம் சண்பகம் சுருஷமத்தை முதலிய அஷ்டபுஷ்பங்களுட
ன் பின்னும் அனேக புஷ்பங்களும் சொய்து சுதாவிங்கத்தை
அர்ச்சிக்கும்படி வில்வம்எடுக்கும் சமையத்தில் காலதுதுவா
கள் வந்தார்கள் என்றுசூதர்மோழித்தார்.

12. மார்க்கண்டேயர் பூசித்தச் சருக்கம்முற்றும் -மதந்

பூரீகந்தேயர்.

நமீமராஜர்.

ஸ். த்ருமராசன் சம்வாதச் சருக்கம்.

தேவரிஷிகளே திரிநேத்திரமுகூரவில்வதளங்களை க்கீழ்
நின் மூவளைத்தும் அதன்களையில்தங்கியும் தாழ்த்தாமல் ஆந
தாமாய்நின்று எடுத்து அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிக்கும் மார்க்

கண்டேயர்க்கும் அவரைப்பிடிக்கவந்த தர்மராஜனுக்கும் நடந்ததும் வாதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள், கால தூதர்கள் மார்க்கண்டேயர்முன் தோன்றி சிவச்சின்னங் காட்டி விளங்கி வில்வம் எடுக்கும் மார்க்கண்டேயரின் தபோ மஹிமையால் சமீபத்தில் நெருங்கமாட்டாமல் நெடுங்கு ஓடி வரக்கொருவர் தோழர்களே இந்தமார்க்கண்டன் தனதுசரீரத்தில் பூதிருத்திராக்ஷங்களைக் கவசம்போல்தரித்து ஹரஹர வென்று இடையறாது ஏற்றுக்கின்றமையால் இவன்பூர்ணயுள் அடைவான் இவனை நாம் பிடிக்க நெருங்குவோமாயின் அவ லுடைய தபாகனி கம்மைத் தகித்துவிடும் நமது தர்மராஜர் வினாலும் இவனைப் பிடிக்கமுடியாது என்று பேசிக்கொண்டு திரும்பி எமலோகம் சென்றார்கள். அந்தச்சமையத்தில் சர்வரிஷிகளுடன் பிரம்மதேவன் கைலைகஞ்ச்சென்று நதிகேசுவரரைப்பணிந்து விடைபெற்று உட்சென்று உமாசுமேதனைப் பணிந்து சுவாமி மார்க்கண்டேயர்க்குப் பதினாறுவயதளித்ததை அறியாமல் பூர்ணயுளடையும்படி ஆசியளித்து பின்பு தமதாக்கை மதியளவென்று வசிஷ்டரால் தெரிந்து தமதருளைப்பூரணமாகத்தியானித்து பூரணயுள் பெறுவாய் என்று எழுதடவை பின்னும் உரைத்திருக்கிறேன் மற்றையரிஷிகள் முதலியரும் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று ஆசியளித்தார்கள் விசேஷபக்தியுடைய மார்க்கண்டேயர்க்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். சந்திராருடன் பிரம்மதேவனை நோக்கி மிருகண்டவிரும்பிய மதியளவளித்தோம் விதிபடி

எயி

தர்மராசன் சப் வாசச் சருக்கம்.

நற்கொள்ளுதல் நுண்மநி அளவேயாகும் ஆனதால் இடையறுது எம்மைப்பூஜிக்கும் மார்க்கண்டன் அவ்வாறே ஆவன் என்று சிவபிரான் பத்தியிற்கட்டுணை முன்வித்தவிதியைக் கூடமாற்றியருளினார்.

பூவுலகத்தில் மார்க்கண்டேயரைப் பிடிக்கும்படி வந்த காலத்துவர்கள் எவ்வசுவதம் அடைந்து தர்மராஜனைப்பணிந்து மார்க்கண்டேயரின் வரலாற்றை உரைத்து அவனைத் தங்களாலும் பிடிப்பதருமை யென்றும் கூறினார்கள். அதைக் கேட்ட தருமராஜன் மிகக்கவலைகொண்டு சித்திராகுப்தரை அழைத்து மார்க்கண்டேயரின் ஆயுட்கணக்கைக் கூறுமென்று விசாரித்தார். அதற்கு அவர் மார்க்கண்டேயர்கணக்கில் இன்றோடே ஆயுள் முடிந்ததாய் வரைந்திருக்கிறது தர்மராஜனுடைய தமக்கு நமஸ்காரம் என்றுரைத்தார்டடனே காலன் நாலாயிரத்தாறு ஆற்றாற்பத்தெட்டுபடைகளுடன் சதகோடிகங்கரர்கள் புடைசூழ மகிஷம் ஏறி வில்வவனம் அடைந்தார். பிராதக் காலபூஜை முடித்துத் தோத்திரம் செய்யப்புகும் மார்க்கண்டேயர் பூதிருத்திராகுதாரணராப்பிற்கும் தர்மராஜனை நமஸ்கரித்தார். காலன் சீக்கிரம் எமதுலகம் வந்து பின்புகைலையிற் சென்று சிவகணங்களோடு வசப்பாய் என்று ஆசீர்வதித்தார். மார்க்கண்டேயர் அவ்வாற்ததையை அங்கிகரிக்காமல் அமுதலிங்கத்தை அணுகி அஞ்சலியளித்ததாய் நின்று தோத்திரம் செய்தார். தர்மராஜன் வேறு

முனிசுதா உன்னுல்செய்யப்படும் பூஜையை விட்டு சீக்கிரம்
 என்னுடன் வைவசுவதபட்டணம் போவதற்குப்புறப்படு
 வாய் என்றுரைக்க அதைக்கவனிக்காமல் தோத்திரம்பண்ணு
 கிற பாலனுடைய பக்திப்பெருக்கைகண்டு இவனை எப்படிப்
 பிடிக்கிறதென்றசஞ்சலம்அடைந்து சிவத்தை அடைந்தவர்க
 ட்குஒருகுறையும்வராதுஇந்தமஹாதபசியைநமதுது அவர்கள்
 நெருங்கமுடியாமல் திரும்பினார்கள் நாய்புறப்படும்போதும்
 அபசகுனமாய இருந்ததுஇப்போதும் இடக்கண்துடிக்கிறது
 ஆயினும் கடவுள் அனுகூலஹப்படிநடக்கும் என்று சஞ்ச
 லம்நீங்கி சிவாதவைதமார்க்கண்டனைப்பாசத்தால்கட்டினால்
 ன்றிப் பிடிக்கமுடியா தென்றும் யோஜித்துக் கோலாகலத்துட
 ன் கெம்பிரமாக ஹேமார்க்கண்டமஹாப்பிராக்ஞா உன்கால
 ம்முடிந்துவிட்டது என்உலகத்திற்குச்சீக்கிரம்புறப்படுவாய்
 என்ற சண்டனை மார்க்கண்டேயர் பார்த்து ஹே தர்மராஜ
 னே நீர் தர்மம்சுவருபியாயிருந்தும் சிவபூஜையெய்வதைவிட்
 டிச் சீக்கிரம் புறப்படுன்கிறீரே பூஜையின்மத்தியில் வேறெ
 தையுங் கெவனிக்கலாமா பூஜை ஜபம் துதி செய்வதைத்தடுக்
 கலாமா என்றஉடன் காலன் ஹே முனிபுத்திரா யாரும் அவ
 ரவர்களின் ஆயுள்முடிவில் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடுவார்
 ள் நீயோ உன்னாயுள்முடிவில் சர்வசுதந்தரமாய்ச் சிவபூஜை
 செய்யுதுகொண்டு மத்தியில்தடுக்கவேண்டாம்என்றும்உரைக்கி
 ருப் பிரஜைகளினுடையபிராணனை ஒருநிமிஷங்கூட தீர்மதி
 க்காட்டல்பிடிக்கும்திற்றம் ■■■ க்குஉண்டு ரோகங்களைத்தவிர்ப்ப

மிருத்யுவை மணி மந்திர அவுஷதங்களால் மாற்றலாம் காலமிருத்யுவாகிறஎன்னை ஐயித்தற்கு யாராலும்முடியாது மழைக்குக்குடைபிடிக்கலாம் இடிக்குக்குடைபிடிக்கலாமா எந்தக்காலத்தில் எதையடையலாமோ அதைத்தான் ஈசன் அளிப்பார் பலவிதமாய்விரும்பும் குறைமதியாளர்கள்முன் தோன்றார் பிரம்மாவின் ஒர்பகலில் பதினான்குநூற்றார்களும் விஷ்ணுவின் தினத்தில் பிரம்மாவும் ருத்திரனுடையதினத்தில்விஷ்ணுவும் லயமடைகிறார்கள் என்பதை நீயறிந்திலையா ருத்திரனுக்கு ம்லயமுண்டு நானும்அவருடன்ஒடுங்குவேன் குவிசத்தாலும் பிளக்கமுடியாததைஊசியால்பிளக்கமுடியுமா ஈசவர திகளாலும்காலங்கடக்கமுடியாதே ஜடம் அணித்தியம் காலபாசக்கண்டத்திலிருக்கும்போது உலகவிவஹாரம் ஏதுக்கென்று யாரும்சொல்லுவார்களே ஹேமிருகண்டுபுதல்வா சாவகாசுமில்லை சரீரமாகிற சட்டையைநீக்கி என்னுடன்வருவாய நீ ஜனனித்துப்பதினாண்டாகிற இன்றிரவுடன்ஆயுள்முடிந்துவிட்டதாய் எனக்கு எனதுகணக்கன் உரைத்தான். அவன்உரைக்கும்கணக்கில் திரணமேனும்தவறியானது குரியஉதையத்திற்குள்வந்துவிட இல்லாவிடில் என்பாசத்தால் நெருங்கக்கூட்டி அக்னிமலதண்டத்தால் நசுக்கிப் பிடிப்பேன். நீஎல்லாநெதிரிக்கும்மூடன்போலுரைக்கின்றாய், என்வார்த்தையைத் தள்ளாடுதன்னுடன்புறப்படுவாயென்றுகூறினார். கூறியசண்டனை மார்க்கண்டேயர் ஹே தர்மராஜனே பிரம்மரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் விளங்கும் அமுதவிங்கத்தைப் பூஜித்தபல

னாகிற நான்குவிதபதவினைத்தரும் பொருட்டன்றோ நசன்
கைலையில் உமாசமேதராய் விளங்குகிறார். கருப்புப்பிரிமி
வோர் குருத்து இனங்கரும்பைப்பிடிங்கித்தின்பார்களா வலி
யோர் முதுங்கரும்பையும் தின்று ஆழிக்காது முக்கைக்கிர
ஹிப்பர்கள். நான் எத்தனையோகோடிஜன்மமாய் செய்த
ன்கால் அமுதலிங்கத்தை அடையப்பெற்றேன். சாலோக
சாமீபத்தை அனுபவித்து பின்னும் இருவினைக்காளாகாது
சாந்தியாதீத சாயுஜ்யத்தைக் கடாக்ஷிக்கும்படி எம்பெருமா
னை பூஜிக்கிறேன். அனாதிதோட்டி எடுத்தஜன்மங்கள்தோ
றும் ஒவ்வொருமின்னேரத்துள் அம்மின்னொளிவியாபிக்கும்
எல்லை அனேக ஆவர்த்தி விரிந்தெழுந்த ஆகாமயத்தால் ஜனம்
த்தது அணுவளவும் பிராரத்துவமாய் அனுபவித்ததுபோக
சஞ்சிதமாய் இன்னும் ஜனனத்தைத்தரும்படி தங்கியிருப்
பது அனேக அண்டஅளவாயும் இருக்கிறது. அச்சஞ்சித்
தை தங்கிக்கும்படியான லலாடநேத்திரம் அமுதலிங்கத்தை அ
டையும்படி கிருபைவாய்ந்த நாரதாதிமஹாமுனி*ளாலும் பி
ர்ம்மதேவராலும் துண்மதியருளப்பெற்ற இந்தஜன்மத்தைவி
ட்டுப் பின்னும்ஜன்மித்து முன்போல் சஞ்சிதத்துடன் சஞ்சி
தத்தைப்பெருக்கிக்கூட்டுர்ப்படி முன்கூறியவதை ஆகாமயத்
தைவினைப்பதோடு பிராரத்துவகர்மங்களையனுபவிக்கவும் மர
ணப்படுந்தோறும்சர்வசஞ்சித அனுபவகால அளவுவரையில்
உம்மால்விதிக்கும் வேதனையுறவும்வித்யானந்தம் அளிக்கும்
அமுதலிங்கத்தைப்பிரிடவும் இணக்கி உம்மோடுவரமுட்டே

ன்; என்றதபசியை ஏமன் ஹே முனிசுதா காலன்கண்டத்தி
ருக்கிறான் முடிவிலுபுல்லுனியால் இறககவரும் முடிவில்லாவி
டிஸ் அனேகபாணங்களாலுமிறவார்கள் என உலகோர்சொ
லவதையுங்கேட்டதில்லையா அடாபித்தா எததனையோகோடி
இந்திரர்களை ஒருகூடாங்குடத தவக்கமன்னியில் பிடித்தயா
ன் மிகச்சிறுவனாகிய உன்னைப்பிடிப்பது அரிதன்று ஆயினு
ம் மிகச்சிறுவனாகிய பகடியிலிற்றத்தவனென்பதைப்பற்றிமா
ததிரம் யோஜிக்கிறேன். உனனை விட்டுப்போகேன என்ப
தைத் திண்ணமாய் அறிந்துகொள் பிரதிவுபாசத்தில் கட்டு
ண்ட ஆத்மாக்கள் அநதியத்தில் சிவத்தைமறப்பார்கள் எரைய
ன் இரும்புமுதலிய உலோகங்களையும் சிமைப்பொழுதில் நீரா
யுருகித் தன்மயமாக்கும் விஷத்தைக்கரும்படியானை முன்
வளைவாயுள்ள அனேகமுட்களையுடைய முன்றலாகுகோடிபு
முக்கள் அவர்களுடைய மாமிசத்தில் மிகவேகமாய் உலவுவ
தோடு அனேகவிததுன்பங்களை விளைவிக்கும் ஜில்ப சமிட்
டேனும் பின்னும் முனதுலகங்களையும் வறட்டுப் விஷத்தை
ஒருமபிரின் துனியால் கக்கும்படியான முன்வீனையும் வலுவ
முள்ள ரோமங்களையுடைய ஏழு கோடிவட்ட ப்புமுக்கள் வீற்ற
ர்றனன்று தொனித்துச்சுழலும்பம்பாத்தினும் வேகமாய்
ஒன்றுவிட்டொன்று இடமவலமாய் அவர்களுடைய கரம்பெ
ன்புகளின் புழையுள் சுழன்று ஹிமசுப்பதுடன் அனேகவித
கூட்டங்களே விளைவிக்கும் அக்ளிபாசமிட்டேனும். ஒரு வி
யின்னது இழியும் விஷச்சுவாசைபால் உலகங்கள்யாழ்ப்ப

ஜீரணப்படுத்தும் மூன்றைக்கோடி வகைவசிகள் கருங்கிய எழுகோடிவசிக்கொத்துகள் பிறைபோல்வளைந்தமைந்த நூறு கோடிதண்டங்கள் மிகத்தூரிதமாய் மூர்த்நூலில் மோதிமோதிச்சுழல்வதுடன் இன்னும் அனைத்தித வதம்செய்விக்கும் வாயுபாசமிட்டேனும். அவர்களைப்பற்றி மனம் என்னும் எனது தோட்டிகைப்படுத்தி வலச்செவிசண் வாய் குறிவழி செல்லச்செய்குவேன். சதயம்தவறி இச்சையின்வழி சிவாபராதம் பராபராதங்கள் செய்தவர்களுக்கு யான் உதக்கும் தண்டனைகளைத் "தெரிந்தபிரைகள் உடனே நிலை அபமிருத்புவை அடையும். பூதாபராதிகட்கு அச்சென்ம அந்தியத்திலும் ஜீவாபராதிகட்கு அங்கியம் முதல் பின் பலஜன்மத்துள்ளும் சிவாபராதிகட்கு அச்சென்மத்தினுள் மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொள்ளாதவரையில் பிரளயம்வரையிலும். மிகவருத்தும் கொடுந்தண்டனைகளை விதிப்பேன். சிவாபராதிகளைப் பிரளயகாலவரையில் மாற்றிமாற்றிக்கருவாகிலும். ஜீவாபராதிகளைப் பலதடவை கருவாகிலும். பூதாபராதிகளைச் சிலகாலம் கருவாகிலும். அமிழ்த்தச்செய்குவேன். இச்சையால் சிவாபராதம்முதலிய செய்யு எண்ணியவர்களை முன்சொல்லியவகைஇம்சித்துப் புன்பு அவர்கள் முன்பு இச்சித்தவண்ணம் சிலது அடையும்படி. எழுவிதரகின் ஐந்தாமடுக்கனில் ஆழ்ந்த ஐந்துமித்து அஹங்காரராஜாவாகும்படிசெய்து மனமாசிறு என்னுடைய புத்தியாகிறதுவர்கள் சித்தமாகிறகைத்த

ஸ் முதலானவர்கள் மந்திரிமுதலியவர்களாய் முன் இச்சித்தத்தில் சிலவகை காட்டவும் அதில் அடைதற்கான சில ஏதுவைக்கூட்டவும் செய்குவேன். அவர்கள் இதசத்ருவாய் அமர்ந்து அலைக்குங்காலத்திற்சிரோஷ்டரகையடைந்தபோது அவ்வபராதங்களை செய்ய எண்ணிய அச்சென்மத்திலேயே குருளிக்கசங்கமம்என்பதில்ஒன்றையேனும் வீரும்பி அவ்வபராதமன்னிப்புக்கேட்டிருந்தால் கேட்டஅளவாய் நல்லறிவு தோன்றும்படி மனம்முதலியவர்கள் இசைவார்கள். உடன் அவ்வழிபற்றிஅச்சமும்பக்தியும் வீளைந்தால் அவர்கட்கு மாணவஸ்தை ஜாஸ்தியின்றியும்மறஜன்மங்களில் அன்புஉதிக்கவும் மனம்முதலியவர்களால் கூட்டுவிப்பேன். சத்கர்மங்களைப்பற்றாராயின் மேலும்மேலும் அபராதமாகும்படி உபகாணங்களைக்கூட்டி முடிவில் எண்ணெனாவதம் செய்விப்பேன். ஹேமமார்க்கண்டா நீ சிவாபராதம்முதலியசெய்மாததால் உன்னை பாசத்தால் கட்டப்படாது என்று பரிதாபப்படுகிறேன், நான்சொல்லும்புத்தியைக்கேட்டு என்னுடன்வா. என்று சாந்தசித்தமாய் உரைத்தார்.

அவ்வார்த்தையைக் கேட்டமார்க்கண்டேயர் சஞ்சலம் அடைந்து கான்ஜனனித்தயின் வேதவிதியைத்தவிர்த்து நிஷித்தவாரியங்களைச்செய்யவில்லை சிவாபராதம் ஜீவாபராதங்களைச் செய்யவில்லை. தபசில் அலகஷியமா யிருக்கவில்லை சிவபூஜையில் தவறவில்லை சிவபக்தர்களுக்கு அடிமையாகி

ஆவர்களால் ஆசிபெற்றிருந்தும் எனக்குக் காலபயம் உண்டாயிற்றே. என்று கலங்கி மனதுடிங்கிப் பின்னுமீழ் பிர்ம்மா உபதேசித்த அக்ஷரசக்தியைப் பூரணப்படுத்தி அமுதலிற் றத்தை யடைந்தால் காலஜயம் பெறலாம் என்று தைரியங் கொண்டு செம்பிரததுடன் ஹே காலா சிவபக்தாகளுக்குவித் தம்மசெய்பவர்கள் சீக்கிரம் சித்திபெறவார்கள் என்பதை நீ அறிந்திலையோ. சிவபக்தர்களை நிர்ப்பாசத்தால்கட்டுவது மத யாணையைத் தாமதா தூல்கட்டுவதையொக்கும். பாற்கட லில் விஷ்ணுவாதியதேவர்களால் கடைந்தெடுத்த அமுதில் ான்றிய சுயஞ்சதாலிங்கபூஜைக்கு வித்னம்செய்து சிவப பக்தம் பெறாமல் சீக்கிரம் உன்புரம் செல்லென்று தூங்கும் பும்பாம்பைத் தட்டி எழுப்புவதுபோல் சொன்னார்.

சொல்லும்வார்த்தை முடியுமுன் காலன் அத்யுக்ஷரகோ பத்துடன் சுருமலைபோன்ற ரூபங்கொண்டு சிவகாலாக்கினி யும் கண்காதுவாய்முக்கில்லாதாக்கினியும் ஒவகிவிரிந்து சிதற ளைகளில் சூலம் பாசம் கட்டம் தண்டமும் நவலோகமலைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு ஆவர்சத்திகொடுக்காத்தீண்டி நீராளமாய் உருக்கும் தேள்மாலையாகும். ஒருபலிவழி ததுபிச்சித்தும் விஷத்தால் நவலோகம்வரையில் கறுக்கச்செ ய்யும் பாம்புகளும் மார்பில்விளங்க, ஒரு கண்ணிமையன் னில் சர்வவுலங்களையும் பஸ்மீகரமாக்கும் பிரளயாக்கினி போல் கோரூபம் அடைந்தார், என்று குதபுரானிகர் புகன்றார்.

காலசம் ஹாரச்சருக்கம்.

~~~~~

தேவரிஷிகளே நீதியில் தவறின் மெய்யென்னும மயிர்க்
காம்பில் ஒட்டித்தொங்கும் பெரியமலை உடனே சிரசில்
விழுந்து அனலாழியுள் அமிழ்த்தப்பொருந்தம் சிம்ஹாச
னாதிபதியாகிய காலனை ஈசன் மார்க்கண்டனாஸ் மாய்த்த வித
த்தைக்கூறுவேன்கேளுங்கள். மஹாகோபத்தையடைந்த தர்
ம்மராஜன் மார்க்கண்டனோக்கி அடாமிருகண்டு புதல்வா
நீ சிவனைப் பூஜித்தால் சாலததை மாற்றிவிடலாம் என்ற
தூர்புத்தியை அடைந்து என்னைக் கேவலமாய் எண்ணினாய்
பூமியிலுள்ள மணலை எண்ணி முடிந்தாலும என்னால் பிடித்த
இந்திரன்களை எண்ணிமுடியுமா அளவற்ற பிரமன்களும்,
அனேகம் விஷ்ணுவும் என்மூலமாய் லயமடைந்திருக்கிறார்
கள். என்பராக்கிரமத்தைப்பார்க்கிறாயா தமது அடியிடத்
தன்பு உறுதிய எளிபார்க்குள் விளங்கும் சிவனால் உன்னை இர
கவிக்க முடியுமா உருத்திரனுடைய நூற்றொருகலைகளிலொ
ன்றாய்ப் பிரிந்து ஜீவதண்டனையளிகரும் நான் என்றும்பிரி
யாத ஒன்றாகில் பூரணமாக விளங்கி உனக்கு அருள்தர ஏது
நாகூம் நீபக்தியில் சிறந்தவன் என்று இரங்கினேன் சிவன்
பாங்குள் லசப்படுவானென்று எண்ணி என்னையும் அச்
சிவனைப்போல் கேவலமாய் எண்ணிப் பூஜையெய்தின்ற

அரற்றி சிரமேற்கைகூப்பி ஒருமுகூர்த்தனாலம் சிவசக்தியைப் பார்த்தபடி. சித்திரப்பிரதமைபோல் நின்று பின்பு சரீரப் பிரக்ஞையுண்டாகி பிரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்து திருமுன்னின்று திரிபுரம் எரித்துத் தேவர்களைக்கார்த்தசந்திரசேகரரோபோற்றி பத்மாநாதாரோற்றி லலரீடநேத்திர காமதக்ஞ பஸ்மோத்தூளிததேவ துக்கசாகரஹார ஏகநாதா ஷேசம்மதாரண பிர்ம்மபூஜிதபாதா விஷ்ணுதேத்திரார்ச்சிதபாதா கெங்காதார நாககுண்டலா ரிஷபவாகனா காரதாதிமுனிஸே விதபாதா புவினையவரா அந்தகாசுரஸம்ஹாரா ஆசிரோதக்ஷண குபேரேசோஸ்வவாண்டதேத்திரா இரத்திரனாகுஸஹஸ்ராக்ஷன் என்றநாமம் அளிகத்ததயாபராபாகபாணசண்டிகேசுவரபூஜிதபாதா நீலகண்டா மான்மமுஹஸ்தா துக்கசம்ஸாரஸாகரமோக நாகனா சர்வரபத் நாகனா தக்ஷயக்ருநாகனாதிரிகுணாதமஸ்வரூபா பந்தி சித்தி முக்தி யனுக்கிரகாஸ்வசத்ருநாகனா பக்தானுக்கிரஹா முகுந்தார்ச் சிதபாதா சநிக்கிரஹா ஆகாசவஸ்திரா பூதநாதா பராபரா அந்தியக்ரஹா வேதப்பிரக்ஞாதீதா சந்திர சூர்யாக்னிமண்டல மத்தியவாகா சிருஷ்டித்திசம்ஹாரகிருத்திரா சர்வலோகவாகா மாயாஸ்வரூபா மாயாஹிதா ஸ்கந்தகணபதிடாகா தேவதேவா நகவாரபாமேசுவரா கிருபாகரா ஜகந்நாதா அனந்தரூபா பரிபூரண அனந்தரூபா அனந்தருத்திரரூபா அனந்தசுத்திரூபா ஆத்மதத்வானுக்கிரகா வித்தியாதத்தவஸ்வரூபா சிவதத்துவஸ்வரூபா திரிதத்துவபதே அஷ்டகலாசகிதா அரீகா

ரூபா பஞ்சக்லாசகித ஈசனரூபா சதுஷ்க்லாசகிததத்புரு
ஷரூபா ஷ்டக்லாசகித சத்திடோஜாதரூபா திரயோதசக்லாசகி
தவாமதேவஸ்ரூபா பஞ்சாஷ்டாசரீரா சதுஷ்டஷ்டிப்பிரகார
அகாரரூபா துவாத்திரிம்சதத்துவஸகித உகாரரூபா ஷோ
டசதத்துவஸஹிதமகாரரூபா அஷ்டதத்துவஸஹித ஏகரூபா
ஒங்காரஸ்வரூபா பிரணவார்த்தஸ்வரூபா அஷ்டப்பிரகாரஷோ
டசமூர்த்தி ஸ்வரூபா பஞ்சவிம்சதிதத்துவஸ்வரூபா அஷ்ட
ருணனுக்கிரகா ஷாட்குணமஸ்வரூபா நாசரஹிதஸ்தானவா
சா சூர்மண்டவவாசாண்டஸ்தானவாசா புருமகதியவாசா
சூலஹஸ்தா சம்ஹிராட்கு ஹிடஸ்தானவாசா நாதமத்தியவா
சா சந்திரபிம்பவாசா சர்வமங்கலானுக்கிரஹா சிவஸ்வரூபா
குண்டலிஸ்வரூபா திரிசக்திஸ்வரூபா திரியாக்னிஸ்வரூபா
சதாசிவஸ்வரூபா சாந்தா மஹேசுவரா பிளுகதரா அனந்தாஸ
னாதிபதே வரிப்ஹாஸனாதிபதே பத்மாஸனாதிபதே ஆகாச ஆ
ஸனாதிபதே மலரஹிதா ஆத்மஸ்வரூபா யோகிஹிருதயகமல
வாஸபோகத்தால் அறியும்ஸ்வரூபா தாணோயகதர்சகனகிரு
பாகரா அனந்தபாதா அனந்தமூர்த்திஸ்வரூபாதேவாஷ்டரிடாச
னா பந்த ரிஷ்டநாசனா காலசா ஹாரா அகண்டரூபபோற்
ற்போற்றி என்று துத்தனர். காலசரீரத்தைப்பிளந்து எர்
வத்தையும்தரும் தூஷஸ்தூல ரூக்குமருக்கும சித்யக்ல்பாணா
னசிவபிரான் ஹே முனிசுதா நீ ஏழுஜ்ஜனம் சிவபூஜை வழுவா
துஷெத்தும் பீர்ம்மதேவனாஸ் தீர்க்காயுஷ்மான் பவவென்று
ஏழு ஆவர்த்தி ஆசீர்வதித்து உபதேசிக்கப்பெற்று அவ்வுப

உன்னை இனிவிடேன். என்று அண்டங்கள் ஆதிர்க்கர்ச்
சித்து ஆன்ஸ்திறும்படியான வட்டமான கண்களை நிமை
யாது விழித்து சந்திரனைப் பார்ப்பவனை வாயுள்ள கோரதந்
தங்களை நறநறவென்று கடித்து அக்னியைப்போல் சிவந்த
நாக்கை மடித்துமுன் காட்டி மலைபோன்ற பிஷத்திருந்து
விரைவாய் மார்க்கண்டேயர் முன் நெருங்கியவுடன் மார்க்க
ண்டேயர் அதிவிரைவாயோடி, அமுதலிங்கத்துடன் ஒன்று
ய்ப்பிடிந்து தயாநிதே அடைக்கலம் என்று நிர்ச்சிந்தையா
யினார். அதுயக்கிரகோபங்கொண்ட சண்டன், அமுதீசன்
விளங்கும் கெர்ப்பக்கிரகத்தினுள் செல்லமாட்டாமல், புரு
எல்லையாகிய நத்திவிளங்கும் தலத்தில் நின்றபடி சற்றேனும்
சஞ்சலமடைந்தமையால் என்னால் தண்டிக்கப் படுவாயெ
ன்று மார்க்கண்டேயருடன் சிவலிங்கத்திலும் பாசத்தை
சர்வப்பிராணிகளும் மூச்சித்துச் சகல உலகங்களும் நடு
யுக்கும்படி வீசினார். வீசும்போதே ஸ்தூலகுக்கும்மம் என்
னும் இருபுரியும் கரிய காரணம் என்னும் ஒருபுரிமட்டும் உட்
வீசன்றது. சர்வஜீவன்கட்கும் போகமோகூஷங்கட்கும் சர்வா
ண்டங்கட்கும் சிவத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ள அபிராமசுந்தரி
யென்னும் சக்தி நமதன்பன் மார்க்கண்டேயர் பிடிக்கும்படி
காலன், நம்பேரினும் பாசத்தைவீசிய சூற்றத்தைமுன்னிட்டு
காலனை லயமாக்கி மார்க்கண்டேயனுக்கு அருள்தரும் தரு
ணம் இஃதன்று அமுதீசர்க்கு உணர்த்த அக்ஷணமே ஈசன்
காளுமேகம்போன்ற சரீரமும் எரிசுறத்திப்போற்கேகங்களும்

தோஷமடைந்து கற்பசத்தைச்சார்ந்தார்க்கு எதுகிடைக்க, சிவத்தைப்பூஜித்தால் சகலமும். கிடைக்கும் சிவபூஜா லத்தினால் பிர்ம்மா சத்தியலோகாதிபத்தியத்தையும் விஷ்ணு வைகுந்தாதிபத்தியத்தையும் அஷ்டபாலாள் அஷ்டதிசாதிபத் தியத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்கள். அஸ்தியர் சாகரபாந ம் வீந்தியகெர்வகாசனம்முதலிய அனேக அருஞ்செய்கை செய்து பொதிகாசலத்தில் ரும்பமுனியென்று ஸர்வவியாப கத்துடன் சித்தியமாயிருக்கிறார். அஷ்டவக்கிரமுனி சிரஞ் சிவத்துவம் பெற்றிருக்கிறார். சிவப்பிரஸாதம் எதைத்தரா து எல்லாம்சரும். சிவபூஜாபலனை யாரால அறியமுடியும் யோகெள் தான்என்பதை சிவாய்க்கியமாக ஸதா பற்றி சா லாதீதமாக இருக்கிறார்கள். பரஞானிகள் மோசரம் எல்லா ம் சிவமாய்க்கண்டு அதை யடைந்திருக்கிறார்கள். ஞானம் சிவபூஜையால் கிடைக்கும். ஞானகுனியர் சிவபூஜைசெய்ய ப் பெறுர்கள். சிவபூஜையால் சர்வசுகமும் கிடைக்கும். சி வபூஜையின் பக்தியளவாய் விரும்பிப்பெருதனவும் அஃதன் றி விரும்பிப் பெறுவனவும் இல்லை. என்றுசிவபூஜாமகிமை னையும் பிராம்மணசர்வாத விசேஷத்தையும் சிவத்தையும்ப லவாராய் ச்சிந்தித்துத் தமது புத்திரனைப் புரழ்ந்து அருத் தலிங்கத்தையும் அபிராமியம்பாணையும் தெரிசிக்கும்படி அத் தியந்தப்பிரியத்துடன் வில்வவனத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள் என்றுருதமுனிவர்சாற்றினார்.

சம்ஹாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

15 கங்கை சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே கங்கை யமுனை ஸாஸ்வதி எ
ன்று பிரிந்துகாணப்படும் தீர்த்தத்தைத் தினம் காசியில் செ
ன்று கொணர்ந்து ஆட்டும் மார்க்கண்டேயரிஷிமுன் ஈசன்
தோன்றி அவைகளின் ஆதிபாயுள்ள கங்கையைக் காணும்
படி அருளிய பரசிவாக்கனாயால் கங்கை வந்தனிதத்தைச்
சாற்றுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஈசனால் காலன் மடிந்து சன்னிதியில் முப்பது விற்கடை
தூரம் பதிந்து ஓடிந்ததுலமும் அறுந்தபாசத்துடன் மலை
போல்பிரேதமாய்க்கிடப்பதையும் காலையுதைத்த அதிர்ச்சி
மால்பாதாளத்திருந்து பெருகுஞ்ஜலத்துடன் பிணத்தில்பெரு
தும் உகிரம் பேராறாய்ச் செல்வனாயும் மார்க்கண்டேயர் கண்
திரும்மராஜனே நான் சிவகடாக்ஷம்பெறும்படி ஈசன்பாதத்தி
ல் மடிந்திரேளன்று சிந்தித்த அமுதலிங்க பூஜையின்பொரு
ட்டி அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்த அமுதபுஷ்கராணியில் மூ
ழ்கித் தினம் உஷக்காலத்தில் புஷ்பங்களும் பூதாவலேத்திய
சாமான்களும் சேகரித்துக் காமிகாமவிதிப்படி ஆறுகாலபூ
ஜை செய்துவருவையில் சிலகாலம் சென்றபின் அமுதலிங்க
தரிசனார்த்தமாய் மூன்று வருஷத்திற்குமுன் புறப்பட்ட ம

ருத்துவதியும் மிருகண்டுவும் எத்திரிவள்ள தீர்த்தங்கரில்
 மூழ்கிச் சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு வில்வவனம் வந்து
 சேர்ந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் ஆத்மபிதாமாதாவாகிய அமு
 திசுவா அபிராமியம்பாளையும் மாத்தியானபூஜைசெய்து சண்
 டிகேசுவரபூஜை செய்யுமுன் ஸ்தூல மாதாபிதாவாகிய மருத்
 துவதியையும் மிருகண்டேயரையும் கண்டிவணங்கி மிக்க அ
 ன்புடன் சிவதேரிசனம்செய்வீங்க அழைத்துவரும்போது
 அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் மிருகண்டைவைப் பத்னியுடனேநோக்கி ப
 க்தியிச்சிறந்த உங்களபுத்திரனால் திரிலோகப்பிரஸித்தியும் மா
 ருமகிழ்வும் பெற்றீர்கள், ஈசன் அமுதலிங்கத்தில் இருவுரு
 க்கொண்டு அருளியபோது தமது ஸ்வரூபமாகிய அமுதலிங்
 கத்தைப் பாபம்நீங்கப் புண்யம்ஒங்கித் தரிசித்தல் முறைபா
 தலால் அகஸ்தியர்புலஸ்தியர் பாபவிமோசன புண்யவர்த
 தன லிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து இங்கு வசிக்கவென்று ஆக்
 ஞாபித்தபடி நடத்தியிருக்கிறோம் அவைகளை முன்பு தெரிசி
 த்ததினமேல் அங்கு செல்லுங்கள். என்று உரைத்தார்கள்.,
 அம்முனிவர்களைத் தம்பதி அன்போடுபணித்து அவ்விரு இ
 லிங்கத்தையும் முன்பு தெரிசித்து அமுதலிங்கத்தைப் பரிவா
 ரதேவதைகளுடன் விதிமுறை தெரிசித்துப் பணிந்து போ
 ற்றி தங்கள் புத்திரன் சண்டிகேச பூஜைசெய்யத் தாங்கவ
 றீரிசித்துப் புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டு சன்னிதியில் மூ
 வரும் பணிந்து புத்திரனை மிக அன்புடன் தழுவி முத்தமி
 ட்டி அ--சுமந்தாய் கண்மணி நீ எட்டாக்கனியை எட்டி-

யுண்டு இனித்தாய். நாங்கள் உன்னால் இருதார்த்தராஜோ
மென்று புகழ்ந்து மணமேட்டில் முன்னமேயுள்ள தமதாச்சி-
ரமம் சென்று ஆத்மார்த்தபூஜையாகிய மாகதாம்பாள்சமேத
மிருகண்டேசுவரரை அங்கு ஸ்தாபித்து விதிமுறை பூஜித்த
ப்புத்திரனுடன் பூஜித்து வசித்து வருகையில் மார்க்கண்டே-
யர் அபிராமியம்பாளையும் அமுதவிக்கத்தையும் தினம் முன்-
றுகாலபூசைசெய்து சதா சிவத்தியானமாய் இருந்தார். ஒரு
நாள் பிரதோஷகால பூஜாந்தரத்தில் அன்பில்கட்டுறும் ஈசன்
அமுதவிக்கத்தில் உமையோடுந் தோன்றி மார்க்கண்டேயமு-
னியே உனதுபக்தியை மெச்சீரென உனக்குவேண்டியது அ-
ருளுவோம் என்று மந்தஹாசத்தடன் திருவாய்மலர்ந்தனர்.
மார்க்கண்டேயர் உடனே நமஸ்கரித்துச் சரமேற்கைகூப்பி
சுவாமிதமது பூரணகிருபை என்னிடத்துள்ளதால் சம்பூர்ண
மர்னேன் லோகோபகாரார்த்தமான சிலவரம் அருளவேண்-
டும் என்னால் ஏமன் தமது உருளிலும் பாசம்விசிய குற்றத்-
தை மன்னிக்க வேண்டும். இத்தலம் தபசித்தி சீக்கிரந்தரு-
வதாயும் புண்யம் வளர்வதாயும் இருக்கவேண்டும். இங்கு
வசிக்கும் ஜந்துக்கள் இருபத்தொரு ஜன்மத்திற்குள் முக்தி
படையவேண்டும். சுதாமயமான உம்மை வில்வம் அறுகு ப-
ஷ்பம் அக்ஷதைபால் அர்ச்சிப்பவர்களின் ரோகம் நீங்கிப் ப-
ரணுபுளாகவேண்டும். உமது அருள்மயமாகிற மிருத்பிஞ்-
செய நஹாமந்திர மூன்றக்ஷரத்தை உள்ளத்தில் கூட்டுவோர்
கள் தீர்க்காயுளும் ஞானமும் எளிதாய் அடையவேண்டும்.

வாயுவேககுளிகையால் தினம் கொண்டுவரும் கெங்கையை அன்பர்கள் யாரும் சுலபமாய்ப்பெற்று உமக்காட்டும்படி அருள்செய்யவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்தார். பார்வதிசுமேதன் இதன்பூர்வம் இருகூப்பிடுதூரத்திலுளமது அபிஷேக கெங்கை ஜாதிக்கொடியுடன்திக்கும் உதையகாலத்தில் தெரி சிக்கலாம் வீரும்பிய யாவும் தந்தோம் என்று அருளி இலங்கைத்தமர்ந்தனர். உதையகாலத்தில் பார்க்கண்டேயர் மிருகண்டேயர் முதலிய அனேகமிருஷிக்கூட்டங்களுடன் பூரணன் குறித்த இடத்தடைந்து சிவத்தியானம் செய்தார்.

தேறிவிடிகளே ராதந்திரகல்பம் திரேதாயுகம் பவவருஷம் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிசுஷத்திரஉதையத்தில் சர்வகணங்களுடன் விருஷபாருடராய் இடத்தமர்ந்த மாதுவிளங்கப் பரமன் உதித்தார். பாதாளத்தில் இருந்து கெங்கையும் அம்பேறும்எல்ல உயர்ந்து தோன்றி ஜாதிக்கொடியுடன் கூபமயமாய் பரிமளவாசனேகமழ விளங்கிற்று. தேவர்கள் அஷ்டாதசவாத்தியகோஷம்செய்து பூமிமுழுதும் மறைபும்படி பூமாரிபெய்தார்கள். பிரஜைகளெல்லாம் பேராணந்தம் அடைந்தார்கள். சர்வரிஷிகள் முனிசுரர்கள் துபதிசுரர்கள் சித்தாதிகளும் அங்கு-அடி ஆனந்தித்தார்கள் மார்க்கண்டேயர் அத்தியார்ப்புதத்தையும் விடையுடையானையும் கண்டி ககாக்கிரசித்தமாய் நின்றார். என்றுசூதபுராணிகர் கூறினார்.

கங்கைச் சருக்கமுற்றம்.

16 பஞ்சிலச் சருக்கம்.

நையிசாரண்பவாசிகளே முற்கூறிய கெங்கையின் விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன கேளுங்கள். பிரம்மா முதலான தேவர்களும் சனகாதிமுனிவர்களும் விபாசிதிரிஷிகளும் விசுவதேவர் வசுக்கள் பிதிர்க்கள் மருத்துக்கள் ரிதுக்கள் கணங்கள் தும்புரு நாரதர் பிரணவர் முதலியவர்களும் கங்கையின் பிரவாகத்தைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து மாதுகூறுடையானைப் போற்றி நின்றார்கள் கைலாசபதி மார்க்கண்டேயரையும் மற்றையபரிஷிஷ்டமுசலானவர்களையும் அருட்கண்ணாற்று அண்டங்களின் உள்ளும் புறம்புமாகும் எமது ஜடையிலும் இடைபிலுமுள்ள சக்தியே அபுதமயமாசிய கெங்கையும் ஜாதிக்கொடியுமாய் எமது அன்பர்கள் யாரும் சுலாமாய்ப்பெற்று எமக்காட்டி அர்ச்சிக்கும்படி வந்திருக்கிறது இவைகளின் தெரிசனத்தால் தர்மமார்த்தகாரம்பமோகூடாபெறலாம் என அமுதுதும் தன் திருக்கரத்தால் அறுபத்தாறுபிரக்கோடி தீர்த்தங்களையும் ஆகர்ஷித்து அக்கூபத்தில் ஸ்தாபித்து அப்யுகூலனம் செய்து இத்தீர்த்தம் மிககிஷ்டமுள்ளது புண்டத்தையும் தபத்தையும் வளர்க்கும் இதில் அறுபத்தாறுபிரம்சோடி தீர்த்தத்தையும் எமதுகரத்தால் கூட்டித் தந்திருக்கிறோம் ஆனதால் அத்தீர்த்தங்களின் பலனையும் அமுதபல

சூயும் தரும் மார்க்கண்டேயபக்தசிரோஷ்டன் இதுமுதல் உத்தரகாசிக்குப் போகவேண்டுவதில்லை இக்கங்கையால் அபிஷேகிக்கலாம் இந்த ஜாதிக் கொடியை என் கண்ணிபாகத்தில் ஸ்தாபித்து அதன்புஷ்ப்பததால் எம்மை அர்ச்சிக்கலாம். இக் கொடி எப்போதும் எம்மிடத்துள்ளது. இந்ததீர்த்தத்தை எம்மது சொருபமாகிற அமுதலிங்கத்திற்கும் அதன் முன்னும் இடமாயும் உள்ள அபிராமகந்தரிக்கும் அபிஷேகிக்கலாம். வேறு உபபோகம் செய்வில் ஆயுளைகருறைக்கும். இத்தீர்த்தம் மார்க்கண்டேயர் கேட்டுக்கொண்டபடி எம்மால் அசுபதிதினத்தில் வந்தமையால் இதற்கு மார்க்கண்டேயதீர்த்தம் என்றும் மிருத்யுஞ்செய்தீர்த்தம் என்றும் அசுபதிதீர்த்தம் என்றும் பெயர் விளங்கும். நித்யம் அடைந்த மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்தில் பக்தியோடு படிந்த ஜாதிக் கொடியைத் தெரிசித்து எம்மைச்சிந்தித்து ப்பணிபவர்க்கு நித்யமுதல் வேண்டிய 'எல்லாவற்றையும் தருவோம். பங்குனிமாதம் அசுபதிநஷ்டத்திரம், கூடிய அத்தினஉதைபத்தில் சர்வஜனங்களும் ஸ்ரீமான் பண்ணலாம் அன்று இத்தீர்த்தகால எந்தத்தலத்திலுள்ள இலிங்கங்களுக்கேனும் ஆத்மார்த்தபூஜைக்கேனும் அபிஷேகித்தால் ஆத்மலாபமும் ஆயுள்விர்த்தியும் அடைவார்கள். இத்தீர்த்தத்தில் வினாயிச்சம்வேர் ஏலத்துள் சந்தணம் சந்தம் கலந் அமுதலிங்கத்திற்கு ஆட்டினால் அஷ்டைகவரியுத்திர போகபோக்கியமும் ஞானமும் பெறுவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதிதினத்தில் அருணோதயகாலஸ்ரீமான்செய்தால்

டவர்கள் ஐந்தில் ஒன்றாய் எண்ணுவார்கள். பூர்வஜன்மங்களில் சொற்புண்யமும் இல்லாத மஹாபாபிகள் இதில் படிந்து பருகினோர்களை தெரிசிக்கப்பெறவும் மாட்டார்கள். இத்தீர்த்தக்காரையில் தபம் யக்யம் தானம் சிவபூஜை முதலியசெய்யின் பலன் ஒன்றுகோடியாகும். இதன்ஊறலாய பக்கத்திலுள்ள பனிரெண்டுதீர்த்தத்தில் இத்தீர்த்தம் வருஷாகாலத்தில் ஏறிப்பொருந்துமாயின் நான்கு இதோடொத்த அமுதமாக நிமிர்ந்தும் எட்டுகோன்றது வகநிரதசரமாகும். என்றும் கிருபையோடும் மார்க்கண்டேயர் அறியுமபடி அருளிய சிவபிரானை மார்க்கண்டேயர் பணிந்து கவாமிஇத்தீர்த்தத்தில் ஆயிரம்பெரு மிருத்யுஞ் செயம்ஜெபித்துக் கலசத்தில் நிரப்பி உழசுரு அபிஷேகிப்பவர் நித்தியானந்தம்பெறவேண்டும், அந்தநிரம்மால்யத்தைப்புஜிப்போர் அபமிருத்யுஇல்லாதிருக்கவேண்டும். ஜன்மவருடம் மாதம் வாரம் நகூத்திரதினங்களில் உமது உருவாகிற அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்தால் நவக்கிரகதோஷம் நீங்கவேண்டும், சங்கராந்தி அயனம் ஷுக்ரகாஹணம் பித்திதினம் முதலிய காலங்களில் அபிஷேகிப்பவர் நித்தியசந்துஷ்டியடையவேண்டும். தினம் உமக்கு அபிஷேகித்து நிரம்மால்யத்தைச் சாப்பிட்டால் கூடியம் குன்மம் குஷ்டம் ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்கள் உறுது ஞானம் அடையவேண்டும். இத்தீர்த்த ஸ்நாபிதமாயுள்ள இத்தலத்தில் ஷத்தவனம் நீலோத்பலம் செங்கழுநீர் அம்புயத்தடாகங்கள் அமைந்து அப்புஷ்பங்கள் உமது அர்ச்சனைக்காயின்

அவர்கட்குவாதபித்தகிலேத்துமநாடிமுறைபிசகாதாடிச்சகத்
தைவினேவிச்சகவேண்டும் அன்னியநீர்த்தகதால் உமக்கு அபி
ஷேகிப்பவர் சர்வபலன்களையும் இழந்து அபராதியாகவே
ண்டும். பங்குனிமாதம் அசுபதிதவிர மற்றையகாலத்தில்
உமக்கபிஷேகிக்காது உபயோகப்படுத்துவோர் கண்கள்
மூளை குடல்கள் விநி அல்பஜ்யுளாகி மறஜன்மத்தில் முய
லகண்டன் குமரகண்டன் முதலியவலிப்புனை யடையவே
ண்டும். தங்கவிடத்திருந்தவந்த இந்த ஜாதிக்கொடியில்
உண்டாகும் புஷ்பப்பங்கனால் உமக்கு அர்ச்சிப்போர்கள் சர்
வசித்திகளையும் அடையவேண்டும். இந்தஜாதிக்கொடியின்
ஒருபுஷ்பப்பார்ச்சியினால் மற்றைய புஷ்ப சகஸ்திரார்ச்ச
னை பலன்கள் அடையவேண்டும். சர்வபதியாகும் உமக்கு
அன்பிலா மஹாபாபிகள் உமக்கு அர்ச்சிக்காது வேறுஉப
யோகித்தாலும் இக்கொடியின் மகிமை அறியாது அழித்தந்
கு எண்ணி முயன்றாலும் அனேக ரோகங்களை அடையவே
ண்டும். அதன் வேரில் உள்ளமண்ணைக்கண்டல் அதைத்த
கார்த்தல் அதன் அருகில்தியுண்டாக்கல் முதலிய ஹிம்சைசெ
ய்வோர்களின் வம்சம் நாசமாகவேண்டும்.

வினா எண் 10: கருநாடக அரசு தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பாரா?

அர்த்தஜாமத்குலிதன் ஒரு புஷ்பபார்ச்சனைக்குக் கோடி
பூபார்ச்சனையின்பலன் தரவேண்டும், மற்றபாலங்களில

ஆரியர்கோதான பலனும் நூறு அசுவமேதபலனும் பெறவா
ர்கள். அத்தினம் அருமேனையத்சில் இதன்சார்புள்ள தடா
கத்தில் படிந்து கணநாதரையும் பைரவரையும் தியானித்து
இந்தத்தீர்த்தத்தைக் கலசத்தெடுத்தது திரிமங்கம் பஞ்சப்பிரம்
மம் ஷடங்கம் காயத்திரி ருத்திரம் இவைகளில் ஒன்றேனும்
அபிமந்திரித்து ஸ்நானம் செய்தால் பிரம்மஹத்தி முதலிய
மஹாபாபங்கள் நீங்கும். இதில் ஸ்நானம்பண்ணக்கிடைக்கா
விட்டாலும் இதை ஒர்மையாய் தியானித்தால் அதுவரையி
ல் ஆகாமயியம் உதிசகாமல் மஹாதபோபலனை அடைவார்க
ள். பங்குனிமுதல் சொல்லிய காலத்தைத்தெரிந்து அக்காலத்
தில் இதைப்பானம்பண்ணினால் ஆயுள்வளரும். ஞானம்கூடும்
சகலசௌபாக்கியங்களுர் உண்டாகும் மந்தையாலம் புஜி
த்தால் மண்டைவெடித்துக் கண்கள் பிதுங்கி குடல்வீறி சண்
டம்பிளக்கும். இந்தத்தீர்த்தாஸம்பண்ணுங்காலம் மீனவா
சியாகும். இடம் எமதுசன்னிதியாகும். கொள்வதுமஹான்க
ளால் ஆகும். பெறும்முறைவலக்கால் முன்னுள்ளீழ் இடக்கா
ல் முன்னயமறிற்பதும் கைவிரல்கள் ஐந்தாய் விரியாத கோகர
ணமாக வலப்பின்னடியை இ-முன்னுனிதாங்கி குருமுன்
நிமிர்ந்து நீட்டி தீர்த்ததானாசந்தாதுதாரையையும் குருவை
யும் எம்மையும் பார்த்தபடி தாங்குதலுமே கும மனம்ஒன்றி
நாடுவதாகும். மனம்சுரைய அன்புநனக்கூடுவதாகும் கர்
காதேவியைப்போற்றுவதாகும். மஹாமிருதாஞ்செயமத்தீரம்
ஜபித்து ஏற்றுவதாகும். இத்தீர்த்தத்தைப் பருகுட்காலம்.

பிஞ்சிலச் சருக்கம்.

இடம் கொளல் பெறும்முறைவாகும்புறத்திலகுவாய் இணங்கும் முன்னுன்கைக்கூட்டி அகப்பின்னுன்கையும் வழுவா அமர்த்தும். திறமற்று பங்குனி அசுபதிதீர்த்தமாயும் மார்ச்சுண்டேயதீர்த்தமாயும் மிருத்யுஞ்சேயதீர்த்தமாயும் மூன்றுகிற தீர்த்தத்தைச் சிந்தம் மதிக்கேடற்கு இலகுவாகும் முன்னுன்கும் இணங்க ஆசமனப்பண்ணும்படி தீர்த்தத்தை அலக்கியமாயேண்ணி அளிப்போர் இடர் உறவார்கள். இத்தீர்த்தத்தை வலக்கையில்தாங்கி உண்ணாது தாககிமித்தமேனும் இடக்கையால் உண்போர் மிக அபராதியாவார்கள். இத்தீர்த்தம் காசியில் கெங்கையமுனை ஸரஸ்வதி யென்று பிரிந்து உண்பப்பட்டு ஒன்றாய் ஊரும். பிரம்மரந்திரமாகிய இத்தலத்தில் அதிமாயேகபமாய் விளங்குகிறது. இத்தீர்த்தத்தை அசுபதிதினத்தில் பெறும்படி மெது அன்பர்களுக்கு அளித்தே அவர்கள் அன்போடு எமக்கு அபிஷேகப்பர்களாயின் ஆவர்களுக்கு உண்டாகும் பலன் தீர்த்தம் அளித்தோர்க்கும் விடைக்கும் தீர்க்கததைப்பெற்றுச் சிவதுதல்முதலான அபசாரம்செய்பவர்களுக்கு இடின அவர்கள் அதனால் அடையும்தன் டனேனை அளித்தவர்களும் அடையும் தரமாவார்கள். மாயால் பூரணஆனந்தம்பெற்றோர் ஈனர்கட்கு ஒருசமயம் அளிக்கின் ஈனத்துவம் நீங்கும் அசுபதிதினத்தில் தாககிமித்தம் புரணம்பண்ணினாலும் ஆரீரம் சாந்திராயணபலன் அடையார்கள். இத்தீர்த்தத்தைத் தர்ப்பணம்பண்ணுவோர் தீர்த்தபுத்தம்வரையில் திருப்பதியடைவார்கள். பாசபத்தப்பட்ட

அர்ச்சிப்போர் கோடிநீலோல்பலார்ச்சணியின்பலன் அடைய
வேண்டும். கர்ம்மசண்டாளர்தவிர மிக்கஅன்புள்ளயாவரும்
ஒப்புவால் இரவில் அர்ச்சித்துத் தீர்க்காயுள் அடையவேண்
டும். இதன்வழியாய் இன்னும் பூவுவாததிலுண்டாகும் ஜா
திப்புஷ்ப்பங்களால் சிவஸகஸ்திராமம் மிருதயுஞ்செய்திரிச
தராமம் அஷ்டோத்தராமம் அஷ்டாதசநாமம் இவைகள் உ
ரைத்து அர்ச்சிப்போர்கள் ரோகம் தரித்திரம் கிலேசம் அப
மிருத்யு காலபாசஇம்சைகளை ஒருபோதும் அடையாமல் தர்
ம்மரத்தொருனமோகூத்ததை அடையவேண்டும். என்றவர
ன்களைக் கீகட்டார். மதிச்சடையார் தந்தோம் என்று அரு
ளி மறைந்தார். அப்போது கணங்கள் சங்கத்துவனி செய்
குகுகள். தேவர்கள் தூந்துபிமுதலியவாத்தியகோஷம்செய்து
உலர்ந்தாற்றினார்கள். காரதாதிமுனிவர்களும் மார்க்கண்டே
யரும் சிவநாமத்தைக்கூறி கரங்களைச்சிரமேல்கூப்பி நடித்
தார்கள். தர்ம்மதேவதைகள் ஜயஜயபவென்று ஒலித்ததுகள்.
என்றுசூதர் கூறினார்.

(16) பிஞ்சிலச்சருக்கம் முற்றம்

17சித்திரவிதன் சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளேஷன் முழுதல் நவசத்திசுவரூபமாகிற தனி
 ர்களையுடைய பிஞ்சிலத்தையும் பொற்குடத்தில் நிரப்பியதீர்
 த்தத்தையும் தாங்கி அமுதீசரையடைந்து ஸ்தாபித்துப் பூஜி
 த்தவிதத்தைச் சொல்லேன் கேண்மின்கள். தேவர்கள்முத
 லிய எல்லோரும் தீர்த்தத்தைநடுத்து மிருத்யுஞ்செய்ததைச்
 செபித்து ஸ்நாஃபண்ணினார்கள். மார்க்கண்டேயர் மாதா
 பிதாஹிற்கு ஸ்நாநம்செய்வித்துத் தானும்ஸ்நானுஷ்டானந
 ர்ப்பணம்செய்து அமுதகங்கையை அஞ்சலிசெய்து செளக்கி
 யத்தைத்தரும்கங்காபோற்றி சிவபிடியீ சர்தேவதாசுவரூபி
 சர்வரோக அதாவுஷதரூபி தாபந்தரியநாசனி அமுதஸ்வரூபி
 பக்திமுக்திமங்களம்சரும் சுவரூபி சர்வாரிஷ்ட்டநாசனி சர்
 வபோகா னுக்கிரகி சுவர்க்கத்தரும்மத்தாகினி திரிலோகாத்மச
 வரூபி ஜகத்கூதாரி ரேவதிசுவரூபி ஜீவபாசநாசனி சார்தரூபி
 ஞானகிருபாகரி ஜகன்மாதா துக்கநாசனி மங்களா னுக்கிரகி
 மூலப்பிரகிருதிசுவரூபி பரமாத்மசுவரூபி போற்றிபோற்றியெ
 ன்று ததித்து இருகையேந்தி ஹேமகங்கா தாமிலவிடத்தில்
 சாதித்தியமாயெப்போதுமிருந்து உன்னுருவாகிறதீர்த்தத்
 தை அமுதலிங்கத்தில் அபிஷேகப்பவர்கட்கு சீத்தியமேரோ
 தந்தத்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்தார். சர்வத்திராளு

மகிழும்படி அநுரூபமேனும் கருத்தினின்றும் தெளிவி
ளங்கென்று மார்ந்தண்டேயர் சாஷிஷி-ஞன் கெங்கையை
மூன்றுபிரதக்ஷணமஹரதுமஸகாரஞ்செய்து சந்தர்ப்புப்பங்
களால் அச்சித்துப் பொறகு-ததிவ நீத்தகதைபுத் ஜாதிக்
கொடியையும் எடுத்துக்கொண்டு வேதபாராயணத்தடன் அ
முதீசர்முன்வந்து கெடகைப்பொறபிடகதமைத்து அமுதீ
சரினிநுதியில் சித்தரவதமுறைப்படி ஜாதிகொடியைஸ்தர்
பித்து அபிராமசந்தர்ப்பையும் அமுதீசரையும் காமிநா
கமவிதிட்டி இந்நகரேசுவசந்தையாட்டிப் புஜித்தார்.
சூறியிடுகலோ அசுபதிநீர்த்தசைப்பற்றி வியாசராற்றெரி
ந்த ஸநாதர்வசரித்தரந்ததம் கூறுவதேன் கேளுங்கள். டா
ண்டியகேசுச்சில் மிகதகுணவானாகிய சித்தரவீரதனென்ற
புராதன் வனத்தில் வேட்டையாடி. சிரமத்துன்புண்டரீகரி
யியின ஆசிரமமடைந்து அவசிருடிபுத்திரானாகிய புட்கல
ரென்றவரைக்கண்டு பணிந்து அன்னங்கேட்டார். அதர்க்க
வர் எனதுபிதா சிவபூஜாவேவத்திடான்னம் அமைத்து மாந்
தியானஸ்நானஞ்செய்யப் போயிருக்கிறார் வந்து சிவபூஜைசெ
ய்தவுடன் புஜிக்கலாமென்று உபசாரமாய்ச்சொல்லிபும் அவ்
வார்த்தையை அங்கீகரிக்காமல் தமது துதுவர்களால் அன்ன
ங்களை யெடுத்துவரச்செய்து புஜித்து உட்கார்ந்திருக்கும்வே
ளை பில் புண்டரீகர்வந்து அங்குடந்தவிஷயங்களைச்சுதனால்
தெரிந்து அடாமூர்க்கஜராசனே என்சுதனையதட்டி பூஜா
வேவத்தியத்திற்காகும் அன்னத்தைப்புஜித்து சிம்மம்போ

கொஜித்துவீற்றிருக்கும் சிம்மமாயப்பிறந்து மிகப்பசியால்
வருநதி பின் யக்ஷஸாயவெகுதூலமாகிவந்து ஞௌரவாதி நா
யக்ஷையனுபவித்து அந்நகராய்நனமடவன - யக்கடவாபென
று சபிததார். உடனே அரசன் ரிஷ்யபாய்நாட்டாங்கபாக
நமஸகரித்து தங்கனின் அடுமைபாசியரான பசுபாறகடெ
தவமுசெபதுவிட்டேன் தாங்கவநுதிமெதாங்கவ மன்னி
து சாபவிமோசனம் அருளவேண்டுமென்று பலமுறைவேண்
டினான். அதற்குப்படியுடர்நா அரசனே சாபம் அடியுபவி
த்து உறுதியில் பட்டவாகதடன கோசாவிரிதிரதில் பார்
ககவிரிஷியின் கருபாபோச்சுமபெற்ற அவநு - யசுடர்க
ளுடன் விலவனம் அடைந்தாய் அங்குள்ள அகபதிநீர்க்
தம் உனபேரில் வபிரப்படும அக்காலத்தில் மனறு - ய
சாபமநீங்கி தீயமாரீமபெறுவாயென்று சாபவிமோசனம்
கூறி பின்னும் புத்தாவேந்திய அமைத்து சிவபூதநசெ
ய்து புத்தானுடல் பட்டதா. அரசன் ரிஷ்யபாய்நாட்டாப்பபு
மிகதனபுற்று நாட்டின்மத்துடன் டசியாதையால் லேராப
ப்புதைவாசலைபறம் பார்க்கவாபசிராமசென்றது பாரகவ
ரின்சிவபர்கள் அந்தகாபைசகநிறுபகபு பிபுதது இபசு
தார்கள் அதைகமலம் - பார்க்கா நாட்டாகளே இந்தகாயை இ
ம்செக்காது அதைத்தகமசொண்டு அகபதிநீர்த்தமாடிவா நா
களென்று சட்டலாரிட்டா. அவகாமநிப்படி சிஷ்யர்கள்
நாயைககூட்டிக்கொண்டு விலவனம் அடைந்து பங்குனிஅக
பதிநீர்த்தமாடுகையில சிஷ்யாமளிலொ நுகர் வஸதிபறம் கதை

அந்தப் பின்பேரில் விளையாட்டாகப் பிழிந்தார். உடனே வாய் நு
பாறிப் பாய்விட்டுச் சித்திரவெக்தனது குருவாகியுண்டரீகரைத்தி
யுடனிடத்து அசைந்ததில் விதிமுறைஸ்நானஞ்செய்து பார்
சகவரீயாகநாடி அபிராமிமனமுடையது அமுதவிவசந்
தாபகரிசிதநாடிவதூதர்க்களாபவாணநிவநவிரைனததில்
அவ்வாறணிததுசபிவலோகப அமைதி. பின்போ இந்த
அதபததிந்ததுவாபவலவபிகவிசேஷமுள்ளது அசைமுத்
வந்தெரிநுண்பகவளனலையுமாமெனமுதகுதபசுநிறார்,

செவ்வெச்சுண்டிநுதபமுதபி.

தருமராஜன் சருக்கம்.

வைபவசாரணயொசுக்களநதவசககண்முதபயபிந்தசண்
புடமகநுமசபபுமவ்வமமகாலனைமாயகதபீசன் பின்
யுவகாணையுணடுபவவரிவகேத அவிவகவவாபுபிமதென்று
பிநுபிகசசபபபபப. பதயநிபிபகேளகேளுககள் மார்
பதண்டேயபினைமபகதவபுணபெப்துவநுங்காவததில் ஆ
பிபதேவவநுதததிரகபபிவபிபிதேவிபிரமதேவவரைச்சரண
வடபுமபவபிபிபுவுவலமபகசண்டேயபென்ணுமஒருபவரா
தபசியால்பதன்சருமபபுணசசவகரிததுபிரமபுதேவின்பாப

தண்டனையற்று ஆகிருத்தியம்மேலாக மென்னுற்பூபாரந்தர்
 கப்படவில்லை தருமராஜனையுண்டுபண்ணி பரபதண்டனை
 நடத்துப்படி செய்யாவிடின் பூபாரத்தை உண்வகிக்கேன் என்
 று முறையிட்டான். பிரமதேவன் இந்திராதிதேவர்களுடன்
 பூதேவியை அழைத்துக்கொண்டு வைகுந்தஞ்சென்று லோக
 ரக்ஷணை நமஸ்கரித்து தாங்கள் சர்வபிராணிகளையும் ரக்ஷித்
 தீர் சாலனை யிசனும் சங்கரிக்கப்பட்டு பிராணிகள் எமதண்
 டனையைப்பெறுது பரமபரியுப்பதால் பூதேவி பாரந்தா
 வசமாட்டாமல் மிகவருந்துகிறார் காலனையெழுப்பும்படியான
 ஒருபாயஞ்செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். வைகு
 ந்தாதன் பூமிதேவிமுதலியவரை மோக்கி சாலன்மடிந்தவிட
 த்திற்சென்று ஈசனைப் பிரார்த்தித்தால் விமோசனம் உண்டா
 தும் அங்கு ஒல்லோம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொ
 ண்டு வில்வவனம் வந்தார்கள். மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணுமுத
 லியவர்களைப் பணிந்து சிவசன்னிதிக்கழைக்க அவர்கள் நந்தி
 பசுவாளைப் பிரார்த்தித்து உட்சென்று சுதாலிங்கத்தைப் பூ
 ஜித்து சுலாமி ஏகவஸ்துவாகிற உட்பைத்தவிர வேறுபொரு
 தில்லை சர்வஜீவன்களிலும் உள்ளும் புறம்பும் ஜகத்காரணபூ
 மாயும் இந்திரியரூபமாயும் சர்வகாரணமாயும் சச்சிதாந்த
 மாயும் பிராணிகள் ரூபமாயும் திரிகாலரூபமாயும் விளங்கும்
 கவமே போற்றி போற்றியென்று அஞ்சலிசெய்து பஞ்சகிரு
 திய ஆதார போற்றி சிவமே போற்றி குருவே போற்றி ஜோ
 ரூபா ஏகா வித்தியா பசுபதே சர்வஜீவா சர்வலோகாதிதா

வேதாக்கிஃ வேதாதா தியானாபா தியானானுக்கிரகா சத்
 திருபா தத்துவரூபா ஸ்ரீபா அன்னரூபா தாமசரூபா ஜக
 க்பதே ஆகாசகேசர ஆகாசசுபா ஸ்ரீதேவதேவதே விரவிரா
 பையா விரபதா அக்ஷானகாசனா கிருபாகரா ரூட்கமச்
 சூட்கமா ஸ்ரீலலஸ்துலா போற்றிப்பாற்றியென்று விஷ்ணு
 வும் லீலகண்டா பிரணவஸ்வரூபா பக்தாபிரியா தததத்கால
 ரூபா தண்டாபாசனாந்தா பாககிரகீதேவா சர்வரூபா பக்த
 துக்ககிரகா ஹரிபுரி நுதபவாசா ஆனந்தரூபா கிருஷ்
 ணஸ்திரயம்மாரா கந்தினை சர்வரஹாரா பராபா அதிசு
 ஸ்யரூபா போற்றிஎன்று பிர்மாவும் துதித்து ஹேபிரபுவே பூ
 மிதேவிமித்தம் காலகிரஹண்பிபணணவேண்டும் என்று
 பிரார்த்தித்தார்கள் பூமிதேவி சிவசன்னிதியில் பஞ்சாங்கமா
 யப்பணிந்தாள் ஈசன சார்த்தருத்திடன ஜடாமகுடராய் கோ
 முகூர்பயப்பிரகாசமும கோடிசத்திரசீதனமும் விளங்க உமாச
 மேதாய்இலிங்கசத்திற்றேன்றி விஷ்ணுமதலியவர்களைநோக்
 கி எம்மைப்பக்திபண்ணும்மகாத்மாக்களை யிமிசைசெய்பவா
 கள் ஹரி அயானானும் எமக்குத்துரோகந்ஞசெய்சுதாஹர்கள்
 அதையான்சகிக்கேன் எனக்கபாதஞ்செய்யின்றொறுப்பே
 ன் எமதுபக்தர்களுர்குத்துரோகஞ்செய்யின். சீக்கிரம்சு
 ப்பார்கள் ரூபரஹிதமாகிய எமது சர்வரூபங்களுட் பக்தரோ
 க்கார்த்தமாகவே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று திருவாய்மலர்
 ந்த சிவபிரானே எல்லோரும்மேஸ்ரித்து தயாசீதே காலன்
 இல்லாமையால் பிரஜைகளின் பரபரபத்தைப் பூமிதேவியால்

தாங்கமுடியவில்லை என்பத்தநான்கு ஷக்ஷஜீவபேதர்கட்கு இருபத்தொருகோடிநரதங்களுடொருகோடிவிமானங்களும் பாபபுண்ய அனுபவார்த்தமாய் அமைத்து துரதமரணங்களைவிதிக்கப்பட்ட மரணஜநமில்லாமல் நின்றிருப்பதால் பாபதண்டணையற்று சொரணகரங்கள் உள்ள துளையடியிருக்கிறது பி ராஜைகளையாடும் சர்வபரிபுளமகாரம் ஆகுஞ்சமையம்போல தெய்வபக்தியற்று அகங்கார இருளிற் அடிப்பட்டிருக்கிறது ஹே ஷ்மா தேவா கிருபைபெற்று காலையுண்பெண்ணவே ண்டுமது இனி சிவபகதர்களுக்கு யாகொரு அபராத நஞ்செய்யான், எங்கள்பேரிமகிருபைமெய்து ஷக்ஷிக்கவேண்டும னையபணிநசர்கல. மராககண்டேயரும் சிவசன்னிதியிறு கையிநது போற்றியோற்றியென்று ஆஞ்சலி செய்து காலகாலே சுவரா தருமராஜனையெழுபடி தபகையிடையருதேற்றிய டைந்த அன்பர்களுக்குதவும் ஞானததைககடாஷக்ஷிக்கவேண் டுமென்று பிரார்த்தித்தார். தயாநிதியாயும் காலகாலனுயும் ஜீவகலையாயும் உள்ள கடவுள் தருமராஜன் ஆண்டுபண்ணும் பொருட்டுசக்தியம்சமாகிற தரது இடதுபாதத்தைச் சண்ட ன்மேல் ஸ்பர்சமாகுர்ப்படியீட்டி அநதகா என்முதிருவாய்ம லர்ந்தார் உடனே தருமராஜன் நித்திரை நீத்தவர்போல்எழு ந்து சிரசின்மேல்கைகளைக்கூப்பி பிரமாவின்ஸ். உபாசிக்கும் உமதுபாதம்போற்றி விஷ்ணுவின்-கண்டங்கும்-பாதம்போற் றி மகாபிள்ளையசாலததில்- ஷ்ரீராப்பிரிய்யோகவித்திரையிலிரு ன்தவிஷ்ணுவைக்கொல்லவந்த மதுகைடவர்களை பிரமாதே

புக் கொண்டபடி நாசப்படுத்திய உமதுபாதம்போற்றி ஒ
ருபுஷ்பத்தால் அர்ச்சித்தாலும் சாருப்பியத்தைத்தரும் உ
மதுபாதம்போற்றி பத்திபண்ணுந்தேவாதிகளைத் தக்கிக்கவந்
து காளகூடவிஷத்தை உண்டுஇரகஸித்த உமதுபாதம்போற்
றி பாததுளியைத் தாங்கும் அடியூர்கட்டருதந் தரணமில்லா
துசித்திமுத்தியளிக்கும் உமதுபாதம்போற்றி சரணடைந்தா
ர்வம்சமுழுதிற்கும் பத்தியைவளாக்கும் தேனூறும்பாதம்போ
ற்றி யென்முதுதித்துப்பணித்தார். பணிந்ததருமராஜனை யிச
ன் கிருபாரோக்கமாய் ஏமாயாம் எமதுபக்தர்கள் ஏதைக்கே
ட்டாலு கொடுப்போம் விவதவத்தால் அர்ச்சித்தால் சர்
வாபிஷ்டவதனோடு முத்தியும் அருளுவோம் வில்வவனமென்
கிறஇர்தப்பிரமரத்திரஸ்தலத்தில் பக்தியோடு ஒரு நாள்வசி
த்தாலும் எங்கிருந்தாவது என்னை ஸ்பரித்தாலும் அவாகருங்க
கு அபமிருத்யுசாராது பிம்மரத்திரமாகும் சலத்து அன்பாய்
எம்மைஅடைந்தாரிடத்து நீயனுவேண்டாம். சர்வஜீவனக்
ளிடத்தும் ஏழு கோடி அன்பத்தொன்று பதினாறுபனிரெண்டு
பாட்டு ஐந்து மூன்று அக்ஷரவடிவாய்ப்பொருந்தாது ஹைவோ
ம் மிருத்யுஞ்செயமா கிறமூன்றெழுத்தைக்கேசுக்கும் பக்தர்
ளிடத்தில் இரண்டற்றபூரணனந்த அத்விதவிரதாண்டவஞ்
செய்குவோம். மிருத்தியுஞ்செய மூன்றெழுத்தைக்கூட்டும்
துண்மதியமர்ந்து எம்மையடைந்தோருடைய முத்திகூலத்தி
ல் உருவுறுது பிரமவிஷ்ணுக்களுடன் எம்மையடைகுவாய்
எமதுபக்தர்களை மமதையால் உபத்திரவம்செய்யும் துஷ்டர்

களைச் சூலத்தாற்றித் தி பாசத்தாற்கட்டி தண்டத்தாற்சுழல்
 ஹிம்சித்து இருபத்தோருகோடி பாகங்களிலும் பலபலகால
 ம்அமிழ்த்தி நரகமாமற்றுப்போதெல்லாம் நிற்படைளாற்பு
 கர்ப்பாய். சுதாஸிங்கத்தை அக்ஷதை அறுகு விஸ்வங்களா
 ல் அர்ச்சித்தடைந்தவர்களுடைய ரோசங் களைமாற்றிச் சர்வ
 சம்பத்துகளையும் அளித்து அன்பளவாப் பிவிளங்குவோம். அவ
 ர்களிடம் நீ உணுகவேண்டாம், மாணகாலத்தில் இத்தவத்தை
 நினைப்பவர்கள்முன் கோரரூபங்கொள்ளவேண்டாம். கோதா
 னம் எய்க்கிவராபின் அவர் உட்கு ரகாவஸ்தைதயில்லாது
 கைலாசவாசாதிரி நான்கிலொன்றளிப்போம் அன்னதானம்செ
 ய்பவர்களை மாணகலத்திலும் இம்சுககவேண்டாம். உனது
 ஆபுதர்களுையும் வைவசவசாதிபத்தி உத்தையும் தந்தோம் எ
 ன்று அருளிமகித்தனைத் தருமராஜன் பக்தியோடுபணிந்து பி
 ரபுவே எனதசரீரத்தல் பசுபதிபாசமும்முனைச்சூலத்தாற்று
 ச்சி அருள்மயமாகிய இடதுபதத்தால் உனதத்து சோதிமய வ
 லப்பதம் அமர்த்தியதால் நான் என்பதடங்கி ஆனந்தாதீதமுந்
 த அடியேனை நூற்றென வறில் ஒன்றாய்ப்பிரித்தப பிராஜகனி
 ன் துஷ்டம்மதண்டனைசெப்பும்படி விதித்தீர். ஸ ஜீவன்
 கீளுள்ளும் அமர்ந்து பஞ்சகிருத்தியருடனம்புரித்து பக்தர்களி
 ன் அன்பளவாப் பிவிளங்கிச் சித்திமுத்தியளிக்கும் உமது'ராதத்
 துறும் அமுதகாரைகளிப்பிரிந்து பிராஜகனின் வினைக்கீடா
 யிருண்டமர்ந்து அவர்களது வினைக்கீடாய்ப்பிரித்தலுப்பித்த
 ன்னித்தபிராரத்தவார்த்தியத்தில் உருச்சாட்டி கல்பகோடிகால

ம்வரையில்செய்யவேண்டியதண்டனைகளை நெடுநாளாய்க்காணும்படி ஒவ்வொருநிமிஷகதில்உத்தேசிநிதகற்பூரப்புகையின்நிறையனவாகும் பிரார்த்தனாவாய் வந்ததம் மறுஜனனத்திற்கு னுப்பியும் பசுமுதலியநீராய்க்கொல்வருத்திக்கொண்டேஆத்மமோடி களுஞ் சூடமாலவிதிதமராணகாலங்களை அங்கங்கமாந்துரோச்சுரா ஆடியேன் உமதாக்களுநேகதியாகவுடையேன் என்று பவமுறையாலிந்து தமதுகாலனாலனித்தமும்பூனைச்சூலத்தைபும முப்பிரிப்பாரந்தையும் பெற்று சுவாமி சிருஷ்டித்த சதசெய்யும் பிரமனிஷ்ணுக்களின்கலைகள் மார்ச்சுண்டேயரிடம் அமர்ந்து சொல்லுருது ஒன்றிலொன்றாய் என்னுள்ளுங்க அன்பர்களின் வினைபகற்றும்த்தண்டமும் அருளைவிட்ட காலாதுபந்தப்படுத்தும் பாசமும் மூன்றொன்றும் சூலமும் தாங்கித்தகுமுதகிபருளும் சத்தியையும் சத்தியம்சமாகியஇடக்காலையும் காட்டுமகூசீரகதுடன்விளங்கி நான்என்பதுலுங்கும்படி என்னைதமருதிருவடியாற்றீண்டிய அமுதமயவிரதாண்டாவத்தை அன்பர்களையாரும் ஜனனமரணதாரகினைப்பமுறப்பற்று தரிசித்தானந்தமுற்றுகள் அக்கோலத்தை யடிபேனும் நேத்திரோந்சவமுறும்படி தரிசித்தற்கு அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததர்மராஜனையீசன் ஹே ஏமா நம்புன்னின்று தரிசிப்பாயென்று பக்தசிரேஷ்டமாரக்கண்டேயர் அஞ்சலியஸ்த்தராய் அருகில்நிற்கச்சிவகிங்கரர்கள் பாசத்தால் மேல்பாலீர்க்கும்காலசீரத்தில் தென்முகமாய் வாலாம்பினைபென்னும் சிற்சத்திதம்மிடத்த

மரபடித்தார். நம்மக்சிவவங்கென்றொலிதருமபஞ்சுருகீழுத
லிய அடங்குமபடி பேணவாகாரமாகிய சங்கநா சல்லரிமுதலி
ய நாதங்களும் அகண்டாகாரப்பிரகாரமும் விவந்திறறு.

த மராஜன் கண்டினந்தபரவசமாய் அனேககாலம் அ
ஞ்சலித்தபடி சித்தாபாரிதமைபோலசின்று பின்புஸ்மரணை
பெற்றுக் கண்ணீர்சொரிய பிரதட்சணமெஸ்காரம்செய்து தி
ருமுன் ஸின்று நித்தியானந்தரூபா தமோகுணாகுதிய அடியே
னிடம் கிருபைசொண்டெழுந்த கிருபாகவரூபத்தை அடியே
ன் எப்பொழுதும் தரிசிக்குமபடி அனுக்கிரகிக்கவேண்டும்
எண்ணச்சங்கரித்த இத்தலம் நிருதயஞ்செய்கேழ்ததிரமென்
றும் மார்க்கண்டேயபுரம்என்றும விளக்கவேண்டும பீரஞ்ஞா
நார குஹியஸ்தானமாகிய பந்திரதேவதாசவருப கற்பக்கிட
மத்தியில் கீழ்முகராய் விளங்கும மூல்குண்டலியென்னும்
அபிராமசுத்தரி அடிதட்டத்தினிடத்தருள்மபமாய்விளங்க
பிரமரந்திரமத்தியவாச அமுதலிங்கத்தினின்றும நந்திவாசபு
ருவரையில் சந்திய வேளையில் சர்வலோகங்களிலும் பிரகாசி
க்கும்படிபுரியும் அமுதவிரதாண்டலத்தை விஷ்ணுமுதலியோ
ருடன் தினம் அடியேனும் தரிசனைபெறும்படி யனுக்கிரகிக்க
வேண்டும். பிரமரந்திரமாகிற இத்தலத்தில் அமுதாய்விளங்கு
ம்தம்மை மரணகாலத்தில் மறவாதார்க்கு மறையாதொளிரும்
தமது ஆக்ஷையின்பிரகாரம் மார்க்கண்டேயரையொந்த அ
ன்பர்களிடம் எனது லைவசுவதாதிபத்தியத்தைச்செலுத்து

ஐந்தேயில்லை, தமதுடத்தில்முன்பு பத்தியுள்ள தேகாபிமா
 ஸகண்டஸ்தானவியாபிசகை மரணாலத்திற்பற்றி புண்ணி
 ரத்திடாப் திரிலோகங்களில் ஜனனிக்குட்படி உளிக்கவும் தம்
 விடததன்பும சாஸீதீர்புதலிபலமின்றி மாயாசகித மனோப
 ரமாயுள்ள பாபிகளை மிரத்தண்டித்து ஜனனநரகங் ட்குஅ
 னைப்பவும் அபமிருத்புனைவத்திய்கும வலிபெற்ற சிவபத்தர்
 னின் மகிமையை யறிவொணு மூடனாகியயான் ஜீவன்களைட்
 பற்றப்படுகின முதலில் அபமிருத்புனைவநித்து அது அவர்
 னைப்பற்றின் பின்பு யானனுநிப்பற்றவும் அவ்வபமிருத்து
 நசிக்கின் அச்சிகேடு விசியிபிக்குட் எனது கவனபகலை தம்
 மையடையயும் அலுக்க எதரவேண்டும். சம்மாலுதைக்க
 ப்பட்டு அடியேனுடைய சிவச அழந்தியடி - த்திற்பெருகு
 தீர்த்தம் சபாஸ்தீர்த்தம்என்றும் உடலழந்தியஇடத்திற்பெரு
 கும்தீர்த்தம் சபாஸ்தீர்த்தம்என்றும் விளங்கி அத்தீர்த்தங்களில்
 ஸ்நாநம்பண்ணுவோசட்குச் சர்வாபிஷ்ட்டமுந் தந்தருள
 ல்வேண்டும், பாணிநட்சத்திரதினம் காயதீர்த்தத்தில் இடை
 யளவாய்த்தென்முகமாய்கின்று ஏமர்திபதினன்குமந்திரங்
 னைஸ்மரித்துத் தோய்பவர்களை நான்ஹிம்சிக்கிறதேயில்லை, ஜ
 ப்பசிமா தம்பாணியில் அவ்வாறதில் ஸ்நாநம்செய்து தமக்குள
 ள்ளன்னம்சிவேதிப்பவரவம்சத்தத ஏழுதலைமுறைவரையி
 ள்ஹிம்சிக்கவில்லை, மாரகழிமாதம் என்னை புதைத்தமஹாவி
 தீபாதஅருணோகயத்தில் காய கபால தீர்த்தஸ்நாநம்பண்ணு
 வோரை ஒருகூப்பர்த்தம் இம்சிக்கவில்லை, மஹாவியதய

தஅருணோதயத்தில் ஆப்பிராமனும் நிற்கும் மிருத்யுஞ்
ஜய மந்திரமும்ஜயித்துத சோர்ந்து தர்ப்பனமசெய்பவர்களை
என்னுலகிற்குக் கொண்டுபோகிறதேதரில்லை. கபாலதீர்த்தத்
தில் அன்றுஅருணோதயஸ்நானம்செய்து யாராதிபதிான்கா
தருப்பணம்செய்து மிருத்யுஞ்செயமஹாமகிரம்ஜயித்து
க்கு நீலோற்பலமாலைசூட்டி விலாத்தால்அர்ச்சித்து உருந்த
ன்னம்எள்ளன்னம் சிவோதித்துத் தமதுபாருத்தும என்னை
யும்வகமாகத்தியானித்து என்சரிசையுன்னி தமதுபூரணகிரு
பாசுவருபதரிசனம்செய்பவாக்கின் குலத்தையும் உபதுசா
கதியாகத் தொடுகுறிதேரில்லை.

தசுகுருகுருபுராஜ சுவபாஜெ வவாக்ஷிணி

அவர்களுக்குத் தமதுபதந்தருவவேண்டும். தமத
ன்பர்களோடு அடிபேணும் தமதுபதந்தொடுங்கிப்போன
ந்தமுறுவதுடன் வைவசுகாதிபத்தியம் நடத்தும்வலிமை
யருளல்வேண்டும். அடிபேன் மார்க்கண்டேடர்பேரினும்
உமதுருவிலும் பாசத்தைவிசிய குற்றத்தைதான்னித்து அவ்
வபராதவிவர்த்தியின்பொருட்டு அனுக்கிரகம்செய்யவேண்டு
ம். என்றும் பலமுறைபணிந்தார். பணிந்தஏமனை யீசன் அ
ருட்குணுற்று ஏமா எமதுசன்னிதியில் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்
டையெய்துபூஜிப்பாய். நாம் உமாஸ்கந்தசகிதமாய் விடையே
நி மகாலிபதிபாதஅருணோதயத்தில் கபாலதீர்த்தத்தருகில்

விளங்குவோம். ஆசீர்ந்தத்திற்படித்து, ரிசிப்பவர்கட்குவிரு
தாண்டவதரிசனமும் முத்தியும்தந்தருளுவோம். என்று திரு
வாய்மலந்தார். சீதவந்தர் புஷ்பப்பருஷர்செய்து அஷ்டாத
அபரத்தியங்களைக் கோலித்தார்கள். பிரமாமுதலியதேவர்க
ந்திசுவத்தைவணங்கி ஏழிணைபுதைத்த சோலத்தை யெப்பொழு
தும் யாங்கள் தரிசிக்கும்படி உருவவேண்டும் பிரதோஷகால
த்தில் வீரதாண்டவதரிசனம்செப்பவர்கள் பாபம்ஃவகிப் புத்
திராபித்திரகளத்திரதனதான்யாதிருடன் துக்கபின்னிச் சர்
வஃபாகங்களும் அனுபவித்து மோக்ஷம் அடைவோண்டும் எ
ன்றவரங்களை நேகட்டுப் பணிந்தார்கள். ஈசன் அருளுதுமெ
ன்றார். காலையுதைத்தகாலத்திற் உதித்த பத்திரகாளி சிவ
னெதிரிலின்று மமஸ்கரித்து சுவாமி அடியானுக்கு ஒரு உத்
தரவும் அளிக்கவில்லையென்று பிரார்த்தித்தனர். ஈசன் பு
ன்னகையுடன் எமதுசாயலாகி, பத்திரகாளி ஃ உனதுஉருவி
ற்கேற்ற பரிவாரதேவதைதான்குழு எமதுவடபால் ஜலமயமா
யமர்ந்து எமஎமத்தரிசிக்குவருபவர்களின்-ரோகங்களையும் பூ
தாப்பிரேதபசாசங்களையும் வந்திசெய்குவாய் சன்னியா
மாதம் அபரபட்சநவமியில் அத்தீர்த்தத்தின்படித்து எம்மைஸ்
மரித்தால்யாம் விடைபிலாரோசணித்தங்கு தித்துவேண்டுமத
ருளுவோம் என்றருளிஊர். பத்திரகாளியீசனருளியபடிவடபா
கத்தமர்ந்தனர். சிவபிரான்சர்வதேவாதிய அன்பர்களையாவருங்
காணும்படி தென்முகமாய் அவ்வவர்களின் பக்கியளவாய் ஹி
ருதடாந்தரபுருவெல்லையில் உருக்காட்டினின்றார். மார்க்கன்

டேயரின் பக்தியென்னுந் பாசத்தில் ஈசன் சட்டுண்டிருப்ப
 தைப்பற்றி சர்வத்திராளுந் வியந்து மார்க்கண்டேயர்பொற்ற
 பேறுஅடியேங்கள் எக்ரஸம்பெறுவேமோ என்று சிவத்தை
 சிந்தித்தார்தான், தருமராஜன் அபுதீசர்சன்னிதியில் எதிர்
 கமாய்காலேசுவரரென்று இலங்கமும் அகிலசுவரிமென்ற
 ம்பிகைகையுந் பிரதிஷ்டைசெய்து பக்தியுடன்புஜிதது அநே
 கபிரதக்ஷணமளகாரஞ்செய்து அஞ்சலியஸ்தராய்கின்ற கால
 காலா பிரஸாதாகினிருபா சூலபாசஹஸ்தா பக்தமாதா போ
 ற்றிபேற்றியென்று துதித்தார். ஈசன் இலங்கைதுதித்து
 ஹேகாலா எம்பேரி லுர்பாசம்விசியஅபாராதனைக் க்ஷமித்
 தோம் வேண்டுவதருளுவோம் என்று திருவாய்மலகார். கா
 லண்டணிந்து தமது பூசைபின்பொருட்டு அமைத்த வடபா
 லுள்ள காலதீர்த்தத்திற்படிந்து மஹாமுகதிரையுடன் காலே
 சுவரரென்றுதுதித்தவர்கள் பாபம்நீங்கித் தனதான்யாதுகளை
 ப்பெறவேண்டும். அயனா ஜென்மநக்ஷத்திய அமாவாசை
 பெளர்ணமி மாகவருடப் பிரவேசம் க்ரஹணங்கம்முதலிய பு
 ண்ணியகாலங்களிற்படிதது தம்மைதெரிசிப்பவர்கள் சர்வா
 பிஷ்டங்களையும் அடைவவேண்டும். என்றுபிரார்த்தித்த ஈச
 ன் அஸ்வாறருளி மறைந்தனர் தருமராஜன் அகிலேசுவரியை
 யும் காலேசுவரரையும் அநேகபிரதக்ஷணஞ்செய்து அபுதீசர்
 சன்னிதியில் உத்தராரோக்சமாய்ப்பணிந்து வில்வவனத்தப்பா
 ல்மஹிஷ்டீமபிவைவசுதம் அடைந்து சதாகாலமுந்நிவந்தியா

னத்து -ன் வீரதாண்டவரோக்கமுற்ற ரீந்தார். என்றுகுது||
ராணிகர்க்குறினு.

18 தருராசன் சருக்கர் முற்றும்.

19 பிரமதி ராசன் சருக்கம்.

வைபிசாரணவாசிகள் சுதாதீர்த்தமகிமைபைச்சொல்ல
வேணுமென்று அன்போடு சூதனாவினவியுநால் ஹேரிஷி-
ளோ சுதாபுஷ்கரணிதீர்த்ததைபயற்றிய ஒருபூர்வசரித்திர
ம் கேள்வியுண்டு அகாவது விநீரநேசத்தில் வைநீரியனென்ற
அரசன் சீலவதியென்றபாண்டாளோடு கோமத்திர்த்தக்கரை
யில் விசுவசித்தான்கிடாநத்தை நியமழாசர்செய்து தமது
தம்பியாகிய பிரமதியென்பவரிடத்தில் இராச்சியத்தகலப்பு
வித்து தான்தபோலோ மூண்டு தபத்திற்குச்சென்றார். பி
மதிராஜன் இராஜ நயபாகஞ்செய்து அகேசுதானககோடத்
துகிறபோது பார்த்தவரிவிக்குறநு கபிலையைத்தானஞ்செய்
தார்; அவ்விருடின்சுஷ்யர்கள் அப்பசனை ஆச்சிரமத்தி
ற்குகொண்கபோகையில் பக வெறித்து ஓடிப்போய்விட்டது
பார்க்கவர் இத்துப்பட்டப்பசனைத்தந்தஅரசன் குஷ்டமடைய
க்கட்டவனென்றும் இக்கபிலை சத்கருமத்திற்குத்வாதாகவே

ண்டுமென்றும் சாடமிட்டு தன்னாச்சிரமஞ்சென்றார். அரசன்
 ரிஷிபின்சாபத்தால் குஷ்டமடைந்து மிகவருநதி சனஅருரு
 வாகிற தீர்க்கஜீவிபிடஞ்சென்று இன்னேயக்குள்ளென்ன செய்ய
 லாமென்றுபணிந்துகேட்க தீர்க்கஜீவி சற்றுயோஜித்து இங்
 னேய் பிர்மசாபத்தால் ஏற் ட்டிருக்கிறது இதைவிவர்த்தி
 கும்படியான வில்வவனத்திற்சென்று மாசிடாதம்முதல் அ
 வ்வருஷமுடிவுவரையில் பிராதச்சாலத்தில் இகரநான் குதீர்த்
 தங்களிற்படிந்து பின்புஅமுதபுஷ்கரணியில்ஸ்ரானஞ்செய்
 து அபிராமிசமேத அமுதலிங்கத்தை அன்போடுதெரிசித்தா
 ல் சாபமநீங்கி சசரீரர் அடையலார் என்றும் பிரம்மஹத்தி
 குருஹத்தி கோஹத்தி சிசுஹத்தி ப்ரீஹத்தி பாதிருஹத்தி
 பிதிருஹத்தி முதலியவைகளும் அத்தீர்த்தஸ்ரானததால்நீங்
 கும். அத்தீர்த்தவிசேஷத்தை ஆதிசேஷனாலும் கூறுதர்க்க
 ரிதாகும். ஞாயி ருதிங்கள்விசேஷாலம்என்றும் அங்குள்ள
 காலதீர்த்தம் சக்கரதீர்த்தம் ஜென்மாந்தரப்பங்களைநீச்சும்,
 அசுபதிதீர்த்தம் குலபிதிர்க்களைக் கரைபேற்றி சிவலோகங்
 கொடுத்தி ஞானந்தரும். காளிதீர்த்தத்தில் புரட்டாசிஅமர
 பக்தம்மையிபில் ஸ்ரானஞ்செய்தால் குணம் மகோதர முத
 லியநோய்களநீங்கும். சாக்ரங்களிக்கூரம்விசேஷம் அதிலு
 ம்அதிலுண்டான அமுதம்விசேஷம் அவ்வமுதையீசனற்றா
 லுதித்த அமுதபுஷ்கரணியீசேஷமென்பதை உமக்குயான்வி
 ஶிவாய்க்கூறுவது அவசியமன்று ககத்தபுஷ்பங்களில்ஜாதியுஞ்
 சிவார்ச்சனையில்வில்வமும் மிச்ச்சிரேஷ்டம் இவ்விரண்டும் ஈ

சனால் அத்தலத்தில் கைவையிலிருந்து வரப்பெற்றிருக்கிறது
அதனாற்றான் பிஞ்சிலாரணியமென்றும் வில்வாரண்யமென்
றும் திருநாயம் ஏற்பட்டது. இன்னும்பலநாரணங்களால்
அனேகநாமம் அத்தலத்திற்குள்ளது அத்தலம் காவேரியின்
நீர்ப்பால் வானளாவிய வில்வவிருகூதங்கள்நிறைந்து மணங்க
மீழ்விளங்குகிறது. அங்குசென்று சுகம்பெறுயிர்என்றுபுக
ன்றார்அவ்வுணர்பேட்டஅரான் குருவைப்பணிந்து கட்டளை
பெற்று இராச்சியத்தை மந்திரிகளிடம்ஒப்புவித்து அனேகல
ட்டகங்களில் தீரவியம்எடுத்துக்கொண்டு சுதபத்தினிசஹித
யாய் அநேகபிரமணர்களுடன் காவேரிதீரம்வந்து கௌபதி
யாவிற்குயந்த பொன்னதியெயென்று அஞ்சலிசெய்து அதில்
சங்கல்பிததுவிதிமுறையிழந்து அநேகதானங்களைச்செய்து
கொண்டு மூன்றுநினம்அங்குவசித்து பின்புவில்வாரண்யம
டைந்து நகர்ப்புறத்தில் ஓட்டகமுதலியமிருகங்களைநிறுத்தி
உத்தமப்பிரமணர்கள்சூழ அங்குள்ளதீர்த்தங்களிப்படிந்து
புகிருத்திராகூமணிந்து ஆலயத்துட்பிரவேசித்து சங்கல்பித்
து கணேசனாயும் க்ஷேத்திரபாலகரையுந்துதித்து அமுதபுஷ்பக்
கரணியில்ஸ்நானஞ்செய்து விசேஷதானங்களடைந்த மும்மு
றைவலம்வந்து அபிராமிஅம்பாளோத்தெரிசித்து சிவசுந்தரி
யடைந்து வில்வவிருகூதத்தைப்பணிந்து பம்பேகாவரமாய்
ரிசித்து சிவதெசரினார்த்தம்உட்செல்லற்காக்கைநுதரப்பி
தித்து சிவஸ்மரணையுடன் சிவமேற்றைகூப்பிட்டு மெல்லிநன
யாய் துவாரபாலகார் சிவரூபமாயுள்ளமகாவிஷ்ணு புகுந்து

மூர்த்தி பிஞ்சிலம் தர்மராஜா சோரகெணபதி அமுதகடே
சுவார் வீரதாண்டலேசுவரரையுநதேரிசித்து சிவசன்னிதியில்
நின்று அபிஷேகாலங்காரார்ச்சனைவேத்தியதூபதிப சாமா
ன்களைச்சேகரித்து சங்கற்பித்து அநுக்ஞைபெற்று ஸ்தல
புண்யாகஞ்செய்து பச்சிமததுவாரபூஜைசெய்து உட்செல
பிரதோஷகாலத்தில் இருபதினாயிரம்பாரம் வாசனாலைமூடி
அதற்கேற்க பஞ்சசூரண பஞ்சத்துவக் பஞ்சபல்லவ பால்த
யிர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு பஞ்சசாயிர்தம் இளநீர்
பஞ்சகௌவியங்களாலும் நெத்தங்களாலும் அபிஷேகித்த
சுகஸ்திரதார சததார கெவைசிருங்க சங்கங்களானும் புஷ்
போதக வில்லோதக மந்தரோதகங்களாலும் தாரையாக அபி
ஷேகித்து கெந்தகவசமும் வஸ்திராபரணங்களும் இண்டை
முதலியசுகந்தமாலிகைகளுஞ் சூட்டி சித்திரான்னபக்ஷியவர்
க்க கனிவர்க்க ரஸவர்க்க தாம்பூலமும் நிவேதித்து சுகஸ்திர
நாமத்தால் அர்ச்சித்து துதித்து நமஸ்கரித்து நைவேத்தியங்க
ளைவிநியோகித்து தான் அன்று உபவாசமாயிருந்து மதுநிஸம்
முதல் உஷக்காலத்தில் கால காய கபால காளி தீர்த்தங்களி
ற்படிந்து பின்பு அமுதபுஷ்க்கரணியில் அன்போஸ்ஸாரானஞ்
செய்து சத்திசிவத்தை விதிப்படி பூஜித்து பணிந்து அனேகதா
னங்ளைச்செய்து மத்தியானத்தில் மாத்திரம்புசித்து வசித்து
வருகையில் தனதுசரீரம் சுவர்னமயமானதைக்கண்டு மிகக்
களித்து ஆலயத்தை விசித்திரமாக அமைத்து சித்தியபூசைக்
காக சிலகிராமங்களும் சுவாமி அம்பாளுக்கு அர்த்தஜாமத்தி

ல் புழுகாப்புசாத்தம்படி புழுகாப்புக்கோட்டமென்றுசிலகிராமங்களும் ஏற்படுத்தி தெத்தஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தின்வாழ்க்கில் ஒருபாணஞ்செல்லுந்தூரத்தில் சிவலிங்கஸ்தாபனஞ் செய்து விதிப்பிரகாரம்பூசித்து அநேகநவரெத்தாபரணங்களை சூட்டி தனதுநாமமாஹபிரமதிசுவரரென்றர்ச்சித்து அமுதலிங்கத்திற்கு பதினெட்டுநாள் உத்சவம்சதையநக்ஷத்திரத்தில் துவஜாரோகணமும் தேவர்கட்கு அமுதளித்த மேஷசித்திரம்பௌணியில் பங்களித்தத்துவஜாவரோகணமும் அதுதன்னான்குநாள் முன்மஹாதுவஜாரோகண ஆறந்திருநாள் காலச் சம்ஹாரமாகிய அத்தலமுக்கிய ஐதீகமும் மிகவிசேஷாலங்கீர்த்தமாய் நடத்திசித்திரை நக்ஷத்திரதித்தமறுதினமுதல் மௌனோத்சவமுதலியதம உத்சவகாலத்தில் சிவப்பிரீதியாய் சீர்வஜனங்களுக்கும் ஷட்ரஸான்னபோஜனமும் சுவர்னவஸ்திர ஆபரண தானங்கள்கள்கூடியும் அநேககிராமங்கள்தெத்தஞ்செய்து நித்தியபூஜைக்கும் தன்னால்விசேஷமாயேற்படுத்தி தலப்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சுவாமிகன்னிதியில் மமஸ்கரித்து தனதுராச்சியஞ்சென்று சிலகாலங்களிப்புடன்வாழ்ந்து சதா சிவத்தியானத்தால் சிவனடியடைந்தார் ஹேரிஷிகளே இந்தலத்தில் தநர் மாதம் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில் இரண்டுமாத்காலத்தேன்வடிக்கூட்டி அமுதலிங்கத்திற்கு அபிஷேகித்து உடனே கலக்காராவின்பால் அபிஷேகித்து தெரிசித்தால் அநேக அற்புதங்களைக் காணலாம் கார்த்திகை மாதம் முழுதும் பிரமதித்தில் அமுதபுஷ்கரணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சத்திசி

ரெத்னாகரன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

பெருமதிபாஜன் ஒருக்கம்புற்றும்.

ஹைமீசா ரணயவாசினி பசுபகழிமிருகங்களும் இத்தல்
த்தில் மாணமடைந்தால் முத்திபெறுமென்று முன் சொல்லி
யதை யாங்கள் நன்றாய் உணரூர்படி உணர்த்தவேணுமென்
று வினவியதற்கு ஹேரிகளே மிகவும் ஆச்சரியத்தைத்தரும்ப
டியான வியாசராற்றெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கி
றேன் கேளுங்கள் விசாலாந்திரமென்றபட்டணத்தில் ராதா
கமனென்றவையென் மிகமான ஆகாரத்தையும் சமதிருவடி

யையும் கொண்டு இந்திரிடங்களை ஆபித்தவனாய் வாழ்ந்தவருங்
காலத்தில பூர்வஜன்மபுண்ணியவரபுதினால் விபகரபுண்டாகி
அகந்தல் இச்சைவைத்தால் துய்ச்சைதையுண்டுபண்ணும் சம்
யாராரத்தால் என்னசெளக்கியம் இருக்கிறது பாய்ந்தி
நில் என்னலாபம் ஆதிமத்தியார், தமிழ்நாடு நுகரிற பிர்மாரக்
தெசனாமயத்ததக்கெடுக்கிற ஐமபாபைய எவ்விதமாய்
ஜெபிககரமென்று விசாரமடைந்து தன்னுடைய தனச்சீ
அன்னதானபுரவியைற்றுந் திலவுதெயது வைராக்கிபநாமை
தடைத்து தலபுத்திரைடாய் அனேகதீர்த்ததக்கரிலஸ்ரானஞ்
யுது சிவஜாதனஞ்செயுதகொண்டு வில்வாரண்யம் அடைந்
து கதாரில் துரைக்கண்டி மயிற்சுச்சடைந்து ஆனந்தபரவ
மூன்று சிவசுவரமபேபாவென்றுதுதித்து சுதாபுஷ்ணாண்டில
ஸ்ரானஞ்செய் துபாகாபாணபூஷிதராயிருக்கிற மயிராமிசமேக
அமுதநங்கநதை விதிமுறை பின்னுதெரிசித்து அகேகபிர
தக்ஷணமஸ்ராரஞ்செய்து அங்குமுன்றுநாள்வசித்து இருக
கையில் அவரை அழைக்கும்படி தேவஉல்கததிலிருந்து சிவ
தூதர்கள் விமானத்துடன் வர அதேசமயத்தில் வில்வவனத்
தில் ஒருநேடன் ஒருபுலியை அமபாலடிக்க அப்புலி பிராணவி
நிலோதாராதஞ்சமையத்தில் சிவதூதர்கள் பின்னுமொருவிமா
னஞ்சருவித்து திவ்யதேகம் அளித்து இருவரையும் சிவலோக
ஞ்சேர்த்தார்கள். அந்தகேசத்திரத்தில் எந்தஜெந்துக்கள்
மந்தாலும் சிவலோகத்தைச்சேரும். ஜனனமரணத்திற்குப்ப
புத்து முத்தியுடையுடேவண்டுசேரார் அந்தகேசத்திரத்தில்

ஸ்திரமாயிருந்து மரணவஸ்தையன்னியில் முத்திபெறுவார்களாக அதிகாரத்திற்கும் தபசிகளுக்கும் அத்தலத்தில் ஒருவனம் அன்னங்கொடுத்தார் கொடுத்த ஒரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம் வருஷமாக சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள் கிருஷ்ணாங்கா சதுர்த்தசியின்காலையில் அமுதபுஷ்க்கரணியிற் படிந்து சிவநிதியானமாயிருந்து அபரான்னாலத்திலுந்தோய்ந்து தென்முகமாய்வின்று இலம் அக்ஷதையுடன் ஏமாதிபதினான்குமந்திரங்களால் தர்ப்பணஞ்செய்து இலான்னத்தால மண்ணை உத்தேசித்து பெரிபோட்டால் சர்வபாபங்களும் நீங்கிச் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். சுதாபுஷ்க்கரணியின் பக்கமிருக்கிற வில்வவிருக்ஷத்தின்கீழ் பரத்திரதானஞ்செய்தால் தேவலோகத்தை அடைவார்கள். ஹேரிஷிளே ஆதியில் கலாநாதரென்ற ஒருபக்தர் முத்தியடைந்த சரித்திரத்தை ஜனகாவிடாசருக்குச் சொன்னதாய் வியாசர் எனக்குமே த்தவண்ணம் கூறுவேன் கேட்குங்கள். சோழதேசத்தில் ஸ்ரீவிருத்தியென்ற அனனகாததில் கலாநாதரென்ற ஒரு பிராயணன் உருத்திராக்ஷத்தினால் சிவலோகம்போல் அமைத்துச் சிவசிலும் உருத்திராக்ஷத்தால் சுவசருண்டலங்களும் மலைகளும் தேசமுமுதும் விபூதியும் அணிந்து மிகப் பத்தியுடன்தினம் திரிகாலெனஞ்செய்து அகிலசர்தனக்கட்டைகளால் அமுதீசர் சன்னிதியில் தூபமிட்டுவந்தார். அக்காலத்தில் ஈசுவரபரிஷார்த்தமாய் நாளுக்குநாள் அமைபனாயும் படி மேரிட்டது. அக்காலத்தும் புனைகயிட்டுச் சந்திரயத்தில் லமுவாது நிலம் முதலிடவற்றைவற்று தூப

மிட்டுவரும்போது தன்னுடையகுழந்தைகளும் பத்தினியும் இரண்டுநாள் உபவாசத்துடன் வருந்தி கலாநாதரிடம் அவர் பத்தினி தன் திருமாங்கலியத்தைக்கொடுத்து அடிசிலுக்கான நாமான்வாங்குவரும்படி கொடுக்க அழைக்கைபற்றி கடைவீதிக்கிச் செல்லுங்கலாநாதர்முன்பாக சாம்பிராணிவர்த்திகர் போல் ஈசுவரன் பொதிமாட்டுடன் வர அவ்வர்த்தகரைக்க ண்டி மிகக்களித்து அமுதுபடிசாமான் வரங்குவதற்குமுன் இவ்வர்த்தகர்வந்தது எம்மையானுஞ் சிவகிருபையேயென்று மாங்கல்யத்தை வர்த்தகர்கையில்லக்கொடுத்து சாம்பிராணியைவாங்கி வீரதாண்டவர்சன்னிதியில் தூபப்பணிசெய்து கொண்டிருந்தார். அவர்கிரஹத்தில் பத்தினியும் குழந்தைகளும் கலாநாதரின் வரவை விரும்பிப்பசியால்வருக்துவதை மாற்றும்பொருட்டு ஈசன் குடேரனையழைத்து நமதிடம்மிகபத்தியுள்ள கலையன்கிரஹத்தை நின்னகருக்குச்சமமாகச் செய்குவாயென்று ஆக்ஞாபித்து பசிக்கலையால் நித்திரையடைந்த கலாநாதரது பத்தினியின் சொற்பனத்தில்தோன்றி உனதுதிருமங்கல்யத்தைத் தரித்துக்கொள்ளென்று கையில் கொடுத்து உனக்குச்சர்வஐசுவரியமும் அளித்திருக்கிறோம் என்று மறைந்தருளினார். உடனே சொற்பனக்கண்ட அந்த அம்மை விழித்து எழுந்து கையில் திருமங்கல்யம் இருப்பதையும் விடும் வீட்டிலும் நவரொத்னமயமாய்விளங்குவதையும் அடிசிலுக்கானபதார்த்தங்கள் இருப்பதையும் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து திருவருளையிந்த திருவமுதுபாகம்பண்ணி மிக

ச்சந்துஷ்டியாய் கலாநாதரின்வரவை யெதிர்பார்த்திருந்தார்
 பரமசிவன் கலாநாதரே உன்விட்டில்சென்று அமுதுண்டு
 பசியொழிப்பாய் என்று கலையநாயனார் அறியும்படி அசரீரியா
 யுரைத்தனர் அதைக்கேட்டகலையர் சிவர்களுமையறுத்தற்
 அஞ்சி சன்னிதியில்பணிந்து தன்மனையிச்சென்று அங்கு
 றைந்துள்ள நிதிக்குவைகளைக்கண்டு இவைகள்உண்டானவி
 தம் என்னென்று கேட்க மனைவி தான்கண்டசொற்பனத்
 தையும் விழித்தவுடன் நிதிகள்ஈறைந்துள்ளதையுங் கூற அ
 தைக்கேட்ட நாயனார் சிறியேனை யாட்கொள்ளும்படி திருவ
 ருள் இவ்வகையாயிற்றேவென்று கடவுளையணங்கி அடியார்
 களோடும் அமுதுசெய்து சிவசன்னிதியில் மிகமகிழ்வுடன்
 சிலநாள் தூபமிட்டுவருகையில் சீதளாபுரம்என்கிற திருப்பனை
 ற்தாளில் பக்தியில்சிறந்த ஓர்உத்தமமாதா வித்தழும்புரனைப்
 பூஜித்துவருகையில் ஒருநாள் புஷ்பபமாலையைச்சாத்தப்புகு
 ம் வேளையில் தன்இடையுடை ரழுகிற்று. அதைத் தன்முழங்
 கையால் அணைத்துக்கொண்டபடி சாத்தமுயன்றும் கூடா
 மையால் மிகவருந்தும் அம்மாதின் பக்திக்கொங்கிக் கசன் குனி
 ந்து மாலையா த்தப்பெற்றுக் கலையரின் பக்தியினையையும் அவ்
 வுத்தமியின் அன்புப்பெருக்கையும் பற்ற உள்ள அடியார்கள்
 யாரும் அறியும் வண்ணம் நிமிர்த்து இருந்தனர். அத்தேச
 த்தாசன் சுவாமி குனிந்திருப்பதைத் தெரிந்து அனேகமான
 களால் கயிறுமாட்டி இழுத்து நிமிர்க்கமுயன்றும் அவ்விஷ
 ண்கம் நிமிராமையால் மிகக்ஷலையுற்று இருந்தனன். கலையர்

அக்காரியங்களைத்தெரிந்து அவ்வுரையடைந்து இவ்விங்கத்தில் புஷ்பப்பத்திண்டுமோயமெத்து அதிலும்தன்ரமுத்திலும் கயி
துமாட்டி இழுக்குமீபோது கிருபையுடன் சிவபிரான் நிமிர்க்
கார், பின்பு கலையர் சிவலிங்கத்தைப்பணிந்து வில்வவனம் அ
டைந்து சிலகாலம் னாப்பப்பணிசெய்துவருகையில் அங்கு திரு
ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் சி
வதரிசுனார்த்தம் எழுந்தருள அவர்கட்கு மிகவிருப்பு-ன் அ
முதுசெய்தித்து அவர்கள் அருளைப்பெற்று அன்புமீன்மே
லுமபெருக பத்னியுடன் அலேககாலம் வசித்து சிவபதம் அ
டைந்தார்.

சேரமூரஜன் அமுதிசர்சன்னிதியில் எப்போதும் தூ
பம்இறும்படி சூங்கலி: காரைமென்று சிலசொமங்கள் தானஞ்
செய்தனர். ஹேரிவிதிகளே சிவசிந்தனையுள்ளவர்களால்செய்த
பணிலிடைகள் எர்க லக்னும் மாறமல். அதைமாற்றமுமல்
வேர்களைக் சூறைத்து நடத்தமுயல்வேரை நிறைத்து வள
ரும். என்றுசூதுபுராணிகூறி அத்நலத்தடைந்த காரி
நாதர்என்ற பக்தரின்சரிததித்ததைச் சொல்லுகிறேன் கேளு
ங்கள். சோழநாட்டில் கெடபுரிஎன்னும்உலகில் வேதசாஸ்தி
ரங்களும் ஒவ்வொருதேசபாஷைகளும் முழுதும்கூண்டந்த சா
நிராதர்என்ற பிராமணன் கமனமாரக் கத்தால் அனேககேச
சங்கலிந்தென்று அவ்வவ்வரசர்களும்கொழும்படி கவிதைகள்
ஒசால்லி விசேஷதிரவிதங்களைச்சும்புரதித்து சூதுகடேசர்க்கு

1122 சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

அபிஷேகாதினும் ஆலயத்திருப்பணிகளும் அத்தலத்திலுள்ளிசேஷஅன்னதானமுஞ்செய்து அமுதபுஷ்க்கரணியில் திரிகாலமும் தேய்ந்து நிருவிகற்பமடைந்து தேகச்சாயலற்று நெந்நாளிருந்து முக்தியைப்பெற்றார். என்றகுதபுராணிக் கூறினார்.

20. இரத்தாகரன் கலையர் காரி சருக்கமுற்றும்.

21. சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகர்வர்த்தி சருக்கம்.

ஹேரிஷிகளே அந்தசேஷத்திரத்தில் தேவர்கள் அசுரர்கள் பூசுமார்கள் அரசர்கள் நரர்களாலும் அவைகலிங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவைகளின் தரிசனபஸன்களைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அமுகலிங்கத்தின் எதிரில்காலனால்பூஜிக்கப்பட்ட காலேசுவரனாகிற அவ்விளங்கதரிசனத்தால் நரகவாதைநீங்கும். அதன்வடபால் உள்ள காலதீபத்தஸ்ரானத்தால் அபயிருத்யுலிற்கேதுவாகிற ரோகங்கள் நீங்கும். காலேசுவரின்சரானத்தில் வீரஹத்திவிமோசனத்தின்போருட்டு தருமங்களை நடத்திக்காட்டுப்படியவதரித்த பூரீராமரால் பூஜிக்கப்பட்ட ராமநந்திசுவரரென்னும் அவ்

சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சூருக்கம். ௧௧௨௩

விவிங்கதரிசனத்தால் கோடிபாதகங்கள் நீங்கும். அதன்மேற் புறத்துள்ளலகூட்டித் தீர்த்தஸ்ரீநாதாஸ்சத்ருக்ஷயமவைவர்கள் சித்திரைமாதம் பூரீராமவேமியில் அத்தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீநாதாஸ்செய்து பூரீசூக்தம்ஜபித்து பரவதவர்த்தனிசமேதராமநாதரைத்தரிசித்தால் தரித்திடீங்கும். தைமாதம் வெள்ளிக்குழமை மத்தியானத்தில் அறுகுடன் கோமயந்தரித்துக்கொண்டுஸ்ரீநாதாஸ்செய்தால் மஹாசௌக்கியத்தை அடைவார்கள். அப்புண்யகாலத்தில் வஸ்திரம் மடிஸூசி வெண்பட்டு இவைகளை அத்தீர்த்தசுரையில் தானம் செய்தால் தீர்க்க சுமாங்கல்யம் அடைவார்கள். பூரீராமவெமியில் பால் ரெய்சர்க்கரையுடன் ராமநாதருக்கு அபிஷேகித்துப் பூஜித்து பூரீராமவேமியிரதத்தை யனுஷ்டித்தால் சர்வகாமரூபலன்சையும் பெறுவார்கள். சுதாவிங்கத்தின் வாயுதிக்கில் பிரமதீசுவரர்என்னும் இலிங்கத்தை வடபால் உள்ளரோகிவிவாரணிஎன்கிறதீர்த்தத்தில் அற்பசிமாதம் அசுபதியன்றுபடிந்து ஆவ்வினிகதத்தைப்பூஜித்து சன்னிதியில் இரண்டிற்குறையாதரெய்விளக்கேற்றினால் அநேகவித ரௌபாக்கியங்களையனுபவித்து சாலோகத்தை யடைவார்கள் அத்தீர்த்தக்கரையில் அன்னதானஞ்செய்தால் விசேஷபலனைத்தரும். சுதாவிங்கத்தின் அக்கினிதிக்கில் ஒருகுமோசுதாரத்தில் ஸப்தமங்களேசுவர் என்று ஒருஇலிங்கமிருக்கிறது அதைப்பற்றி யான் தெரிந்த பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்கிறேன் தேருங்கள் ஆதியில் இமயகிரியில் புரவதபேரதி

186 சப்தகண்ணிகள் இயிச்சுவர்த்தி சருக்கம்.

இரந்த ஸப்தகண்ணிகைகள் பூவுலகத்தில் மனுஷியஜன்மமெயி
 க்கும்படி சாபமும் வில்வாரண்யத்தில் அமுதலிங்கத்தைப்பூ
 ஜித்துப் பூர்வரூபம் அடையும்படி சாபவிமோசனமும் பார்
 வசியினால் அளிக்கப்பெற்று பூவுலகமடைந்து மனுஷியஜன்ம
 த்துடன் சிலநாளாவதித்துவருகையில் சாபவிமோசனகாலம்,
 வரப்பெற்று வில்வவனத்தில் அமுதலிங்கத்தைப் பூஜித்துப்
 பூர்வரூபம்அடைந்து அனேகவிதமாய்துதித்துத் தபம்செ
 ய்யும்போது ஈசபரன் பிரத்தியக்ஷமாக ஸப்தகண்ணிகைகளை
 நோக்கி எம்மைபூஜித்தமமால் மனுஷியஜன்மங்கள் நீங்கிப்
 பூர்வசந்தரவடிவம்பெற்றீர்கள். இன்னும் உங்கட்கு வேண்
 டியவைகளை அருளுவோம் கேளுங்கள் என்றார். கண்ணிகை
 கள் எழுவரும் ஆனந்தபரவசமுற்று அஞ்சலியஸ்தாயிப் பிர
 கக்ஷிணமேஸ்வரருடையது சுவாமியங்களால் ஸ்தாபித்துப்
 பூஜிக்கும் ஸப்தமங்கல இலிககத்தில் சதா சானித்தியமாயி
 நுந்து எம்மளாற் செய்யும் பூஜைபையேற்றருளி இவ்வுலகி
 லுள்ள மனுஷியர்களுக்கும் இஷ்டசித்திகளை அருளுவேண்டு
 மென்று பிரார்த்திக்கார்கள். உமாசமேதன் நீங்கள் வே
 னடியயாவும் சந்தோம்என்று அத்தரத்தியானமாயினார். ஏழு
 கண்ணிகளும் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து ஒருதீர்த்தம்
 உண்டிபண்ணி அவ்விநங்கசன்னிதியில் நின்று ஈசனைநோக்கி
 புரட்டாசிமாதம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் அருளுதையகால
 ன்தில் எங்கனாலுணர்த்த இக்கண்ணியாதீர்த்தத்தில் ஸ்ரீரீ
 ன்னோபுத உபாதுசன்னிதியில் மஞ்சள் தூனஞ்செய்குமே ர்கள்

சுப்தகண்ணிகள் சிபிச்சகாவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௫

தீர்க்கசுபமாங்கல்லியம் அடையவேண்டும் மூன்றுபுகழ்ப்
ஸ்ரீநாமம்செய்து உம்மைதெரிசித்து உமதுசன்னிதியில் மஞ்
ள் குங்குமம் சுகந்தம் வஸ்திரம் இவைகளை உத்தபங்குரு
கானம்செய்பவர்கள் மிருகவந்திபை காகவந்தியை கதலிவா
தியை ஜன்மவந்தியைகளும் நீங்கி சுபுத்திபர் கோ அடையவே
ண்டும். என்று அஞ்சலித்துப்பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே
இவ்ங்கததின்னு அருளுவோமென்ற தொளியிளங்கிற்று
ஸப்தகன்னிகைகளும் பலமுறைபணிந்த அபிமாமசந்தரினை
த்துதித்துத் தங்கள்உலகஞ் சென்றார்கள். அவர்கள் ஈசனை
கேட்டுக்கொண்டபடி ஸ்ரீநாமம் தரிசனம்தானங்களைச் செய்
வின் அவ்வாறுபெறுவர்கள். அமுதவிங்கத்தின் கிருதிழிலை
யில் சாம்புவரால் உண்குபண்ணிய தீர்த்தத்தல் ஸ்ரீநாமம்செய்
து அவரால் பூஜித்த விவரத்தைத் தரிசித்தால் திடசரீரம் பெ
றுவார்கள் அமுதவிங்கத்தின் தெற்கில் அரைக்குமோசத்தில்
மிருகண்டேசவாராயும் மரசதாம்பராவையும் தரிசித்தால் ஸ்ரீ
நாமுள்ளபுத்திரனைப் பெறுவார்கள் மாரக்கண்டேயர் முன்
ஏழுநன்மத்திலும் அமுதேசரைச் சிந்தித்து ஆகம் ர்த்தமாப்ப
பூஜித்த அங்குள்ள மாரக்கண்டேயலிங்கத்தைத் தரிசனஞ் செய்
யதால் ஆயுள்விருத்தி யடைவார்கள். அதன்தெற்கிலுள்ள
தீர்த்தத்தில் பெளர்ணமியில் ஸ்ரீநாமஞ் செய்து பிதிரை
க்ருதர்ப்பணஞ் செய்தால் பிதிர்க்கள் மிக்கதிருப்பதியடைவா
ர்கள் பங்குனிமாதம் சதையநஷத்திரத்தில் மரசதார்ப்புரா
சமேத மிருகண்டேசர்க்கு தைலம் பஞ்சாமிருதம் பஞ்சகவ

௪௨௬ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சக்கரவர்த்தி சருக்கம்.

வியம் சர்க்கரை கனிவர்க்கங்களாலும் அபிஷேகத்துப் பூஜித் தால் அபயிருத்யுவன்னியில் திற்காயுசை அடைவர்கள் அ முதலிங்கத்தின் தெற்கில் ஒன்றரைக்கடிகை தூரத்தில் உள்ள சோளேசுவரர் என்ற அவ்வினிக்கதரிசனத்தால் சர்வபாபமுந் நீங்கும். அதைப்பற்றிய ஒருசரித்திரம் உண்டு அதைக்கூறு வேன் கேளுங்கள்.

சிபிச்சக்கர வர்த்தி என்னும் ஓர் அரசன், பூர்வ ஜன் மங்களில் விளேந்த ஆகாமியத்தால் தொடரும் பிராரத்துவ சேஷ சஞ்சிதம் தீயும்படிக்கும் அச்சென்மத்தில் ஆகாமிய ம் உதிக்காமலும் சிவத்தியானத்துடன் அரச காரியத் தை நடத்தி வரும்போது ஒரு நாள் வேட்டையாடும்படி காட்டிற் சென்றார். அங்கு அம்பிகையைப் புறவடிவெ டித்து வரும்படி ஈசன் ஆக்கிஞ்ஞாபித்துத் தாம் பருந்துவடி வாய்ப் புறாவைத்தரத்த அது அரசன்மடியில் மிக்கக்கிை க்து அமர்ந்தது அரசன் அப்புறவை தற் காக்கும்படி தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமையத்தில் பருந்து ஹே அரச னே என்னால் தரத்தப்பட்ட இப்புறவை என்னிடமா ப் விடாது நீர் பற்றியிருப்பது நீதி யன்று எனது புற வை என்னிடம் சேர்த்து அமர் விராகில் யான் மிக மகிழ் வேன் என்றது. அதற்கு அரசன் நான் அபயம் அடைந் புறவை விட மாட்டேன் என்றாற்றியதைக் கேட்ட பருந்து ஓ அரசனே இப்புற நான் வசீக்கும் கூட்டின்

சப்தகண்ணிகள் சிபிச்சக்ரவர்த்தி சருக்கம். ௩௨௭

முன்னுள்ளது இப்புறவின் அங்கம் என் சரீரத்துறையு
ம், இதன் உருசியை நானே அறிகுவேன, ஒரு போதும் என்
னை விட்டுப் போய்விடாது என்று நெடுநாளாய்ப் பார்த்
திருக்கிறேன். இப்புற எவ்விடங்களிலும் பறந்து வசிப்
பதுண்டு இது வசிக்கும் காடுகளில்யானும் உலவுவதுண்டு
என்னுருவைக்கண்டால் மறைத்து விடும் காட்டின் எல்
லையின் மேலுள்ள வெளிபில் முற்றம் உடராது காட்டில் உ
லவி தலைநீட்டிக் குனிந்து எச்சமிட்டு உள் நுழையின்
யானும் அதைக்கண்டு மறைகு வேன் எந்தக்காட்டிலாவ
து அங்குள்ள, இரைகளையுண்டு விரல் நான்கும் கூடும் ப
டி காலேமடித்து தலை கீழுறது பின்புறத்தில் மேலுற நின்
று தூங்குஞ் சமைதத்தில் பற்றி புறவால் வளர்ந்த
என் அங்கத்துள். அடக்கிக் கொண்டு அக்காட்டில் இப்பு
றவின் தொனியுடன் எனது தொனியையுங் காட்டி நி
றை மகிழ்வுடன் மிகு உயர் வாயும் யாராலும் அறியப்பட
டாததாயும் உள்ள எனது கூட்டில் அடங்குவதாய் உறு
திக்கொண்டிருக்கும் நான் வசிக்கப்பெற்ற உம்முடையதான
இக்காட்டில் இன்று மடிந்துவிடாதுகார்க்கும் திறம் உம
க்கு உண்டென்று நீர் மகிழ்வுடன் காணும்படி கரணமிட்
டுயர்ந்து எனது ஆகாயவட்டத்தில் வியாபிக்க நான் அனுதி
ப்பற்றம் தருவாய் நீர் அடைப்பற்றிபிருப்பதால் நான் உம்
மையல்லாது பிடிக்கும் அநீதியேன் அன்று நான் எங்கும்
உசித்தாலும் சினைப்புறவன்றி வேறு பசுவிழாம் சத்தை

௩௨௮ சப்தகன்னிகள் சிபிச்சகாவர்த்தி சருக்கம்.

அருந்து கிறதேயில்லை. இப்புற இந்த வில்வவனத்தில் என
கிடம்புன் பக்மாய சய்பத்தில் அனேகமுட்டைகளை யின்னு
அவ்வண்டங்களைச் சிறகாலனைத்துக்கிழ்நோக்கும் நெடு
நாளாய் அடைவார்த்திருக்கிறது. இதன் குஞ்சுகள் அநே
கம் உண்டு அவைகட்கெனனையொதிரி பென்று தெரிவிக்காந்
தால் இப்புறவைப் போலவே யானும் உலவுவேன்யான்
அவைகளின் பத்தியில் உலகப்புகும்சமயத்திலும் அகலுஞ்ச
மயத்திலும் என்னுன் சமயமேரம் சமமாயுலவும் அ
ப்போதெல்லாம், சூற்கொள்ளட்டும் என் நே, பார்த்திருந்
தேன். குஞ்சுகளில் ஒன்றிற்கேனும் என்னுருவைச் சத்து
ருவென்று காட்டித் தெரிந்த அக்குஞ்சு என்னுடையது
தான் என்பதும் அப்படித் தெரிவிக்கின் எனது கம்பிரத்
துவபுடன் இப்புறவின் குலையும் இதன் சிறகு சிதறு
பிரகாசத்தையும் காட்டுவேனே பொழிய உருக்காட்டேன்
என்பதும் தெரிந்தே தன் குஞ்சு கட்கெல்லாம் வைரி என்
று காட்டாத இப்புற என்னைச் சத்துரு வென்று உமக்க
றிவித்து நீர் முக்குறியிட்டெய்யும் அம்மிற் படும்படி செய்த
ற்கன்றோ என்பால் நெருங்கி ஒடிவந்து மடியில் அமர்ந்
து, உம்மை விட்ட கலாதிருக்கிறது. எனது பக்கத்தில், கீ
ழ் கீமலாய்ப் பறந்தும் என்னுடன் வட்ட மிதிம்போதெல்
லாம், பற்றிப்பகலிக்காது, பார்த்திருந்த என் முன் கரண
மிட்டி நெருங்கி சூற்கொண்டதை யறியும் படி நின்றதால்
சுருவமர்ந்ததாய்க்காண்டு மிகவுலலாய்த்தாவினேன் நீர் கீவ

சகலகஞ்செய்து சிவஞானப் பெறலாமென்று அபய மிட்டு
 க்கார்க்கிறீர். சீவாக்காமம் செய்வதுண்மையாயின் என்பசு
 யை நீக்குவது உமது கடமையாகும் ஆனதால் இதனிறை
 யுக்குச்சரியா யுமதுசரீரத்தைத் தருவீர். பகவிகள் இறகு
 க்த்ளோடிருக்குமாயின் அதன் சுய ரூபத்தைக் காணமுடியா
 ரது செய் நிறைத்தகளியில் இனகடி மிட்டு அடுப்பேற்றித்
 தீமூட்டி யெடுத்துதறின் முட்டையினின்றித்தகதுபோல
 வே சுத்தமாய்க்காணும். வேறுபகவிகளின்செய்கை இவ்வா
 ராகும்- கொல்லப்படாதென்று நீர் அபயங்காக்கும் இப்பு
 ரு இறந்து லொழிய இதனங்கத்தைப் பாரக்கமுடியாது அத
 ற்துள் நீர் இறத்தால்உடனே யிப்புறாவும் எனக்குள் அயி
 கையநதான் என் பதைத்தெரிதும் கார்க்கிறீர் இதனை
 டனிறையைவடிவாய்க்காண் பிக்கும் திராசு உருவாய்ப்
 பற்றி சிங்கமேன் அதில் புருவோடு உமது சரீரத்தை யறிந்து
 வைப்பிராயின் திராசு கப்பயிற் று சீமல் மைய வட்டத்து
 ள் இரு முனையும் ஒத்த நிழல்காட்டிப் பெற்றுக்கொள்ளு
 கமேன் என்றது. அத்தற்கு அரசன்திராசுவொரு தட்டில்
 புறவைவைத்து மற்றொரு தட்டில் தன்சரீரத்தை அறிந்த
 ரிகதுவைத்தும் இடைசரியாகாததல் தான் ஏத உட்கார்ந்
 தார். அக்காலத்தில் இராஜனுடைய பகடுப்பெருமை புற
 நது உருவாய் வந்த நகவரனும் புற உருவாய்வாய் ச
 ம்பார்க்து மறைந்து விருஷபருடராய்த் தோன்றி திரா
 த் திவ்யசரீரமாகச்செய்து இவ்விவ உருவாய் அமர்

நாடும் வாசுகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்.

அரசன் புறாவும் பருந்து மாய் வந்தது சக்தி சிவமே என்
றுணர்ந்து முன்னமே அறிதற்குத் தவறி விட்டோமேஎன்
று மனம் வருந்து கையில் ஒ அரசனே நாம் இலிங்கமாய்
அமர்ந்தோம் எம்மைப்பூஜிப்பாய் என்று அசரீரியுண்டாய்
இலிங்கம் தோன்றிற்று அரசன் ஆனந்த பாவசமுற்று அ
னருகில் ஓர் தடாகமமைத்து அத்தடாகத்தில் மூன்றரைக
கோடி தீர்த்தங்களை ஈசனூல் ஸ்தாபிக்கப்பெற்று நெடுநாள்
பூசித்துத்தன்சரீரச்சாயலற்று கத்தியூடால் முசுலிய
சித்திகளையுற்று முத்தியடைந்தார் என்று சூதபுரானிகர்.
மொழிந்தனர்.

21. சிபிச்சக்கரவர்த்திசருக்க முற்றம்.

22. வாசுகியும் பஞ்சரவியும் பூசித்தசருக்கம்

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி அந்த கேஷத்திரத்தி
ல் சிபிச்சக்கரவர்த்தியால் சிவபூஜையின் நிமித்தம் உண்டு
பண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்கு உதித்த சோ

விசுவரரைத் தெரிசித்தால் சர்வபாபங்களுமீங்கி ரிணத்திரப
மும்விடுபடும். அமுதலிங்கத்தின்மேல்பால் ஒருகடிசையளவ்
ல் நாகநாதர்என்ற ஒரு இலிங்கமிருக்கிறது. அதன்விருத்தா
யுத்தத்தைச் சொல்லுவேன் சேண்மின்கள் முன்னொருகால்
ந்தில் வாசகியென்றபாம்பானது கண்ணுவருடைய ஆசிரமத்
தில்சென்று அவருடையபுத்திரனைக் கடித்து அப்புத்திரன் இ
றக்கவே கண்ணுவரிஷி கடுஞ்சினமடைந்து வாசகியை ஜலம்
ல்லாதஉஷ்ணபுமியில்குருட்டு ஆடாகச் சென்மித்து நெடுநா
ளடைந்து துன்பப்படக்கடவாயென்று சபித்துத் தமதுபுத்தி
ரனை மந்திரசக்தியால் உயிர் பெற்றமும்படிசெய்தார். வாச
கி கண்ணுவரை நமஸ்கரித்து நான் புத்தியினமாய்த் தமது
புத்திரனைக் கடித்துவிட்டேன் மூடமாகிய என்டேரில் கிரு
பைசெய்து சாபவிமோசனம், அருளவேண்டும் என்று பணி
ய கண்ணுவமுனி ஹேவாசகி காவேரியின் தென்புறம் வில்
வாரண்யம்என்று ஒரு சேஷத்திரமிருக்கிறது அவ்விடஞ்சென்
று அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து உன்பேரால் சிவலிங்கப்பிர
திஷ்டைசெய்யின் சபம் நீங்கும் என்றார். வாசகி குருட்டு
ஆடாகச்சென்மித்து ஜலமில்லாப்பாலை நிலத்தில் நெடுநாள்
அலைந்துவருந்தி நற்காலத்தால் வில்வாரண்யம் அடைந்து
கண்ணுண்டாகி அமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அத்தலத்தில
சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தபூஜித்தது. உடனே அவ்விஷி
ங்கத்தில் ஈசன் பிரசன்னமாகி ஹேவாசகி உன்னுடைய சாப
த்தை நிவர்த்தி செய்நோம் என்று மறைந்தருளினார்.

வாசலி சுயரூபமடைந்து மிகமகிழ்வாய் அவ்விளிங்கத்
தைப் பலகாலம்பூஜித்து அமுதலிங்கத்தைத் தெரிசித்தும்
பணிந்து தன்னுலகஞ்சென்றது, நாகலிங்கதரிசு வைத்தால்
சமஸ்தபாபங்களும்நீக்கி மஹாசௌக்யத்தை யடைவா
கள், வில்வாரண்யத்தில் புலன்களென்றுபட்டு அன்புநீர்
அமுதலிங்கத்தில் வெள்ளிபொன் கூடிய நாகாபரணஞ்சூட்டி
பெற்றோர் தாய்தந்தையர் என்றும்பிரியாகமர்ந்து கனிக் கும்
புத்திரனைப் பெறுவார்கள், நாகநாதலிங்கத்தின் தென்புறத்
தில் வாசலியால் உண்டாகிய நாகநீர்த்தத்தில் ஆவணிமாதம்
சதுர்த்தியில் ஸ்ரானஞ்செய்து அமுதலிங்கத்தை நாகாபரண
பூஷணமாய்த் தெரிசித்தால் சாரூப்யத்தையடைவார்கள்.
அமுதலிங்கத்தின்வடபுறம் பஞ்சார்க்கு நாததிலுள்ள கைலாச
சேதரைத் தெரிசித்தால் தேஜோவிர்த்திபடைவார்கள். அவ்வி
லிங்கவிர்த்தாந்தத்தை வழத்துவன் கேளுங்கள் முன்னொரு
காலத்தில் பரிபரணம் சூரியர்களில் ஸூரபேர்களுடையபிர
காசம் குன்றியதால் அவர்கள் அதைவிருத்திசெய்துகொள்
ளும்பொருட்டு சர்வஜ்ஞகாரமும் அமுதத்தினின்று உண்டாகு
மென்று யோஜித்து அவ்வமுதீசர்விளங்கும் வில்வனத்தை
யடைந்து அமுதீசரைத் தெரிசித்து அத்நிலத்தில் சிவலிங்கப்
பிரதிஷ்டைசெய்து அதன்முன் தபம்செய்தார்கள். அவ்வி
லிங்கத்தில் ஈசன்மமாசமேதராயத்தோன்றி பஞ்சஅருக்கர்
களைநோக்கி நீங்கள்விரும்பிய தேஜோவிருத்தியைத் தந்தோம்
என்றருளிஞர். அப்போது பஞ்சரவியும் பிரதக்ஷண நடஸ்கா

வாசகியும் பஞ்சரவியும் புஜித்த சருக்கம். நாடா

ரம் செய்து அஞ்சலியஸ்தராயின்று சுவாமி தம்மைத்தரிசித்
தவர்களும் திவ்யியாரீபத்தோடு ஞானம் அடையவேண்டும் தம
காமேல்பாகத்தில் எங்கனால அமைந்த பிரபாகரதீர்த்தத்தில்
நானஞ்செய்தால் மண்ணைக் குத்தில் மர்வலி கண்ணேய்
வியம் வபிற்றுநோய்களும் நீங்கவேண்டும். ஆவணி மாசம்
பானுவாரஉதையத்தில் இத்தீர்த்தத்தில்படிந்து தம்மைச் சிவ
புஷ்பபக்தால் அர்ச்சித்து குளான்னம் நிலேதிப்பவர்கள்
சர்வசித்திகளும் பெறவேண்டிம் அத்தினம் உதயஸ்தானஞ்
செய்து சிவந்தபுஷ்பத் தத, த்தாம்பரபாக்தீர்த்தத்தில்நிரப்பி உத
தமபிராமணாளுக்குத் தானம்செய்தால் செய்பவர்முதல் பின்
இருபதொரு சலைமுறைவரையில் குருடுமுதலிய அக்சஹீ
னம் அடையாதாநவேண்டும். அன்று அத்தீர்த்தக்கரை
யில் மாத்தியானவேளையில் தேவதர்ப்பணம் பிதிர்தர்ப்பணம்
முதலிய செய்யின் இஷ்டசித்திகளையடையவேண்டும். அத்
தீர்த்தத்தில் அன்று ஸ்னானஞ்செய்து இருப்புப்பாதிரத்
தில் எண்ணையிரப்பிலேதபிராம்மணாளுக்குத் தானஞ்செய்
தாலும் கமப்புப்பக தானஞ்செய்தாலும் அச்சென்மத்திலும்
பின்வருஞ்சென்மங்களிலும் அக்குலத்திலும் சனிபீடையுண்
டாகாதிருக்கவேண்டும். அச்சென்மத்தில் ஆறுஎட்டுப்
பனிரெண்டு ஜன்மஸ்தானங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் இருந்
தாலும் பீடியாதிருத்தல்வேண்டும். அவர்களின் மறுஜென
னகாலங்களில் பாபக்கிரஹங்கள் அத்தானங்களில் அமையா
கும் நோக்காதும் இருக்கவேண்டும் அயனம் விஷுவ பானுவா

௪௩௪ வாசகியும் பஞ்சரவியும் பூலித்த சருக்கம்.

ரங்குளில் அத்தீர்த்தத்தில் தோய்ந்து உம்மைத்தெரிசித்தால் நவக்கிரஹதோஷங்கள் நீங்கவேண்டும். என்று ஈசனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். ஈசன் அருளுவோம் என்று இலங்கத் துல் மறைந்தனர்.

கோட்டிகளோ ரிஷிகளோ அவ்விவில்க தெரிசனத் தால் ரூரியதோஷங்கள்நீங்கும். அமுதலிங்கத்தின் ஈசானத் தில் அனுமந்தரால் முன் ஸ்ரீராமர் இத்தலத்தில் பூலித்த போது ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூலிக் கப்பட்டி ருக்கிறது அதைத்தெரிசித்தால் சர்வசித்திகளும் பெறுவர் கள். ஹனுமந்தரால் உண்டாக்கிய அவ்விவில்கத்தின் தென் பரலுள்ள அன்னபூரணியென்னும் தீர்த்தஸ்நானத்தால் திட சரீரம் பெறுவார்கள். கார்த்திகைமாதம் ரூயிற்றுக்கிழமை யில் அங்கு அன்னதானம்செய்வோர் குபேரசம்பக்கதபடை வர்கள். வில்வவனத்தில் பாலகல்பர்களாலுண்டாக்கிய அனேகதீர்த்தங்கள் உள்ளது அவைகளில் கார்த்திகை மாதம் ஆதிவாரஉதையத்தில் அமுதபுஷ்காணியிலும் மாத்தி பானகாலம்வரையில் ஒவ்வொன்றாய் இயன்றஅளவில் அத் தீர்த்தங்களிலும் பின்னும் மாத்தியானத்தில் அமுதபுஷ்கா ணியிலும் படிந்து அதன்வடபால தேவதர்ப்பணம் ரிஷிதர்ப் பணம் பித்ரதர்ப்பணம் முதலிய செய்தால் அஷ்டஐசுவரிய மும் சிவபூஜையெய்தால் ரூனமும் உண்டாகும். சர்வஜன் மாத்களும் விநிபப்போகக்களையனுபவிக்கும்படி இரகசியம்

வாசகியும் பஞ்சாவியும் பூஜித்த சருக்கம், நாநடு

அமுதநாராயணன் என்னும் வைகுந்தாதிபதி அமுதவல்லியெ
ன்னும் அம்மையுடன் முன் அமுதமண்டலகாலம்முதல்
அமுதீசரின் நீருதிபாகத்தில் உள்ள பன்னகராலையில் சுரா
நரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவரைத்தெரிசி
ந்தால் சர்வமங்களமும் உண்டாகும் சித்திரைமாதம் சித்திரா
பௌர்ணமியில் அன்றுதிரட்டிய உத்தமப்பசுவின் வெண்ணை
யை நிவேதனஞ்செய்து சன்னிதியில் வினியோகித்துப் பருகி
னால் சர்வநேசைகளுடனும் அமுதம்மண்டலமனை யடைவர்
கள். துளசியால் அர்ச்சிப்பவர்கள் மரணகாலத்தில் சிவஸ்
மரணைச் செய்யப்பெற்று கபவாதையடையார்கள். சித்திரை
மாதம் ஸ்ரீராமநவமிரிலாவது சிவனைக்ஷேத்திரங்களிலாவது
திருமஞ்சனம்ஆட்டி சர்க்கரைப்பொங்கலி வைத்துத் தெரி
சித்தால் வைகுந்தத்தையடைவார்கள். சித்திராபௌர்ணமி
யில் வாழைபிலா திராைக்ஷே பேரீந்து பால் தேன்செய் சர்க்
கரை தெங்கு சேர்ந்தபஞ்சாமிருகம் அமுதீசர்க்கும் அமுத
நாராயணர்க்கும் நிவேதிப்பவர்களின் மூளை கண்கள் நா மார்பு
வயிறுவர ளாது ஈகத்தைத்தரும். வீரத்தன்மைபொருந்
திய அரக்கர்முதலியவர்களால் பூஜித்த ஸ்ரீராமனைத் தெரிசி
த்து ராமநந்தீசர்க்கபிஷேகித்து ஸ்ரீராமநவமிவிரதத்தை யனு
ஷ்டித்தால் நிராயுதன்முதலியவர்களுடன் போர்புரித்த தோ
ஷங்கள் நீங்கும். என்று குதமுனிவர்காற்றினார்.

22. வாசகி பஞ்சார்க்கச் சருக்கமுற்றும்.

23. பிரம்மபுரீச ச நுக்கம்.

கைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி ஹேரிஷிகளே அமு-
லிங்கத்தின் கீழ்புறத்தில் பிரம்மஸ்மரானம் என்று ஒருதலம்
உள்ளது அதன்மகிமையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்
அந்தஇடத்தில் பிரம்மாவின்னுடைய சரீரம் லயமானதால் பிர-
ம்மஸ்மரானம் என்னுவிளங்குகிறது என்றகூதரை நோக்கிப்பிர-
ம்மதேவனையமானால் மிச்சம் ஒன்றும் இராத்தே தாங்கள் பிர-
மாவயமான இடம் என்றும் அதன்விசேஷங்களைச் சொல்வதா-
யும் கூறுகிறீர்கள் முன்னம் பிரமாவின்னு லயஉற்பத்தியைத்
தெரிவித்துப் பின்பு அத்தலவிசேஷத்தை உரைக்கவேண்டும்
என்றுசிலரிஷிகள் கேட்டார்கள். அதற்கு ரூபர் ஆயிரம்
சதுர்யுகம் சொண்டது பிரம்மாவிற்கு ஒர்பகல் இவ்வகையாய்
நூறு வருஷம் சென்றால் யோகாக்களியில் லோகநாயகனான
சதுர்முகன் சரீரத்தை லயப்படுத்துவார். அவருடைய
யோகாக்களியானது சரீரத்தை லயப்பண்ணி சிவதேஜசாய்
விளங்கி தத்போதம் உற்றார் அறியாததான நிறைவஸ்துவாய்
அமரும். சிருஷ்டிகாலத்தில் முன் லயப்படுத்திய இடத்தில்
தேஜகண்டாகி தன்னுட்படுத்திய பஸ்மத்தை வெளிப்படுத்-
தும் அந்தபஸ்மத்தின் ஏகநூலியில் பிரம்மாமுதலிய சர்வ-
மும் உண்டாகும். அஃது உண்டாகிய அத்தானமே முதல்

பிரம்மாவின் ஸம்சானமகும். அவ்வகையாய் மூன்றாவது பிரம்மா லயமடைந்த இந்த உத்தமகலத்தில் மமசி ருஷ்டி லத்தின்பின் சர்வவிதவர்களும் ஒருசிலவிதகஸ்தாபனஞ் செய்து அதன் தென்பாகத்தில் பிரம்மகுண்டம் என்ற தீர்த் து அமைத்து பிரம்மபுரீசவரையும்கூட அவர்கள் முன்வாமபாகத் தில் அம்லானகுராமகியையும் பூஜித்து அநேககாலம் தப ன்செய்தார்கள்.

கேளுங்கள் ரிஷிகளே ஈசுவரன் புத்திராரணராய் பிங்கல வர்ண்ணஜடையோடும் வெண்கொம்பினர்ச்சரித்து கருணாமூர்த் தியாய் சிவகணங்கள்சூழத் தோன்றினார். தபசிகள் எல் லோரும் மஹாசுதோஷந் துடன் நமஸ்கரித்து தேவதேவா புரண ஆதிருபா குணரவிகா சாவகுணதாரா திப்பதே விருஷிபதே அன்னபதே ஹிரண்மகல்பபாதே ஜ்யோதிபதே அம்பிகாபதே ஆத்மபதே திரிலோகபதே திரிநேத்திரபதே மேருதனுத்தாரண விருஷபதனுரோ காலஸம்ஹாரா கைவல் யகருபாகரா திரிகிரந்திய ஆதாரா போற்றி போற்றி என்று தோத்திரஞ்செய்து ஸ்வாமி பிரம்மஸ்மசானம்என்ற இந்த இடத்தில் எங்களால் பூஜிக்கப்பட்ட இலிககத்தில் சானித் தியராயிருந்து பிராணகன்விருப்புவகைத்தந்தருளவேண் டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வண்ணம் ஆகுமென்று ஈசன் திருவாய்மலர்ந்து மறைந்தருளினார். அத்தலத்தில் மரிப் பவர்கள் ஞானத்தையடைவார்கள். பிரம்பதீர்த்தக்கணுரையில்

பிதிர்கர்மங்களைச் செய்தால் பிதர்க்கள் கல்ப்பபரியந்தம் திருப்தியடைவார்கள். சிவஞானத்தால் முக்தியடைந்த மூன்று வது பிரம்மஸாசனமானதாலும் மாரக்ஷண்டேயதீர்த்தம் உள்ளதாலும் அவ்விடத்தில் பிதிர்கர்மங்களைச் செய்யின் காயில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் அதிசபலனைத் தரும். பிரம்மண்டத்தின் தென்புறத்துள்ள முக்கோடி தீர்த்தங்கள் விரியாடங்கியமாரக்கண்டேயதீர்த்தம் என்றுசன் ஆக்கினையால்வந்த அத்தீர்த்தத்தில் பங்குனிமாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் அசுபதியில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஞானத்தை யடைவார்கள். பிரம்மகுண்டஸ்நானத்தால் ஓர்அரசன் கருங்குஷ்டம்நீங்கிச் சர்வாபிஷ்டங்களும்அடைந்த ஒருசரித்திரம் வேதவியாசரால் தெரிந்ததைச்சொல்கிறேன் கேளுங்கள்.

சோழதேசத்தரசன் சிவபக்திபிராம்மணபக்தியில்சிறந்து அனேகதானூதிகளைச்செய்து தீர்த்தயாத்திரையாகப்பிறப்பட்டுக் காவேரிநீரம்உந்து பொன்னிநீரில்படிந்து அனேக தானங்களைச் செய்து அங்குவசிக்கும்போது ஒருநாள் ஓர்பிராம்மணன் மிசப்பசியுடன் அரசனை அன்னங்கேட்க அரசன் பரிசாகரையழைத்து அன்னம்இடும்படி உத்தரவளிக்க அவ்வேலைக்காரன் அன்னந்தருவதாய் பிராம்மணனையும் அவர் மனைவியையும் அழைத்துக்கொண்டுப்பாய் அன்னங்கொடாமல் கெட்டபுத்தியால் பார்ப்பனியை இச்சித்தான் அதைத்தெரிந்த அவ்வுத்தமபார்ப்பனி உடனேகொப்பங்கொண்டு ஆஹா

என்றிறைந்து இத்துஷ்டவேலைக்காரனைவைத்திருந்த அரசன் குஷ்டரோகமும் இத்துஷ்டபரிசாரகன் நாசமும் அடைவதெனவும் என்றுசுழித்தான். பரிசாரகன் பஸ்மீகரமாய்விட்டான். அரசன் குஷ்டரோகம் அடைந்து மிகத்துக்கத்தடைந்தான். ஆசரியரிடம்கொரிவிக்க அவர் வில்வாரண்யத்தில் ஸ்ரீமஞ்ஞாண்டம் என்ற தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் தீரும் என்று சொன்னார். அரசன் குருகுருளிப்பாடி பிரம்மஞ்ஞாண்டத்தில் ஸ்ரீமஞ்ஞாண்டகுருநாயகியோடு பிரம்மபுரீச உரையும் தெரிசித்தான். கருங்குஷ்டம் நீங்கப்பெற்று அனேகதானங்கள் சிவாலயத் திருப்பணிகள் ஆபரணங்கள் வாரணங்கள் இரதங்கள் முதலியவைகளை எற்படுத்தி மாசுமொசு பெவாரணாவியில் தீர்த்தமாகும்படி உச்சுவமும் தன்னால் நித்தியபூஜையும் துற்படுத்தி எகவரனைச்சிந்தித்துத் தனதுகூடம் சென்றார். பிரம்மதீர்த்தக்கரையில் ஜெபம் தீட்சாணம் ஹோமம் முதலியவைகளைச் செய்வின் விசேஷபலனைத் தரும். என்று குருட புசன்றார்.

பிரம்மபுரீசச் சருக்கம் முற்றும்.

24. சோமசர்மா சருக்கம்.

ஹேரீஷிஷே பிரம்மஸம்சாரர் என்கிற அத்தலத்திற்
 பிரம்மதீர்த்தத்தில் அமரவாசை பெண்ணியி வியதிபாதி
 மாதப்பிரவேசம் அயனங்கள் கெழுநனங்கள் அஸ்தோத^{வந்த}
 ஹே^{வந்த}தயங்கள் பிதிர்தனங்கள் இவ்வாசில் ஸ்ரானஞ்செய்து
 மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்திற்கும் பிரம்மகுண்டத்திற்கும் மத
 தியில் தேவரிஷிபிதிர்தர்பணங்கள் செய்தால் பிதர்களுள் நித
 தியசிருப்தியடைவார்கள். ஹிரண்யம் வஸ்திரம் தானஞ்
 செய்தால் தேவர்களாய் சொக்தகையடைவார்கள். அன்
 னதானஞ்செய்தால் ஒரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம்வருஷமாக
 சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாகாண்டேயதீர்த்தத்திற்
 குச் சம்பாக மூன்றலகத்கிலும் வேறுதீர்த்தம் கிடையாது.
 அத்தலத்துள்ள பாலகியதீர்த்தங்களில் கார்த்திகை ஞாயி
 த்றுக்கிழமைகளில் ஸ்ரானஞ்செய்வது விசேஷம். ஆகியில்
 காம்போஜதேசத்தில் சோமசர்மாவென்கிற ஒரு சிராமணன்
 தனைய சர்மம்மம் சீலம் சார்த்தத்துடன் சிவபத்தியில் சிறந்தவரா
 ப்ரீருந்தார். அவர் இரவில் ப்ரோஜனஞ்செய்து சிவயர்களுடன்,
 நித்திரைசெய்யுங்காலத்தில் அவருடையகூடமும் தீப்பற்றிய
 லால் சிவயர்கள் இறந்துவிட்டார்கள். சோமசர்மா அப்
 பி^{ரி}ணகளைப்பார்த்துமிகத்துக்கித்து வேதசாஸ்திரம்தெரிந்த

வர்களை யழைத்து இத்தோஷத்திறகு என் செய்யலாம் என்
றனர். அதற்கு அவர்கள் பிர்மகத்திமீதாஷ்வான் நீங்கும்பொ
ருட்டுத் தீர்த்தயாதனை செய்யவேண்டுமென்று கூறினார்கள்.
சோமசுரமர அதைக்கேட்டவுடனே தீர்த்தயாத்திரையாகப்
நிமிப்பட்டுக் காசிமுதலியகேஷத்திரங்களில் தீர்த்தமாகச்
ஓரேதரிசனங்களைச் செய்து பிர்மமஸ்திரசானத்தைக் கண்ணுற்
ன்றும் பிர்மமஹத்தி அப்புறம் நின்றவிட்டது. அதனால்
பூசுநர் ஆச்சரியமடைந்து மபிற்கூச்சுற ஆனந்தப்படும்போது
இத்தலத்தில் பிர்மமஹத்திமுதலியது வரமாட்டாதென்று
அசுரீரி புண்டாயிற்று, அதைக்கேட்ட சோமசுரமர மிக
மகிழ்ந்து பிர்மமதீர்த்தத்தில் ஸ்ரானஞ்செய்து ஆறுநாள் அத்
தலத்தில் சிவதரிசனம்பண்ணிகொண்டு அங்குவசித்துப்
பின்பு தனதிருப்பிடஞ்சென்று சர்வாகங்களைபும் அனுபவித்
தான் திருவடிநீழலை யடைந்ததொன்று குதபுராணிகர்
கூறினார்.

24. சோமசுரமர சருக்கம் முற்றும்.

25. சிவசர்மா சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி பிர்ம்மஸ்தலம், தலத்தில் பசுபகஷிகளும் முக்தியடைநருகுகிறதுளன் ராஜா ரைபி ரிஷிகள் நோக்கி அதன்விர்ததாந்தததைச் சவிஸ்தவந்த ய்க்குடறவேண்டுமென்று வினவிய ரிஷி உளைக்கண் ணுற்று அங் றிஷிகளோ பாண்டியேசத்தில், பிர்ம்மஸ்தலம் என்கிறுணரி சர்வப்பிராம்மணனும் வேகோகாதமாய் அக்ளிஷோத்திரம் முதலிய குலக்கிரிபகளை உடதத சிவசர்மாவென்ற ஓருவர் மாதிரிப் வேகவிதியைத்தவிர்த்து சபிலங்கிரணம் ஏகோதி ஷ்டம் ஸ்திரீசேஷம் சூத்திரசேஷம் தினசேஷம் முதலிபவை களை தனஇச்சைபாற் புஜித்து வபோதிமகடைந்தகாலததும் கோலூன்றி ஊருபாய்ச்சென்று பரான்னபோஜனஞ்செய்து வருமலர் இரவில் மிதமீறியஆகாத்தால் அதிசாரமுண்டாகி மரணத்திற்கேதுவாகும்சமையம் எமகிங்கரர்கள் பிராம ணன்உயிரை பாசத்தால்பற்றி தண்டத்தால்மோதியபடி வை வசவதஞ்சென்று நெருப்புமுதலியநரகங்களில் ஏழுமனுவந்த ரம்வரையில் அமிழ்த்தி மழுவைச்சாப்பிடச்செயதும் மழுத் தம்பங்களை அணையசெய்தும் மழுச்செக்கில்இட்டு அரைத்து ம் இன்னும்பலவிதமாக ஹிம்சித்துப் பின்பு கழுதைய் ஏழு பன்றியாய் ஐந்து காயாய்மூன்று இவ்வகையானஜென்மங்

களை அடையும்படிசெய்து முடிவில் ஒருகாகஜன்மத்தையும் பெறச்செய்தார்கள். அந்தசிவசர்மாவாகியகாக்ஷக ஆயிரம்வருஷம்வரையில், வருந்தி பெலிபோஜனங்களையருந்தி அனேகவனங்களில் சஞ்சரித்து பிரம்மஸ்மசானம் அடைந்து பிரம்மதீர்த்தத்தைப்பருசி அதில்ஸ்ரீநம்பண்ணியவுடன் ஒருபருந்து அந்தக்காக்கையைத்தூர்த்த காகம்சிவாலயத்தின்நேர்ஒடிற்று. பருந்து பின்தொடர்ந்து தூரத்தியதால் காகம் மூன்றுதரம் விமானத்தைச்சுற்றிக் களைத்து சன்னிதியில் ஸீழ்ந்து உயிர்விடுத்தருவாய். எம்படாள் காக்கையின்உயிரைக் கொண்டு போவதாகப் பற்றினார்கள். சிவகணங்கள் விமானத்துடன் அங்குவந்து எமதூதர்களை இம்சித்துத் தூரத்திக் காகத்திற்குத் திவலியதேகம் அளித்து இரதத்தில் மிகஅன்பாடுவற்றிககொண்டு சிவலோகஞ்சென்றார்கள். எம்படாள் ஆயர்ந்து தங்கள்அரசனிடஞ்சென்று இங்குற்றதைக் கூறினார்கள். அதற்குத்தர்மமராஜன் ஹேமூடர்களே சிவதீர்த்தத்தில்படிந்து சிவத்தைமூன்றுபிரதக்ஷணஞ்செய்து சிவசன்னிதியில் நிர்ச்சிந்தையாய் விழுந்த காகஜீவனை நீங்கள்பற்றியதால் சிவதூதர்கள் தண்டித்தார்கள் அவர்கள் தண்டித்ததால் நான்உங்களைத் தண்டிக்கவில்லை இனிஅவ்வகை செய்யாதீர்களென்று ஆக்ஞாபித்தார் என்று குத்புருணிகர் கூறினார்.

ஹேமகிரீடன் சருக்கம்.

ஸைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கிப் பிர்ம்மலிங்கத்தின்கீழ்
 பால் ஒருகுரோசத்தில் விளங்கும் அபிமுகநீசுவரரைத் தெரி
 சித்தால் முக்திக்குவதுவாகும் அதன்தென்பக்கத்தில் ஆம்பி
 ரவனமும் அவ்வனத்தில் சுந்தாவனேசுவரர் என்ற இலிங்கமு
 ம் இருக்கிறது அந்நூர்வத்தில் அனேகரிஷிகள் தபஞ்
 னசொண்டிருக்கிறார்கள் பிர்ம்மஸ்மசானம் என்கிற ஷேத்தி
 ரம் கல்பாத்தத்திலும் அழியாது அனுகியாய்விளங்கும். ஒவ்
 வொருசுருஷ்ணபக்ஷம் சதார்த்தியிலும் பிர்ம்மகுண்டத்தில்
 ஸ்ரீனஞ்செய்து பிரம்மபுரீசுவரரைத் தெரிசித்து வில்வாரண்
 னரியத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அனேகதடவை பூப்பிர
 தக்ஷணஞ்செய்தபலன் அடைவார்கள். அத்தலத்தில் விளங்
 கும் கார்த்திகேயரை ஓர் அரசன் ஆராதிகது சத்ருஜெயம்பெ
 ற்றதைச் சொல்வேன் கேளுங்கள். தர்ம்மசித்தையையுடைய
 ஹேமகிரீடன் என்னும் சாளுவசேசததரசன் இராணுவமஇ
 ல்லாதிருந்தமையால் இராச்சியங்களை வேறு அரசன் அபகரித்
 துக்கொண்டு ஹேமகிரீடன் தப்பித்தவிட்டான். ஹேமகிரீட
 ன் அனேகதலங்களைத்தரிசித்துக்கொண்டு பிர்ம்மஸ்மசான
 ம் அடைந்து அம்லானஞ்ஞநாயகிசமேத பிர்ம்மபுரீசுவரையு
 டீ இங்கா வேளரையுந் தெரிசித்து மெய்ப்புளகாங்கிதகொள்

ள மிக ஆனந்தித்து பக்தியுடன் உபவாசமாபிஞ்சுது சிங்கார வேலரைத்தயானித்தபடி அன்றிரவில் துயின்றான். அவன கனவில் குறுமுனிக்குபதேசித்த குமாரக்கடவுள் தோன்றி பக்தியிச்சிறந்த அரட்சனே உன்னுடைய சத்ருவை எமதுமஹா மாயையால் நாசம்பண்ணினிட்டோம் உன்னுடைய ராச்சியத்திற்குச் சென்று உன் சத்ருவினுடைய தேசங்களையும் கைக் கொண்டு அரசியற்றலாய் என்ற கூறினார். அரசன் வீழ்ந்த குகப்பெருமானின் உருவையும் அவர் உரைத்த கண்மொய்யிகளையும் மனங்கசிந்து உன்னிக்கொண்டு உறைந்து பிராதக் காலத்தில் திடதியுக்கடனை முடித்து சிங்காரவேலரைக் கடம்பு விசுஷி முதலிய புஷ்பங்களால் அரசுசித்துப் பணிந்து தந்தே சம் அடைந்து முன்போல் தனது இராச்சியத்தையும் முருகக் கடவுளால் அழிந்த சத்ருவின் சமஸ்தானத்தையும் கைக்கொண்டு பிணனுப்பிலவவனம அடைந்து ஸ்கந்தசஷ்டி உத்ஸவத்தை மிக விமரிசையாய் நடத்தும்படி அபரிமிதமான சாமான் களைச் சேகரித்து அற்பகிராதம் பூர்வக் கூடம் பிராதமே முதல் ஷ்டிவகையில் உபவாசத்துடன் இருந்து சிங்காரவேலர்க்குச் சர்வ உபசாரங்களுடன் சஷ்டி உத்ஸவத்தை நடத்தி எப்போதும் அவ்வுத்ஸவம் நடத்தேறும்படி சிலபூமிகளைத் தானஞ் செய்து ஆலயத்திருப்பணிகளையும் நடத்தி சன்னிதியில் பல மூறைபணிந்து சாளுவதேசம் அடைந்து மனுமுறைதவறாது அரசு இயற்றி வருடத்தோறும் மனைமகவுடன் ஸ்கந்தசஷ்டியில் சிங்காரவேலரைத்தெரிசித்து பிராம்மணபேஜ்ஜனம் முதலி

யுடத்தி வாழ்ந்தான். அந்தக்ஷேத்திரத்தில் சர்வாபீஷ்டத்
தையும் தருவதான ஸ்கந்தசஷ்டிவிரதத்தை யனுஷ்டித்து ச
த்ருசம்ஹார சிங்காரவேலரைத் தெரிசித்தால் சத்ருவைஜெ
யிப்பார்கள் அந்தக்ஷேத்திரத்தில் ஆருத்திராதினத்தில் பிர்ம
மதீர்த்ருத்தில் ஸ்ரானஞ்செப்து சுவாமிசன்னிதியில் டெய்வி
ளக்கேற்றியவர்கள் சிவஞானத்தை அடைவார்கள். கார்த்தி
சைமாதம் சோமவாரத்தில் தீபங்கள் ஏற்றினால் அக்ஞானம்
என்ற இருள்நீங்கி ஞானப்பிபகாசத்தை ப்பெறுவார்கள் ஹே
ரிஷிகளே இந்தக்ஷேத்திரவையவத்தைக் கேட்டவர்கள் சிவ
பக்தியில் சிறந்து ஞானத்தை அடைவார்கள் என்றுசூதர்ஜ்ஞ
ஸ்.

26. ஹேமகிரீடன்சருக்கம் முற்றம்.

27. நவதுர்க்கைச்சருக்கம்.

— 55 —

சைமிசாரண்யவாசிகளே யான்சொல்வதைக் கெவன
மாய்க்கேளுங்கள். மஹாஸ்மசானத்தின் கீழ்பக்கவில் ஆபி
முத்தமென்றஸ்தலத்தில் நவதுர்க்கைகள் பூஜித்திருக்கிறார்
கள். அதேமேனில் முன்னொருகாலத்தில் மஹிஷாசுரனை
தெய்வீக அம்பிகை பிர்மமனிஷ்ணுக்களும் நமக்கீடாவாரோ
சசுவரன்கூட எம்பெலத்திற்கு ஈடாகாரென்று இமாசலத்தில்
நினைத்துக் கெர்வமடைந்ததை ஈசன்தெரிந்து ஹேதுர்க்கா
நீஎல்லோரையும் அவமதிப்பாய்எண்ணியதால் உன்பலம்
இழந்து கவருபமாய் எங்கும்சஞ்சரிப்பாயென்று சபித்தார்.
உடனே தேவிநமஸ்கரித்துத் தங்களோடுற்ற ஏகரூபத்தால்
என்றநியாமல் நினைத்துவிட்டேன். எனக்குத் தாங்களே
கெதியானதால் சாபந்தீர்த்து ஆளவேண்டும் என்றுபணிந்
தார். சிவபிரான் கிருபைகூர்ந்து துர்க்கையைநோக்கி வில்
வாரண்யத்தில் விங்ஃப்பிரதிஷ்டைசெய்து அமுதலிங்கத்தை
ப்பூஜித்துத் தபசுபண்ணினால் சர்வபலமுள்ள ஏகரூபம்
ஆடையலாமென்று அருளிநார். தேவிநவதுர்க்கைரூபங்
கொண்டு பூவுலகில்வில்வவனத்தில் ஏகசக்தியோடு விங்ஃபிர
திஷ்டைசெய்து பூஜித்து இரவுபகல் சந்தியாவேளை யென்கிற
மூன்றுகாலத்திலும் அமுதலிங்கத்தை நூறுவருடம் பூஜித்து

வருகையில் ஈசன் ரூபிகரித்து நவதூர்க்கைகளைப் புன்சிரிப்புடன்
 கோக்கி நீங்கள் ஏகரூபம் அடைவீர்கள் என்று அருளியதும்
 தேவி ஏகரூபமாகி சுவாமிநான் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்து
 பூஜித்த அவ்விலிங்கத்திலும் நீர் சாணித்தியமாயிருந்து அன்
 பர்கட்குச் சர்வசித்திகளையுந் தரவேண்டும். நான் ஏகமான
 இத்தலத்தில் தபசுசெய்யின் சீக்கிரத்தில் அருள் தரவேண்டும்
 என்னால் உண்டுபண்ணிய முக்திதீர்த்தத்திலுந் தான் உபண்ணி
 னால் முக்திக்கு ஆகாரஞ் செய்த தரவேண்டும் அதில்
 ஹீன ஜெஷ்டங்கள் அகஸ்மத்தாய் பூழ்க்குலமும் பதவி
 அடையவேண்டும். அதன்கரையில் தர்ப்பணஞ்செய்தால் வமி
 ச்விருத்தியடையவேண்டும். அற்பசிமாதம் சுகிலபக்ஷம்
 நவமியிற் முக்திதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் கலியின் உபா
 தையடையாமல் மஹாபாக்கியங்களைப் பெறவேண்டும். அந்
 பசிமாதம் நவமியில் அவ்விலிங்கத்தைப் பூஜித்து நெய்யிளக்கி
 டின் ஞானம் அடையவேண்டும். என்று கேட்டுக்கொண்டபடி
 அருளுவதாய்த் திருவாய்மலர்ந்து ஏகரூபமான உமையுடன்
 இலிங்கத்துள் மறைந்தருளினா.

தேவரிஷிகளே நவதூர்க்கைகளால் பூஜித்த அவ்விலிங்க
 தெரிசனத்தால் ஞானமங்களெழுபத்தையடைவீர்கள். அதன்
 தென்புறத்தில் யானையால் காண்பிக்கப்பட்ட ஒருதலம் இரு
 க்கிறது அதன்மான்மியத்தையும் கூறுவேன்கேளுங்கள் ஆதி
 ல்விதிருநாவுக்கரசு ஸ்வமிகளும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

வாமிகளும் சிவஸ்தலயாத்திரைசெய்துவரும்போது சோம
 விநாயகர் யானேருபமாகச்சென்று அழைத்துவர அப்போது
 கெஜபுரிமென்னும் அத்தலத்தில் சிரமத்துடன் ஒருபாமாநிம
 லில் சிவநாமத்தைச்சொல்லி உட்கார்ந்தார்கள், யானைமறைந்
 துவிட்டது. அதைக்கண்டு அவர்களும் அவர்கள் அடியார்கள்
 றும் ஆச்சரியப்பட்டுத் துதித்தபோது வெள்ளைவஸ்திரம்
 குண்டலம் திரிபுண்டரம்ருத்திராக்ஷம் யக்ஞோபவீதம் சந்த
 னம் தரித்து மிக்கஅழகுள்ளபிராமணமடிவாய் நசுவரன்
 தோன்றி நீங்கள்மிகக்கூத்திருக்கிறீர்கள் தீர்த்தபானம்பண்
 னலாம் வாருங்களென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஒருந
 டாசத்தையும் இலிங்கத்தையும் காண்பித்து மறைந்துவிட்
 டார் அப்போது அவர்கள் பரவசமடைந்து சிவபிரானைத்து
 தித்து திருவருளைவிபத்து பிராம்மணமடிவாய்த்தோன்றி
 மறைந்ததுசுந்தரவனேசுவரர்என்றறிந்து பலமுறைததித்து
 நசுனாற்கூட்டிய சுந்தாதீர்த்தபானம்பண்ணிக் கடவுரைய
 டைத்து அமுதபுஷ்கராணியில்ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமிஅ
 ம்பாள்சமேதஅமுதலிங்கத்தைத்தெரிசித்து அப்பர்சுவாமிக
 ளால் ஒவ்வொருதேவாரத்திலும் யானைஎன்னும்பதங்கள் அ
 மைந்தஒருபதிகமும் அவ்விருவர்களால் இன்னும்சிலபதிகங்
 ளும் பாடித்துசித்து அவர்களையுபசரித்துஅழைத்த குங்கி
 லியக்கலையுடையனார்கொஹத்தில் திருவமுதுசெய்து சிவநாள்
 அக்ருவசித்து திருமயானம்முதலிபஸ்தலங்களைத்தெரிசித்து
 ப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு சென்றார்கள். சிவனாற்கூட்டப்பட்ட

நடுய

இரத்நகைடன் சருக்கம்.

ட தீர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமபண்ணினால் மரணகாலத்திலும்கபட
உண்டாகாது சுத்தரலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் சன்மார்ச்
முத்தியடைவார்கள் என்று நைமிசாடிணிகளுக்குச் சூத
கூறினார்.

ந்வதுர்க்கைச் சருக்கம்.

இரத்நகைடன் சருக்கம்.

நைமிசாரண்யவாசிகளை நோக்கி ஹேரிஷிகளே யிரெத்ந
கைடன் என்ற அரண்மனைய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறே
ன் நேருங்கள் முன்னோக்காலத்தில் துண்டாதேசத்தில் சத்
ருமத்திலும் யோகத்திலும் பரோபகாரத்திலும் பக்தியிலும்
சிற்றந்த ரெத்நகைடன் என்ற ஒரு அரண் அசுவமேதயாக
செய்துவினைத்துத் தனதுருவாகிய தாஸ்பியரிஷியிடம்
ன்று பணிந்த தாங்கள் தலைமையாயிருந்து அசுவமேதயாக
நடத்தவேண்டும் என்று கேட்க அவர்சம்மதித்து அநேகதப
களையும் பிராம்மணையும் வரலழைத்து மிகவிமரிசையாக
யாகத்தை நடத்தியதைக் காவேரிதரத்தில்வசிக்கும் பிராம்ம
னையும் அங்குசென்று வசனியப்பெருக்கையும் தீர்த்தையுமீ

சுத்குணத்தையுங்கண்டு மகிழ்ந்து அனேகதானங்கள் தரப்பெற்று நான்கள்வசிக்கும் பொன்னிக்கரையில் புலிமுதலியதுஷ்டமிருகங்கள் விசேஷமாயுண்டு அவைகளால் துன்பம் அடைகிறோம் என்றும் அவடத்திற்குத் தாங்கள் வந்து அத்துன்பத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டதால் அவ்வரசன் யாகம்முடிந்த மூன்றாமாதம் புத்திரனை இராச்சியத்திலவைத்துத் தான் அனேகவேள்களுடன் தெற்குநோக்கிப் புறப்பட்டு அங்கக்குள்ள சிவஸ்தல தீர்த்தங்களில் வசித்து சூழ்சி ஹரிஹரதேரிசனமும் அனேகதானங்களும் செய்து துலாத்தில் இரவிவரும்போது காவேரி உற்பத்தியில் சூழ்சி ஷ்ணுவைத் தெரிசித்து கௌபதியையும் அகஸ்தியரையும் திராணித்து மந்திரிமுதலான சன்யங்கள்வேட்டையாடச் சமுத்திரசங்கமம்வரையில் இருபாலுமுள்ள சிவஸ்தல ஷ்ணுஸ்தலங்களைத் தெரிசித்து அனேகதானங்களைச் செய்துவருகையில் மிகவுத்தமையுடையார்ந்து மணம்மழவிளங்கும் வில்வவனத்தைக்கண்டு அதனுள் அனேகபக்ஷிச்சூட்டங்களும் மிருகஜெந்துக்களும் வேதபாராயணிகளும் வசிப்பதாகத் தொலியால் தெரிந்து வனத்துள் பிரவேசித்து அதன்மத்தியில் ஓர் அர்ப்புதமான ஆலயத்தையும் அமுதமபோன்ற தடாகத்தையும் சர்வஜீவாதாரமாய்விளங்கும் அமுசலிங்கத்தையும் அபிராமகந்தரியையுங் கண்டு ஆனந்தபரவசமடைந்து பணிந்து அங்குள்ள ரிஷிகளையும் தெரிசித்து தீர்த்தங்களைப் படிந்து ; அபிராமிசமேத அமுதகடேசவாரை உலவர்க்கண்களால் அபிஷேகித்துப்

பூதித்த அனேகதருமங்களைச் செய்து வசித்துவருகையில் ஐந்
தாநாள் ஸ்வர்ணமயமான ஒருபுலியைக்கண்டு அதைத்தரத்
திப்பிடிக்கமுயன்றபோது அம்மிருகம் கையில்அகப்படுவது
போலசமீபத்தில்இன்றும் வெகுதூரத்தில்பலவாய்க்காணப்ப
ட்டும் வலையில்அகப்பட்டுக்கையால்பிடிக்கநெருங்கும்போது
அனேகசைனியங்களைத் தும்சம்பண்ணிஓடியும் மிகஅலைத்த
தால் அரசன்களைத்து பிடிக்கமுடியாதென்றுஎண்ணிச் சமீப
த்தில்வந்தபோது பாணத்தால் எய்தான். உடனே அந்த
மிருகம்எனது அரசனுலெய்த பாணத்தைத்து இரத்தம்பெ
கிய கோலத்தடன் சிவலிங்கரூபமாய்த் தோன்றிற்று* அ
தைக்கண்ட அரசன் பயந்து அடிக்கடிமஸ்கரித்து கவாமி
என்னுடையஅபராதத்தை சுஷமிக்கவேண்டும். வேட்டை
யாரும்படிபுறப்பட்டு இவ்வனத்தில்வந்தஎன்னை யாட்கொள்
ளும்வண்ணம் ஜோதிஸ்வரூபமிருகவடிவாய்த்தோன்றியதெ
ன்று அறியாமல் பாணத்தால் எய்துவிட்டேன் தயாநிதே
மன்னிக்கவெண்டும் என்றுதுதித்து நிர்ச்சிந்தையாய் நிற்
கும்போது நகவான் விருஷபாருடராய்த்தோன்றி ஹேஅர
சனே கவலைப்படவேண்டாம் நீ பத்தியில்சிறந்தவன் உன்ஜோ
யூட்கொள்ளும்வண்ணமே மிருகவடிவாய்த்தோன்றி இவ்வி
னையாடலைச்செய்தோம். நீஎய்தஅம்பானது எமக்கு அனே
கபூஷ்ப்பங்களால் அர்ச்சித்ததை ஒக்கும். ஜோதிப்புலியாய்
த்தோன்றி உன்னுலெய்த அம்பின்வடுவும் இரத்தக்கசிவுட
ன் இலிங்கவடிவாகியது யாமென்று நீயறியும்பொருட்டேயா

சூர். எமதுவடிவைப் பக்தரன்னியில் மற்றயாராலும் கா
வுந் தீண்டவும் முடியாது. நீ சஞ்சலம் அடையவேண்டா
நாம்மிகுகிழந்தோம். உனக்குவேண்டியதைக்கேளென்று
மாசமேதன் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

உடனே அரசன் நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து :
தரகூடா முக்திக்கானஞானம்அருளவேண்டும் என்று பிர
த்தித்தான், நகவரன் எமக்குஆலயம்அமைத்து விமலசுரன்
ன்றதீர்த்தம்உண்டாக்கி பூஜித்து சுதாபுஷக்ராணிபிஷஸா
ஞ்செய்து அமுகலிங்கத்தைமும்மண்டலம் ஏககாலமாக
சித்தமாத்திரத்தில் ஞானமாகிறஅறிவில் பேரறிவாய்விள
ருவோம்என்று அனுக்ரேசித்து இலிக்கத்தாள் மறைந்தரு
ளார். அரசன் சி பாக்கைஒபின்வண்ணம் தீர்த்தஸ்தாபனரு
ஆலயத்திருப்பணிபுர்த்து ரெத்னகைடேசுவரர்என்று.
ச்சித்து சரவகடாய்ப்பூஜித்து நித்யபூஜைநடக்கும்படிநீ
ட்டம்செய்து சேனைகள் த்தன்னிராச்சியத்திற்குஅனுப்பி ரு
காலங்களிலும் அமுதபுஷக்ராணிஸ்சாஸஞ்செய்து அமுத
ங்கத்ஸகப்பூஜித்து ஞானம்அடைந்து முக்திபெற்றான். தே
ரிஷிகளே இன்னும் அந்தஇலிகைத்தில் பாணவரேவும் உதி
க்சிவும் தோன்றுகிறதுஎன்று சூதபராணிர் வழக்தினார்.

இரத்தினகைடமஹாராஜன் சருக்கம் முற்றும்.

29. மூர்த்தி தல தீர்த்த சருக்கம்,

நைமிசாரண்யவாசிகள் சூதபுராணிகரைகோக்கி அதிர
சியமாயும் மேன்மையாயும்உள்ள வில்வவனமான்மியத்தை
பாங்கள் அறியும்படி கிருபைகூர்ந்து உரைத்தீர் அமுதலிங்
த்தின் பூஜை பிரதக்ஷணம் நமஸ்காரம் தெரிசனம் தியான்
அமுதபுஷ்க்ரணியின்ஸ்நானம். கெடபுரியின்வாசம் இவை
ளைச்செய்யும் முறைமைகளையும் தெரிந்தடக்கும்படி உ
ரத்தருளவேண்டும் என்று வினவினார்கள் சூகர் ரிஷிகளை
நாக்கி சிவபூஜையின்பலன் சர்வாபிஷ்டங்களையும் தரும் சா
தானமாயக்கேளுங்கள் ஈசுவரனிடத்தில் அன்புஒருகி ஏகாக்
ரசித்தமாதல் மிகவும் அபூர்வம். ஜடசம்பந்தஜீவன்கருக்
யெளவனம் மனைவி மனைதனம் வாசஸ்தானம் மகவு இவை
ள்எல்லாம் ஸ்திரமாயிராது. பூர்வபுண்யவசத்தின் அளவாப்
ண்டாகி வாழையின்நீர்போல் போய்விடும். ஆனதால் அணி
திபதார்த்தங்களில் இச்சையுறுது சித்தியவஸ்துவினருளு
ருத்தினிடத்திலேமனதைச்செலுத்தி நித்யத்துவம்முதலிய
ர்வமங்களத்தையும் அளிக்கும்படியான சிவபூசைசெய்வது
ளிதில்கிடைக்கும் பெருஞ்சொல்வமாகும். ஈசுவரன் திக் தேச
லமில்லாதவர். மனோவாக்கிற்சுளட்டாதவர், களங்கமில்லா
வர்கிரிகையற்றவர் என்கும்நிறைந்தவர் அவருடையபூஜையா

ல்பெருத்தொன்றும் பூஜையன்னியில் பெறுவது ஒன்றும் இல்லை அன்புஞானம் இரண்டும் இல்லாமல் கோடி கோடி மந்திரங்கள் ஒதுகி கோடி கோடி புஷ்பங்களால் கோடி கோடி காலம் பூஜித்தாலும் அருள்பூரணமாகாது. இலிங்க அர்ச்சனைக்கு நாடு வேறொன்றும் இல்லை. இலிங்க அர்ச்சனையும் நற்றலவாசமும் புண்யதீர்த்தஸ்நானமும் சத்சங்கத்தால் டைக்குமேயன்றி வேறொன்றால் பெறார்கள் இவ்வளவுதான் சிவலோகத்தை அடைபுற்படி செய்யும். பஹுபாபிகள் கூட சத்சாவகாசத்தால் முன்கூறிப் பூஜிக்கும் பெற்று முக்தியுடைவார்கள். அரைக்கண்ணமாவது சிவசாதகநாரியமாயிருந்தால் அனைக்காலம் சிவலோகத்திலே வசிக்கும் படியானவனுடைய உண்டாக்கும். சிவவிஷயமாய் ஒரே நேரம் வீராகனிடையாவது அதில் பாதி யாவது தானஞ்செய்தால் ஜீவவிஷயமாய் ஆயிரம் வீராகனிடையாவது தானஞ்செய்தபின்னைத் தரும். மஹாவிஷயங்கள் தன்சக்திக்குத் தக்கபடி குருகுல ஜெ பிராம்மணபூஜை சிவபூஜைகளைச் செய்பவென்றும் சரீரம் அணித்தியுள்ளது. வயோதிகமும் இத்திரியமூவுதலும் வருவதற்குள் சிவத்தை அர்ச்சிக்கவேண்டும். சரீரக்கருமுறைச் சக்திசகிதமாகிற சிவத்தைத் தியானிக்கவும் துதிக்கவும் பூஜிக்கவும் முடியாமல் மனம் வாக்குக்காயம் என்னும்படி பொருளும் ஓர்மையுற்று நில்லாது அலைந்து அழிந்துவிடும் சிவகாரியத்திற்கு லிங்கனைஞ்செய்வார்கள். பூமியுள்ளவையில்காரியநரகில் வருந்துவார்கள் சிவத்திரவியம் என்றுதெரிந்தும் அதைக்கொடுக்க இச்சித்தவர்களுக்கு மஹாஸ்திரத்தில்

ராயச்சித்தம் வீதிக்கவில்லை. அமுதிச அபராதிகள் அடை
பும்நரங்கட்குக் கரைவில்லை. தர்ம்மராஜன்ரெய்யும் த
ண்டனைகளால் கல்பாந்தத்தில் ஒரு சமையம் விமோஜ
னமாவதம் அரிதாரும். அபராதத்தைச் செய்த அதேஜை
ன்மத்தில் அப்பாபவிமோஜனைத்தின்பொருட்டு அமுதிசவரனை
ஒருமாத்திரைப்பொழுதேனும் ஒவ்வொருநிமைப்பொழுதாக
ஒருஉசவாசகிசவாசகாலம்வரையிலேனும் தியானிக்கப்பெற்
ரால் அவ்வபராதம்நீங்கிமுத்திபெறுவார்கள். சிவத்துரோகிகளு
க்கு பலவிதரோகங்கள் உண்டாகும் சிவத்துரோகஞ்செய்பவ
ர்களின் குலம் மூன்று அல்லது எழுதலைமுறைக்குள் குன்யமா
தம். பிரதிநிலிங்கம்பு தகிய லிங்கபூஜாபலனால் அமுதலிங்க
பீத்தியும் அல்கிலிங்கங்களின் அபராதபாபத்தால் பீரம்மரந்த
பீத்தின் அமுதிசத்தரோகமும் செய்யப்பெறுவர்கள். அமுத
லிங்கத்தை யடைந்தார்க்கும் அமுதலிங்கத்துரோகிகட்கும்
பிறப்பிறப்பில்லை. இடையறாதேற்றி அமுதலிங்கத்தையடை
ந்தாரையும் நற்சிந்தையற்ற அமுதிசத்தரோகியையும் தர்ம்ம
ராஜன் திண்டார். மஹாத்துரோகிகளை அபமிருத்யுபற்றிப்பி
திசத்துவமணிக்கப் பீரளயக லங்களில் அப்பிசாசகளை குல
தோற்குத்திச் சொருகிப் பனிரண்டு குரியர்களின்மத்தியில்
பிட்டு வெதுப்பிப் பின்னும் அபமிருத்யுக்களிடம் உதறிவிடு
வார். பாசம்என்னும் அரபொடியால் மூடப்பட்ட பசுர
மூலம் காந்தக்கல் உலகென்னும் இருப்புப்பாறையில் சிவத
லிங்கமென்னும் தங்கரேணுக்கள் ஓட்டிக்கவசமாம்படி. உருண்டு

பின்னும் சேற்றிலாழ்ந்து எஞ்சுமாய்இளகும் பொற்கார்த்தம
 லையையகன்று துன்புறுவண்ணம் குருவருளென்னும் பொற்
 கார்த்தசக்தைக்கிரகித்துப் பலரளன்னும்மிகயிருதுவாகியதங்
 கப்பாறையில்உருண்டு அயத்தூட்டளைப்போக்கிப் பரிசுத்த
 மாய் ஞானம்என்னும் ஜோதியால் தங்கமலைஇளகும்தருவாய்
 பரத்துடன்ஒன்றி சித்தியானந்தசக்தைப்பெறாமல் தூலம்
 என்னும் சம்மட்டியை சூக்தமம்என்னுர்காம்பால்பற்றி அ
 யசத்துஅறம்வரையில் காய்ச்சிக் காய்ச்சி அயப்பாறையிள்
 வைத்து மோதும் சாரணர்என்னும் தருமராஜனாகிய கொல்ல
 ன் கைப்படுவது மதயீனத்தால்அனரே, மேலும் அழிபருத்
 யுவாகுறகடலில் உடைந்து ஜலம்புகுந்துகொண்டேமிதக்குர்
 கப்பலையொத்த ஜெடத்தைததாங்கிய ஆத்மாக்கள் காற்றுப்
 பாய்ரளில் நீளமாயுள்ளதின் முனையை உள்ளுட்டையில் அ
 மைத்துப் பின்வழிபிதுங்காதுஇருத்தி அதன்மேல் நங்கூரத்
 தையூன்றிக் கட்டலையமிழத்துமச்சாக்குகளைநீகிப் பின்அணி
 யிற்றங்கக் கரைமுசுமோக்குப்படி சுக்களைப் பற்றிந்
 ன்றுசிறுதோணியோடு பெருநீரிற்றாவும் ஆயத்தமாகிற வி
 வபூதஜயை அநிதுரிதமாய்ச்செய்து முக்திபெறுது சிவத
 துரோகஞ்செய்வது அக்கப்பல் கரைமோதாது சுக்களை மு
 ன்அணியின்முன்னுறக்க நங்கூரமிட்டு அக்கப்பலின் ஓட்டை
 யை அடைப்பதாய் மண்ணைக்கரைத்தூற்றுவதே ஓக்கும்
 மற்றையதலச்சிவத்துரோகிகளை சாலன்உடனே தண்டிப்பா
 ர், அமுதிசத்துரோகிகளைமரணந்தத்திற்குள் அமுதிசத்

பாணம்முதிர்ந்து முகத்திக்குவதுவாவரேஎன்ற அச்சத்தால்
நெருங்காதுமாணந்தமுன்னிலையில் அபமிருத்யுவாஸ்தூலஜெ-
-ந்தை மூலரதார முதல்மூலாவரையில் அணுவணுவாய்ச்சி-
தைக்கச்செய்து பிசாசத்துவத்தை அடைந்தவுடன் பாசத்-
தால் நெருங்கக்கண்டத்திம்கற்றி உரோமத்துவாரங்களால்
வழியும்படி வைத்துவாரங்களிலும்மழுவையூற்றி கப்பப்பாறை
னாலடைத்து குலத்திற் சொருகி அக்னிமண்டலத்தில்
பிடி வெதுப்பிப் பின்னும்அக்கட்டுடன் அபமிருத்யுக்களி-
ள் வசப்படுத்துவார்.

அமுதலிங்கத்தைசுத்தாதிபாணிப்போர் பெறுஞ்சம்பத்து
னை நெடுநாள்புகன்றாலும் முடிவுபெறுது பூவுலகத்தில் ரூப-
மம் சம்பத்தும் சத்ருணமும் உடையவர்கள் பூர்வஜன்மத்-
தில் சிவகைங்கரியம் செய்தவர்களாகும். கூன்குருடு முத-
லிய அங்கஜினங்கள் வயிற்றுவலிமுதலியகோய்கள்உடைய
பர்கள் பூர்வஜன்மத்தில்சிவத்துரோகஞ்செய்தவர்களாகும்.
பூர்வஜன்மத்தில்சிவசிந்தையுள்ளவர்கள் அழகுருணம்வாய்ந்த
னைவி பசு பரி கிரகம் தனம் ஏவலான் குணம் சீலம் திடசரீ-
ரம் சுபுத்திரர்கள் சந்துஷ்டி சிங்காரத்தோட்டம் இவைகள்
ல்லாம் அடைவார்கள். இவைகள் யாவும் இருந்தும்சந்து-
ஷ்டி இல்லாதவர்கள்சிகாரியத்தில் முயலாது ஜீவ-
யவுள்ளவர்களாகும் சிவசிந்தையன்னியில் செய்யுந்தபசு-
ராதம் தோமம் ஜபம் இவைகள்பலனைந்தராது குருடன்

தன்சாயலைபார்ப்பதற்குக் கண்ணாடியைக் கையிலி ஏந்துவதை
 ஓக்கும். சிவத்துரோகஞ்செய்பவர்கள் கல்பாநதம் வரையில்
 கருநரகை மாறிமூலி யடைந்து பின்புசுருஷ்டியுண்டாகுப்
 போது மயானத்திலுமாமுகமுடைத்து இண்முகதலியமுட்
 கொடிகளைத்தாங்குவார்கள். • சிவத்தியானம் தெரிசனப்
 பூஜைஇவைகளைச்செய்பவர்கள் நித்பம் ஆனந்தம்முதலியவை
 களைப் பெறுவர்கள் பூரணமாயும் பாவஞதீதமாயும் பிர்ம்ப
 வீஷ்ணுருத்திரரூபமாயும் ஜீவஜீவனாயும் சர்வஜீவன்களையுந்
 தமதுஉந்திபிற்கொண்டகாரணரூபமாயும் ஞானமாயும் சர்ப
 மாயும் ஞானபூமியாயும் சர்ம்ம பூமியாயும் ஞானபூமியில் நிஷ்
 களமாயும் வர்ம்பூமியில் சுகளமாயும் ஊர்த்துவநடனகதரிசி
 கட்டுஞ்ஞானதாரமோக்ஷமாயும் அதோநடனதெரிசிகட்டுக்க
 ிமாதாரமாயாரூபமாயும் ஜீவ ஆதாரமாயும் ஜடாதாரமாயும்
 அத்தவிதமாயும் ஏகமாயும் சூன்யம் அல்லாததாயும் விளங்
 கும் நித்தியவஸ்துவின் அருள்வடிவாய்க்காணும் இடத்தை
 இலிங்கமாக்கிப் பகலில் தினந்தினம் ஆவாயுறனஸ்தாபனஞ்
 செய்து தாம்அதனுள் உத்தியாபனமாகப்பூஜித்தத் தம்முள்
 உத்தியாபனஞ்செய்வது பார்த்திபபூஜைபென்றும் சரலிங்கம்
 என்றும் பெயர். பிர்ம்பவீஷ்ணுக்களும் அண்டபிண்டங்க
 ளும் லயஉர்ப்பத்திக்கு இடமாயுள்ள சக்திசிவஞ் சேர்ந்து ஜோ
 திவிளங்கும் ஸ்திரவஸ்துவில் ஏகமாய்ப்பூஜிப்பது ஸ்திரலிங்
 கம் என்றும் உடையவர்பூஜைபென்றும் பெயர். இவ்விரண்டு
 விதபூஜைக்கும் தாம்சக்திமயமாகிசிவத்தைப்பூஜிப்பதும் மேல்

1. மூகமாய்முன்னடி சூரியபூஜைசெய்வதும் அப்பூஜையின்
 2. முறைமையாகும் மிருத்திகை வீழ்ச்சி அகலத்தை உருத்திராக்ஷ
 - ம்வெல்லம கெந்தம் கோமயம் மாவு அல்லது அன்னம் முதலி
 3. யபரிசுத்தமும் மனோம்மிடமாயும் உள்ளவஸ்துவை இலிங்க
 4. மாக்கி பூஜிக்கும் பார்த்திபபூஜைவீதியும் இரத்தினக்கல்முந்
 5. பூலியவைகளில் பூஜிக்கும் ஸ்திரலிங்கபூஜாவீதியும் மனோபூர்வ
 6. ர்மாய் சித்தியகம்மவீதியில் சலிஸ்தாரமாய்க்கூறப்பட்ட அவ்
 7. டவீதம் தினம்தினம் வழுவாது மரணாதமவரையில் பூஜித்
 8. தால் அதேயத்தில் தர்மமராஜாவின் பாசமாடுற கபம்சீயந்து
 9. நித்தியத்துவம்பெறுவர்கள். பூஜிப்பதில் அன்புருசறையுமாயி
 10. ன் மறுமுன்று ஏழு இந்நபத்தொன்றாவது ஜென்மத்திலேனும்
 11. நித்தியத்துவம்பெறுவார்கள். சிவசக்தியைவழுவாது பூஜை
 12. செய்பவர்கள் சித்தியத்துவம் பெறுமவரையில் சக்தி சிவ
 13. தேவதின் அனுக்கிரகத்தால் புத்திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன்
 14. ிசௌபாக்கியத்தையடைந்து சத்சாவகாசம்ஒங்கி மகிழ்வுறு
 15. வர்கள். முன்கூறியபார்த்திபலிங்கம் நூற்றெட்டு ஆபிரத்
 16. ந்தெட்டு பதினாயிரம் இலக்ஷம் கோடி தினம்தினம் அமைத்துப்
 17. பூஜிப்பவர்கள் பக்திஒங்கிப் பூஜிக்கும் அளவாய் சித்திகளும்
 18. ப்ளமதண்டனை நீங்குதலும் ஆபுளவீருத்தியும் அடைவார்கள்.
 19. இந்திரகீலஇலிங்கத்தை வீஷ்ணுபூஜித்து வைகுந்தாதிபத்திய
 20. தத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். மாணிக்கலிங்கத்தை இந்திரன்
 21. பூஜித்துத் தேவராஜாவாகி சத்ருஜெயம் பெற்றிருக்கிறார். 22
 23. ர்ண இலிங்கத்தைக் குபேரன் பூஜித்து ஆளகாபுரிபென்னும்

உத்தாதிக்கிற்கு அதிபதியானார். ஸ்படிகஇலிங்கத்தை வருணன் பூஜித்தது மேன்மை அடைந்தார் இன்னும் அனேகர் சிவபூஜையால் மேலான சித்திமுத்திகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் முன் தலகங்கலி மும்சிவபூஜையன்னியில் முக்திபெற்றவர்கள் இல்லை. தினந்தோறும் சிவபூஜையன்னியில் பூஜிக்கலாகாது சிவபூஜையென்று சிவாருகம் செய்யாத அன்னத்தைப் பூஜித்தால் மலப்புழுவிற்ருச சமாளமாகும். சிவபூஜையால் பக்திகளாரும் ஞானம் உதிக்கும் காலன அணுகான் நிரூபிதம் பெறலாம் சிவத்தை மறந்த காலமே வினை என்னும் ஆகாமியம் வளர்ந்து சஞ்சிதம் பெருகுமகாலமாம். அவ்வாறாயித்தால் காலதண்டனையும் மாணாஜனமும் உண்டாகும். கற்பமுடிவில் சர்வதேவாதிதரும் லயமாய்விடுவார்கள். மறுபடியும் வீரபாகுபத்தோன்ற இடத்தில்கிணுவும் வலக்கிரீசமிருந்தும் உபாபந்தமாக ஆகாயத்திற் புகழியம்ந்திரதேவதைகளும் தேவங்களும் தலையில் ஆறு அங்கங்களும் வயிற்றில்தாபரசங்கங்களும் சர்வதேவத்தும் உதிக்கும் எப்படியுண்டாகுமோ அப்படியே பண்ணுலத்திலும் ஜலம் அனலிலும் அனல்குற்றிலும் அன்று ஆகாயபூமியிலும் ஆகாயவெளிசிறாயத்திலும் அவ்வவ்வதிதேவதைகளுடன் முறையே லயமாயும் உற்பத்திக்கும் லயத்திற்கும் அமுதலிகமே இடமாக இருக்கும். எந்தகற்பங்க்களிலும் அழிபாது சர்வப்பொணிகளையும் கோயிலாகவுடைய அவ்வமுதலிங்கம் சர்வமாய்விடுதலுடன் உன்னதமான மூர்த்தியாகிய மூர்த்தி தல தீர்த்த சுருக்கம்.

திரிவிசுவையும் பஞ்சப்பிரம்ஸ்தாபனமும் பெற்று காமிக விதிவழுவாதுகொண்ட உத்தமர்களே அமுதலிங்க பிரத்தி பஞ்சபூஜைக்கு உரித்தாராவர் அன்பர்களுக்கு மனோரம்மிய த்தை விளைக்குப்படி பிரம்மரந்திரதலத்தில் விளங்கும் அமுத லிங்கத்தைமுன்னுல்கிதிவழி அடைந்துவிதிப்பம்புஜிக்கஇயலாத வர்கள் முன்கூறிய அஷ்டவிதலிங்கங்களில் மனது அடங்கிப் பூஜித்த அந்தப்பலனால் அமுதலிங்கத்தைப் பிரத்திபஞ்சா ய்ப்பூஜிக்கப்பெறுவார்கள். அமுதலிங்கத்தைப் பூஜிப்பவர் சர்க்கஜீவனங்களையும் தன்னுயிப்போற் கொள்ளல்வேண்டும் அமுதீசர்ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்தால் அசுவமேத பலனைபடைவார்கள் சோமருத்திரபிரதக்ஷணஞ்செய்தால் ஆயிரம் வாரஜபேயயாகபலனும் நூறுசாந்திராயனவிருதபலனும் பெறப்படும். அடிப்பிரதக்ஷணம் மமஸ்காரப்பிரதக்ஷணம் அங்கப்பிரதக்ஷணம் செய்வதால் சர்வசாம்பிரதத்தி சக்ஷதம் அடைவார்கள் சனிப்பிரதோஷகாலத்தின் சந்தியாவேளையில் சோமருத்திரப் பிரதக்ஷணம்செய்தால் மற்றையகாலங்களில் செய்வதைப்பார்க்கிலும் கோடிபங்கு விசேஷபலனை யடைவர் னன் ஆடர்கள் சர்வசம்பத்துகளையும் பெற்றுபின்புசாரூப்யம டைந்து சர்வமும் தன்மயமாய்க்காணுவர்கள் அவர்கள் முன் அ முதீசர் சந்திராஜடாமருத்திரேந்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஜ வாதாபயஸ்தத்துடன் உமாசமேதராய் எஞ்ஞமயக்காணப்ப ன்மி சாயுச்சியபதஞானம் கடவுஷிப்பர் வில்வவனத்தில் திரி வணக்கங்கரியங்கள் செய்தால் அப்தோர்பாமம்என்ற யாக

பல்வேறு அடைவர்கள் சிவபூஜைக்காக மலிந்தர்களால் உண்டா
கியதீர்த்தல்தான் ஒருசார்திராயணபலனைத் தீரும் அரக்கா
களாலாகியது ஒருகிரிசிரபலனைத் தீரும் தேவர்களாகியது
முந்துறு கிரிசிரபலனைத்தரும் கூகவாணற்றரப்பட்டு
கோடிகிருச்சிரபலனைத்தரும் இரவில்மாதிரிப்பித்தால் பாத
கிருச்சிரமன்றுபெயர் ஆல் புரக வில்வபதிரிங்கள் குசாத
கம் இவைகளில் ஒவ்வொன்றைத்தினமசாப்பிடுவது பண்ணி
ருச்சிரம் என்றுபெயர். புண்ணாகு ரெய் மேர் ஜலம் இவை
களை எவருக்கொன்றுய்ச்சாப்பிடுவது செளமியகிருச்சிரம்
என்றுபெயர் ஹவிஸ் சாப்பிட்டு மூன்றுநாள் உபவாசமிரு
ந்தால் அகிகிருச்சிரமென்று பெயர். இருபதகோருதினம்
பகல்மாதிரிஞ்சாப்பிட்டுப் பனிரண்டுநாள் உபவாசமிரு
ந்தால் பாரகம் என்றுபெயர் மூன்றுதினம் காலமேசாப்பிட்டு
மூன்றுதினம் இரவில்புதித்த மூன்றுதினம் உபவாசமிருந்
தால் பிராஜாபத்தியம் என்றுபெயர் கோமூத்திரம் பகல் தயிர்
ரெய் குசாதகத்தை ஒவ்வொருதினம் ஒவ்வொன்றுய்ச்
சாப்பிட்டு ஒருதினம் உபவாசமிருந்தால் சாரதபனம் என்று
பெயர். சாரதபனதிரியங்களை நாளுக்குநாளுக்குய்ச் சாப்
பிட்டு ஆறுதினம் உபவாசமிருந்தால் மஹாசாரதபனம்
என்றுபெயர் ரெய் பால் ஜலத்தை மூன்றுதினம் உஷ்ணமாகச்
சாப்பிட்டு ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றுதினம் ஜலம் பதம்
ரெய் வரிசையுடன் உஷ்ணமாகச்சாப்பிட்டு மூன்றுதினம்
வாயுவைச்சாப்பிடுவது தக்தகிருதம் என்றுபெயர். இவைகள்

சைச்சாப்பிடும் அளவு காள் ஒன்றுக்கு பால்பலம் ஒன்று ரெய்
பலம் இரண்டு ஜலமபலம் ஒன்றும் ஆகும் கோ முதகிரத்தினால்
காராமணியைச் சமைத்துச் சாப்பிடுவது ஆன்னீகருகு சசிரம் ஆன்
றுபெயர் இது சரீரத்தையும் சுதகிபண்ணுர கையை உயர்த்துக் கி
நின்ற புகலில் காற்றைச் சாப்பிட்டு இரவில் ஜலததில் இருப்ப
து பிரஜாபத்தியம் என்று பெயர் சுக்கிலபக்ஷ முதற்கொண்டு
ஒவ்வொரு கவளமாய் ஏற்றிப் பெளர்ணமியில் பதினே நேகவ
ளம் சாப்பிட்டு கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் ஒவ்வொரு கவளமாய்
குறைததுச் சாப்பிடுவது சாந்திராயணம் என்று பெயர் இவ்
விரதகாலத்தில் மூன்றுவேளையும் ஸ்கானஞ் செய்யவேண்டும்
காலையிலும் மாலை யிலும் நான்காவளம் சாப்பிடுவது சிசுரா
நதிராயணம் என்று பெயர் காலையிலு மதத்யானத்திலும்
எட்டுகவளம் சாப்பிடுவது அதிசிசுராநதிராயணம் என்று
பெயர் மூன்றுகவளம் ஒரேவேளையாக இரண்டுபக்ஷம் சாப்பி
ட்டால் சந்திரலோகத்தை யடைவாகள். சோமவாரத்தின்
முதற்றினபாணுவார உச்சியிற் புஜிசதுசோமவார உபவாசத்து
டன்மனமுதற் பரிசுத்தமாகச் சகியாவேளையில் நெதியடிவல
த்தில் மூன்னமர்த்த பால் தயிர் ரெப் கெங்கை கூட்டி அத்து
டன் அக்ஷைத திலம் கடுகு குசாந்திரம் கலந்து இருகையே
கதி லுர் ஈடுத்து உட்சென்று உத்தியின் அளவாகும்
கொப்பச்சிரமம் தீயில் சீழ் முகமாய் சகனமாய் விளங்கிச்
சாவாணை துளையும இரகல்கும் அபிர மசத்தரி அன்பாக
புது நூலுமுத அநுளம் வண்ணம் அவாயன்மாய் அமர

வினவரும் அமுதீசரைத் தெரிசித்து சாக்கிரம்குன்றாது சுத்த
பூமியிற்றுயின்று லெவ்வாய் உதயத்துள் அமுதபுஷ்கராணி
யில் படிந்து ஆத்மார்த்தபூஜைமுடித்துப் பாரணையெவது
சோமவாரவிரதமாகுர்சோமவாரவிரதம் அனுஷ்டித்து விதி
யோடுபிரிர்மரந்திரத்தலத்தில் உத்தியாபனஞ்செய்யப் பெற்றார்
மகிமை அளவிடற்கரிதாகும். திரிலோகங்களும் ஏகாதிபத்தி
யமாய் ஆளப்பெறுவாகள் அவர்கள் எண்ணியபடியெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுகவும் பெண் ஆணுகவும் உலகங்கள் பொன்னுகவு
மநரகம் சொர்க்கமாகவும் விஷம் அமுதமாகவும் தீசீதளமாகவும்
இருள் பிரகாசமாகவும் ஆகும் அவர்களுடைய கிருபைபெற்ற
வர்களும் மனோபிஷ்டப்பெறுவார்கள். சோமவாரவிரதம் அனு
ஷ்டித்துப் பரிரண்டு வருஷகாலம் அமர்ந்து பிரமூரந்திரதல
த்தில் உத்தியாபனம் செய்யவியலாமல் முன்னிதிவழி
உத்தியாபனஞ்செய்யப்பெறினும் பதினாறுபேரும் அஷ்டமா
சித்தும் நான்குபதவிகளில் பத்தியளவாயும் பெறுவார்கள்.
இதாதலத்தார்ந்து அமுதீசத்தியானமாய்சோமவாரவிரதம்
அனுஷ்டித்து முன்பு அமர்ந்த தலத்திலேயே உத்தியாபனஞ்
செய்யப்பெறினும் சர்வகாமரூபலக்ஷணையும் பெறுவார்கள்
அமுதபுஷ்கராணியில் ஸ்நானஞ்செய்து சார்த்தசித்தராய் ஒரு
நிலக்கமாவது உத்தமயிராமனானுக்குத் தானஞ்செய்தால்
தரதலங்களிற் செய்வதைப்போல்கினாலுட்கொடிமுடங்கினாலும்
லான்பலினை யடைவார்கள். வேறுபேரூர் கணேசத்தீர்த்தானுக்குத்
த்தானஞ்செய்தால் பித்தாக்கிராடிபங்குள் வந்துவிசையுட்குடி

நமப்பிராமணானுகுத தன்னஞ்செய்தால் நூறுகோடி பங்கும்
 சிவபக்தர்கட்குத் தானமசெய்தால் ஆபிரஹ்மகாடிபங்கும் சிவ
 நிசைஷ்யானபிராமணானுகுத தானமசெய்தால் பதினாற்பை
 கோடி பங்கு மேலானபலனையும் பெறுவார்கள். சிவதீர்த்தக்
 கரையில உத்தமபிராமணானுகுத கோடிபசு இதரதலத்தில்
 தானம் பண்ணுமபலன்களை அமுதபுஷ்ககரணிககரையில் பரிசுத்
 பசுதினத்தால் பெறலாம். அமுதபுஷ்ககரணிககரையில் பரிசுத்
 தமனனுடன் உத்தமபிராமணானுகுத ஒருகவளம் அன்னம்
 தந்தால் அநதக்கவளத்தின் ஒருவெரு அன்னத்திற்குத் கோடி
 வருஷமாகக் கைலாசத்தில வசிப்பார்கள் சிவசேஷத்திர
 வசமும் சிவதீர்த்தஸ்நானமும் சிவபூஜையும் கரான்குப்
 பூர்வஜன்மபுண்யவசத்தால்தான் அன்புமுதலியம் நிறைய
 செளபாதிங்களும் கிடைக்கும் எளிதில் கிடைப்பதரிது. எப்
 பெருமும் சிவபூஜைமுதலிய மூன்றும் செய்யப்பெறுதவர்கள்
 சாயங்காலத்தில் அமுதீசுத்தியானஞ் செய்தால் மஹாபாதகங்
 ள்முதலிய தோஷங்கள் நீங்கி சாலாபிஷ்டங்களை யும் பெ
 ருந்து எமவாதையகற்றுவார்கள். சந்தியாகாலத்தில் மிகபக்தி
 யாளம்மாத்திரம் காணும்படி நந்திஸ்தானம்வரையில் சலக்கும்
 ஓவியிருள்மயமாய் இருக்கும் வீரதாண்டவதெரிசனஞ்செய்ய
 ப்பெற்றோர் நித்தியத்துவம் பெறுவர்கள் அமுதவீரதாண்டவ
 தெரிசனம் இடையறாதேற்றும் அன்பர்கள் பெறுவரேயன்றி
 சாமான்ய பக்தியாளர்கள் தெரிசிக்கப்பெறார்கள். அமுதவிக்க
 த்னைப் பரிசுத்தமாகிய மாரக்கண்டேயதீர்த்தத்தால் அபிஷே

கித்தால் அக்ஞானமும் பாபமும் நீங்கும். காராம்பசுவினாலாகிய பஞ்சகவ்வியமும் குசோதகமும் மந்திரபூர்வமாய் ஒருகாலம் அபிஷேகித்தாலும் பிரம்மஸ்நானபலன் அடைந்து பாபம் விடுபட்டு நெடுளர் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள்; தூறுபங்குமேன்மையாகிய பஞ்சகவ்வியத்துடன் ஒரோபசுவின்பால்தயிர் அபிஷேகித்தால் ஐயமின்றி பிரம்மஸ்நானபலன் அடைவார்கள். அமுதலிங்கத்தில் காராம்பசுவினெய்யைத் தடவினால் ஆயிரக்கோடிவருஷம்வரையில் முன்சம்பவித்த பாபங்கள் நசிக்கும் சுவர்ணபரணம் வஸ்திரங்கூட்டுவோர் நெய் அபிஷேகித்தபலனை யடைவார்கள் ஒருமரக்கால் பால் அபிஷேகித்தாலும் வெள்ளிறுதத்தில் ஆரோகணித்த சோமலோகத்தை யடைவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் புத்துருக்குடுவ் அபிஷேகித்தால் இருபத்தொருதலைமுறைவரையில் உள்ள பிசுபிதர்க்கள் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். அபிஷேகித்தவர்கள் பதினாயிரம்வருஷம்வரையில் வேதபாசாயணராகவும் யோகவானாகவும் ஆவார்கள். எண்ணெய் அபிஷேகித்தால் ஸூயம்முதலிய பஹாரோகங்களும் பிரம்மஹத்தியும் நீங்கும். தயிர் அபிஷேகித்தால் லக்ஷாயிகடாஷம் பெறுவார்கள். தேன் அபிஷேகித்தால் சாரசம்பத்தும் வித்தையும் கருப்பந்சாறு அபிஷேகித்தால் கிள்ளாரோகத்தையும் சந்தனம் அபிஷேகித்தால் கீர்த்தியுடன் சந்தர்வபோகமும் எனுமிச்சம்பழம் அபிஷேகித்தால் நல்லமனதும் இளகீர் அபிஷேகித்தால் நவலோகமும் பெறுவார்கள். தமரத்தம்பழம் அபிஷேகித்

தால் மேகரோசமும் ஈரல் துடல்களைப் பற்றியபாசியும் நீங்குல்
ரஸ்தாளிப்பதும் அபிஷேகத்தால் ருத்திரலோசமும் பெறு
வார்கள். ஸ்ரீமெடியுராவாழிநாம் மெடியுராவாழிஷெ
வகம் யகெரோகிவிஸுலாசூ ராஹுலொகூலேமீயகெ
பிதிர் சிராத்த தினங் களில் எண்ணையபிஷே கித்தால்
கரகவாச மாயுள்ள பிதிர்க்களும் மிக திருப்தி யுடன்
சொர்க்கத்தை யடைவார்கள் சத்த கெங்கை யபிஷேகித்
தாலும் வென்னீரபிஷேகித்தாலும் நெய்யபிஷேகித்தாலு
ம், பலன் சமமாகும். பத்தியுடன் இர்புன்றுஞ் செய்வித்து
ப்பூஜித்தால், ஆபிரம் அசு வமேதபலனைப்பெறுவர்கள்
கிருஷ்ணபக்தம் அஷ்டமியில், நெய்யபிஷேகப்போர் உப
வாசமாயிருத்தல் வேண்டும் விதிப்படி சங்காபிஷேகஞ் செ
ய்வித்தால் மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் பெறுவதுடன்
முத்தி பெறு வர்கள், திருநீறு அபிஷேகித்தால், சாரூப்பிய
த்தையும், புஷ்ப ஜெல அபிஷேகத்தால் சூரிய லோகத்தையு
ம் சொர்ண ஜெல அபிஷேகத்தால், சூபேர லோகத்தையும்,
இரத்தின ஜெல அபிஷேகத்தால் இந்திரலோகத்தையும், வில்
வம்சேர்ந்த ஜெல அபிஷேகத்தால், சத்திய லோகத்தையும்
வென்னீர்சேர்க்கரை யபிஷேகித்தால், மோகூத்திற்கேதுவா
ரும் ஞானமும் பச்சைக்கற்பூரம் குங்குமப்பூ சேர்க்கதசந்தனு
பிஷேகத்தால், இஷ்டபோகம் அனுபவித்து சாயுஜ்யமும்
முக்தமும் ஐந்திரத்தத்தால் தானாயா கவிபோம் வியாபினம் என்
னதல் மரித்து அபிஷேகித்தால் பத்திவளர்வுப்பெறுவர் மன்

கலசத்தால் அபிஷேகிப்பதற்கு தாம் பரபாத்திரம் நூறுபங்
கும்வெள்ளிப்பாத்திரம் லக்ஷப்பங்கும் சொர்ணப்பாத்திரம்
கோடி பங்கும் அதிகபலனாகும் சமுத்திரத்து தீர்த்த வலம்
புரி, அல்லது இ-ம்புரி அல்லது சுந்தரசங்கத்தா
லேனும் அபிஷேகித்தால், அனந்த விசேஷ பலனா
கும் அதனால் பெறும் பலன்களை பரமசிவனுற்றான் ஓதலா
ம் தைலத்தினாலபிஷேகம்படுத்துப்பங்கும் நெய்பதினாயிரம்பங்
கும் அகபதி கெங்கை கோடிபங்கும் அதிகபலனைத்தரும்
பெலை, கோதுமை, வில்வபுத்திரம் சேர்ந்த, ஜெலத்தினால்
அபிஷேகித்துப், பிறகு சுத்த ஜெலத்தினால், அபிஷேகித்தால்
உத்தமர்களுக்குப்பதினாயிரம் பசுதானம் பண்ணினபலனையும்
சாயுச்சியத்தையும் அடைவார்கள். புஷ்பஞ் சேர்ந்தஜெலத்தினால்
அர்க்கியம் செய்வதைப்பார்க்கிலும் சுந்தனம் சேர்ந்தது பத்
துபங்கும் பஞ்சகவ்வியர்க்கியும் நூறுமடங்கும் விசேஷபல
னைத்தரும் கெங்கைஜெலம் பால்குசாக்கிரம் நெய் தயிர் அக்ஷ
தைஎள்ளுகெகு இவைகள் சேர்ந்த அஷ்டாங்க அர்க்கிய அபி
ஷேகத்தால் பதினாயிரம்வருஷம் ருத்திரலோகவா சம்பெறு
வார்கள். இன்னும் அதன்பலன்கள் அநேகம் உள்ளது மரப்பாத்தி
ரார்க்கிய ஜெலத்தைப்பார்க்கிலும் மண்பாத்திரம்பத்துப்பங்
கும் தாம்பரம் நூறுபங்கும் வெள்ளிபிலக்ஷம்பங்கும் சொர்ணம்
கோடிபங்கும் அதிகமாகும் புரளியும் தாமரை பிளையும் செப்
புப்பாத்திரத்திற்கு ஒக்கும். அமுதீசர்க்கு அபிஷேகம் அர்க்
கியம் அர்ச்சனை வைவேத்தியம் தூபதீபம் ஸ்நேகத்திரமே புஷ்ப

எனய்

மூர்த்தி தல தீர்த்த சேருத்தம்.

ஆவ்இயன்றமட்டும் செய்பவர்கள் மேலானபலன்களை யடைவார்கள். வேதபாரகாளுக்கு அனேகம்வெள்ளிப்பாத்திரம் தானஞ்செய்வதைப் பார்த்தாலும் சொபிஷேகத்திற்கு ஒருமண்பாத்திரமேனுங்கொடுப்பது நூறுபங்குவிசேஷமாகும் புஷ்பங்கள் தன்னுறுண்டாக்கியதோட்டத்தில் எடுப்பது உத்தமம். ■ னத்தில் எடுப்பது மத்தமம் பிறந்தோட்டத்தில் எடுத்தால் தான் பெறும் பலனில் பாதி தோட்டத்தாரைச் சேரும். கந்தல் புழுக்கடி நாகரம் இல்லாத புஷ்பங்கள் உத்தமம். சேஷுடைய வேதபாரகாளுக்குப் பதினாயிரம்பாசம் சொர்ணதானம் பண்ணினபலனை ஒருபுஷ்பார்ச்சனையால் அடையலாம். ■ ல்வார்ச்சனையால் மூன்று ஜென்மபாபம் நீங்கிச் சிவலோகத்தை யடைவார்கள். கருணமத்தை கண்டங்கத்திரி தாயரை அலரி மந்தாரம் கந்தியாவர்த்தம் ஜாதி வெள்ளெருக்கு நீலோற்பலம் காட்டுவாசைப்புஷ்பங்களும் நாயுருவி ருசுபுஷ்பமும் அர்ச்சித்தால் இஷ்டசித்தியை அடைவார்கள். ஆபிரம் நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் பக்திவளரும். விரதாண்டவரின் ருஞ்சிதபாதத்தில் நீலோற்பலம் அர்ச்சித்தால் வாலாம்பிகையின் கிருபை பூர்ணமாகும். நீலோற்பலமாலோரத்தின் காலபயங்காடருவம் தோன்றுது. அமுதிசகைக் கருணமத்தப்பூவால் அர்ச்சித்தால் உத்தமர்களுக்கு கன்றுடனிலகைம்பகதானம் பண்ணினபலனும் ஸரபுஜ்யமும் பெறுவார்கள். கண்டங்கத்திரிப்பூவால் பக்தியோடு அர்ச்சிக்கின் பதினாயிரம்பகதானம் பண்ணினபலனும் சிவபதமும் பெறுவார்கள். கச

யுருயிப்பத்திரத்தில் வலத்துள்கலந்து மார்க்கண்டேயதீர்த்தத்துடன் அமுதலிங்கத்தின் சிரசில் சாற்றினால் பதினான்கு இந்திரப்பட்டம்வரையில் இந்திரனுடைய ஆசனத்தில் இத்திரனுடன் வீற்றிருப்பார்கள். ஒருபடிசம்பா அரிசியால் சரீபாகமாய் செய்து சதுர்த்தசியில் நிவேதித்தால் அதிலுள்ள ஒவ்வொரு அன்னத்திற்கு ஆயிரம்புசமாகச் சிவலோகத்தில் வசிப்பார்கள். மாசிமாதம் சதுர்த்தசியில் அன்னாபிஷேகஞ் செய்தால் சிவலோகத்தைப் பெறுவர்கள். அபுதிசு அபிராமசன்னிதியில் பசுவின்மேய்யால் தீபம் ஏற்றினால் அக்ஞான இருளீங்கி ஞானப்பிரகாசமாகி சூரியனையொத்தவிமானத்தில் ஆரோகணித்துக் கைலாசம் அடைந்து நெய்நீர்வசித்துப் பூவுலகில்கலவவிரும்பின் பிராம்மணனாகவாவது அக்கிரவர்த்தி யாகவாவது விளங்குவர். கார்த்திகைமாதம் சோமவாரத்தில் அலங்கிருதமாய் அனேகதீபாராதைகள் இடிந் சர்க்கரியா பகத்துவம் பெறுவர்கள் சோமவாரம் நியோதசி சதுர்த்தசி பெளர்ணமி இவைகளில் நெய்விளக்கடிஸ் அத்திபம் எதுவரையில் எரிகிறதோ அவ்வளவின் ஒவ்வொரு ரியிஷத்திற்கு ஆயிரம்புசமாகப் பதினாயிரம் சூரியர்னைமொத்த இரத்தத்தில் தன் குலத்தவர்களுடன் ஆரோகணித்துச் சிவலோகஞ்சென்று வசிப்பார்கள். அரிசிமாவில் பசுவின்மேய் சர்க்கரை தேன் இது நெய்பூற்றித் தாமரைநூலால் விளக்கடிந் தீர்க்காயுகம் தீர்க்கமாகல்யடும் இஷ்டசெய்திகளும் பெறுவார்கள். கோதுமைமாவால் இடிந் புத்திரங்களத்திராதி எழுது அப்டல.

மிகடாகூழ்ப்பெருநி பஹாசுர்தோஷசௌக்சியத்துடன் வாழ்ந்து சின்பு சிவலோகத்தை யடைவாகள். அளவிலாக் கோடி ஜன்மம் சிவத்தியானஞ்செய்தால் இரதஸ்வயம்புகேசுத் திரததில் நற்சிந்தையோடு வசிப்பதற்கு ஏதுவுண்டாகும் ஜெம்பூக்ஷிபில் இதற்குச்சமமான லேதுதலம் கிடையாது. மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் இம்மூன்றாம் அபரதமாய்வினவருவது இவ்வில்வாரண்யமேயாகும். ஸ்வயம்புகேசுத்திரங்கனில் மிகவிசேஷம்சுதாகடபூம். அதேனெனில் அமுதமீதில் ஸ்வயம்புஷ்பாயுதித்தகாலாரும். இதரகேசுத்திரங்கனில் நெடுகள்ளவசிக் கும்புண்யபலனை இததலத்தில் மாததிரைப்பொழுதில் பெறலாம். பக்தியளவாய் அரைமாத்திரை நமைப்பொழுது வசிக் கதும் பெறலாம். இதமருசமமானதலம் இதுவரையில் உண்டானதும்இல்லை இன்ன ண்டாகப்போகிறதும்இல்லை.!! ஸுந்தாகுமாரிஷ்டாநா நவஞ்சுநவவிஷ்டுகி கேசுத்திரங்க னிலும் தீர்த்தங்ஙனிலும் இலிங்கங்ஙனிலும் மிகவிசேஷமுள்ளது வில்வாரண்யமாகும்.!! ஸூமகூஷுக்ஷயகூஷுக்ஷி திகூஷு திகித்யா பஞ்சபூத ஜடத்தைத்தாங்கிய எவ்விதப் பிராணிகளும் ஒருஷணபோனும் இத்தலத்தில நிச்சிர் னையுடன் வசிக்கால் சிவஞானத்தையடைந்து முக்திபெறும். அமுதகடத்தின் தெரிசனத்தால் காலமிருத்யுவின உபாதிய ண்டாகாது. அபதிருத்யுவை ஜெயிக்கலாம் அமுதலிங் கத்தை ஏகாக்ஷிசித்தமாய் எககாலத்திலும் உள்ளத்திருத்தி னால் காலமிருத்யுஸையும்ஜெயித்துநித்யம்பெறலாம் மற்றைய

தலங்களைப் பார்க்கிலும் வில்வாரண்யத்தில்செய்யும்தபம்புண்ய பலன்சன் கோடிபங்காய் வளரும். அமுதலிங்கத்தைச்சுதாதி யா விப்பவர்கள் கல்பபரியந்தம் கருவடைவார்கள். அமுதலிங்கத் திற்குஅச்சமின்றி அபராதஞ்செய்தவர்கள் கல்பபரியந்தமாறி மாறிக் கருரகேயடைவார்கள் பூவுலகில் ஜென்மம்மக்கொளார். அமுதபுஷ்கரணிஸ்நானத்தால் அமுதப்பிராசனஞ்செய்தப லனும் அத்தீர்த்தரகசியதொந்தமாயுள்ளசர்வஸ்தலங்களிலு ம்உள்ளதீர்த்தங்களில்ஸ்நானஞ்செய்தபலனையும் ஞானத்தையு ம் அடைவர். இத்தமூன்றும் தெய்வானைத்தால் கிடை ச்சுமேயொழிய இலகுவிற் றடைக்கமாட்டாது. இத்தலவாச ரும் அமுதபுஷ்கரணி தீர்த்தஸ்நானமும் அமுதலிங்கதெரிச னமும் செய்து ஆதமார்த்தபூஜையாக அமுதலிங்கத்தைஉன் னி சரஸ்திரபூஜைசெய்து நித்யத்துவம்பெற இயலாதவர்கள் சந்தியாவேளையில் அமுதீசரைத்தெரிசித்தேற்றியேனும் மற் றையதலவ்ளில் அமர்ந்துதியானித்தேனும் மிருத்யுஞ்செய மூன்றகூரத்தை மனமலையாதுஸ்மரித்தேனும் இம்முன்னு லைப்பூஜித்து வாசித்தேனும் உண்போர் சர்வமங்களத்தையு ம் பெறுவார்கள். காலைவில்எழுந்து அமுதபுஷ்கரணியில்ஸ்நா னஞ்செய்து பக்தியுடன்புஷ்பபங்கையெடுத்து த்தாபதீபமிட் டி விதிப்படிபூஜித்து த்தியானிப்பவர்களின் அன்பிற்சூடாய் கரும்பும் அதன்இராசமும் பாகும் கண்டாயும் அமுதீசர் உன் ளத்துறைவர் இத்தலத்தில் மூன்றுநாள்வசித்து அமுதபுஷ்க ரணியில்ஸ்நானஞ்செய்து அபிராமியம்பாளையும் அமுதீசுவ

ரரையும் தெரிசித்தால் சர்வக்ஷத்திரங்களிலும் வசித்துச் சர்வதீர்த்தங்களிலும் ஸ்ரீரானஞ்செய்து சர்வமூர்த்திகளையும் தெரிசித்த பலனும் ஞானமுதுண்ணவும் பெடவர்கள். மூன்றுநாள் அல்லதுமூன்றுகாலம் அத்தலத்தில் வசிக்கவும் அமுதபுஷ்க்ரணியில்தோடவும் அமுதீசுவரனைப் பூஜிக்கத்தெரிசிக்கவும் கூடாவிட்டாலும் பக்தியுடன் ஒருசாயகைக் காலம் வழுவாது அமுதீசர் ஆலபஞ்சென்று தெரிசித்தால் மேற்கண்டபலனையடைவார்கள். ஜீவனகட்டுக்கு இனிதில் அமுதம் கொடுத்திளமதண்டனையும் சிரேஷ்டமாகும் ஞானமுதைப்பெறவும் எமதண்டனையை மாற்றிக்கொள்ளவும் பிரம்மநதிரதலத்தில் அமுதீசரை அவர் அருள் அருவருவத்தியானத்தால் அடைந்தால் ஒழியவேறு எவ்விதத்தாலும் முடியாது. மரணகாலத்தின் தொண்ணூறுநாழிகையளவின்முன் ஒருமாதிரைப்பொழுதேனும் அமுதீசருவத்துடன் அபிராமகந்திரியையும் ஓர்மையுற உள்ளத்தமர்த்தி மறவாதாரைக் காலன் அணுகான். அமுதீசர் சக்தியுடன் ரூபாதீதமாகி ஞானனந்தாமுதைப் பொழிவர். அவ்வமுததாரைகளால் புருமத்தியில் ஆபிரம்இதழ்களையுடைய ஆத்மம்என்னும் கமலம் தம்முருக்கண்டு மேல்விரிய அவ்வாறே சூக்ஷ்மாதார ஹிந்தயகமலமும் ஸ்தூலாதார உந்திக்கமலமும் ஒங்கிக் காரணசகஸ்தீரதளமலரில் ஒன்றிருபாசமுத்திரமாகிய அமுதீசரின் ஸ்தூலமாகிய சகஸ்திரமலர் கிரியாதாரமாகிய அநிருக்கும அமுததாரையின் வழி ஒங்கி ஞானமய சர்வகாரணபூரணமுத்கெடத்துள் படிந்து காலங்காற்ற

நித்தியமாக்கிநிஷ்க்களமாகும். மரணகாலத்தில் மறவாச்சிந்
தையுற்றுப் பேரின்பம்பெறும்படி இத்திரியந்முவுதல் உண்டா
வதற்குமுன்னிரியாக்கூரத்தொனிவிளங்கும் சகஸ்திராசங்கங்க
ளால் அபிஷேகம் விதிமுறைசெய்து தெரிசித்து அன்பைவள
ர்ப்போர் அமுதீசரை மறவாச்சிந்தையுடன் சர்வசித்திக
ளும் பெறுவர்சள். வீந்துநாதம் ஒன்றாகருவும் ஞானமும்
தாயின்றிசெவும் யோகமும் தாரகமின்றிச்சடமும் கிரீகையு
ம் தன்னியம்பாலடை முதலிய வின்மீதாரகபானமும் சரிதை
யும் உண்டாகாது அருப்பத்திற்குத்தாயும் சிசுவிற்குத்தார
கமும். தாரகத்திற்கு தன்னியம்பாலடை மிடமுதலி
யதுபோலவே சரிதையாதியாதாரமாகும் ஆனதால்மனோ
மயமாய் அலைபாது அமுதீசபக்தியாய் உஷ்டகாலத்தி
ல் அமுதபுஷ்க்காணியில் ஸ்நானஞ்செய்து அமுதகெண்பதி
அபிராமசுந்தரி வில்வவிருகூதம் நந்திகேசுவரர் மஹாவிஷ்ணு
நடராஜமூர்த்தி ஸ்கந்தர் பாபஹரேசுவரர் புண்யவர்
த்தனர் வில்வநாதர் சக்ஷிமூர்த்தி நவசக்திசொருபமா
பியபிஞ்சிலம் சர்மராஜா வீரதாண்டவர் சோரணேசர் நாத
மயஅந்தப்புர அபிராமசுந்தரி அமுதகடேசுவரையுந்தெரிசித்
து இருமுறைவலம்பந்து சண்டிகேசுவரதெரிசனஞ்செ
ய்து நந்திகேசுவரர் முன்னமஸ்கரித்து அபிராமசுந்தரியை
யும் பணிசெண்டு நான்கு அல்லதுஇரண்டு முறைவலம்பந்து
மஸ்கரித்துத்தன்மனது அறியாதசெய்த அபராதபிராயச்சித்
த நிமித்தம் அகோராஸ்தரமும் பஞ்சாக்கூரமும் ஆபித்த

விவந்தேனும் மேற்கு நியமூர்த்திகளைத்தயானித்து அமுதீச அ
பிராமஸ்மணையுடன் விதிவலம்வந்தேனும் எதிர்க்காலேசுவர
ர் இராமநந்தீசுவரர் அனாமந்தேசுவரர் சப்தமங்களைசுவரர்
சாம்புவேசுவரர் மிருகண்டேசுவரர் நாகேசுவரர் கைலாசநாத
ர் பிரமதீசுவரர் அபிமுக்தீசுவரர் சுந்தரவணேசுவரர் பிம்மபு
ரீசுவரர் சோளீசுவரர் ரெத்தனகைடேசுவரர் மார்கண்டேய
ரின் பூர்வ ஆறுஜன்மங்களில் பூஜித்த ஆசாபார்த்தகலிங்கத்தைபு
ம் தினம்தெரிசித்தேனும் அல்லது சிந்தித்தேனும் மார்க்கண்
டேயர் தர்மமராஜா இவர்களைச்சிந்தித்தால சுபுத்திவானு'
ம் கீர்த்திமானாயும் மஹாசௌபாக்கியவானாயும் சந்துஷ்யபு
டன் ஜீவன்முத்தனாய சிவஞானவிதேககைவல்ய மோக்ஷசா
ம்பிராச்சிபப் பேரானந்தத்தை யடைவர்கள். சர்வஜீவன்களி
னிடைத்தும் அறிவிற்சநிவாய் அழியாது அகலாது அறிதற்கரி
தாய் நிறைவாய் உள்ளும்புறம்பும் ஆனந்தமயமாயும்நாதீசோ
திமயமாயும்மந்திரபாவனாமயமாயும் அருள்வடிவாரும் அயர்
ந்து போதத்தைவினைக்கும் அமுதலிங்கம் அபிராமசுந்தரி
யோடு வினங்கும் பிரம்மரந்திரமனன்கிற வில்வவனமானடிய
த்தைக் கேட்பவர்கள் வியாசாதிரிஷிகளால் தெரிந்த இந்தமு
ன்னூலை வாசிப்பவர்கள் பூஜிப்பவர்கள் கேட்க வாசிக்க அ
வாவுடையவர்கள் இடையறுது அமுதீசனைச் சிந்தித்து
ஏற்றிமதி கீதிவாய்ந்தஞ்ஞவன்களையடுத்து இம்முன்னூ
லை அவர்களால்சொல்லக் கேட்டு அவ்வாறு துதிப்பவர்கள் தி
டசரீரமும் தீர்க்காயுகம் புத்திரப்பேறும் இடம்பொருள் ஏ

வலும் சாதுரங்கப்பயிற்சியும் பத்தியினாவும் மாறாமகிழ்வும் பெற்றுச் சர்வவினைகளும் அற்று நூனப்பிரகாசமோசைசாம பிசாசியவைபவநித்தியமங்ளைபேரானந்தவாழ்வை அடைவர்கள். இத்தனூல்மிகமேன்மையுமு இரகசியமுமானதால் உத்தமபக்தர்கட்கன்றி ஈனர்கட்குரைக்கலாகாது தினம்பூஜித்துவாசிப்பவர்கள் சர்வசித்திகளுடன் நித்தியானந்தம்பெறுவர்கள். என்றுசூதபுராணிகட்குன்று அமுதீசரையும் அபிராமசுந்தரியையும் சிந்தித்து மூன்றுமுகூர்த்தகாலம் நிப்புகுதையுற்று ஹாஹாஹாவென்றறற்றி சிரமேற்கைகூப்பி மெய்ப்புளகாங்குதமகொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய அங்குகொட்டி மிருத்யுஞ்செயாபாகிகெளரீபதேயென்று அனேகமுறைதுதித்து ஆனந்தத்துடன் நடித்தார். நைமிசுரண்யவாசிகள் அனைவரும் மஹாகுதேசகலத்துடன் சப்தசாகரஆரவாரம்போல் சிவஸ்மரணைசெய்து மெய்மயிர்பொடிப்ப விழிநீர்பெருக கரதாளமிட்டு நெடுநேரம் ஆனந்தமீர்த்தம்புரிந்து ஏகாகிரசித்தமாய் அபிராமசுந்தரியையும் அமுதலிங்கத்தையும் போற்றிச்சூதபுராணிகரைப் புகழ்ந்தார்கள்.

சூதபுராணியாயா—உராயகீஷணாயஸாவவெனசூதபுராணியவ—உராயசீஷணாபெவாயகெந்நீ

ஆசிரியந்திருவடியேதுணை.

சிவமயம்.

திருக்கடவுளில் அபிராமசுந்தரியின் பூரணகிருபைபெற்ற அபிராமப்பட்டர் என்கிற பாரதிவம்சத்தில் முன்னோர்களாற்செய்தருளிய பாடல்களில் இப்போதுள்ள பிரம்ம ஸ்ரீ காரணபாரதிகள் சர்வத்தினானும் துதிக்கும்படி கிருபைகூர்ந்து வெளியிட்ட

ஸம்ஹாரமூர்த்தி பதிநம்

சுடர்மணிக்குழையு மலர்க்கரத்துழையுந் தும்பிகளிடைப்
டைறுழையுந், தும்பைமாலிகையும் வம்புவாரசடையுந் தண்டவெ
ண்பிறையுமுந்தாலும், நடனபங்கயமுந் கிரணகங்கணமும கங்
கைபங்கமார்த்தகந்தாமும் நயனமூன்றுடைய கோலமுங்கண்டோர்
நமணையுந்காணவல்லர்களோ, கொடிபலதொடுத்த செடியமாமணி
பொற் கோபுரம்பாரிடந்தொடுத்துக் கொழுந்தவிட்டெழுந்து வா
ளிலவெறிப்பக் கொண்டல்வந்துதலியேநிலவும், கடிமலர்த்தடமுஞ்
சுருதியோதிடமுந் கன்னிமாமாடமுஞ்சூழ்ந்த கனவளஞ்சிறந்த
கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பானே. (1)

தண்டமுங்கயிறுஞ் சூலமும்புகைத்த சமுலுயிற்சுண்களும்வளைர்
கதந்தமுஞ்சிவந்தகுஞ்சிபுகளிய சைலமேயனையமேனியுமாய், அண்
டியசுமனைக் கண்டளமயங்கி யறியுழிந்திருவிழிகளும்பஞ் சடைந்து
வாய்புலர்ந்து மெய்ம்மறந்திடுபோ தம்பினைகதன்னுடன்வருவாய்
யண்ணிகள்முன்று முகைமுதுக்குடைந்து மதுமழைபொழிந்துதாத
னோந்து மடல்விசிந்தலர்ந்து பொன்னிறம்பொகிந்த மண்டலங்கொ
ன்றைவாரசடையாய், கண்டவருளமுந் கண்ணுமேகவருந் கனதன
வனினைதயர்நெஞ்சுந் கனவளஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் கால
னைக்காய்ந்ததற்பானே. (2)

தன்பதிபிகராய்ச் செல்வமேபெறினுஞ் சதமகன்போகமே பெ
றினுந் தாரணிசுமந்த சேடனே நிகராய்த் தககதோடிவெலாம்பெ
றினும், அனகணைநிகமா யமுருநாம்பெறினுந் அருமறைக்கிழவனா
னாறு மையரின் கடைக்கண் ணருட்டவறியபே ரங்கையோடேந்
தின் முழல்வார், பனககங்கணத்தா யுளப்பருங்குணத்தாய் பார்வதி
வாமபாகத்தாய் பவளன்னிந்ததாய் தவளன்னிந்ததாய் பரிபுரமலம்
புபொற்பத்தாய், கனகமூர்த்திதாய் தாளமும்வயர்க் கலன்களும்
நிலந்தொறுமிடைந்த கனவனஞ்சிறந்த கடவையம்பதியாய் கால
னைக்காட்டத்தற்பானே.

(3)

தந்தைபை மீனைய மொக்கலேத்துணையத் தாயைமென்குத
லைவாய்ச்சேயை தன்தையெனவனத்தையின்பமோகத்தைத் தை
யனல்லான்பெறுந்திறத்தை, யந்தியும்பகலும் விரும்பிமெய்சேரம்பி
யாழ்கடற்படுதரும்பாணி யலக்கிழிசேனைப புலப்படத்திருத்தி யாட்
கோளரினைந்திலாயன்றோ, கிந்தைநைந்தருக விண்ணிசைபடித்துச்
சிலம்பொலியாரவேகமடித்துச் செழும்புணற்சடைமேற் கார்த்தைய
முடித்துத் திருவெணீறுடலெலாந்திரிந்து, கந்தைகோவணந்தோற்
பொக்கணந்தாங்கி கபாலமொன்றேந்திவன்றவனே கனவனஞ்சிற
ந்த கடவையம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பானே.

(4)

வஞ்சகக்கிணராய்த் துன்பவாரிதியாய்வறுமைபென்பதற்கிருப்
பிடமாய் மறம்பொதிசுடிவாயசத்தியவிதையாய் மயல்வீனைகழனிசா
ய்ப்பாவ, சஞ்சிதமாயசருக்கரைப்புரமாய்ச் சங்கடநோய்களஞ்சிய
மாய்த் தலைத்தொழித் திரியுமென்றனக்குன் றண்ணருகிடைக்கு
மோவறியேன், கஞ்சமும்பருவாய்ச் சுழலக மூன்னெயிற்று நகைம
ணிப்பாந்தளோடேய்த்த நளிரினம்பிறையு மிளிர்க்கெழுஞ்சட்டையாய்
நங்கையர்முழுமதிமுகத்தைத், கஞ்சமென்மலர்கள் கண்டிவாயொ

ளாயு

ஸம்மா ரூபத்தி பதிகம்.

ங்குவ் கந்தமுந்தியதடஞ்சூழ்த்தகனவளஞ்சிறந்த கடவைவயம்பதியாய்
ய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (5)

பிரமணுஞ்சலிக்கத் தாயர்சஞ்சலிக்கப் பேதையர்கண்டசங்கதி
க்கப் பிணிகளும்பனைக்க ஸூப்பு வந்தலைக்கப் பின்றொடர்ந்தாசைசெ
ன்றிழுக்கத், தருமனும்வெறுக்க நாசமுமொறுக்கத் தாறணிகமந்து
நொந்தினைக்கச்சகடெனச்சூழலும் கறங்கெனக்கொடியசடலமேயெ
டுக்கநாளிலக்கோ, குறுமணியிமைகூம் புதுமலர்த்தடத்திற் கோட்
டினமோட்டிமாமேதிக் குவங்கன்போய்ப்படிந்து நலங்கினர்செழுந்
தேன் குவலைமென்றொழுக்கியதேற்றங், கரியமாகடலிற் புருந்து
கீரருந்துங் காளமேகக்களோவெணலாய்ச் கனவளஞ்சிறந்த கடவை
வயம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (6)

செயல்பணிவிடையாய் செப்பலெந்தெழுத்தாய்த் திரிதலேவலம்
புரிதலுமாய் சிந்தையின்னினைவே துபாணமாயுண்டு தெவிட்டனை
வேதனச்சிறைப்பாய்த், துயிரல்கந்தலையாய்த் திருவுளத்துவந்து
துள்ளுவெண்விடையின்மேலேறித் தொண்டரும் விசுமபி லண்டரு
ங்காணத் தோகையோடெனக்குவந்தருள்வாய், வயல்வரம்புறைந்த
கடைச்சியர்முகத்தையமென்றதிசயமிருந்துவரும்பகலிடத்துமிர
வினுங்குவளை வாயொடுங்காமலேவிளங்குப!! கயனெடுத்தமுங்கமு
முங்கமுனைக்காட்டியகன்னலும்பொதிந்த! கனவளஞ்சிறந்தகடவை
வயம்பதியாய் காலனைக்காய்ந்ததற்பரணே. (7)

மறுகுவெஞ்சினத்தர் தெறுமவருணத்தர் வஞ்சகம்பொதிந்தநெ
ஞ்சகத்தர்! வழக்கமொன்றில்லாப் பிழச்சுருமுடர் மதியிலாப்பதிதர்
ராலனுதிப்! புறாறுமையிற்றரும நெறியினிற்சேடன் புலமையிற்
தூர்யமுனிவன்! புரந்தரவெணவு புரந்தரமபசுந்து பொருதவ

ம்போக்கினனன்றோ!! வெறிமலர்ப்பிரசஞ்செளரிந்துவண்டினங்கன்மி
டைந்துமாழுநிலினைக்கிழித்து! மேலிடத்திரவி பசும்புரவிகளாய்
விளங்கியே விண்டலமுகட்டைக்!! சுறுவினின்றோங்கிச் செறியுமை
ந்தருக்கள் சுற்பகத்தருவினையொப்பாய்க் கனவளஞ் சிறந்த கட
வையம்பதியாய் காலனைக்காய்த்ததற்பரணே. (8)

நெஞ்சகங்குழைத்து பணிவிடைக்கிசைந்து நீரெடுகண்டுகை
புனைந்து! நிலவுபொற்கோயி லதைவலம்புரிந்து நெகிழுமுன்னுன்
மலரெடுத்த!! வஞ்சமாமயக்கி மயங்குமம்புலனா மாற்றலர்வலிமை
யைக் கவர்ந்துன்!! மலர்ப்பதத்திருத்தி யலக்கணைத்தரத்தி மதிமிகு
வாழ்வளித்திடுமாஞ்!! சுஞ்சகவெனுந் தூயமுன்றெழுத்தைச் சு
கிர்தமாய்க்கொண்டருச்சினைசெய் தொண்டர்களுறவைக்கொண்டு
னைப்பணியச் சுணக்கனமெனக்கருள்புரிவாய், சுஞ்சமென்மலர்மீதஞ்
சுகம்பசக்கக்கார்மயிலோரமாய்கடி கருங்கனவளஞ்சிறந்தகடவையம்ப
தியாய்காலனைக் காய்த்ததற்பரணே. (9)

மைக்கயல்விழியால் மடக்கியுள்ளருக்கி மஞ்சளால்முகத்தினை
மினுக்கி, மணிகைபெருக்கி யாசையுண்டாககி வளரிளமுலைத்துக்
லிறுக்கி, பக்கல்வந்தமாந்துமென்மொழிபகர்ந்து பரவசம்போலமே
ல்விழுந்து, படிதுளமுணர்ந்தி யசத்தியமுரைத்தப் பறித்திடக்கு
றித்த பாவையர்க்காய்த், துக்கசாகரத்தி லமுக்கிரடோறும் தேரத
ப்பட்டபாதகனைத், துய்யசெங்கமலச் செய்யதாளினைக்கே தொண்ட
கொண்டார் குறையறுமோ, கைக்கழங்காநிந் திறத்தினைநிகராய்
கமலமென்மலர் மிசையறுகாற் களிப்பரிசுழலங் கடவையம்பதிய
ய் காலனைக்காய்த்ததற்பரணே. (10)

சம்மார மூர்த்தி பதிகமுற்றும்.

நலிற்றுடிபதேசமுட்கொண், டெனந்தனைத்தன்ளி யெனதுநா
 டொனுமான மில்லாமலேதரத்தி யிருதியவாயில்களை யிறுக
 டுபுதத்துநெஞ்சிருநாறவிளக்கேற்றியே, வானநதமானவிழ்
 பன்னமேயுள்ளையென் மனத்தாமரைப்போதினே வைத்து
 வேறேகவிலையற்றமேலுற்றபா வசமாகியழியாததோர், ஆ
 னந்தவாரிதியி லாழ்கின்றதெனதுகா ணுசிகடவூரில்வாழ்வே
 பமுதேரோருடாக மகலாதசுகபாணியருள்வாமி யபிராமி
 யே . (5)

நிடுவிலகங்களுக் காதாரமாய்நின்று நித்தமாய்முத்திவடி
 வொப்நியமமுடன்முப்பாதகொண்டறம்வளர்க்கின்ற கீமனைவி
 யாயிருந்தும், விடுவிடுதோறு மோடிப்புருந்துகாலை வேசற்
 டுசெச்சையும்போய் வெண்டுகிலரைக்கணிய விதியறறுசீர்
 வாவா லொடமுங்கொண்டு தைக்கோர், ஒடேதிராடெங்கு
 டுள்ளந்தளர்துநின் றுனமத்தனையம்மா வுன்கணவனொ
 கெங்கு மையம்புகுதேங்கி புழல்கின்றதேதுசொல்வாய், ஆ
 டிகொடியாமி பிசைமாதர்வினையாடிவரு மாதிக-வுரிலவாழ
 வே யமுதேரோருடாக மகலாதசுகபாணியருள்வாமி யபி
 ராமியே. (6)

பல்குஞ்சரந்தோட் டெறும்புகடையானதொரு பல்லுயி
 ர்க்குங்கல்லிடைப் பட்டதேரைக்குமன் றர்ப்பனத்திடு கரு
 ப்பத்தனிற்சிவனுக்கும், மல்குஞ்சராசரப் பொருளுக்குமிமை

யாத வானவர்குழாத்தினுக்கும் மற்றுமொருமூவர்க்கு மி
யாவர்க்குமவரவர் மனச்சலிப்பில்லாமலே, நன்குந்தொழிற்பெ
ருமை புண்டாயிருந்துமிருவநிதியுனக்கிருந்தும் காணொருவ
ன்வறுமையிற் சிறியனானான் எனைப்புனக்கேல்வவோ, அ
ல்கலந்தும்பர்நா டளவெடுக்குஞ்சேரலை யாதிபட ஆரில்வாழ்வே
யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி யருள்வாமி யபிரா
மியே. (7)

வாடாம னுயிரெனும் பரிந்தழைத் தேங்குவர வருண்ம
வழி பொழிந்துவின்ப வாந்திமிலேகின்ன தன்பெனுஞ்சிற
கால் வருந்தாமலேவேணத்தாக். கோடாமல்வளர் குஞ்சரங்
தொட்டெறும்! நடை கொண்டகருவானஜீவ கோடிகள் த
னக்குப்பொசிக்கும்பொசிப்பினைக் குறையாமலேசேரடுத்து,
நீடாழியுலகங் களிப்பாவையுந்திருவுந்தி செட்டுதரிலேதரிக்கும்
நின்னை யகிலங்களுக் கனனையென்றோதாமல் நீலியென்றோது
வாரோ, ஆராயநான்மறையின் வேள்விபாலே ஹ்ருபுத ழாதி
கடவுரில்வாழ்வே யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுகபாணி ய
ருள்வாமி யபிராமியே. (8)

மறிடல்களேழையுந் திகளியொருந் நன்கையு மாதிரக்க
ரியெட்டையு மானாகமானதையு மாமேருவானதையும் மா
ர்மமானதையுமோர், பொறியவவுதாங்கிவரு புலனமீரே
நழையும் புத்தேளிர்கூட்-ததையும் பூமகனையுந் திகளி னாயனை

ஈழமரையினிற் புலியாடையுடையாளையு, முறைமுறைகளாய்
ன்ற முதிகளாய்ப்பழைப்பதலை முறைகள் செரியாதநீன்னை
மூவுலகிலுள்ளவர்கள் வரலையென்றறியாமல்மொழிகின்றதே
துசொல்வா, யழிவுடையபேர்மனத் தானந்தவாசியே யாதிக
டவூரிலவாழ்வேயமுதீச, ரொருபாக மகலாத சுதபாணிபரு
ள்வாமியபிராமியே, (9)

மகாவார்குழல்மே டடர்த்துருமிழீதினில் மறைத்துவா
ளைத்துறந்துமைக்கபலவேண்டுகின் செக்கமலவிழியமுள்வா
மபெற்றபேர்சொன்றோ, செகமுழுதுமொற்றைத் தனிகுது
டைகனித்தமேற் சிங்காசனத்திறுற்றச செங்கோலுமணு
தி முறைமையுமபெற்றமிகு கிசரியுலகாணுபேன்பு, புகர்மு
மததைராபதப்பாகராசிறை புத்தேவநிர்வந்துபோற்றிப்போ
கத்தவேந்தர னென்புமுவிண்ணிற் புலையிரையொடுஞ்
சுப்பார், அகரமுதலாகிவள ரானந்தருபியே யாதிகடவூரில
வாழவே யமுதீச ரொருபாக மகலாத சுதபாணி பருள்வாமிய
பிராமியே, (10)

உ

துயதமிழ்ப்பாமாலை ருட்டுசற்குழும்மதனால் வாயைங்
கரன்றான்வழுததுவாம் தேயர்நீதம் எண்ணுமபுகழ்கடவு ரெ
ந்களபிராமயல்லி நண்ணும்பொறபாசத்தனன்கு (11)

சங்கையொடு துப்பையு மணிந்தவரவியக்கும் சுலாமதி
டைநிகர் வதனமுல் கருணைபொழியிழிகளும் விண்முகிஷக

ள்வெளிநெனக் காட்டியகருங்கூர்தலும், சங்கையில்தொ
ளிநு மாங்கல்பதாரணை தவகுமணிமிடறுமிக்கச் சதுர்பெரு
குதுங்கபாசாங்குசுமில்வதுகர தலமு. விரலிலணியுமரவும் பு
ங்கவர்க்கமுதருளும்த்ராகுஜங்களும் பொலியுமணிநூபுரம்
பூண்டசெஞ்சேவடியுமில்வடியனே லிதம் போற்றியென வா
ழ்த்தலிடைபேல், உங்ளமிருநகரீன்பதிபினைமும்வதருள
செய்வளர்திருக்கடலூரில் வாழ் வாமிசுப தேமிபுகழ்நாமிசிவ
சாமிமகிழ் வாயி யபிராமியுமையே, (1)

சந்திரசுடாதரி முகுந்தசோதரி தங்க சலசலோசனமா
தரி சம்பரமபயோதரி கமங்கலி கலகலணி சாற்றருங்கருண
கரி, அகதரி வராகி சாம்பலி யமரதோதரி யமலை ஜகஜால கு
த்தரி அகிலாத்தமகாரணிவிநோதஜயகாரணி யசண்ட சின்மயபூ
ரணி, சுந்தரி சீரந்தரி தூரந்தரி வரைராஜ கருமாரி கௌ
மாரியுத் துங்ககல்பாணி புஷ்ப்பாஸ்திராபபுஜபாணி தொண்
டர்கட்கருள் சர்வாணி, வந்தரிமலர்ப்பிரம னாதிதுதி வேத
வொலி வளர்திருக்கடலூரில் வாழ் வாமிசுபதேமி புகழ்நாமி
சிவசாமி மகிழ்வாயி யபிராமி யுமையே. (2)

வாசமலர் மருவளக பராமுத் தண்கிரண மதிமுகமும
யில் விழிகளும் வள்ளலிகர் முலையுமன நடைபு நகைமொ
ழிகளும் வளமுடன்கண்டு மின்னார், பாசபந்தத்திடை மன
ங்கலங்கித்தினம் பலவழியுமெண்ணி யெண்ணிப் பழிபாவு

மின்னதென்றநியாமல் மாயாப்ரபஞ்சவாழ் வுண்மையென்
றே, ஆசைமேவிட்டு வினாக நாய்போற்றி ரித்தலைவதல்லாம
லுன்ற னம்புயப்போதெனஞ் செம்பதநதுதியாத அசடன்
மேற்கருணை வருமோ, மாசிலாதோங்கிய குணாபிபவானி
சீர் வளர்நீருக்கடலூரில்வாழ் வாயிசுபநேமிபுகழ் நாமிசிவ
சாமி மகிழ் வாயிபரோமி யுமையே, (3)

நன்றென்று திதென்று நவிலும் விரண்டின் மூன் றின்ற
தேயுலகி லுள்ளோர் நாவொர்முகமாயடியேனு மவ்விதம் நா
டினே னுடினாலும், இன்றென்றுசொல்லாமல நினது திருவு
ள்ளம திதங்கியருன்செய்கு வாயே லேழையே னுய்குவேன்
மெய்யான மொழியிஃது னிதையமறியாததுண்டோ, குன்ற
மேல்வாழ்நைத்தென்றுமன்பர்க்கருள் குமார தேவனையளி
த்த குமரிமரகத வருணிவிடலிபைபரிநுணை குலவுகிரிராஜபு
த்ரி, மன்றலமிருந்கனவனங்கள்சிறையளி முரல்வளர்திருக்
கடலூரில்வாழ் வாயிசுபநேமிபுகழ்நா மிசிவசாமிமகிழ்வாயிய
பிராமிபுமையே, (4)

ஒருநாளி ரண்டுநா வல்லநா, னுலகத்துதிட்சலின்னாள்
வரைக்கு, மொழியாதகவலைபாற்றிராதவின்னல்கொண்டுள்
ளந்தளர்ந்தயிகவும், அருநாணியற்றிட்ட விற்போலிருக்குமிய்
வடிமைமீதிற் கருணைகூர்ச் சஞ்சேலெனச்சொல்லி யாதரிப்
பவர்களுனையென்றியிலே யுண்மையாக, இருநாழிகைப்போது

ப வேண்டாது நிமிடத்தி லிவ்வகிலபுவனத்தைப் பியற்றிய
ருளுந்தற்குக் கொண்டநீ யேழைபே னினனால் தீர்ந்தருளல
ரிதோ, வருநாவலுநர் முதலோர்பரவு மினிடபுழ் வளர்திரு
க்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ் நாமிசிவசாமிமகிழ்வாமிய
பிராமியுமையே (5)

எண்ணிக்கையில்லாததுன்புகள்மென்மேலு மேறிட்
டெற்றுக்கவந்தோ எவ்விதமுளஞ்செய்துய்குவே னிப்பொ
ழு தெடுத்திட்டஜென்மமிதனில், நண்ணியெள்ளவுசுடமான
தொருநாளினும் நானனுபவித்ததில்லை நாடெலாமறியுமிது
கேழ்ப்பதேனின்னுளமு நன்றாயறிந்திருக்கும், புண்ணியம்
பூர்வஜெனனத்தினிற்செய்யாத புலையனானுலகினது பூரண
கடாசுதவிசுஷண்ணியஞ்செய்தெனது புன்மையெய்கற்றிடரு
ள்வாய், மண்ணவர்கள்விண்ணவர்கள்நித்தமும் பரவுமிசை
வளர்திருக்கடவுரில்வாழ் வாமிசுபநேமிபுகழ்வாமிசிவசாமிமகி
ழ்வாமியபிராமியுமையே (6)

தெரிந்தோவல்லாததெரியாமலோவிவ்வடிமை செய்திட்
டபிழையிருந்தாற் சினங்கொண்ட தோர்க்கணக் காவையா
துதின் றிருவுளமிரங்கிமிகவும், பரிந்துவந்தினியெனும்பாழ்
வினையிலாழ்ந்தினற் படாதுநல்வரமளித்துப் பாதுகர்த்த
ருள்செய்யவேண்டுமெண்டாண்டவுயிர் பரிவுடனளித்தமுதல்
வி புரந்தரன்போதன்மாதலுஞ்சுயோர்கள் துதி புரியும்பதா

மடியமலர்ப் புலகனிபுரர்த்தகுபுரத்தரிபுராதனி புரணிதிருபு
வனேககரிமருந்தினு நயந்தசொறபைங்குளிவராகியெழில் வ
ளர்திருக்கடவுளில்வாழ் வாமிகுபேமிபுழ் காமிசிவசாமிம
கீழ்வாமியபிராமியுபையே (7)

வஞ்சகச்சொடியோரகளுட்பலேண்டாமலு மருந்தி
னுக்காவேண்டி னு மறந்த மேற்பொய்மொழி சொலாமலுந்தி
மையாம் வழியினிற்செல்லாமலும், விஞ்சவெஞ்சதனிற்
பொறுமைதரியாமலுமவிணவாபுபுரியாமலு மிக்பெரிதோ
ரகன்சொ லுமலர்த்தகைதள்ளாமலும் வெகுளியவைகொள்
ளாமலும், தஞ்சமெனினதுபையாதமலர்த்தித்திடத் தடிய
னுக்கருள்புரிந்து சர்வவகாலமுமெனைககாத் தருளவேண்டி
னேன் சலககயல்கள்விழியயனை, வஞ்சியர்செவ்வாய்க்கரு
வாவியாம்பன்மலரும் வளர்திருக்கடவுளில்வாழ் வாமிகுப
ேமிபுழ்காமிசிவசாமிகீழ்வாமியபிராமியுமையே, (8)

எனதின்னலின்னபடி யென்றவேறொருவர்க்குநைத்தி
டவுமவர்களுக்கேட்டிவ்வின்னல்தீர்த்துள்ளத்திதங்கண்மைகள்
செயவு மெள்ளவுமுடியாதுகின், னுன்காருவங்கடைகருண்
ணருட்சிறிதுசெயி னுதவாதருண் மணல்சாளுமோங்குமாற்று
யர்சொரன்னமலையா கு மதுவன்றி புயரகலபுலனங்களைக்கன
முடனளித்துமுப்பத்திரண்டமமுங் கனிபெறச்செய்யுநின்
னைக் கருதுநல்லடியவர்க்கெளிவந்துகதியிற் கார்த்திரசுலித்

தேசீர்த்து, வனசுகிநின்பாத நம்பினேன் வந்த நுன்செய்
வார்திருந்த ஆரில்வாழ் வாமிகபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாமிம
கிழ்வாமியபிராமிபுமைமே, (9)

சுருநீலவடிவமார்மாதேந்திரங்கண்ட சனதண்டவெமாரசு
முன் சைககொணடுசண்டமாகாலமுனை தீர்க்கமார்குண்ட
ன்வெருண்டிநோகுகி, யருநீலகண்டனெனு சிவபதியையுள்ள
த்திலன்புகூண்ட டர்ச்சுனசெய வரனு மலிவிந்தாபிளப்பதி
ன்னென்கேதான்நி யவீர்செய்கலத்திலுன் றிப், பெருநீலமலை
யென சிலகதிலனைவான்விழப பிறங்குதாளா துதைத்துப்பே
சுழுனி மைந்தனுக்குருளசெய்ததுவாகிரிபேரருளின்வண்ண
மலவோ, வருநீலபடமா தர்விழியென்னமலர்வானிவளா திருந்
ட ஆரில்வாழ் வாமிகபநேமிபுகழ்நாமிசிவ சாமிமகிழ்வாமியபி
ராமியுமைமே, (10)

சுகலசெல்வங்களுத்தருமிமைகிரிபாஜ தனையமாதேவி
சின்னைச சதம்மாய்சீதம் முள்ளத்திற் றுதிக்குமுத்தமருககி
ங்க மிகமும் அசிலத்தில்வே, பின்மைகல் விதனகானிய மழகு
புகழ்பெருமையினமை யந்வுசந்தானம்கலிதுணிவுகாழ்நான்
வெற்றி யாகுரல்லாற்றுகட்சி, தொகைதரும்பதினாறுபேறு
தேவதருட் சுகானதேவாழ்வனிப்பாய், சுகர்தருணசாலி பரி
பாலியனுக்கலிதிருகுலிமங்களனிசாலி, மசுவானிதாயளிக்கொ
ணுதோமகமை வளர்திருக்கட ஆரில்வாழ் வாமிகபநேமிபுகழ்
நாமிசிவசாமி மகிழ்வாமியபிராமியுமைமே, (11)

சம்மார மூர்த்தி பதிகம்.

அந்தரத்தமார் மந்தரத்தை யொலியலகடற்றலை நிறுத்
தினின் றமுலுறக்கடைய வதவிடத்துடையவமுதமுற்றடைய
மண்ணலா, கந்தரத்திடை கறுப்பினூர்கொரி கணகளித்
திடுமுறுப்பினூர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்ட
னிடவல்லபேர், பந்தராயசையமொன சீதனை பழிபபசத்திய
மனப்பயம்படி துவாசனை யனர்த்தமால்கொடுமை பாய்ந்து
கொலை சஞ்சலம் தொந்தரோகமவ்வேகமாகுசதி துயரமுடமு
முனைவரீன் தோதகங்குழலமவாகுணந்தவறுசோகமுநதவிரு
வார்களே,

(1)

வெங்குபத்துரியர் பங்கயர்குகரியர் வேதவம்பரியர்நீதில
ர் விசர்விஞசுகர்வினோதர்கஞ்சுகர் வெற்றிமால்மகிழ்மத்தலு
ர், கங்குணத்தர்மிது வெங்கணசதலைவர் களத்திசைந்த டொ
ருவீர்த்தனர் காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்டுதண்டனிட
வல்லபேர், திங்கள்வெண்குடைகளிப்பமுற்புரக சென்றுசெ
ன்றெதிரொலிப்பவெண் டிசைபுரக்குமனர் கைமுகிட்டலிக
லெவ்வருந்திறையளப்பமேல், மங்கைமார்கொளிகாசுப்படு
மேகாதேரரண வளப்பபாய் மத்தயானிமிசை வெற்றியாள
ரென வையகந்தனி விருப்பாரே,

(2)

திருகுவெள்ளையிடு வரிநெடுங்கழி செய்யகுஞ்சியொ
டு நஞ்செனச் சீமகோபமுடனேறுப்பவிழி தெறுமிடிச்சுய
ல் முழக்கியே, கருமலைக்குங்க ரொருமையிற்பெரிய கால்மலைக்
குவடு போல்வருங் காலகால்கடவூரர்கோலமது கண்டிதண்
டனிடவல்லீபர், பொருமழுப்படையிலங்குசெஞ்ஞாடைபொ
ருந்துவெளவிடைதிருந்துவெண் பூதியாகமொரு தோகைபா
மழல் பொங்குநாகமணி கங்கணம், பெருகுகங்கைத்தி முடி
வ்வங்கிவதி பிஞ்சுமாமதி கொழுந்தழற் பெய்தபெற்றிபெறு
மொற்றைநெற்றிவிழி பெற்றிருப்ப டையாளமே, (1)

பெண்ணிடம் பரிபுரத்தினு ரொலி பிறந்திடம் பரிபுரக்
தினார் பிறைமுடிக்கு ளணிகங்கையார்மறைப் பொருளை
வைத்துளணிகங்கையார், கண்ணிசைந்ததொரு மூன்றினுரு
ரிய கைலைதாழ நகமூன்றினார் காலகால்கடவூர் கோலம
து கண்டிதண்டனிடவல்லீபர், மண்ணாள்த சரணர்க்கு
மென்முளரி மாலையாபரணருக்குமோர் வச்சிரத்திறைவரு
கு வெண்டுகிரி மாத்திரத்துறைவருக்குமே, விண்ணவர்க்கு
பிரகுபண்ணவர்க்கு முயர் கித்தகர்க்கு மதியொத்தவாடி
மெய்த்தவத்து நிலைபெற்றவர்க்கு மவர்மேலிருப்பரடையாள
மே, (2)

* உராககுண்டலர் நெருங்கிவிண்டல நுறைந்தவண்டுமூர்.
கொன்னையார் உத்தரீ கமல ரொப்பிலாதசிலை பொந்த செ

ந்நிமலைமங்லையார், கரகபாலத்திரி சூலர் நீலமணி கண்டர்
புண்டரிகவாடையார் காலகால கடவுரர்கோலமது கண்டு
தண்டனிடவல்லபர், விரகமானதி லுணங்கிடாருடல் வேத
னைப் படவநிநதிலார் வெகுளியானது செறிந்திலாருலகை
வேண்டியினரை வணங்கிடார், நாகமென்பதினி லெய்திடார்
கரும நல்லதல்லதவர்செய்திடார்மேனிநுந்த திசைகண்டிடாரி
அதிமாணமேபகுதியாவரே. (5)

துலைநிறுக்குமொரு வலிநுக்குமநை சூதனுக்குமநு
நீதிசேர் தொல்புவிக்கரசனுக்கு மிக்கதமிழ் சொல்லுமோர்
புலவனுக்குராய்க், கலையனுக்குமதி நடுவனுக்குமுனிகாத
லர்க்கு மினிதருள்செயுங் காலகால கடவுரர்கோலமது கை
லை போலவரு மயிலனர், முலைமருந் பிவருபனசமே யினிய
மொழியுமின்ப முறுபனசமே முதலையொத்தமணி மூர
லைவனிகள் மொத்தத்தோள்களிலவேலே, சிலையிசண்டனைய
புருவமேயிரதி தேவியொத்ததவருருவமே திருமிடற்ற
முது சங்கமேயமுது சிந்தமாணடி டசங்கமே. (6)

விதிசொத்தைய ரிபழியாஞ்சுகணை வேளுரத்தையெரி வி
தியர்மா மேருநிற கையினர் நெர்கடுக்கையினர் வேள்விபிற
பணியும் வள்ளலார், கதிரவன்றனது தந்தமம்புவிபி லுதிர
வன்பொடு புடைத்திடுங் காலகாலகடவுரர்கோலமது கை
லைபோலவரு மயிலனர், மதியினஞ் சமுமிருக்குமோகரிப

ஞ்சமாஸிகை கசிக்குமோ வாலாஸவமுத மூறுமோகனக வ
ஸயிலே புளகமீறுமோ, எதர்சலன பலதிருத்துமோவிடையி
லெகுமேகலைபொருததுமோ. (7)

இதலமிந்து வருபகையினார் உரமெரிந்திடுங் கொடிய
நகையினார் எரிமழுப்படைவலத்தினர் முடியிலேது மீறியா
லத்தினார், ககனமண்டல முழுநுவி சின்றுக்த காடுறணுத
தொருகாணுவார் காலநால கடலூர்மேவிவளர் கைலைபோ
லவருமலினார், முகமதிக்கு வடைபுகலுவாரளிகள் மொய்கு
ழற்குவமை நவலுவார் முலையினுக்கு வமைபகரு வாரினி
ய மொழியினுக்கு வமைமொழிருவார், நகையினுக்கு வமை
கடலுவார் சரணடைவினுக்கு வமைபேசுவார் பேமறிந்தொ
மை சொல்லுவாபெவருநி வறிந்தவர்களில்லையே, (3)

சிறைபனத்தனறை பெழுவனத்தறிவர் துனமனத்தி
டைதியானமே செய்துதங்கல்வாமெய்து தற்கரிய தேவ நே
வர்பரிபூரணர் கறைமிடற்றலைவரலைகடற் பரியர்கதிருங்கு
ரவை வெருவிலார் காலகாலகடலூர்கோலமதுகண்டு கைதொ
ழுதுமொண்டு காணெறிதிரைப்பறை முழுகியங்கை தனிளி
க்கு வார்சிலைவனக்க நீ விருதலைக்கு மளிராணி மக்கிமுனை
பூந்து மீனையைமுறுகி வேள்,வெறிமலர்க்களை மெடுத்த
துங்கொடிய வேகமாயதுதொடுத்தது மெய்யினிற் படவிடுத்
ததுஞ் செவியிலவிண்டு விண்டு சொல்வெணுமோ. . (9)

குயில்பொழிப்புணர் முலைக்கருங்கண்ணு கோதைபாதி
புறை சோதியார் கொக்கரித்து வருகக்கருநயிர் குறை,
தெழுந்திடுமறத்தினர், கைலைநாதர் கணநாதர்பூதியணிகா
காயகமுமாயினோ காலகாலகடவூரர்கோலமது கண்ணை
தொழுது வண்டுகாள், அழிலினங்கொடிய வம்பினன்ம து
பாரவாரமிசைவோயினு ஸ்தாரந்தனிசைந்து நின்றடருமம
முக்கொடியசீயினு துயில்துறந்து மெய்மறந்து வாடி மிக
சேரக மாகபிறந்துளத் தோதகப்படவு நானகப்படுதெல்ல
வயிர்மகனைவெல்லவே, (1)

கள்ள விநாயகர் பதிகம்.

பந்தயக்காளு மொருநான்குதோளு ம்படாமுகமும்,
செங்குளின் கோடும் வளர்மோ தகத்துடன் ரெங்கையிலே, அங்
சசயாசமு மாகிவந்தென்றனை யாண்டருள்வாய், வெங்கய
ம்கடவூர் வாழுகங்கள்ளவிநாயகனே, (1)

உண்ணும்பொழுது முறங்கும்பொழுது மொருதொழி
கப்பண்ணும்பொழுதும் பகரும் பொழுது நிற்பாதத்திலே,
ண்ணுக்கருத்துத் தமிழேனுக் கென்றைக்குருக்குவையே
யின்னும்புகழ்கடவூர் வாழுகங்கள்ளவிநாயகனே, (2)

வெதொன்றையாகினு மெண்ணியபோதுன னிணைக்கமல்
பாதம்பரவிய பேர்கட்கலாது பவித்திடுமோ, பேதந்தெரிங்
மறையோர்தமது பெருந்தெருவில், வேதம்பயில் கடவூர்
வாழுகங்கள்ளவிநாயகனே, (3)

அரனென்பவனையும் அம்புயந்தோனையும் ஆழ்தரங்கு, க
னென்பவனையுங் கைதொழுவேண்டினுன் கால்தொழுவார்,
ஹவம்பகலு மியலிசைநாடந மென்னுகன்னால் விரவுந்தமிழ்
கடவூர்வாழங்கள்ளவிராயகனே. (4)

துதியேனெனினுந் தொழுகேனெனினும் முற்றொண்ட
ர்தமை மதியேனெனினும் வணங்கேனெனினும் வலியவந்து,
தேயேதரும்வழி காட்டிடுவாய் கீன்கருணையினுள். விநிலேபு
ரழ் கடவூர்வாழங் கள்ளவிராயகனே. (5)

நாகன் ஹரகம் பலபணியாடை நவநிதிள் பாகஞ்சுமெ
ன்மொழியாள்போகமும் உன்றன் பாதத்திலே, மோகந்திக
ழப்பணிந்தோர்க்கல்லாமல் முயன்றிடுமோ மேகம்பயில் கட
வூர் வாழங்கள்ளவிராயகனே. (6)

இளங்குஞ்சரர்செழுங் கன்றையெனச்சொலி யேத்திந
ன்றாய், உளங்குசிந்தங்கையர் குட்டிக்கொண்டோர்க்குக்கு
றையுமுண்டோ வளங்கொண்டபுவர் தமைமறித்தே தமிழ்
மலைகொண்டு, விளங்கும் புகழ் கடவூர்வாழங் கள்ளவிராய
கனே. (7)

கண்டாபுதத்தைபுஞ் குவாயுதத்தையர் ாங்கியென்னைக், கண்
ரவிகொள்ள நமன வுழம்புவோயிற் காத்திடுவாய், வண்டா

ரபாமஞ் செழுமலர்ச்சேரலை வளப்பழுடன், விண்டாயிய
டலூர்வாழங் சுன்னிவிநாயகனே. (8)

ஒவருந்தங்கங் தொழிலேபுரிந்திட முக்திமுத்தித்
தாவருமெழியில் தாக்கிபுன்னாந்ததை ராத்திரிவார், தே
வரும்பொதயத்தேவையினையன்றித் தெய்வமுண்டோ மேல
ருஞ்சீர் சடலூர்வாழங் சுன்னிவிநாயகனே (9)

மைப்பொருவாரண மாமுகமீதினில் காய்ந்தறுதித்
ப்பொருளையென்று கைதோழுவின்குநர் கருணைவைப்பா
ய், அப்பணியு மழுதிசர்மகழ பிராமியர் கை மெப்பொரு
ளோடலூர்வாழங் சுன்னிவிநாயகனே. (10)

